SKOROWIDZ

Gazety Powiatowej, rocznik 1936

Liczba pierwsza oznacza Nr gazety. Liczba druga Nr pozycji.

Agencje pocztowe, 41|2.

Badania zwierząt rzeźnych i mięsa, 9|6, 9|7.
Broń, handel, 9|1.
Brynica, projekt przegrody, 29|2.
Budżet powiatu, wyłożenie, 3|4.
Bydło, nadzór nad hodowlą, 35|1.

Cechy rzemieślnicze, 12|1, 14|1.
Cennik, wywieszanie, 50|4.
Ceny cukru — kryształu, 4|4.
„ nafty, 4|3.
„ wytworów hutniczych, 4|2.
„ ujawnienie hurtowych, 50|2.
Czasy ochronne zwierzyny łownej, 4|1, 27|2.

Danina majątkowa, 10|2.
Drogi, otwarcie, przebudowa, zamknięcie itp. 40|4, 45|6, 46|5, 51|2.
Drogowa służba, kwalifikacja, 22|2.
Drożyzna, walka, 45|1.

Emerytury, zaopatrzenie, 3|1, 20|3.
Ewidencja ruchu ludności, 45|4.

Finanse komunalne, 26|1.

Gmina Brzozowice-Kamień, nad. upraw. gm. miejskiej, 26|2.

Jaglica, akcja przeciw, 41|5.

Karno-admin. postęp. 15|3.
Klucz rozdziału podatków, 34|2.
Komisje Oszczędn.—Oddłuż. 23|1, 23|2,
Komunikaty, 1|2, 9|8, 13|4, 14|7, 21|7, 24|7, 29|5, 34|6, 38|3, 38|4, 38|5, 38|6, 39|5, 43|7, 43|8, 45|7, 48|6, 52|3.
Kopalnie, zmiana nazw. 11|6, 39|2.

Lekarz weterynaryjny, mianowanie, zastępstwo' urlopowanie, 5-6|3, 28|5, 32|7, 34|4, 34|5, 40|2.
Licencja rozpłodników, 5-6|2, 44|4, 46|6, 49|7.

Ławnik gminy, zatwierdzenie, 11|5, 14|6, 26|9 29|4, 48|4, 51|3.

Materjały łatwopalne, 42|1, 50|3.

Naczelnik Okręgu Urzęd., mianowanie zastępcy' 8|10, 34|3, 35|3.
Napoje alkoholowe, zakaz sprzedaży, 16|1, 18|1.
Nieużytki, zalesienie, 32|1.

Ochrona lokatorów, 1|1, 2|1, 3|2, 3|3, 13|1.
Ogiery, przegląd, 42|4.
Ogłoszenia, sposób w gm. N. Bytom, 14|5.
Okręgi Urzędowe, zmiana granic, 15|2.
Opłaty administracyjne, 11|1 24|3.
„ drogowe, 15|5.
„ egzaminacyjne, 10|4.
„ kanalizacyjne, 17|5.
„ targowe, 2|4, 11|2.
„ uznaniowe, 46|4.
„ wodne, 36|4.
„ za używanie placów, 30|4.
Orzecznictwa Sądów Administracyjnych, 51|4, 51|5.
Orzeczenie Komisji Pojednawczo—Rozjemczej, 17|1
Osady, założenie, 10|6, 17|4, 23|3, 24|5, 24|6, 27|4, 27|5, 30|5, 31|2, 31|3, 36|5.
Osoby, zaopatrzenie zasłużonych, 27|1

Paszporty, ustawa, rozp. wyk., 36|1, 36|2.
Plan zabudowania, 11|4, 21|6. 33|5, 36|3.
Podatki państwowe, komunalne i powiatowe, statuty, dodatki do statutów, stawki, obliczenia umorzenia:
a) budynkowy, 9|5, 15|7, 22|3, 32|4, 35|2, 45|5.
b) dochodowy, 2|5, 5-6|1, 7|3, 8|1, 38|2, 43|6, 48|3
c) gruntowy, 9|4, 10|7, 11|3, 15|8, 17|6, 52|2.
d) od gospód, szynków itp., 8|6, 8|7, 16|2, 25|2, 27|3, 33|2, 37|2, 42|2, 44|3.
e) od obrotu, 8|1.
f) od opłat od patentów. 2|3, 3|5, 4|5, 49|2.
g) „ placów budowlanych, 8|8, 9|5, 15|6, 17|6, 23|4, 32|3.
h) od przedmiotów zbytku, 13|2, 14|4.
i) od przyrostu wartości nieruchomości, 33|3.
j) od psów, 9|3, 29|3.
k) od rozrywek, zabaw i widowisk, 40|1.
l) od uboju, 47|2.
m) od umów o przeniesieniu własności nieruchomości 8|9, 9|2, 33|4.
n) przemysłowy, 8|1.

Podatki, pobieranie odsetek, 7|2
Podatki, ulgi, 25|1.
Pojazdy mechaniczne, 48|1.
Pożyczka Inwestycyjna, 19|1.
„ Konsolidacyjna, 10|3.
Praca młodzieży, 47|1.
Przetargi różne, 19|5, 19|6, 19|7, 21|5, 24|8, 25|3, 26|10, 27|6, 29|6, 34|7, 37|3, 48|5.

Pszenica, przemiał, 7|4.

Rada gminna, odwołanie wzgl. mianowanie członków, 8|4, 8|5.
Rak ziemniaczany, 42|2, 44|2, 45|3.
Rowery, używanie na drogach, 44|1.
Rozporządzenie Min. Opieki Społecznej o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych, 20|1, 20|2.
Rurociąg, ułożenie, 14|2, 19|2, 19|3, 21|2.

Sanitarno—porządkowe przepisy, 32|2.
Sądy Pracy, 31|1.
Statuty, dodatki do stat. dot. stosunków prawnych urzędników gminnych: Okręgu Urzęd. 26|8.
Statuty o służbie pożarniczej, 33|1, 50|5.
Statystyka cen, 21|1.
Strzelanie ostre, 21|3
Szczepienie ospy, 20|5, 37|4.
„ przeciw błonicy, 36|6.
Szkoła dokształcająca, 48|2.
Świadczenia w naturze, 22|1, 24|4.

Tor kolejowy, skrzyżowanie szyn, 12|2.

Ubój zwierząt gospodarczych, 49|1.
Ulgi dla rolników, 51|1.
Ulice, zamknięcie, zmiany, zniekształcenie, 14|3, 39|1, 39|4, 46|1, 46|2, 46|3.
Umowy zbiorowe, 38|1.
Urlopy Naczelników gmin i okręg. urzęd., 2|2 7|5, 10|5, 23|5, 24|2, 26|3, 26|4, 28|4, 30|3, 32|5, 32|6, 33|6, 41|4, 49|5, 49|6.
Urzędnicy, obejmowanie stanowisk, 41|1.

Wartość węgla deputatowego, 8|3.
Wartość wynagrodzenia w naturze, 8|2, 28|2, 41|3.
Wodociąg, przyłączenie do sieci, 30|1.
Wyłudzenie wsparć, 21|4, 26|5.

Zakłady fryzjerskie, 52|1.
„ kąpielowe, 28|1.
„ mleczarskie, 53|1.
Zaraza zwierząt domowych, stwierdzenie, wygaśnienie, zwalczanie, 13|3, 15|4, 16|3, 17|2, 17|3, 19|4, 20|4, 26|6, 26|7, 28|3, 30|2, 33|7, 39|3, 40|3, 43|2, 43|3, 43|4, 43|5, 45|2, 47|3, 47|4, 49|3, 49|4.
Złoto, wartość czystego, 7|1, 10|1, 15|1, 24|1, 29|1, 34|1, 37|1, 43|1, 50|1.
Żyto, przemiał, 7|4.

Rocznik 1936. Nr. 1.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 4. stycznia 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Obwieszczenie Wojewody Śląskiego z dnia 6 grudnia 1935 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 16 grudnia 1926 r. w sprawie ochrony lokatorów.

2. Komunikat.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 6 grudnia 1935 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 16 grudnia 1926 r. w sprawie ochrony lokatorów.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 29 listopada 1935 r. o obniżeniu komornego oraz o zmianie ustawy w sprawie ochrony lokatorów (Dz. U. Śl. Nr. 21, poz. 29) ogłaszam jednolity tekst ustawy z dnia 16 grudnia 1926 r. w sprawie ochrony lokatorów (Dz. U. Śl. Nr. 29 poz. 54) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych ustawą z dnia 29 listopada 1935 r. (Dz. U. Śl. Nr. 21, poz. 29) i z zastosowaniem nowej numeracji artykułów i ich poszczególnych części.

Wojewoda Śląski

(—) Dr. Grażyński.

Załącznik
do obwieszczenia Wojewody Śląskiego
z dnia 6 grudnia 1935 r. (poz. 31).

USTAWA

z dnia 16 grudnia 1926 r.

w sprawie ochrony lokatorów.

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

Art. 1.

Do najmu budynków i do najmu ich części składowych stosuje się w drodze wyjątku od przepisów o najmie niżej wymienione przepisy.

Art. 2.

Przepisom niniejszej ustawy nie podlegają:

a) budynki, będące własnością Skarbu Państwa, oddane w zarząd powierniczy i użytkowanie przedsiębiorstwom „Polskie Koleje Państwowe“ i „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“, a przeznaczone na kolejowe bądź pocztowe cele służbowe lub na pomieszczenie pracowników kolejowych bądź pocztowych, oraz budynki, położone na obszarze stacyj i linij kolejowych, będące własnością kolei prywatnych użytku publicznego i przeznaczone na cele wyżej wymienione;

b) budynki, będące w dniu 1 kwietnia 1924 r. własnością Państwa lub związku samorządowego i przeznaczone na cele wojskowe, w których zamieszkiwanie osób cywilnych jest niedopuszczalne, ze względu na interes obrony Państwa;

c) mieszkania, stanowiące uposażenie służbowe lub część jego, z wyjątkiem atoli mieszkań zajmowanych przez stróżów i zarządców domu tytułem wynagrodzenia za pełnienie ich obowiązków służbowych oraz mieszkań zajmowanych w domach fabrycznych i kopalnianych (familijnych);

d) pomieszczenia w hotelach, gospodach i pensjonatach (pokojach umeblowanych), dziennie wynajmowane z wyjątkiem, jeżeli lokator zajmuje pomieszczenie przynajmniej od roku przed wejściem w życie niniejszej ustawy; wyjątek ten dotyczy tylko eksmisji, nie zaś ceny, jaką najmujący pomieszczenie na zasadzie urzędowego cennika płacić powinien;

e) w letniskach i uzdrowiskach pomieszczenia, wynajmowane przez gości sezonowych;

f) pomieszczenia, wynajęte na przedsiębiorstwa rozrywkowe, jak: kinoteatry, kabarety, sale tańców, gry i podobne, chyba, że przedsiębiorstwo jest wprowadzone wyłącznie dla celów kulturalno-oświatowych;

g) pomieszczenia, wynajęte na banki i kantory wymiany oraz inne instytucje kredytowe bez względu na ich charakter prywatno- czy publiczno-prawny;

h) budynki na obszarze górnośląskiej części Województwa, których budowę ukończono po dniu 1 lipca 1918 r. i budynki na obszarze cieszyńskiej części Województwa, co do których udzielono zezwolenia na ich zajęcie po dniu 27 stycznia 1917 r.; nadto budynki lub ich części, które po terminach powyższych uległy zasadniczej przebudowie, gdy przez to przysporzono pomieszkań, jak najmniej części domów nad i dobudowane, o ile to również nastąpiło po terminach powyżej podanych.

Postanowienia te nie odnoszą się do domów fabrycznych i kopalnianych (familijnych), wybudowanych przed dniem 1 stycznia 1924 r.;

i) wszelkie ogrody, place, oraz co do wysokości czynszu ubikacje i budowle, wynajęte przez władze rządowe lub samorządowe;

j) mieszkania, złożone z sześciu pokojów i większe oraz mieszkania mniejsze, powstałe z przebudowy tych mieszkań, dokonanej po dniu 1 grudnia 1935 r.;

k) lokale przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych z wyjątkiem lokali, zajętych przez przedsiębiorstwa, które w myśl ustawy o państwowym podatku przemysłowym zostały zaliczone na rok 1935 do przedsiębiorstw przemysłowych VII i VIII kategorji lub przedsiębiorstw handlowych IV kategorji;

l) budynki lub ich części, których najem ukończy się po dniu 31 grudnia 1937 r.;

m) mieszkania w domach fundacyj, dostarczających tanich i higjenicznych mieszkań niezamożnej ludności. O tem, czy dana fundacja, odpowiada warunkom przepisu niniejszego, rozstrzyga Minister Opieki Społecznej według swobodnego uznania.

Rozdział II.

Wysokość komornego.

Art. 3.

1. Wynajmującemu i lokatorowi wolno jest zawrzeć na zasadzie wzajemnego porozumienia umowę co do wysokości i sposobu zapłaty komornego, nie inaczej jednak, jak na piśmie i na czas nie krótszy, niż na jeden rok. Nie dotyczy to atoli mieszkań do czterech pokoi włącznie. Komorne umówionem i płaconem być może tylko w walucie krajowej.

2. Jeśli umowa nie ma miejsca, lub opiewa na walutę obcą lub złotową w złocie, natenczas strony będzie obowiązywać:

a) przy mieszkaniach, komorne ustalone na podstawie art. 5 do 8 włącznie;

b) przy innych pomieszczeniach, komorne, którego wysokość na żądanie jednej ze stron ustali sąd.

3. Przy ustalaniu wysokości komornego w wypadku przewidzianym pod lit. b) poprzedniego ustępu, należy uwzględnić rodzaj, rozmiar, położenie pomieszczenia, kurs waluty obcej względnie złotowej w złocie w dniu zawarcia umowy, oraz inne okoliczności wpływające na oznaczenie słusznego czynszu najmu.

W orzeczeniu podać należy termin, od którego ustalone komorne obowiązuje. W razie późniejszej istotnej zmiany stosunków, które były miarodajne do ustalenia komornego, wolno stronom żądać ponownego jego ustalenia.

Art. 4.

Pomieszczeń pobocznych jak: przedpokoje, korytarze, werandy, łazienki, kuchnie, spiżarnie, alkowy i pokoje dla służby, nie zalicza się do liczby pokojów mieszkalnych.

Art. 5.

1. Podstawę do oznaczenia wysokości komornego stanowi komorne płacone w dniu 1 lipca 1914 r. (podstawowe komorne). Wysokość tego komornego winien udowodnić wynajmujący.

2. Jeżeli przedmiot najmu nie istniał, lub nie był wynajęty w dniu 1 lipca 1914 r., jeżeli nie można udowodnić wysokości ówczesnego komornego, lub jeżeli ono było ze względu na specjalne warunki danego stosunku najmu widocznie wygórowane, lub widocznie za niskie, wówczas sąd ustala podstawowe komorne podług ówczesnych cen przeciętnych. Komorne z mieszkań, zajmowa-

nych w domach fabrycznych i kopalnianych (familijnych) przez pracowników, będących w stosunku służbowym do przedsiębiorcy jako posiadacza domu, nie może w żadnym wypadku przekraczać normy z dnia 1 lipca 1914 r.

3. W razie uszczuplenia lub powiększenia, albo ulepszenia lub pogorszenia przedmiotu najmu w stosunku do stanu z dnia 1 lipca 1914 r. ulegnie również podstawowe komorne odpowiedniej zmianie. Zmiana nastąpić może w braku odmiennej woli stron tylko odnośnie do czasu po wejściu wniosku o ustalenie.

Art. 6.

1. Wysokość komornego z wyjątkiem dobrowolnie zawartych umów nie może przekraczać oznaczonych poniżej stawek procentowych, które wynoszą od dnia 1 października 1926 r.:

a) za mieszkania do dwóch pokoi włącznie 70% podstawowego komornego;

b) za mieszkania trzypokojowe 80% podstawowego komornego;

c) za mieszkania od czterech do pięciu pokoi włącznie 85% podstawowego komornego;

d) za mieszkania od sześciu do siedmiu pokoi włącznie 90% podstawowego komornego;

e) za mieszkania ponad siedem pokoi 100% podstawowego komornego.

2. Powyższe stawki za mieszkania w poprzednim ustępie wymienione, wzrastają od 1 października 1926 r. co kwartał o 5% tak długo, dopóki nie osięgną 100% komornego podstawowego.

3. Suma komornego obliczona w powyższy sposób w markach niemieckich lub koronach austrjacko-węgierskich będzie przeliczona na złote według następującego klucza:

100 marek niemieckich równa się 123 złotym,

100 koron austrjacko-węgierskich równa się 105 złotym.

4. Na żądanie właściciela domu lub lokatora komorne płatne będzie w ratach miesięcznych. Zapłata komornego może nastąpić za pośrednictwem poczty.

Art. 7.

1. Oprócz komornego przysługuje wynajmującemu pretensja na opłatę za dostarczenie wody w wysokości udziału, przypadającego na mieszkanie lokatora. Wynajmujący winien lokatorowi na żądanie podać podstawę tego obliczenia i okazać oryginalne rachunki.

2. Do uiszczenia innych opłat lokator nie jest zobowiązany.

Art. 8.

1. Wynagrodzenie za ogrzewanie i ciepłą wodę z własnych urządzeń centralnych, oznacza się osobno według rzeczywistych wydatków, przypadających na dane pomieszczenia w stosunku do ich pojemności.

2. Na 1 października może wynajmujący żądać zaliczki nieprzekraczającej 50% domniemanych kosztów opalania pieców centralnych, a na 1 stycznia dalszej zaliczki w wysokości 25%. Ostateczne obliczenie winno nastąpić najpóźniej 1 maja na zasadzie książek i dowodów, które wynajmujący ma przedłożyć lokatorowi na jego żądanie.

3. Wynagrodzenie za używanie dźwigów (wind) osobowych oznacza się osobno według rzeczywistych wydatków i pobiera się co kwartał od lokatorów korzystających z tego urządzenia.

Art. 9.

1. Za przedmiot najmu, który lokator w całości lub w części odnajmuje sublokatorowi bez dostarczenia urządzenia domowego, wolno umówić tylko takie komorne, które przekracza najwyżej o 30% komorne płacone przez lokatora za podjęte pomieszczenia.

2. Za dostarczenie sublokatorowi urządzenia domowego wolno oprócz komornego, umówić godziwe wynagrodzenie, które jednak nie może przekraczać rocznie 10% wartości dostarczonego urządzenia.

3. Udział sublokatora w opłatach dodatkowych (art. 7 i 8) nie może przekraczać kwoty przypadającej na zajmowane przez niego ubikacje według klucza stosowanego do wszystkich mieszkańców danego domu.

Art. 10.

1. Nieważną jest umowa, jeżeli:

a) za oddanie w najem, odstąpienie praw z kontraktu najmu lub za opuszczenie mieszkania przyrzeczono uprawnionemu do rozporządzenia przedmiotem najmu lub osobie trzeciej świadczenia nie będące w bezpośrednim związku z obowiązkiem płacenia komornego;

b) oddanie w najem, odstąpienie praw z kontraktu najmu lub opuszczenie mieszkania uczyniono zawisłem od zakupienia przez lokatora urządzenia domowego lub wogóle pod tym samym warunkiem wymówiono dla siebie lub innej osoby świadczenia nie stojące w bezpośrednim związku z obowiązkiem płacenia komornego.

2) Co wbrew powyższym postanowieniom uiszczono, tego można żądać z powrotem. Prawa tego nie można się zrzekać. Powództwo przedawnia się w 6-ciu miesiącach od dnia uskutecznionego świadczenia.

Rozdział III.

Odstąpienie wynajmującego od umowy najmu.

Art. 11.

1. Wynajmujący może odstąpić od umowy najmu tylko wtedy, gdy istnieje ważna przyczyna.

2) Za ważną przyczynę należy między innemi uważać:

a) jeżeli lokator mimo upomnienia zalega z opłatą conajmniej 3-ch po sobie następujących miesięcy, chyba, że zaległość powstała z powodu braku pracy, lub wogóle nędzy wyjątkowej;

b) jeżeli lokator przez swe uporczywe lub rażące przekroczenia obowiązującego porządku domowego, przez swe bezwzględne nieprzyzwoite zachowanie się obrzydza współmieszkańcom pobyt w domu lub porządek w domu poważnie zakłóca; z zachowaniem się lokatora stoi na równi zachowanie się osób, przez niego do mieszkania przyjętych, jeżeli on temu postępowaniu, choć to było możliwem, zaradzić zaniedbał;

c) jeżeli lokator przedmiot najmu z urządzeniem lub bez niego oddał w podnajem za nadmiernie wysokiem wynagrodzeniem w stosunku do komornego, jakie sam płaci, albo swe prawa z kontraktu najmu płynące odstąpił za wynagrodzeniem;

d) jeżeli lokator posiada inne mieszkanie w tej samej miejscowości; wynajmujący nie może jednak z tego prawa korzystać, skoro lokator drugie swe mieszkanie opuścił, lub gdy został chociażby nieprawomocnie zasądzony na upuszczenie tegóż;

e) jeżeli w celu przystąpienia do budowy pomieszczeń mieszkalnych konieczne jest zniesienie lub przerobienie budowli, wynajmujący winien udowodnić konieczność usunięcia lokatora i może wypowiedzieć najem rzeczy najątej lub jej części (przynależność) w terminie trzymiesięcznym przyczem następuje odpowiednie zmiejszenie komornego, jeżeli wypowiedziano tylko część przedmiotu najmu; wynajmujący winien zwrócić lokatorowi koszty przeprowadzki w wysokości jednomiesięcznego komornego, oraz zapłacić tytułem odszkodowania sumę sześciomiesięcznego komornego, a jeżeli przedmiot najmu stanowi mieszkanie złożone z jednego lub dwóch pokojów, sumę rocznego komornego.

f) jeżeli budynek przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stał się własnością Państwa lub związku samorządowego, umowy najmu, dotyczące takich budynków i ich przynależności, rozwiązują się po poprzedniem trzymiesięcznem wypowiedzeniu, a lokatorzy winni przedmiot najmu opuścić po dostarczeniu im odpowiadającego ich potrzebom innego przedmiotu najmu i to na zasadach odpowiadających przepisom niniejszej ustawy i za zwrotem kosztów przeprowadzki w wysokości jednomiesięcznego komornego oraz kosztów ulepszeń zaprowadzonych przez lokatora w wymówionym przedmiocie najmu; obowiązek dostarczenia innego mieszkania oraz zwrotu pomienionych kosztów nie istnieje jednak wobec osób, ani rodzin osób które uzyskały najem mieszkania w związku lub na podstawie stosunku służbowego wobec Państwa względnie związku samorządowego, a których stosunek służbowy się skończył wskutek wydalenia ze służby z powodu wykroczeń służbowych, względnie wskutek dobrowolnego zrzeczenia się posady;

g) odnośnie do mieszkań stróżów i zarządców, oraz mieszkań w domach fabrycznych i kopalnianych (familijnych) najem ponadto rozwiązanym być może, jeżeli nastąpiło rozwiązanie stosunku służbowego z powodów uprawniających pracodawcę do jego rozwiązania bez zachowania czasokresu wypowiedzenia albo przed upływem oznaczonego czasu trwania stosunku służbowego, o ile przyczyny rozwiązania zachodzą po stronie pracobiorcy lub też o ile stosunek służbowy został rozwiązanym na mocy istniejących przepisów o wydaleniu pracowników z obowiązkiem przyjęcia w ich miejsce nowych. Postanowienia te nie mają zastosowania wówczas, gdy przed objęciem stanowiska służbowego osoby powyższe zajmowały mieszkanie z tytułu najmu.

3. W razie sporu wynajmujący winien udowodnić, że istnieje ważna przyczyna wypowiedzenia. Jeżeli rozwiązania najmu żądano na zasadzie litery a) ustęp 2 art. 11. a zaległość powstała z powodu sporu o wysokość komornego lub opłat dodatkowych, należy rozwiązania odmówić, gdy lokator, skoro sąd wyższą kwotę uzna za uzasadnioną, bezzwłocznie oświadczy, iż na podwyższenie się godzi i w ciągu 7 dni zaległość uiści; przepis ten nie ma zastosowania, jeżeli lokator nie uiści w czasie właściwym niespornej części komornego i opłat dodatkowych.

Art. 12.

Jeżeli na miejscu starej budowli ma być wzniesiona nową budowla, właściwa władza administracji ogólnej może w wyjątkowym przypadku, uzasadnionym celowością odpowiedniego zabudowania tej części miasta, wydać orzeczenie, nakazujące lokatorom opróżnienie zajmowanych lokali w ciągu jednego miesiąca od dnia doręczenia orzeczenia. Orzeczenie to wydaje władza po zatwierdzeniu planów nowej budowli oraz po wykazaniu przez wynajmującego, że w stosunku do lokatorów dopełnił świadczeń, przewidzianych w art. 11 ust. 2 litera e), a dotyczących zwrotu kosztów przeprowadzki i zapłaty odszkodowania. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania orzeczenia. Przedmiotem odwołania nie mogą być zarzuty co do rodzaju i wysokości wyżej określonych świadczeń; spory w tych sprawach podlegają właściwości sądów powszechnych.

Art. 13.

1. W razie śmierci lokatora jego wstępni, zstępni, współmałżonek i rodzeństwo, którzy do chwili jego śmierci stale z nim mieszkali, wstępują w umowę najmu i odpowiadają niepodzielnie za wynikające stąd zobowiązania, o ile nie zrzekną się tego prawa wobec wynajmującego. Przepis ten nie ma zastosowania dla osób, które w chwili śmierci lokatora posiadają inne mieszkanie.

2. Prawa najmu pomieszczeń handlowych, przemysłowych i innych pomieszczeń zarobkowych, wynikających z niniejszej ustawy, przechodzą na spadkobierców lokatora, o ile spadkobiercy przedsiębiorstwo spadkodawcy w tym samym lokalu nadal prowadzą.

Rozdział IV.

Moratorjum mieszkaniowe.

Art. 14.

1. W sprawach o eksmisję może sąd z urzędu lub na wniosek pozwanego w uwzględnieniu stosunków gospodarczych pozwanego, odroczyć termin opróżnienia przedmiotu najmu na sześć miesięcy.

2. W sprawach o eksmisję z mieszkań 1-lub 2-pokojowych może sąd z urzędu lub na wniosek pozwanego zawiesić wykonanie orzeczonej eksmisji oraz odroczyć na przeciąg sześciu miesięcy wykonanie orzeczonej eksmisji, o ile takie zawieszenie jest usprawiedliwione położeniem pozwanego, a w szczególności tem, że on z powodu okoliczności od niego niezawisłych pozostaje bez pracy. W tym celu sąd ma prawo zbierać dowody z urzędu.

3. Sąd, udzielając zwłoki, jednocześnie zawiadomi o tem właściwy Urząd Pośrednictwa Pracy, tudzież zarząd gminy, w której pozwany ma miejsce zamieszkania.

Art. 15.

Pozwany (art. 14 ust. 2) traci prawo do korzystania z moratorjum mieszkaniowego, jeśli nie przyjmie odpowiedniej pracy, wskazanej mu przez właściwy Urząd Pośrednictwa Pracy na warunkach w danej miejscowości ogólnie przyjętych z wyjątkiem, jeśli odmówi przyjęcia pracy w zakładach, objętych strajkiem, lub lokautem. Praca winna być uważana za odpowiednią, o ile odpowiada kwalifikacjom pozwanego, nie jest niebezpieczna, ani dla jego zdrowia, ani moralności, jeśli jest opłacana wystarczająco wedle przyjętych w danej miejscowości okręgu, lub zawodzie norm i nie spowoduje dla pozwanego poważnych przeszkód przy powrocie do jego pracy zawodowej.

Rozdział V.

Postanowienia o dostarczaniu mieszkań.

Art. 16.

1. Bez poprzedniego zezwolenia urzędu gminnego nie wolno:

a) budynków mieszkalnych burzyć lub rozbierać w całości lub w części ;

b) kilku mieszkań połączyć w jedno;

c) ubikacyj, które od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy służyły lub były używane za mieszkania, przeznaczać na inne cele, jak n. p. na fabryki, warsztaty, ubigacje służbowe, sklepy i cele przemysłowe.

2. Osoby, przekraczające zakazy, wymienione w ust. 1. niniejszego artykułu, podlegają karze grzywnej do 3.000 zł lub aresztu do 3 miesiecy w trybie administracyjnego postępowania karnego oraz są obowiązane do przywrócenia przerobionego lokalu do pierwotnego stanu mieszkalnego. W razie niewykonania tego zarządzenia urzędu gminnego, konieczne przeróbki dokonane będą przez władzę gminną na koszt obowiązanego.

Art. 17.

1. Właściciel domu może wynająć opróżnione mieszkanie tylko za zezwoleniem właściwego zarządu gminnego (urzędu gminnego, magistratu). Zarząd gminy może odmówić zezwolenia na wynajęcia opróżnionego lub mającego się opróżnić mieszkania, jeżeli proponowany lokator ze względu na swe zatrudnienie lub miejsce dotychczasowego pobytu nie jest z daną gminą związany albo jeżeli należy uwzgędnić pracowników, pozostających w służbie Państwa lub innych związków i instytucyj prawno-publicznych albo rodziny conajmniej z 3 dzieci (ust. (3)).

2. Wniosek o udzielenie zezwolenia na najem opróżnionego mieszkania obowiązany jest właściciel domu złożyć w właściwym zarządzie gminnym najpóźniej w ciągu 14 dni po opróżnieniu się danego mieszkania. Zarząd gminy obowiązany jest wydać swą decyzję w ciągu dni 14 po złożeniu wniosku. W braku decezji zarządu gminnego w ciągu powyższego czasokresu należy przyjąć, że zezwolenie zostało udzielone.

3. Mieszkanie opróżnione, co do których właściciel domu nie złożył wniosku o ich wynajęcie w trybie, przepisanym powyżej w ust. (1) i (2), oraz co do których wynajęcia odmowna decyzja zarządu gminnego uprawomocniła się albo została zatwierdzona ostateczną decyzją, może zarząd gminny przydzielić pracownikowi Państwa lub innego związku (instytucji) prawnopublicznego albo osobie, mającej na utrzymaniu we wspólnem gospodarstwie conajmniej 3 dzieci. Decyzje zarządu gminnego w sprawie przydzielenia opróżnionych mieszkań są natychmiast wykonalne.

4. Od decyzji w sprawie zezwolenia na najem mieszkania oraz w sprawie przydzielania mieszkania opróżnionego służy właścicielowi domu względnie osobie zainteresowanej na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego skarga w postępowaniu sporno-administracyjnem, zaś na obszarze cieszyńskiej części Województwa Śląskiego zażalenie do właściwej władzy nadzor-

czej, która orzeka ostatecznie. Czasokres do wniesienia skargi względnie zażalenia wynosi 7 dni od doręczenia decyzji. Przez wniesienie skargi w tymże terminie do właściwego urzędu gminnego czasokres ten zostaje zachowany. Właściwemi do rozpatrywania skarg w postępowaniu sporno-administracyjnem są dla gmin wiejskich wydziały powiatowe, zaś dla gmin miejskich Wojewódzki Sąd Administracyjny. Orzeczenia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, wydane zarówno w I. instancji jak i na odwołanie od orzeczenia wydziałów powiatowych, są ostateczne. Wydział Powiatowy względnie Wojewódzki Sąd Administracyjny może na wniosek strony wstrzymać wykonanie zaskarżonej decyzji, o ile względy publiczne nie stają na przeszkodzie.

5. Lokator, który objął mieszkanie wbrew postanowieniom niniejszego artykułu, może być przez zarząd gminy usunięty z mieszkania w trybie administracyjnym.

6. Śląska Rada Wojewódzka może w drodze rozporządzenia uchylić zastosowanie przepisów niniejszego artykułu na obszarze oznaczonych gmin na stałe lub czasowo.

Art. 18.

1. Prawo rozporządzenia mieszkaniami w domach prywatnych, opróżnionych przez funkcjonarjuszów państwowych, służy urzędowi gminnemu, o ile dane mieszkanie było zajęte przez funkcjonarjusza państwowego w dniu 1-go lipca 1926 r.

2. Mieszkania takie wolno urzędowi gminnemu przydzielić tylko funkcjonarjuszom państwowym, wskazanym przez władzę przełożoną funkcjonarjusza opuszczającego mieszkanie.

3. O przydzieleniu mieszkania należy zawiadomić właściciela domu lub jego pełnomocnika. Przeciwko przydziałowi służą środki prawne, wymienione w art. 17 ust. (4).

4. Właściciel domu lub jego pełnomocnik obowiązany jest zgłosić właściwemu urzędowi gminnemu opróżnienie takiego mieszkania w przeciągu 3 dni od dnia opróżnienia.

5. Właścicielowi domu należy na jego żądanie przydzielić takie mieszkanie w jego własnym domu, jeżeli odda równowartościowe mieszkanie w tej samej miejscowości do dyspozycji władz, wskazanych w punkcie (2).

6. Decyzje w sprawie przydziału mieszkania na żądanie funkcjonarjusza, uprawnionego do zajęcia przydzielonego mieszkania, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

7. Urząd gminny ma prawo usuwania osób, które zajęły te mieszkanie bez przydziału urzędu gminnego, na ich koszt i bez dostarczenia innego mieszkania. Usunięcie to nastąpić może dopiero po ostatecznem orzeczeniu właściwej władzy nadzorczej, stwierdzającem, bezprawne zajęcie mieszkania.

8. O ile urząd gminny do dni 14, od dnia zgłoszenia opróżnionego mieszkania nie zawiadomi właściciela domu lub jego pełnomocnika o donanym przydziale, wówczas właściciel ma prawo swobodnego rozporządzenia takowym.

Rozdział VI.

Postanowienia końcowe.

Art. 19.

1. Właściciel jest obowiązany utrzymywać przedmiot najmu w stanie zdatnym do użytku i wykonywać właściwe zarządzenia władzy policyjno-budowlanej.

2. W razie jakiejkolwiek przebudowy właściciel domu winien zapezpieczyć lokatorom możność używania wynajętych pomieszczeń i zastosować się do właściwych zarządzeń władzy policyjno-budowlanej.

3. Celem wykonania swych zarządzeń władza może używać środków przymusowych, przewidzianych w przepisach o policji budowlanej.

Art. 20.

1. Eksmisyjne wyroki mogą być dopiero wówczas wykonane, gdy komornikowi sądowemu (organowi wykonawczemu) zostanie przedłożone oświadczenie właściwego urzędu gminnego, iż pozwanemu (egzekutorowi) zostało oddane przez tenże urząd do objęcia mieszkania z konieczności.

2. Lokator, który zajął mieszkanie z konieczności, nie może być z niego usunięty w ciągu lat 2 od czasu jego objęcia, spowodu nieuiszczenia komornego, choćby nawet mieszkanie z konieczności nie podlegało innym przepisom niniejszej ustawy, jeżeli niemożność uiszczenia komornego spowodawana jest brakiem pracy.

Art. 21.

Cudzoziemcy korzystają z dobrodziejstwa niniejszej ustawy, jeżeli w danem państwie obcem obywatele polscy są pod tym względem postawieni narówni z obywatelami własnymi.

Art. 22.

Moc obowiązującą istniejących przepisów co do pobierania przez urzędy gminne opłat z tytułu wykonywania policji budowlanej odnośnie do budynków podlegających ustawie o ochronie lokatorów, przeznaczonych na cele mieszkalne, zawiesza się.

Art. 23.

1. Do sporów, zawisłych w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, stosowane będą dotychczasowe przepisy; wszelakie spory o rozwiązaniu stosunku najmu, o wypowiedzeniu lub o eksmisji, o ile co do nich nie zapadło jeszcze orzeczenie prawomocne, oceniane będą wedle przepisów niniejszej ustawy.

2. Prawomocny przydział mieszkania, który bez zawinionej zwłoki ze strony uprawnionego nie został przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zrealizowanym, nadaje dotyczącej osobie prawo do objęcia w posiadanie (używanie) przydzielonego jej mieszkania.

Art. 24.

Wypowiedzenie umów najmu mieszkań oraz lokali przemysłowych i handlowych, wyłączonych z pod ustawy w sprawie ochrony lokatorów z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej, nie może nastąpić na termin wcześniejszy niż:

a) co do mieszkań — na dzień 30 czerwca 1936 r.,

b) co do lokali przemysłowych i handlowych — na dzień 30 września 1936 r.

Art. 25.

Sprawy, wniesione do urzędów rozjemczych dla spraw najmu do dnia wejścia w życie ustawy niniejszej, a niezakończone w postępowaniu przed temi urzędami, zostaną przekazane właściwym sądom lub właściwym władzom administracyjnym, które orzekać będą z uwzględnieniem już dokonanych przez urząd rozjemczy czynności i zebranego materjału.

Art. 26.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1927 r. Równocześnie tracą moc obowiązującą:

1. Obwieszczenie kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 23 września 1918 r. w przedmiocie ochrony lokatorów i w przedmiocie zapobieżenia brakowi mieszkań (Zb. Niem. P. U. str. 1139 i 1143) wraz z zmianami wynikającemi z rozporządzenia Ministerstwa Rzeszy Niemieckiej z dnia 22 czerwca 1919 r. w przedmiocie ochrony lokatorów (Zb. Niem. P. U. str. 591) oraz niemieckiej państwowej ustawy z dnia 11 maja 1920 r. w przedmiocie zapobieżenia brakowi mieszkań (Zb. Niem. P. U. str. 949).

2. Ustawa z 27 listopada 1919 r. o obowiązku zarządów gmin dostarczania pomieszczeń (Dz. U. R. P. Nr. 92 z roku 1919, poz. 498); ustawa o ochronie lokatorów z dnia 18 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4 poz. 14) i obwieszczenie Tymczasowej Komisji Rządzącej Śląska Cieszyńskiego z dnia 12 lutego 1921 r. L. II. 752/16 (Dz. T. K. Rz. Śl. Ciesz. Nr. 15, poz. 310) w sprawie ustawy o ochronie lokatorów.

3. Ustawa z 19 grudnia 1922 r. w przedmiocie ustanowienia komisarzy dla spraw mieszkalnych (Dz. U. Śl. Nr. 39, poz. 143).

4. Nowela z dnia 29 marca 1926 r. do ustawy z dnia 29 grudnia 1925 r. w przedmiocie ustalenia czynszów od lokali na terenie Województwy Śląskiego (Dz. Ust. Śl. Nr. 8, poz. 13).

5. Ustawa z dnia 6 lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17, poz. 31).

6. Ustawa z dnia 18 grudnia 1924 r. (Dz. U. Śl Nr. 28, poz. 107) w sprawie ochrony lokatorów.

7. Przepisy innych ustaw, obwieszczeń i rozporządzeń w tym samym przedmiocie wydanych, a sprzeczne z niniejszą ustawą.

Art. 27.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Wojewodzie.

KOMUNIKAT

2.

W wyniku ogólnej akcji rządowej, zmierzającej do obniżki cen na posiedzeniu Powiatowej Komisji do badania cen w Świętochłowicach dnia 23. XII. 1935 r. piekarze i rzeźnicy powiatu świętochłowickiego zgodzili się na obniżenie ceny:

1 kg	chleba 55% mąki żytniej na	28 groszy
„	bułek 60% mąki pszennej	70 „
„	wołowiny I. gatunku	1,30 zł
„	„ II. „	1,10 zł
„	wieprzowiny I. gatunku	1,40 zł
„	„ II. „	1,20 zł
„	kiełbasy krak. (100% wieprzow.) sur.	2,20 zł
„	„ „ „ „ gotow.	2,20 zł
„	„ czosnkowej I. gatunku	1,80 zł
„	salcesonu I. gatunku	2,00 zł
„	wątrobianki I. „	2,20 zł
„	krupniaków	0,70 zł
„	szynki gotow. krajanej	3,60 zł

Świętochłowice, dnia 28. XII. 1935 r.

Starosta

(--) Szaliński.

Druk: E. Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1936. Nr. 2.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 11. stycznia 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Pismo Okólne z dnia 12. XII. 35 r. o obniżeniu komornego w domach podlegających ustawie o ochronie lokatorów.
2. Ogłoszenie o urlopie Naczelnika Gminy i Okr. Urzędowego w Lipinach Śl.
3. Obwieszczenie o poborze 10%-ego dodatku komunalnego do opłat na wyrób oraz 100% do opłat od patentów na sprzedaż trunków i przetworów wódczanych.
4. Taryfa w sprawie pobierania opłat na targach tygodniowych w obrębie gminy Łagiewniki.
5. Obwieszczenie o poborze dodatków komunalnych do państwowego podatku dochodowego na rok 1936 w obrębie gminy Łagiewniki.

Do niniejszego numeru dołączamy jako dodatek bezpłatny skorowidz na rok 1935 r.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Pismo okólne

z dnia 12 grudnia 1935 r.

o obniżeniu komornego w domach podlegających ustawie o ochronie lokatorów.

(Nr. Apr. 91-56-1.)

(Dz. Urzęd. Min. Spraw Wewn. Nr. 39, poz. 221.)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów i Prezydentów Miast.

Zarządzona dekretem z dnia 14 listopada br. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 504) obniżka komornego w domach podlegających ustawie o ochronie lokatorów nie wszędzie została lojalnie przez właścicieli nieruchomości w życie wprowadzona. W niektórych miejscowościach usiłują właściciele nieruchomości utrzymać komorne w dotychczasowej wysokości wbrew dekretowi lub też w związku z dokonaną obniżką przerzucić na lokatorów szereg opłat ciążących dotychczas wyłącznie na nich jako właścicielach.

Celem spopularyzowania omawianej obniżki, mającej znaczny wpływ na wysokość kosztów utrzymania — proszę Panów o jaknajszersze poinformowanie społeczeństwa — z wyłączeniem jednak obwieszczeń — o zakresie dokonanej cytowanym dekretem obniżki komornego oraz o niedopuszczalności przerzucania na lokatorów jakichkolwiek nie opartych na ustawie opłat dodatkowych za świadczenia.

W szczególności należy podkreślić, że wobec osiągnięcia już przez właścicieli nieruchomości pełnych 100%-ów komornego przedwojennego — lokatorzy wolni są od opłat za świadczenia wyliczone w art. 7 ustawy o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 406 ex 1924 r.). Wyjątek od tej zasady wprowadziło rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 297) odnośnie opłat za wodę i kanały w domach połączonych z wodociągiem gminnym lub gminną siecią kanalizacyjną — jeśli te urządzenia gminne powstały po wejściu w życie ustawy o ochronie lokatorów. Wysokość opłat za świadczenia specjalne reguluje art. 8 ustawy o ochronie lokatorów.

Równocześnie proszę Panów o poinformowanie społeczeństwa, że dokonana obniżka komornego wynika już z mocy dekretu i nie jest zależna od zgody właściciela nieruchomości. Po odliczeniu od płaconego za miesiąc listopad br. podstawowego komornego 15% wzgl. 10% należy tak obniżone komorne wpłacać bądźto bezpośrednio, bądźto, gdyby administracja nieruchomości wzbraniała się je przyjąć, za pośrednictwem poczty. Do rozstrzygania wynikłych na tem tle sporów powołane są wyłącznie sądy powszechne.

(—) Wł. Raczkiewicz

Minister.

2.

Ogłoszenie.

Panu Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego Emanuelowi Tomankowi w Lipinach, udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 2 do 29 I. 1936 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi p. Janowi Rusinowi.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

3.

Obwieszczenie.

Na mocy uchwały rady gminnej z dnia 23. XI. 1935 r. zatwierdzonej uchwałą Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach z dnia 17. XII. 1935 r. L. dz. Sm. 810 pobierać się będzie na rok 1936 dodatek komunalny w wysokości 10% do opłat państwowych na wyrób oraz 100% do opłat państwowych od patentów na sprzedaż trunków i przetworów wódczanych.

Opublikowano:

Łagiewniki, dnia 23. XII. 1935 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

4.

Taryfa

w sprawie pobierania opłat na targach tygodniowych w obrębie gminy Łagiewniki.

Na podstawie ustawy z dnia 26. 4. 1872 r. dot.: poboru targowego (zbiór ustaw 1872 str. 513) łącznie z artykułem 19 ustawy z dnia 14. 4. 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Wojewody Śl. z dnia 8. 7. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 poz. 30) oraz uchwały Rady gminnej z dnia 23. XI. 1935 r. wydaje się następującą taryfę miejscową:

§ 1.

Każda osoba, która na targowisku, ulicach i wolnych placach publicznych w miejscu wystawia na sprzedaż towary spożywcze, artykuły różnego rodzaju, zwierzęta, drób itp. uiszcza każdorazowo opłaty według następujących stawek:

1)	od jednokonnego wozu z ziemniakami, kapustą, brukwią, marchwią lub burakami	1,00 zł
1a)	od dwukonnego wozu z ziemniakami, kapustą, brukwią, marchwią lub burakami	1,50 zł
2)	od jednokonnego wozu z słomą lub sianem	1,00 zł
2a)	od dwukonnego wozu z słomą lub sianem	1,50 zł
3)	od wózka ręcznego z owocami i jarzynami	0,50 zł
3a)	od jednokonnego wozu z owocem, ogórkami i zielenizną	1,00 zł
3b)	od dwukonnego wozu z owocem, ogórkami i zielenizną	1,50 zł
4)	od jednokonnego wozu z rybami lub rakami	2,00 zł
4a)	od dwukonnego wozu z rybami lub rakami	3,00 zł
5)	od kosza do 1 1/2 centnara zajętego miejsca z żywemi rybami	0,50 zł
5a)	od kosza ponad 1 1/2 centnara zajętego miejsca z żywemi rybami	0,80 zł
6)	od kosza do 1 1/2 centnara zajętego miejsca z nieżywemi rybami	0,30 zł
6a)	od kosza ponad 1 1/2 centnara zajętego miejsca z nieżywemi rybami	0,50 zł
7)	od beczki śledzi	0,50 zł
8)	od 1 prosiaka, cielęcia	0,30 zł
8a)	od owcy lub kozy	0,20 zł
9)	od 1 świni ponad 70 kg.	1,00 zł
9a)	poniżej 70 kg.	0,50 zł
10)	za centnara zajętego miejsca kramnicy na sprzedaż krup, zielenizny, owoców, jagód, grzybów, masła, sera lub jaj	0,30 zł
11)	od kosza ręcznego z masłem, jajami lub serem	0,30 zł
12)	od beczki do 1 centnara zajętego miejsca z masłem, serem lub jajami	1,00 zł
13)	od beczki ponad 1 centnara zajętego miejsca z masłem, serem lub jajami	1,50 zł
14)	od kosza lub opałki z owocem itp.	0,20 zł
15)	za 1 centnar zajętego miejsca kramnicy, blacharzy, bednarzy, szczotkarzy, porcelany lub fajansu, garncarzy itd.	0,30 zł
16)	od 1 bażanta, zająca, gęsi, kaczki, kury itd.	0,10 zł
17)	od pary gołębi lub kuropatw	0,10 zł
18)	od koszyka lub opałki do centnara zajętego miejsca z drobiem	0,50 zł
18a)	od koszyka lub opałki ponad 1 centnara zajętego miejsca z drobiem	0,80 zł
19)	za 1 centnar zajętego miejsca wędliniarzy, rzeźników, szewców, krawców i innych niewymienionych specjalnie artykułów targowych	0,50 zł

20) od woza jednokonnego rzeźników i innych handlarzy sprzedawających towar hurtem 3,00 zł

20a) od woza dwukonnego rzeźników i innych handlarzy sprzedawających towar hurtem 5,00 zł

Każdy rozpoczęty centnar liczy się za cały.

§ 2.

Od sprzedających na targach gwiazdkowych pobiera się do stawek określonych w § 1 osobną dopłatę w wysokości 50%.

W dniu kiermaszu, odpustu itp. gmina pobiera stawki według osobnej taryfy, którą ustali każdorazowo Zarząd Gminy.

§ 3.

Oprócz stawek wymienionych w §§ 1 i 2 pobierać się będzie na czas trwania bezrobocia na rzecz niesienia pomocy bezrobotnym dodatkowo 10% tych stawek z tem, że opłatę dodatkową na rzecz bezrobotnych wynoszącą według 10% stawki poniżej 0,05 zł zaokrągli się na 0,05 zł, ponad zaś 0,05 zł na 0,10 zł.

§ 4.

Niniejsza taryfa obowiązuje z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej. Jednocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy w przedmiocie opłat targowych.

Łagiewniki, dnia 23. XI. 1935 r.

Zarząd gminy

(—) Rybarz, Knura Stanisław

Rada gminna

(—) Malcherek, Rak W., Michalski L., I. Kozubek.

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Łagiewniki, dnia 23. XI. 1935 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

Opublikowano:

Łagiewniki, dnia 30 grudnia 1935 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

5.

Obwieszczenie.

Niniejszem daje się do publicznej wiadomości, że na mocy uchwały rady gminnej z dnia 23. XI. 1935 r. i z dnia 19. XII. 1935 r. będą pobierane na rok 1936 dodatki komunalne do państwowego podatku dochodowego według skali art. 23 ustawy o państwowym podatku dochodowym a mianowicie:

od dochodu ponad 1.500,— zł do 24.000,— zł 4% dochodu
„ „ „ 24.000,— zł do 88.000,— zł 4,5% dochodu
„ „ „ 88.000,— zł 5% „
oraz według skali art. 43 tejże ustawy 3% dochodu poczynając od 25 stopnia tejże ustawy.

Łagiewniki, dnia 20. grudnia 1935 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

Druk: E. Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1936. Nr. 3.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 18. stycznia 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

1. Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o zmianie niektórych zaopatrzeń emerytalnych oraz odszkodowań.
2. Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. w sprawie obniżenia komornego oraz zmiany ustawy o ochronie lokatorów.
3. Ustawa z dnia 29 listopada 1935 r. o obniżeniu komornego oraz o zmianie ustawy w sprawie ochrony lokatorów.
4. Obwieszczenie dot. posiedzenia Kom. Sejmiku Powiatowego wyłożenia budżetu powiatu świętochłowickiego.
5. Ustalenie dodatku do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków alkoholowych na rok 1936 w gminie Brzeziny Śl.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Dekret

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 3 grudnia 1935 r.

o zmianie niektórych zaopatrzeń emerytalnych oraz odszkodowań.

(Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 547)

Na podstawie art. 55 ust. 1 ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Art. 1.

Celem przystosowania obciążeń osób prawnych, wynikających z niektórych zaopatrzeń emerytalnych i odszkodowań, do zmienionego położenia gospodarczego tych osób, zobowiązania z tytułu zaopatrzeń emerytalnych i odszkodowań mogą ulec zmianie w czasie do dnia 31 grudnia 1937 r. na zasadach określonych w dekrecie niniejszym.

Art. 2.

1. Osoba prawna, która w dniu wejścia w życie dekretu niniejszego wykonywa zastępcze ubezpieczenie społeczne w myśl art. 5 ust. 1 pkt. 5—6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) w brzmieniu obowiązującem, może za zgodą właściwej państwowej władzy nadzorczej, a na jej żądanie powinna, zmienić wysokość i warunki świadczeń z tytułu zaopatrzeń emerytalnych.

2. Osoba prawna obciążona na rzecz pracowników umysłowych świadczeniami z tytułu innych zaopatrzeń emerytalnych oraz odszkodowaniami ze stosunku pracy, jak również odszkodowaniami na rzecz innych osób z tytułu zajmowanych przez nie stanowisk, może za zgodą właściwej państwowej władzy nadzorczej, a na jej żądanie powinna, zmienić wysokość i warunki świadczeń z tytułu zaopatrzeń emerytalnych oraz odszkodowań.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy odszkodowań za czyny niedozwolone oraz odszkodowań, przyznawanych w wysokości i na warunkach, unormowanych prawem pracy i przepisami o ubezpieczeniach społecznych.

Art. 3.

1. W przypadkach, wynikających z art. 2 ust. 1, osoba prawna nie może:

1. ustalić świadczeń emerytalnych mniejszych oraz na warunkach gorszych od przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) w brzmieniu obowiązującem;

2. zmniejszyć świadczeń płynnych poniżej następującej skali:

Stopień	Wysokość miesięcznego świadczenia — w złotych				Maksymalna skala obniżki procentowej w stosunku do wysokości świadczenia
I.	ponad	100	do	200	10%
II.	„	200	„	300	15%
III.	„	300	„	400	20%
IV.	„	400	„	600	25%
V.	„	600	„	800	30%
VI.	„	800	„	1.000	35%
VII.	„	1.000	„	1.500	40%
VIII.	„	1.500	„	2.000	45%
IX.	„	2.000	„	3.000	50%
X.	„	3.000			60%

Jeżeli w wyniku zastosowania powyższej skali okaże się, że zmniejszone świadczenia osiąga poziom niższy od świadczenia, zmniejszonego według najbliższego niższego stopnia skali, osoba prawna obliczy świadczenie według skali tego niższego stopnia. Nie ulegają zmniejszeniu świadczenia nie przekraczające 100 zł. miesięcznie, a świadczenia przekraczające tę kwotę nie mogą być zmniejszone poniżej 100 zł miesięcznie.

2. W przypadkach, wynikających z art. 2 ust. 2, osoba prawna ustali świadczenia lub odszkodowania w granicach swych faktycznych możliwości finansowych, nie naruszając wszakże uprawnień, odpowiadających sumie składek wpłaconych przez osobę uprawnioną.

Art. 4.

1. Jeżeli zaopatrzenie emerytalne wypłaca się z osobnego na ten cel przeznaczonego funduszu, przepisy dekretu niniejszego mogą być zastosowane dopiero po zatwierdzeniu przez właściwą państwową władzę nadzorczą planu i bilansu ubezpieczeniowo-technicznego.

2. Jeżeli osoba prawna nie sporządzi we wskazanym przez władzę nadzorczą terminie planu i bilansu ubezpieczeniowo-technicznego, władza nadzorcza zarządzi opracowanie tego planu i bilansu na koszt tej osoby. Koszty te będą ściągnięte w trybie administracyjnym.

Art. 5.

Zmianę wysokości i warunków świadczeń oraz odszkodowań, opartych na tytułach, określonych w art. 2 ust. 1 i 2, uchwala organ nadzorczy osoby prawnej (rada nadzorcza, komitet nadzorczy, rada zawiadowcza i t. p.), chociażby organ ten do powzięcia takiej uchwały w myśl dotychczas obowiązujących przepisów nie był właściwy. Zmiana właściwości organu osoby prawnej nie dotyczy jednak przypadków, w których właściwym organem jest prezes (przewodniczący) osoby prawnej. W braku organu nadzorczego osoby prawnej zmianę wysokości i warunków świadczeń oraz odszkodowań, opartych na tytułach, określonych w art. 2 ust. 1 i 2, uchwala zarząd osoby prawnej.

Art. 6.

Zobowiązania oparte na tytułach, określonych w art. 2 ust. 1 i 2, ulegają zmianie z mocy prawa z chwilą zatwierdzenia przez właściwą państwową władzę nadzorczą zmian, zastosowanych na mocy dekretu niniejszego.

Art. 7.

Jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej właściwą państwową władzą nadzorczą w rozumieniu dekretu niniejszego jest:

1. dla osób prawnych, trudniących się czynnościami bankowemi i ubezpieczeniowemi — Minister Skarbu, który jednak w przypadkach, wynikających z art. 2 ust. 1, działa w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej.

2. dla innych osób prawnych — Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej.

Art. 8.

1. Dekret niniejszy stosuje się również do niewypłaconych zaopatrzeń emerytalnych i odszkodowań, których termin zapłaty upłynął przed dniem wejścia w życie dekretu niniejszego, choćby obowiązek zapłaty opierał się na prawomocnym wyroku sądowym.

2. Postępowanie sądowe w sprawach z powództw o zaopatrzenia emerytalne lub o odszkodowania objęte dekretem niniejszym, oraz postępowanie egzekucyjne, oparte na wydanych w tych sprawach tytułach wykonawczych, zostają z mocy prawa:

1. zawieszone z chwilą, gdy osoba prawna lub właściwa władza nadzorcza wdroży postępowanie na mocy dekretu niniejszego;

2. umorzone z chwilą zatwierdzenia przez właściwą państwową władzę nadzorczą zmian, zastosowanych na mocy dekretu niniejszego.

W razie odmowy zatwierdzenia przez właściwą państwową władzę nadzorczą zmian, zaproponowanych przez osobę prawną, postępowanie sądowe lub egzekucyjne ulega wznowieniu.

W przypadku umorzenia postępowania sądowego lub egzekucyjnego osoba prawna obowiązana jest zwrócić osobie uprawnionej koszta procesu w kwocie, odpowiadającej zmniejszonym świadczeniom lub odszkodowaniom.

Art. 9.

Przepisy dekretu niniejszego nie dotyczą uprawnień pracowników związków samorządu terytorjalnego oraz ich przedsiębiorstw i zakładów, jak również świadczeń kas emerytalnych, które na podstawie ich statutów podlegają nadzorowi Ministra Opieki Społecznej.

Art. 10.

Przepisy sprzeczne z przepisami dekretu niniejszego tracą moc.

Art. 11.

Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrom: Skarbu, Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Opieki Społecznej.

Art. 12.

Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej

(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Sprawiedliwości

(—) Czesław Michałowski

Minister Przemysłu i Handlu

(—) Roman Górecki

Minister Opieki Społecznej

(—) Wł. Jaszczołt.

2.

Dekret

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 14 listopada 1935 r.

w sprawie obniżenia komornego oraz zmiany ustawy o ochronie lokatorów.

(Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 504)

Na podstawie art. 55 ust. 1 ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Art. 1 i 3 — 7

nie obowiązują na obszarze Województwa Śląskiego.

Art. 2.

1. Komorne w budynkach, nie podlegających ustawie o ochronie lokatorów, a należących do Skarbu Państwa, banków państwowych, związków samorządu terytorjalnego, zakładów ubezpieczeń społecznych oraz innych instytucyj prawa publicznego, obniża się na okres od dnia 1 grudnia 1935 r. do dnia 30 listopada 1937 r. według następujących zasad:

a) dla mieszkań 3-izbowych (2-pokojowych) i mniejszych o 15%

b) dla mieszkań 4-izbowych (3-pokojowych) i większych o 10%.

2. W domach, należących do zakładów ubezpieczeń społecznych, obniżenie, przewidziane w pkt. a) i b) ustępu poprzedzającego, następuje w stosunku do komornego płaconego za grudzień 1934 r.

Art. 8.

Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrom Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, a co do art. 2 — także innym właściwym ministrom.

Art. 9.

1. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1935 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów:

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Wł. Raczkiewicz

Minister Sprawiedliwości:

(—) Czesław Michałowski

3.

Ustawa

z dnia 29 listopada 1935 r.

o obniżeniu komornego oraz o zmianie ustawy w sprawie ochrony lokatorów.

(Dz. Ust. Śl. Nr. 21, poz. 29)

I. Obniżenie komornego.

Art. 1.

1. Na okres od dnia 1 grudnia 1935 r. do dnia 30 listopada 1937 r. obniża się podstawowe komorne za mieszkania i lokale, podlegające

ustawie w sprawie ochrony lokatorów, według następujących zasad:

a) dla mieszkań 3-izbowych (2-pokojowych) i mniejszych o 15%,

b) dla mieszkań większych oraz lokali przemysłowych i handlowych o 10%.

2. Komorne za przedmiot najmu, który lokator w całości lub w części oddał w podnajem, ulega obniżeniu w tym samym stosunku co komorne, płacone przez lokatora.

3. Nie ulega obniżeniu komorne, którego wysokość została ustalona w umowie, zawartej w myśl art. 3 ustawy w sprawie ochrony lokatorów.

Art. 2 — 6 pp.

Art. 7.

Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Wojewodzie Śląskiemu.

Art. 8.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1935 r.

Marszałek:

(—) Grzesik

4.

Obwieszczenie.

Dot. posiedzenia Komisarycznego Sejmiku Powiatowego i wyłożenia budżetu powiatu świętochłowickiego.

W czwartek, dnia 6 lutego 1936 r. o godz. 10-tej odbędzie się posiedzenie Komisarycznego Sejmiku Powiatowego w gmachu tut. Wydziału Powiatowego.

Preliminarz budżetowy powiatu świętochłowickiego wyłożony jest na przeciąg jednego tygodnia. t. j. od 27 stycznia do 3 lutego 1936 r. włącznie w gmachu tutejszego Wydziału Powiatowego, pokój Nr. 39, celem przeglądania i wnoszenia zarzutów i spostrzeżeń przez zainteresowanych.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

5.

Obwieszczenie.

Dotyczy: dodatku do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków alkoholowych w roku 1936.

Uchwala się pobierać na podstawie art. 11. ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. IV. 1924 r. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 17 poz. 30) oraz ustawy z dnia 23. III. 1933 r. w sprawie zmiany niektórych postanowień ustawy dnia 14. IV. 1924 r. (Dz. U. Śl. nr. 9, poz, 16) na rzecz gminy Brzeziny-Śląskie na rok kalendarzowy 1936 dodatek do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków alkoholowych w wysokości 75%

Zarząd gminny:

(—) Jan Gąsior

Rada gminna:

(—) Bendkowski Józef, Joschko Peter, Anioł Tomasz

Uchwałę Rady gminnej w Brzezinach-Śląskich w sprawie poboru w roku 1936 dopłat do opłat państwowych od wyrobu i sprzedaży trunków, przetworów wódczannych i spirytusowych z dnia 11. grudnia 1935 r., zatwierdza się na podstawie art. 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17. poz. 30). zmienionej ustawą z dnia 23. marca 1933 r.. (Dz. U. Śl Nr. 9 poz. 16).

Świętochłowice, dnia 20. grudnia 1935 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel (—) Brzóska (—) Tkocz (—) Sieja

Ogłoszono do wiadomości publicznej.

Brzeziny-Śląskie, dnia 2. stycznia 1936 r

Naczelnik gminy

(—) Gąsior.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1936. Nr. 4.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 25. stycznia 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 listopada 1935 r. o ochronie niektórych zwierząt łownych.
2. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 4 grudnia 1935 r. o uregulowaniu cen wytworów hutniczych na rynku krajowym.
3. Pismo okólne z dnia 23 grudnia 1935 r. o cenach detalicznych nafty.
4. Pismo okólne z dnia 23 grudnia 1935 r. o cenach detalicznych cukru-kryształu.
5. Uchwała w przedmiocie pobierania podatków komunalnych do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych na rok 1936.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 20 listopada 1935 r.

o ochronie niektórych zwierząt łownych.

(Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 38, poz. 536)

Na podstawie art. 51 ust. 1 pkt. a), b) i c) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckiem (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934) w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) zarządzam co następuje:

§ 1.

Czas ochronny, ustalony w art. 49 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckiem, rozszerza się tak, że obejmuje on:

dla danieli-rogaczy okres od 1 grudnia do 15 października,

dla sarn-kozłów w województwach poznańskiem i pomorskiem okres od 1 października do 31 maja i od 16 lipca do 15 sierpnia, w województwach: krakowskiem, lwowskiem, stanisławowskiem i tarnopolskiem okres od 1 lutego do 31 maja, w województwach zaś pozostałych okres od 1 lutego do 15 maja,

dla zajęcy-szaraków w województwach poznańskiem i pomorskiem okres od 1 stycznia do 15 października, w województwach: wileńskiem, nowogródzkiem i poleskiem okres od 1 lutego do 31 października, w województwach zaś pozostałych okres od 1 lutego do 15 października,

dla bażantów-kogutów okres od 1 marca do 15 października,

dla dzikich kaczorów od 1 czerwca do 15 lipca,

dla dzikich kaczek (samic i młodych) oraz innego ptactwa wodnego i błotnego okres od 1 stycznia do 15 lipca,

dla puhaczy w województwie wileńskiem okres od 1 marca do 15 września, w województwach zaś pozostałych okres od 1 lutego do 31 października.

§ 2.

Zabrania się całkowicie polowania na łosie-byki, dropie i dropie-kamionki (strepety).

§ 3.

Wprowadza się czas ochrony dla:

dzików od 1 marca do 30 czerwca,

niedźwiedzi od 16 stycznia do 15 grudnia,

rysi od 1 marca do 31 grudnia,

żbików od 1 lutego do 30 września,

kun leśnych (tumaków) od 1 marca do 30 września,

norek od 1 lutego do 31 grudnia.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1936 r. i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1938 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 12 listopada 1934 r. o wprowadzeniu czasu ochronnego dla niektórych zwierząt łownych (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 930).

2.

Rozporządzenie

Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 4 grudnia 1935 r.

o uregulowaniu cen wytworów hutniczych na rynku krajowym.

(Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 565)

Na podstawie art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie regulowania stosunków w hutnictwie żelaznem i innych metali (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 647) zarządzam co następuje:

§ 1.

Zasadnicze ceny żelaza, rur oraz surówki, pobierane dotychczas według oficjalnych cenników własnych przez Syndykat Polskich Hut Żelaznych, Biuro Sprzedaży Polskich Walcowni Rur i Towarzystwo dla Sprzedaży Surówki Żelaznej, obniża się o 10% z zaokrągleniem poszczególnych pozycyj do pełnego złotego.

Dopłaty do cen zasadniczych, pobierane dotychczas, a wyrażone w złotych, podlegają takiej samej 10% obniżce z zaokrągleniem poszczególnych pozycyj do 50 groszy. Jeżeli natomiast dopłaty te były wyrażone w stosunku procentowym do cen zasadniczych, stosunek ten pozostaje bez zmiany.

Szczegółowy wykaz cen zasadniczych i dopłat, uwzględniający powyższe obniżki, ogłoszony będzie w Dzienniku Urzędowym R. P. „Monitor Polski". Ceny te rozumieją się jako ceny maksymalne.

§ 2.

Wszelkie rabaty, udzielane dotąd przez wymienione w § 1 organizacje sprzedażne na podstawie oficjalnych cenników własnych, muszą być stosowane nadal od cen, obniżonych stosownie do przepisów § 1.

§ 3.

Winni naruszenia przepisów § § 1 i 2 rozporządzenia niniejszego ulegają karom, przewidzianym w art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie regulowania stosunków w hutnictwie żelaznem i innych metali (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 647).

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu

(—) Roman Górecki.

3.

Pismo okólne

z dnia 23 grudnia 1935 r.

o cenach detalicznych nafty.

(Nr. Apr. 72—1—3)

(Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 40. poz. 231).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów i Prezydentów Miast.

Nawiązując do okólnika Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 18 grudnia 1935 r. L. GN. I. 753/4 w sprawie obniżki cen nafty — proszę Panów o wydanie odpowiednich zarządzeń, zapewniających przestrzeganie cen oznaczonych dla poszczególnych miejscowości w załączonym do cyt. powyżej okólnika cenniku.

Podkreślam raz jeszcze obowiązek ujawniania cen nafty w miejscach sprzedaży detalicznej oraz przypominam o trybie postępowania władz administracji ogólnej w wypadku konieczności wyznaczania cen detalicznych nafty (okólnik Nr. 81 ex 1935 — Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 38, poz. 207).

Wyczerpujące wskazówki obliczania detalicznej ceny nafty w miejscowościach nie objętych wspomnianym cennikiem — zawiera cyt. na wstępie okólnik Ministerstwa Przemysłu i Handlu — proszę przeto Panów o dokładne zaznajomienie się z nim.

W sprawozdaniach miesięcznych o cenach artykułów powszedniego użytku należy szczegółowo uzasadnić każde odchylenie cen nafty od

ceny wymienionej w załączonym do niniejszego pisma cenniku obowiązującym na terenie podległego Panu Wojewodzie województwa.

Jednocześnie uchylam zarządzenie swoje z dnia 21 listopada 1934 r. Nr. 60/56 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 33, poz. 276).

(—) Korsak
Podsekretarz Stanu.

4.

Pismo okólne

z dnia 23 grudnia 1935 r.
o cenach detalicznych cukru-kryształu.

(Nr. Apr. 71—2—11).

(Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 40, poz. 230).

Do

P. P. Wojewodów, Starostów i Prezydentów Miast

Utrzymując w całej rozciągłości zarządzenie swoje z dnia 4 grudnia 1935 r. Nr. Apr. 71/2—1 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 38, poz. 215) w sprawie ustabilizowania ceny 1 kg cukru-kryształu na 1 zł., dopuszczam, po porozumieniu się z Ministrem Skarbu możliwość pobierania wyjątkowo ceny wyższej od wymienionej w tych miejscowościach, w których jest to usprawiedliwione stwierdzonemi większemi kosztami przewozu ze składu hurtowego do detalisty. W żadnym jednakowoż wypadku cena ta nie może przekraczać 1,05 zł za 1 kg.

(—) Korsak
Podsekretarz Stanu.

5.

O d p i s.

Uchwała

w przedmiocie pobierania podatków komunalnych do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych za rok 1936.

Na mocy art. 11 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Śl. str. 57) uchwalił Sejmik Powiatowy powiatu świętochłowickiego na posiedzeniu swojem w dniu 6 listopada 1935 r.

§ 1.

Na terenie gmin wiejskich powiatu świętochłowickiego pobiera się dodatki komunalne do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych i to:

a) 10% do opłat państwowych od patentów na wyrób a

b) 100% do opłat państwowych od patentów na sprzedaż trunków i przetworów wymienionych.

§ 2.

Gminy wiejskie otrzymują z pobranych na ich obszarach dodatków pod nr. 1 wymienionych 50%.

§ 3.

Sposób wymiaru, poboru, terminu płatności, przymusowego ściągnięcia, zniżenia lub odpisania spowodu niemożności ściągnięcia powyższych dodatków komunalnych regulują przepisy ustawy o państwowej opłacie od patentów, oraz przepisy ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r.

Świętochłowice, dnia 6 listopada 1935 r.

Komisaryczny Sejmik Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel (—) Brzoska (—) Tkocz (—) Sieja

Śląska Rada Wojewódzka zatwierdza na zasadzie art. 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu, ogłoszonem rozp. Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30) oraz art. 1 § 2 ustawy z dnia 7 grudnia 1927 r. (Dz. U. Śl. Nr. 26 poz. 48) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych ustawą z dnia 23 marca 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9 poz. 16) uchwałę Komisarycznego Sejmiku Powiatowego w Świętochłowicach z dnia 6 listopada 1935 r. w przedmiocie poboru na rok 1936.

10% dodatków komunalnych do opłat państwowych od patentów na wyrób oraz

100% dodatków komunalnych do opłat państwowych od patentów na sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych.

Za Wojewodę

(—) Dr. Schoenowitz
Kierownik Oddziału

Druk: E. Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1936. Nr. 5 i 6.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 1. lutego 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 14 grudnia 1935 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o państwowym podatku dochodowym.
2. Obwieszczenie o dodatkowem licencjonowaniu buhaja.
3. Obwieszczenie dot. wzajemnego zastępstwa lekarzy weterynaryjnych w obwodach badania tutejszego powiatu.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 14. grudnia 1935 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o państwowym podatku dochodowym.

(Dz. U. R. P. Nr. 2 poz. 6 z roku 1936).

Na podstawie art. 4 ust. 2. dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 518, ogłaszam w brzmieniu obowiązującem od dnia 1 stycznia 1936 r. jednolity tekst ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 715) z uwzględnieniem zmian i uzupełnień wprowadzonych:

1. rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976);

2. ustawą z dnia 18 marca 1935 r. o zmianie ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 162);

3. dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1935 r. w sprawie zmiany ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 518).

Podany w załączniku tekst ustawy nie obejmuje art. 3 ustawy z dnia 18 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 162) oraz art. 2, 3 i 5 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 518), które stanowią, że:

a) ustalony w art. 9 ust. 1. i 2. ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 106, poz. 884) udział związków samorządowych we wpływach z państwowego podatku dochodowego oblicza się od połowy wpływów z podatku, pobieranego według Działu II, oraz od 5/7 części wpływów z podatku pobieranego według Działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym;

b) postanowienia art. 21 ust. 5 i 6 mają zastosowanie po raz pierwszy przy wymiarze podatku dochodowego na 1935 rok podatkowy;

c) pozostałe postanowienia, dotyczące podatku dochodowego pobieranego według Działu I ustawy w brzmieniu obwieszczenia mają po raz pierwszy zastosowanie przy wymiarze podatku dochodowego na rok podatkowy 1936, przyczem:

1) przepisy art. 6 ust. 2 stosuje się do przedmiotów, nabywanych od 1935 r. począwszy,

2) dochód z tantjem, określonych w dotychczasowym art. 18 ustawy o państwowym podatku dochodowym, podlega po raz ostatni opodatkowaniu według Działu I, o ile chodzi o tantjemy wypłacone do dnia 31 grudnia 1935 r.;

d) istniejące w dniu 1 stycznia 1936 r. zaległości w podatku dochodowym wraz z dodatkami, pobieranemi na mocy ustawy z dnia 26 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 127) i ustawy z dnia 22 października 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 760) wraz z późniejszemi zmianami, łą-

czy się w jedną ogólną sumę; to samo stosuje się do należności z tytułu tego podatku wraz z dodatkami za lata podatkowe do roku podatkowego 1935 włącznie, powstających po dniu 31 grudnia 1935 r.;

e) we wpływach z podatku dochodowego z Działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym za lata podatkowe poprzedzające rok podatkowy 1936, obliczanych w myśl lit. d), udział związków samorządowych wynosi: dla m. Warszawy—$16^2/_3$%, dla innych związków samorządowych —12,5%;

f) przepisy podane w załączniku, dotyczące podatku dochodowego, pobieranego według Działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym oraz dodatku do tego podatku na rzecz związków morządowych, mają zastosowanie do uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych począwszy od 1 stycznia 1936 r.; jeżeli po dniu 1 stycznia 1936 r. wypłacane jest robotnikom wynagrodzenie, przypadające do wypłaty przed 1 stycznia 1936 r. wówczas różnica pomiędzy wysokością podatku, należnego w myśl przepisów podanych w załączniku, a wysokością podatku, przewidzianą w przepisach obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1936 r., nie podlega potrąceniu z wypłacanego wynagrodzenia, lecz obciąża pracodawcę; przepis ten stosuje się również do innych pracowników, jeżeli ich wynagrodzenie, obliczone w stosunku rocznym, nie przekracza 4.800 zł;

g) obliczenie oraz uiszczenie różnicy według zasad, ustalonych w art. 45, dokonane będzie po raz pierwszy w roku 1936, przy wzięciu za podstawę wynagrodzeń, otrzymanych w ciągu roku 1935, jednak według skali obowiązującej przed 1 stycznia 1936 r.;

h) dodatki: 15% w myśl ustawy z dnia 26 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 127) oraz kryzysowy w myśl ustawy z dnia 22 październiknika 1931 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 45, poz. 311) będą pobrane przy obliczeniu różnicy w podatku dochodowym, przypadającej do zapłaty w myśl art. 45, od wynagrodzeń otrzymanych w ciągu roku 1935, jak również od dochodów, ustalanych dla wymiaru podatku dochodowego z Działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym na lata podatkowe poprzedzające rok podatkowy 1936 — jednakże przy zastosowaniu przepisów lit. d);

i) z dniem 1 stycznia 1936 r. traci moc obowiązującą ustawa z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 45, poz. 311);

j) równocześnie w art. 1 ust. 1. pkt. 2. ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o poborze 10% dodatku do opłat stemplowych i podatków pośrednich oraz 15% dodatku do podatków bezpośrednich oraz spadkowego i darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 22. poz. 127) po wyrazie „gruntowego“ dodaje się wyrazy: „i dochodowego“, a w art. 2 skreśla się ustęp drugi.

Minister Skarbu:

(—) E. Kwiatkowski.

Załącznik do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 14 grudnia 1935 r. (poz. 6).

Ustawa

o państwowym podatku dochodowym.

Dział I.

Osoby obowiązane do opłacania podatku.

Art. 1.

Państwowy podatek dochodowy opłacają:

1. Osoby fizyczne, mające na obszarze Rzeczypospolitej miejsce zamieszkania lub przebywające na obszarze dłużej niż rok, od całego dochodu.

2. Osoby fizyczne, bez względu na ich miejsce zamieszkania lub pobytu, o ile na obszarze Rzeczypospolitej:

a) posiadają nieruchomości, wierzytelności zachipotykowane na nieruchomościach, majątki, przywiązane do tegoż obszaru fideikomisem lub innemi przepisami prawnemi;

b) wykonywają przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, albo są spólnikami takich przedsiębiorstw, przyczem posiadania akcyj, udziałów i podobnych papierów wartościowych nie należy uważać za udział w przedsiębiorstwie;

c) pobierają płacę lub emeryturę, wypłacaną bądź przez służbodawców prywatnych, bądź z funduszów Państwa, związków samorządowych, oraz innych tego rodzaju funduszów publicznych—tylko od dochodu z tych źródeł (ustęp 2).

3. Osoby fizyczne, nie mające miejsca zamieszkania na obszarze Rzeczypospolitej, lecz przebywające na tym obszarze chociażby mniej niż rok dla zarobku albo wykonywania czynności handlowych lub przemysłowych, — od dochodu osiągniętego w tymże czasie na wspomnianym obszarze.

4. Spadki wakujące (nieobjęte).

5. Osoby prawne:

a) których zarząd znajduje się na obszarze Rzeczypospolitej — od całego dochodu;

b) inne — od dochodu, osiągniętego na obszarze Rzeczypospolitej ze źródeł, wymienionych w ustępie 2 punkty a) i b).

Art. 2.

Opodatkowaniu podlegają wymienione w art. 1 osoby fizyczne, spadki wakujące (nie objęte) i osoby prawne, których dochód roczny przekracza 1.500 zł.

Przedmiot opodatkowania.

Art. 3.

Opodatkowaniu podlegają dochody:

1. z nieruchomości gruntowej własnej, posiadanej, użytkowanej lub dzierżawionej;

2. z budynków;

3. a) z przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych;
   b) z zajęć zawodowych i wszelkich innych zatrudnień o celach zarobkowych;

4. z kapitałów pieniężnych i praw majątkowych;

5. z uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę;

6. z wszelkiego rodzaju źródeł dochodu, niewymienionych w ust. 1 — 5 artykułu niniejszego.

Wymienione dochody, z wyjątkiem dochochodów z uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, podlegają łącznemu opodatkowaniu na podstawie przepisów Działu I ustawy niniejszej.

Dochody z uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę podlegają opodatkowaniu na podstawie przepisów Działu II ustawy niniejszej; dochody te, o ile wypłacane są na obszarze obcego Państwa, podlegają opodatkowaniu na podstawie przepisów Działu I ustawy, jednak według skali art. 43, przyczem do tych dochodów nie stosuje się odliczeń z art. 10, tudzież zwyżek i zniżek podatkowych z art. 26, 27 i 29.

Art. 4.

Dochód osób fizycznych (art. 1 ust. 1) z nieruchomości i stałych przedsiębiorstw, znajdujących się poza obszarem Rzeczypospolitej, jak również dochód z płac służbowych i emerytur z funduszów innego państwa, obcych związków samorządowych oraz innych tego rodzaju funduszów publicznych wyłącza się od opodatkowania, o ile będzie udowodnione, że podlega tam podatkowi tego samego rodzaju i jeżeli właściwe obce państwo postępuje według zasad wzajemności co do takich samych dochodów ze źródeł tutejszych.

Zwolnienia od podatku.

Art. 5.

Od podatku dochodowego wolni są:

1. uwierzytelnieni przy Rządzie Rzeczypospolitej zastępcy obcych państw oraz przydani im urzędnicy i osoby, pozostające u nich w służbie, o ile są cudzoziemcami, z wyjątkiem podatku od dochodu ze źródeł, wymienionych w art. 1 ust. 2;

2. inne osoby, którym na podstawie układów międzypaństwowych lub wogóle według zasad prawa międzynarodowego służy prawo do zwolnienia od podatku dochodowego. z wyjątkiem podatku od dochodów ze źródeł, wymionionych w art 1 ustęp 2;

3. weterani powstań 1831, 1848 i 1863 roku, co do pensyj, pobieranych na mocy obowiązujących ustaw;

4. osoby, pobierające ze Skarbu pensje i dodatki, przywiązane do odznaczeń za waleczność, za rany i t. p., co do tych pensyj i dodatków;

5. szeregowi Wojsk Polskich co do ich żołdu w służbie czynnej, łącznie ze wszystkiemi dodatkami;

6. oficerowie, duchowni i urzędnicy wojskowi w czasie wojny, należący do oddziałów, postawionych na stopie bojowej, co do uposażenia wypłacanego z etatu wojennego;

7. Państwo i związki samorządowe;

8. osoby prawne, których dochody są obracane w całości na cele ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne, wyznaniowe i dobroczynne;

9. kółka rolnicze, należące do związków rewizyjnych lub Związku Ekonomicznego kółek rolniczych, a mające charakter spółdzielni (ustawa z dnia 29 października 1920 r. — Dz. U. R. P z 1934 r. Nr. 55, poz. 495), wolne są od podatku dochodowego do końca roku 1929. Po upływie tego terminu kółka te będą opodatkowane jak spółdzielnie, wymienione w art. 10 część pierwsza ustęp 6.

Pojęcie dochodu.

Art. 6.

Za dochód uważa się sumę wszystkich przychodów w pieniądzach lub wartościach pieniężnych, otrzymanych z poszczególnych źródeł, wymienionych w art. 3, po strąceniu kosztów osiągnięcia, zachowania i zabezpieczenia tych przychodów, łącznie z corocznem prawidłowem odpisaniem na zużycie budynków, maszyn i wszelkiego rodzaju martwego inwentarza, oraz po potrąceniu strat częściowych lub całkowitych

w przedmiotach, podlegających zużyciu i służących do osiągnięcia dochodu, o ile odpisań na zużycie oraz strat nie uwzględniono już w kosztach wyżej wymienionych.

Prowadzący prawidłowe księgi mogą jednorazowo odpisać całkowitą wartość przedmiotów, których zwykły okres zużycia nie przekracza lat pięciu.

Do kosztów osiągnięcia przychodów zalicza się koszty wyżywienia członków rodziny podatnika, stale pracujących w jego gospodarstwie rolnem lub leśnem, albo w jego przedsiębiorstwie handlowem lub przemysłowem.

W razie, gdy okaże się wątpliwość co do wysokości odpisań za zużycie, w niniejszym artykule wymienionych, należy odpowiednie sumy ustalić przez znawców (biegłych).

Art. 7.

Nie uważa się za dochód, podlegający opodatkowaniu: 1. nadzwyczajnych przychodów w postaci spadków, legatów, darowizn, posagów, kapitałów, wypłaconych za ubezpieczenie życia, o ile te przychody nie stanowią perjodycznych wpływów; 2. wpływów wskutek częściowego lub całkowitego spieniężenia majątków; 3. zysków, wynikających ze sprzedaży przedmiotów majątkowych, o ile sprzedaż nie nastąpiła w wykonywaniu przedsiębiorstwa zarobkowego lub interesu spekulacyjnego; 4. wygranych loteryjnych i losowych; 5. wpłat z tytułu umarzania wierzytelności i 6. wogóle takich przychodów, które stanowią zwiększenie lub zwrot majątku, lecz nie stanowią dochodu.

Art. 8.

Z przychodów, osiągniętych z poszczególnych źródeł, nie mogą być potrącone:

1. wydatki na powiększenie lub ulepszenie źródła dochodu;

2. wydatki na umorzenie długów, kapitałów, włożonych w przedsiębiorstwo przez uczestników i na pokrycie strat za ubiegłe lata;

3. wydatki na prowadzenie gospodarstwa domowego podatnika i na utrzymanie członków jego rodziny;

4. procenty od własnego kapitału, włożonego w gospodarstwo lub przedsiębiorstwo podatnika;

5. wydatki na osiągnięcie dochodu ze źródeł, zagranicą położonych, a na mocy tej ustawy nie podlegających opodatkowaniu;

6. inne wydatki i straty, nie związane z osiągnięciem dochodu.

Art. 9.

Jeżeli przy obliczaniu dochodu z różnych źródeł, wskazanych w art. 3, okaże się w jednem przewyżka wpływów nad wydatkami, a w drugiem straty, to w celu ustalenia wysokości dochodu oblicza się oddzielnie sumę przewyżek i sumę strat i tę ostatnią potrąca się z pierwszej.

Odliczenia.

Art. 10.

Od ogólnego dochodu należy odliczyć:

1. odsetki od długów;

2. wartość pieniężną rent i trwałych ciężarów, opartych na tytułach prawnych;

3. obowiązujące podatnika na mocy prawa lub umowy opłaty za siebie i za członków jego rodziny do kas zapomogowych, emerytalnych, ubezpieczalni społecznych, ubezpieczeń od nieszczęśliwych wypadków i pogrzebowych, o ile te opłaty łącznie nie przekraczają 300 zł rocznie za każdą ubezpieczoną osobę;

4. premje, wpłacane przez podatnika od ubezpieczeń na wypadek śmierci lub na dożycie, o ile nie przekraczają: a) na rachunek samego podatnika 300 zł rocznie, b) na rachunek zaś podatnika i członków rodziny, będących na jego utrzymaniu, łącznie 600 zł rocznie;

5. bezpośrednie podatki państwowe i samorządowe, przymusowe lub ustawowe świadczenia pieniężne oraz bezpłatne świadczenia przymusowe innego rodzaju na cele publiczne, z wyjątkiem państwowego podatku dochodowego, podatku specjalnego od tantjem, tudzież nadzwyczajnej daniny państwowej (ustawa z dnia 16 grudnia 1921 r. — Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 1, poz. 1) i podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów hipotecznych (ustawa z dnia 31 marca 1922 r. — Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 238), oraz daniny lasowej (ustawa z dnia 6 lipca 1923 r. — Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 676) i podatku majątkowego (ustawa z dnia 11 sierpnia 1923 r. — Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 746);

6. w spółdzielniach, działających na zasadzie ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 55, poz. 495), które należą do związków rewizyjnych, wymienionych w art. 66 i 70 tejże ustawy, posiadających na podstawie art. 63 tejże ustawy prawa rewizji, — sumy nadwyżek bilansowych (zyski bilansowe), pochodzące z obrotów z członkami, o ile spółdzielnie te faktycznie i statutowo działają wśród swych członków, lub jeżeli rozszerzają wprawdzie działalność swoją i na osoby, nie będące członkami, ale przelewają przypadające na nieczłonków nadpłaty i zwroty w całości do funduszów, niepodlegających podług statutu podziałowi między członków.

Wszystkie powyżej wymienione odliczenia mogą być dokonane o tyle, o ile wydatki na nie faktycznie poniesione zostały. Wydatki, wspomniane w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu, odlicza się tylko o tyle, o ile ciążą na zródłach dochodu, podlegającego podatkowi i pozostają w związku gospodarczym z temi źródłami.

Procenty i perjodyczne świadczenia podatnika na korzyść członków rodziny mogą być uwzględnione tylko pod warunkiem, jeżeli otrzymujący te procenty lub świadczenia członek rodziny jest opodatkowany odrębnie podatkiem dochodowym.

Opodatkowanie członków rodziny i wspólnych dochodów.

Art. 11.

Do dochodów głowy rodziny dolicza się dochody jej małżonka sądownie nierozłączonego oraz dochody krewnych zstępnych, o ile głowie rodziny służy prawo rozporządzania dochodami ze źródeł, należących do krewnych zstępnych, lub też prawo użytkowania tych dochodów.

Jeżeli jednak dochód wymienionych członków rodziny osiągnięty został ze źródeł, o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt. b) i ust. 5 ustawy niniejszej, wówczas co do tego dochodu członkowie rodziny podlegają oddzielnemu opodatkowaniu.

Art. 12.

Dochody z udziałów we wspólnej własności, wspólnem posiadaniu lub użytkowaniu opodatkowuje się osobno dla każdego uczestnika, w stosunku do jego udziału. Przy udziałach, których wysokości nie można określić, uczestnictwo przyjmuje się w równych częściach.

Podstawa opodatkowania.

Art. 13.

Opodatkowaniu podlegają dochody, osiągnięte w ostatnim roku kalendarzowym lub w ostatnim roku operacyjnym, względnie gospodarczym, poprzedzającym rok podatkowy.

Art. 14.

Wartość pieniężną dochodów w naturze oblicza się według przeciętnych cen z roku ubiegłego w miejscu, gdzie znajduje się źródło tych dochodów.

Dochody z poszczególnych źródeł.

Art. 15.

Za dochód z gruntów, pozostających we własnym zarządzie, uważa się rzeczywiście osiągnięty czysty przychód z całego rolnego i leśnego gospodarstwa, jako też z produkcji i uprawnień, mających związek gospodarczy z posiadłością gruntową, łącznie z wartością pieniężną produktów, użytych w gospodarstwie domowem podatnika. Przy wydzierżawionych posiadłościach gruntowych lub prawach, z temi posiadłościami związanych, za dochód uważa się rzeczywiście otrzymany czynsz dzierżawny wraz z wartością pieniężną wszelkich świadczeń ze strony dzierżawcy i korzyści, zastrzeżonych na rzecz właściciela, po uwzględnieniu potrąceń, które wpływają na zmniejszenie czynszu dzierżawnego. Dochód z gruntów dzierżawionych ustala się w sposób, wskazany dla gruntów we własnym zarządzie, po potrąceniu jednak z tego dochodu czynszu dzierżawnego oraz innych świadczeń w pieniądzach i w naturze, obciążających dzierżawcę na korzyść właściciela.

Przy obliczaniu ogólnego dochodu z gospodarstw rolnych poniżej 15 ha użytkowego gruntu, położonych w odległości ponad 5 km od granicy miast z ludnością wyżej 100.000 mieszkańców, przyjmuje się dochód w wysokości, nieprzekraczającej wartości 4 centnarów metrycznych żyta z 1 ha gruntu po cenach przeciętnych w roku osiągnięcia dochodu, służącego za podstawę do opodatkowania w myśl art 13 ustawy niniejszej.

Za dochód z lasu uważa się czysty przychód, uzyskany z wyrębów i wszelkich użytków leśnych oraz wynagrodzenia, otrzymane za odstąpione osobom trzecim prawa użytkowania lasu.

Jeżeli wyręby uskutecznia się w ilości, przewyższającej plan prawidłowego gospodarstwa lub naturalny przyrost lasu, to do ogólnego dochodu podatnika dolicza się tylko sumę, osiągniętą z wyrębu tej części lasu, która była przeznaczona do wyrębu według planu lub odpowiada naturalnemu przyrostowi.

Dochód, osiągnięty z wyrębu, przekraczającego ilość, określoną w planie gospodarstwa leśnego lub ilość, odpowiadającą naturalnemu przyrostowi, podlega oddzielnemu opodatkowaniu w następujący sposób:

cały czysty dochód, uzyskany z nadzwyczajnego wyrębu, dzieli się na 6 równych części: 1|6 część dolicza się do ogólnego dochodu, zaś od dochodu z pozostałych 5|6 części wymierza się podatek w stosunku procentowym, odpowiadającym podatkowi od ogólnego dochodu. Gdyby jednak ogólny dochód był mniejszy od dochodu, podlegającego podatkowi według skali art. 23, wówczas od tych 5|6 części dochodu wyznacza się stawkę podatkową w stosunku procentowym według 1 stopnia tejże skali.

Art. 16.

Za dochód z budynków wynajętych uważa się rzeczywiście osiągnięty całoroczny czysty czynsz za domy, lokale, place, ogrody przy domach i t. p.

Za dochód z budynków, zajmowanych w całości lub w części przez samego właściciela lub członków jego rodziny, tudzież z wszelkich bez-

płatnych użytkowań budynków, uważa się czystą wartość użytkowania, jaką budynek lub części tegoż stanowią ze względu na ich jakość i położenie oraz miejscowe stosunki najmu.

O ile posiadacz używa swego budynku lub części tegoż wyłącznie do celów własnego gospodarstwa rolnego, leśnego lub do celów przemysłowych, nie należy brać w rachubę wartości użytkowania ani przy obliczaniu dochodu, ani przy obliczaniu odnośnych kosztów produkcji.

Art. 17.

Za dochód z przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych oraz z wszelkiego rodzaju zajęć zawodowych i innych zatrudnień o celach zarobkowych uważa się różnicę między sumą przychodu, a sumą potrąceń stosownie do postanowień, zawartych w art. 6.

Przy ustalaniu dochodu z przedsiębiorstw stosuje się odpowiednio przepisy art. 21 ust. 5 i 6.

Art. 18 (uchylony).

Art. 19.

Za dochód z kapitałów pieniężnych i praw majątkowych uważa się: procenty od pożyczek, wkładów lub rachunków bieżących i od innych lokat pieniężnych; procenty od procentów i innych nie otrzymanych w terminie sum; kary konwencjonalne za niezwrócony w terminie kapitał lub niezapłacony w terminie procent; procenty z interesów wekslowych oraz z innych zobowiązań pieniężnych, według których kapitał ma być zwrócony po upływie oznaczonego terminu w kwocie, przewyższającej pierwotną sumę tego kapitału; procenty od wszelkiego rodzaju papierów wartościowych; dywidendy od akcyj i udziałów; wpływy pieniężne lub mające wartość pieniężną z wszelkiego rodzaju lokat kapitałów; wreszcie renty i dochody z innych praw majątkowych.

Dochody z kapitałów podatnika, które są ulokowane na jego nieruchomościach lub w jego handlu i przemyśle, uważa się za dochody, osiągnięte z nieruchomości lub z przemysłu i handlu.

Przy ustalaniu dochodu z papierów wartościowych nie bierze się pod uwagę zmiany ich wartości kursowej z wyjątkiem papierów, będących w posiadaniu tych przedsiębiorstw, których obroty papierami wartościowemi są przedmiotem interesu handlowego.

Art. 20.

Za dochód z uposażeń, emerytur i z najemnej pracy uważa się wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzach lub w naturze, jakie podatnik uzyskuje ze swego stosunku służbowego lub z tytułu najmu pracy łącznie ze wszystkiemi dodatkami, jak również wszelkiego rodzaju wynagrodzenia, wypłacane osobom, należącym do składu zarządów, rad, komitetów nadzorczych i komisyj rewizyjnych osób prawnych.

Art. 21.

Za podlegający opodatkowaniu dochód osób prawnych, zarówno obowiązanych, jak i nieobowiązanych do publicznego składania rachunków, lecz prowadzących prawidłowe księgi handlowe, uważa się zyski bilansowe, wykazane w zatwierdzonem zamknięciu rachunkowem, sporządzonem zgodnie z postanowieniami art. 6, 8, 10 i 13, nie wyłączając kwot, rozdzielonych pomiędzy członków, wspólników, udziałowców i t. p. tytułem udziału w zyskach w postaci dywidend lub procentów.

Za zyski bilansowe uważa się również sumy, przeznaczone na umorzenie długów lub kapitału zakładowego, na ulepszenie lub rozszerzenie przedsiębiorstwa, jak również na utworzenie wszelkiego rodzaju funduszów rezerwowych, z wyjątkiem kwot, odkładanych przez towarzystwa ubezpieczeniowe na wypłatę sum ubezpieczonych, a ponadto w towarzystwach na wzajemności opartych na zwroty premij dla członków ubezpieczonych.

Za zyski bilansowe uważa się wreszcie te kwoty pensyj i wszelkiego rodzaju wynagrodzenia osób, biorących czynny udział w zarządzie przedsiębiorstwa i zarazem wchodzących do składu zarządu, rad nadzorczych, komitetów dyskontowych i komisyj rewizyjnych w charakterze członków lub ich zastępców, oraz osób upełnomocnionych do samodzielnego prowadzenia całego przedsiębiorstwa, które przekraczają sumarycznie 10% od kapitału zakładowego, a przy kapitale zakładowym do 500.000 zł — 15% od kapitału zakładowego. Przy kapitale zakładowym od 500.000 zł do 750 000 zł dopuszczalne jest potrącenie z tego tytułu do kwoty 75.000 zł.

W wypadkach, szczegółowo uzasadnionych, władny będzie Minister Skarbu granice powyższe rozszerzyć.

Jeżeli osoba prawna, pozostająca w bezpośrednim lub pośrednim związku gospodarczym z osobą, mającą siedzibę lub miejsce zamieszkania zagranicą, tak układa bieg swych interesów, że dzięki temu związkowi, uzależniającemu jedną z tych osób od drugiej, lub będącemu szczególnie korzystnym dla osoby, mającej siedzibę lub miejsce zamieszkania zagranicą, wcale nie wykazuje zysków, albo też wykazuje zyski mniejsze od tych, jakichby należało oczekiwać, gdyby wspomniany związek nie istniał, wówczas dochód podatkowy danej osoby prawnej należy ustalić bez uwzględnienia obciążeń szczególnych, wynikających z powyższego związku.

Jeżeli przewidziane w ustępie piątym ustalenie kwoty dochodu na podstawie ksiąg handlowych natrafia na trudności, wówczas dochód będzie ustalony na podstawie obrotu przy zastosowaniu norm średniej zyskowności dla przedsiębiorstw takiego samego lub podobnego rodzaju.

Art. 22.

Spółki firmowe i firmowo-komandytowe (jawne spółki handlowe i komandytowe) nie podlegają obciążeniu podatkiem dochodowym.

Dochód z tego rodzaju spółek opodatkowuje się odrębnie jako dochód poszczególnych uczestników.

Skala podatkowa.

Art. 23.

Podatek dochodowy wymierza się według następującej skali:

Stopień dochodu	Wysokość dochodów w złotych			Podatek w złotych
1	1.500	do	1.550	44
2	1.550	„	1.600	47
3	1.600	„	1.700	52
4	1.700	„	1.800	57
5	1.800	„	1.900	63
6	1.900	„	2.000	70
7	2.000	„	2.100	76
8	2.100	„	2.200	83
9	2.200	„	2.400	94
10	2.400	„	2.600	105
11	2.600	„	2.800	118
12	2.800	„	3.000	130
13	3.000	„	3.200	143
14	3.200	„	3.400	157
15	3.400	„	3.600	171
16	3.600	„	3.800	187
17	3.800	„	4.000	202
18	4.000	„	4.400	227
19	4.400	„	4.800	255
20	4.800	„	5.200	283
21	5.200	„	5.600	314
22	5.600	„	6.000	345
23	6.000	„	6.600	397
24	6.600	„	7.200	454
25	7.200	„	7.800	513
26	7.800	„	8.400	576
27	8.400	„	9.200	657
28	9.200	„	10.000	742
29	10.000	„	11.000	847
30	11.000	„	12.000	958
31	12.000	„	13.000	1.074
32	13.000	„	14.000	1.196
33	14.000	„	15.000	1.323
34	15.000	„	16.000	1 456
35	16.000	„	17.000	1.619
36	17.000	„	18.000	1.790
37	18.000	„	19.000	1.970
38	19.000	„	20.000	2.156
39	20.000	„	22.000	2.464
40	22.000	„	24.000	2.789
41	24.000	„	26 000	3.131
42	26.000	„	28.000	3.489
43	28.000	„	30.000	3.864
44	30.000	„	32.000	4.256
45	32.000	„	34.000	4.713
46	34.000	„	36 000	5.192
47	36 000	„	38.000	5.693
48	38.000	„	40.000	6.216
49	40.000	„	44.000	7.084
50	44.000	„	48.000	7.997
51	48.000	do	52.000	8.955
52	52.000	„	56.000	9.957
53	56.000	„	60.000	11.004
54	60.000	„	64.000	12.186
55	64.000	„	68.000	13.424
56	68.000	„	72.000	14.717
57	72.000	„	76.000	16.067
58	76.000	„	80.000	17.472
59	80.000	„	88.000	19.863
60	88.000	„	96.000	22.311
61	96.000	„	104.000	25.044
62	104.000	„	112.000	27.911
63	112 000	„	120.000	30.912
64	120.000	„	128.000	34.048
65	128.000	„	136.000	37.319
66	136.000	„	144.000	40.724
67	144.000	„	152.000	44.263
68	152.000	„	160.000	48.160
69	160.000	„	168.000	52.215
70	168.000	„	176.000	56.426
71	176.000	„	184.000	60.794
72	184.000	„	192.000	65.319
73	192.000	„	200.000	70.000

Przy dochodzie ponad 200.000 zł podatek wynosi 70.000 zł i oprócz tego 3.500 zł od każdych pełnych 10.000 zł ponad 200.000 zł.

Do podatku dolicza się ponadto, o ile chodzi o dochody osób fizycznych, i spadków nieobjętych:

Ponad	200.000 zł	do	300 000 zł		1½%
„	300.000 „	„	400.000 „		2½%
„	400.000 „	„	500.000 „		4%
„	500.000 „	„	600.000 „		5½%
„	600.000 „	„	800.000 „		7%
„	800.000 „	„	1.100.000 „		9%
„	1.100 000 „	„	1.500.000 „		11%
„	1.500.000 „	„	2.000.000 „		13%
„	2.000.000 „	„			15%

od całego podlegającego podatkowi dochodu.

Podatek należy jednak wymierzać w ten sposób, aby z dochodu wyższego stopnia po potrąceniu podatku nie pozostało nigdy mniej, niż zostaje z najwyższego dochodu bezpośrednio niższego stopnia po potrąceniu podatku, na ten stopień przypadającego.

O ile z dochodu, ustalonego do wymiaru podatku po potrąceniu przypadającej kwoty podatkowej pozostaje mniej, niż wynosi najwyższy dochód wolny od podatku, należy podatek wymierzyć i pobrać tylko w wysokości nadwyżki dochodu ponad tę najniższą granicę.

Art. 24.

Do stawek państwowego podatku dochodowego nie mogą być ustanawiane dodatki na rzecz związków samorządowych.

Na obszarze jednak województw: poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego, gminy i powiatowe związki

samorządowe mogą pobierać, na podstawie uchwał organów stanowiących, dodatki do państwowego podatku dochodowego.

A. Dodatki te nie mogą przekraczać przy dochodzie podatkowym według skali art. 23:

ponad	1.500 zł do 24.000	4%	dochodu
„	24.000 zł do 88.000	4,5%	„
„	88.000 zł	5%	„

Gdyby na podstawie ulg, przyznanych w art. 27 i 29, wypadło zmniejszyć stopę podatkową poniżej pierwszego stopnia, następuje zupełne zwolnienie od dodatku.

B. Dodatki te wynoszą:

według skali art. 43 — 3% dochodu, poczynając od 25 stopnia tejże skali.

Dochody z uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych z funduszów Państwa oraz samorządów, nie podlegają dodatkowi na rzecz związków samorządowych.

Art. 25 (uchylony).

Zwyżki i zniżki podatkowe.

Art. 26.

Stopę podatkową podaną w art. 23, podwyższa się o 14% dla podatników nieżonatych lub niezamężnych, niemających na utrzymaniu żadnego członka rodziny, lecz osiągających dochód ponad 3.600 zł.

Art. 27.

O ile na utrzymaniu głowy rodziny, której dochód, podlegający opadatkowaniu, nie przekracza 7.200 zł, znajduje się więcej niz jeden członek rodziny, wówczas przypadającą stopę podatkową obniża się o dwa stopnie na każdego następnego członka rodziny.

Gdyby na podstawie ulgi, przyznanej w niniejszym artykule, wypadło zmniejszyć stopę podatkową poniżej pierwszego stopnia, następuje zupełne zwolnienie od podatku.

Art. 28.

Za członków rodziny w myśl artykułów 26 i 27 uważa się: małżonków, dzieci ślubne, nieślubne i przysposobione, krewnych męża i żony w linji wstępnej i zstępnej, rodzeństwo męża i żony, oraz dzieci rodzeństwa tychże.

Art. 29.

Nadzwyczajne okoliczności, istotnie osłabiające siłą podatkową płatników, których roczny dochód, podlegający opodatkowaniu, nie przekracza 12.000 złotych, mogą być podstawą do zmniejszenia podatku, najwyżej o trzy stopnie. Okoliczności te mogą być uwzględnione przez władzę wymiarową z urzędu lub na prośbę płatnika.

Przyznanie takiej ulgi może nastąpić niezależnie od zniżenia podatku na zasadach artykułu 27.

Początek i koniec obowiązku podatkowego. Zmiany w ciągu roku podatkowego.

Art. 30.

Obowiązek podatkowy dla osób fizycznych i prawnych rozpoczyna się z reguły od najbliższego roku po nastaniu stosunków, uzasadniających obowiązek podatkowy.

Natomiast osoby fizyczne i prawne, które mieszkały lub miały siedzibę poza obszarem Rzeczypospolitej i nie pobierały żadnych dochodów ze źródeł, na obszarze tym się znajdujących, a otworzyły w Polsce przedsiębiorstwo, obrały sobie w Polsce miejsce zamieszkania lub siedzibę, albo przybyły do Polski dla zarobku i osiągają dochody, podlegające opodatkowaniu, podlegają obowiązkowi podatkowemu z początkiem najbliższego miesiąca po zajściu wyżej wymienionych wydarzeń.

Art. 31.

Przy wymiarze podatku za rok pierwszy dla wymienionych w części drugiej art. 30 osób fizycznych i prawnych, z wyjątkiem obowiązanych do publicznego składania rachunków, przyjmuje się na podstawę dochód, spodziewany w ciągu pełnych miesięcy, pozostałych do końca tego roku.

Z dochodu obliczonego w stosunku do całego roku, określa się odpowiednią stawkę podatkową. Podatek wynosi tyle 12-tych części tej stawki, ile pełnych miesięcy pozostało do końca roku, wymiar zaś podatku w roku następnym uskutecznia się od dochodu, obliczonego w ten sposób za cały rok.

Art. 32.

Nowopowstające na obszarze Rzeczypospolitej towarzystwa i zakłady, obowiazane do pubicznego składania rachunków, podlegają opodatkowaniu po złożeniu pierwszego sprawozdania, na mocy którego wymierza się podatek zarówno za

pierwszy, jak za drugi rok podatkowy od czasu ich powstania.

Podatek oblicza się w sposób, wskazany w art. 31.

Art. 33.

Osoby, wymienione w części drugiej art. 30, powinny w ciągu dni czternastu po zajściu wydarzenia, uzasadniającego ich obowiązek podatkowy, złożyć pierwsze zeznanie, w którem należy podać dochód, spodziewany do końca roku.

Nowopowstające zaś towarzystwa i zakłady, obowiązane do publicznego składania rachunków (art. 32), powinny w terminie miesięcznym po zatwierdzeniu pierwszego zamknięcia rachunkowego złożyć zeznanie w sposób, ustalony przez Ministra Skarbu.

Art. 34.

Dla osób, wymienionych w części drugiej art. 30, gaśnie obowiązek podatkowy z powodu śmierci, wyprowadzenia się z obszaru Rzeczypospolitej i utraty dochodów na tym obszarze z końcem tego miesiąca, w którem wydarzenia te zaszły.

W tych wypadkach należy umorzyć podatek począwszy od bezpośrednio następującego miesiąca kalendarzowego.

Jeżeli jednak wskutek śmierci podatnika osiągany przez niego dochód nie gaśnie całkiem, wówczas masa spadkowa odpowiada za wymierzony temuż podatek, po umorzeniu kwoty, przypadającej za pozostałą część roku podatkowego, a ciążącej na dochodzie ze źródeł wygasłych wraz ze śmiercią podatnika, z uwzględnieniem odliczeń w stosunku pozostałego dochodu do wygasłej części tegoż dochodu.

Art. 35.

W razie zaniechania działalności w ciągu roku podatkowego przez towarzystwa i zakłady, wspomniane w art. 32, następuje umorzenie podatku, począwszy od następnego miesiąca po zaniechaniu

Art. 36.

Zastosowanie przepisów części pierwszej art. 34 i art. 35 w wypadkach tam omówionych, z wyjątkiem śmierci, może nastąpić tylko na prośbę, wniesioną do władzy skarbowej w przeciągu dni 14 od nastąpienia tych wypadków.

W razie śmierci podatnika powinni spadkobiercy wnieść doniesienie w przeciągu 3 miesięcy wówczas, gdy domagają się zniżenia podatku w myśl części drugiej art. 34.

Art. 37.

Wymiary podatku dla osób, wymienionych w części drugiej art. 30, z wyjątkiem towarzystw i zakładów, obowiązanych do publicznego składania rachunków, jako też umorzenie lub zniżenie podatku w myśl art. 34 uskutecznia urząd skarbowy; wymiary dla nowopowstałych towarzystw i zakładów, obowiązanych do publicznego składania rachunków, uskuteczniają właściwe władze skarbowe.

Art. 38.

Zmiany, jakie zachodzą w ciągu roku podatkowego w wysokości dochodu lub we wszystkich innych stosunkach podatnika, nie wpływają na zmianę podatku za odnośny rok podatkowy z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w art. 34 i 35.

Jeżeli jednak wskutek nieszczęśliwych okoliczności lub nadzwyczajnych wydarzeń zdolność płatnicza osoby fizycznej znacznie osłabła, urząd skarbowy może na prośbę podatnika, wniesioną najpóźniej do końca roku podatkowego, umorzyć odpowiednią część wymierzonego podatku, gdy uzna, że podatnik tej ulgi potrzebuje.

Art. 39.

Terminy płatności podatku dochodowego ustanawia się na dzień 1 maja i 1 listopada roku podatkowego.

Do dnia 1 maja roku podatkowego należy uiścić podatek wysokości połowy tej kwoty, która przypada wedle skali art. 23 ustawy od wykazanego w zeznaniu dochodu i dowód uskutecznionej zapłaty w oryginale lub w odpisie, przez płatnika podpisanym, dołączyć do zeznania.

Osoby, które w terminie, wyznaczonym do składania zeznań, zeznania nie złożą, obowiązane są najpóźniej do 1 maja roku podatkowego uiścić połowę podatku, wymierzonego za poprzedni rok podatkowy.

W terminie do 1 listopada roku podatkowego winni są wszyscy płatnicy uiścić ewentualną różnicę między podatkiem, wymierzonym na dany rok przez władze podatkowe, a podatkiem, zapłaconym w terminie od 1 maja roku podatkowego.

Art. 40.

Podatnicy, wymienieni w części drugiej art. 30 i art. 32, powinni zapłacić wymierzony podatek w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu płatniczego.

Dział II.

Opodatkowanie dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.

Art. 41.

Dochody, wymienione w art. 20 ustawy, objęte skalą miarodajną do ustalania potrąceń (art. 43), podlegają podatkowi dochodowemu na zasadzie przepisów Działu II ustawy niniejszej.

Art. 42.

Za podstawę podatku przyjmuje się wysokość uposażeń, względnie wynagrodzeń bieżących, otrzymywanych zarówno w pieniądzach, jak i w naturze, obliczoną w stosunku rocznym.

Dochody te opodatkowuje się w całości, nie stosuje się do nich odliczeń z art. 10, tudzież zniżek i zwyżek podatkowych z art. 26, 27 i 29 ustawy niniejszej.

Wartość pieniężną dochodów w naturze oblicza się podług ceny w dniu 1 stycznia roku podatkowego.

Art. 43.

Podatek pobiera się drogą potrącenia przy każdej wypłacie wynagrodzenia według następującej skali.

L. p.	Wysokość wypłaconego wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
1	1.500	1.600	1
2	1.600	1.700	1,2
3	1.700	1.800	1,4
4	1.800	1.900	1,6
5	1.900	2.000	1,8
6	2.000	2.100	2,
7	2.100	2.200	2,2
8	2.200	2.300	2,4
9	2 300	2.400	2,6
10	2.400	2.500	2,8
11	2.500	2.600	3
12	2.600	2.700	3,2
13	2.700	2.800	3,4
14	2.800	2.900	3,6
15	2.900	3.000	3,8
16	3.000	3.100	4
17	3.100	3.200	4,2
18	3.200	3.400	4,4
19	3.400	3.600	4,6
20	3.600	3.800	4,8
21	3.800	4.000	5
22	4.000	4.200	5,2
23	4.200	4.400	5,4
24	4.400	4.800	5,6
25	4.800	5.200	5,8
26	5.200	5.600	6
27	5.600	6.000	6,2

L. p.	Wysokość wypłaconego wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	sto	
28	6.000	6.400	6,4
29	6.400	6.800	6,6
30	6.800	7.200	6,8
31	7.200	7.600	7
32	7.600	8.000	7,2
33	8.000	8.800	7,8
34	8.800	9.600	8,2
35	9.600	10.400	8,6
36	10.400	11.200	9,2
37	11.200	12.000	9,8
38	12.000	13.000	10,6
39	13.000	14.000	11,4
40	14.000	15.000	12,2
41	15.000	16.000	13
42	16.000	17.000	13,6
43	17.000	18.000	14,2
44	18.000	19.000	14,8
45	19.000	20.000	15,4
46	20.000	22.000	16
47	22.000	24.000	16,6
48	24.000	26.000	17,2
49	26.000	28.000	17,8
50	28.000	30.000	18,4
51	30.000	32.000	19
52	32.000	34.000	19,8
53	34.000	36.000	20,6
54	36.000	38.000	21,4
55	38.000	40.000	22,2
56	40.000	44.000	23
57	44.000	48.000	23,8
58	48.000	52.000	24,6
59	52.000	56.000	25,4
60	56.000	60.000	26,2
61	60.000	64.000	27,2
62	64.000	68.000	28,2
63	68.000	72.000	29,2
64	72.000	76.000	30,2
65	76.000	80.000	31,2
66	80.000	88.000	32,2
67	88.000	96.000	33,2
68	96.000	104.000	34,4
69	104.000	112.000	35,6
70	112.000	120.000	36,8
71	120.000	128.000	38
72	128.000	136.000	39,2
73	136.000	144.000	40,4
74	144.000	152.000	41,6
75	152.000	160.000	43
76	160.000	168.000	44,4
77	168.000	176.000	45,8
78	176.000	184.000	47,2
79	184.000	192.000	48,6
80	192.000		50

Podstawę do ustalenia stopy procentopej przypadającego do potrącenia podatku stanowi wysokość wypłaconego wynagrodzenia, obliczona w stosunku rocznym.

W celu ustalenia stopy procentowej przy wypłacie jednorazowych wynagrodzeń dolicza się je do obliczonej w stosunku rocznym sumy ostatniego perjodycznego wynagrodzenia.

W stosunku do osób, które wynagrodzeń perjodycznych nie otrzymują, podstawę do ustalenia stopy procentowej podatku stanowi kwota wypłacanego wynagrodzenia. W przypadkach powtarzających się w ciągu roku wypłat wynagrodzeń nieperjodycznych należy celem ustalenia właściwej stopy procentowej i obliczenia podatku dodawać do kwoty bieżąco wypłacanej kwoty wypłat już dokonanych i na podstawie łącznej sumy ustalać stopę procentową i obliczać podatek. Od tak ustalonej kwoty podatku potrąca się podatek poprzednio pobrany, a pozostała różnica stanowi podatek, przypadający bieżąco do potrącenia.

Jeżeli służbodawca nie potrąca należnego podatku od wypłacanego wynagrodzenia, lecz ponosi go z własnych funduszów, wówczas obowiązany jest przyjąć za podstawę obliczenia podatku taką kwotę wynagrodzenia, by po potrąceniu od tej kwoty obliczonego podatku, pozostała różnica wyrażała sumę przypadającą pracownikowi do wypłaty.

Art. 44.

Obowiązek potrącenia podatku ciąży na władzach, urzędach, jako też na instytucjach i przedsiębiorstwach i wogóle na służbodawcach wypłacających wszelkiego rodzaju wynagrodzenia.

Potrącone kwoty należy wpłacić do kasy właściwego urzędu skarbowego, w terminie do dni 7 po upływie miesiąca kalendarzowego, w którym nastąpiła wypłata wynagrodzenia, z dołączeniem wykazu potrąceń, sporządzonego według przepisanego wzoru, lub też odpisu listy płacy, zawierającej dane, niezbędne do sprawdzenia prawidłowości dokonanych potrąceń.

Art. 45.

Osoby które:

a) otrzymują wynagrodzenia od różnych służbodawców,

b) otrzymują od jednego służbodawcy dwa lub więcej wynagrodzeń perjodycznych, bądź też obok wynagrodzenia perjodycznego również wynagrodzenia jednorazowe, o ile łączna suma wynagrodzeń za dany rok kalendarzowy przekracza 4.800 zł,- obowiązane są po upływie danego roku uiścić tytułem podatku dochodowego według Działu II ustawy niniejszej różnicę, jaka przypada do zapłaty od łącznego rocznego wynagrodzenia według skali art. 43, a łączną kwotą, potrąconą w trybie art. 44 tytułem podatku w ciągu ubiegłego roku.

Kwotę, przypadającą z powyższego tytułu do zapłaty, osoby, wymienione w ustępie pierwszym pod a) i b), powinny obliczyć i wpłacić do kasy właściwego urzędu skarbowego w dwuch ratach, półrocznych, a to do 15 kwietnia i do 15 października każdego roku. Przy uiszczeniu pierwszej raty półrocznej należy złożyć w kasie urzędu skarbowego obliczenia różnicy, sporządzone na przepisanym formularzu.

Podatek należy jednak wymierzać w ten sposób, aby z dochodu wyższego stopnia po potrąceniu podatku nie pozostało nigdy mniej, niż zostaje z najwyższego dochodu bezpośrednio niższego stopnia po potrąceniu podatku na ten stopień przypadającego.

Dział III.

Art. 46.

Upoważnia się izby skarbowe do zezwolenia związkom rewizyjnym, wymienionym w art. 66 i 70 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 55, poz. 495), posiadającym na mocy art. 68 tejże ustawy prawa rewizji, na składanie zeznań o dochodzie, wyjaśnień i odwołań w imieniu spółdzielni, do tych związków należących, oraz na uiszczanie podatku dochodowego, przypadającego od spółdzielni związkowych.

Art. 46-a

Minister Skarbu może obniżać skale podatku, ustalone w art. 23 i 43 ustawy niniejszej.

Art. 47.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 48.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1925 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Minister Skarbu

(—) E. Kwiatkowski

2.

Wydział Powiatowy
L. dz. W. O. 110|3.

Obwieszczenie

o dodatkowem licencjonowaniu buhaja.

Na mocy rozporządzenia policyjnego w sprawie licencjonowania buhajów rozpłodowych z dnia 23. II. 1912 r. (Gazeta Urzędowa 1912 str. 83) został w miesiącu styczniu 1936 r. następujący buchaj dodatkowo licencjonowany.

L. p.	Nazwisko i imię właściciela	Zawód właściciel.	Miejsce zamieszkania	Opis buhaja			Okręg dla którego działa wzgl. ma działać	Licencja trwa od — do	Wysokość skokowego zł	Opłata licencyjna zł	Uwagi
				wiek	rasa	pochodzenie					
1	Rybok Bernard	gospodarz	Piekary Śl.	$1\frac{1}{2}$	czarnobiały nizinny	Dwór Dobieszowice	Piekary Śl.	1936 do 1937	3,—	10,—	uznany

Świętochłowice, dnia 27. stycznia 1936 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

3.

Obwieszczenie

dot. wzajemnego zastępstwa lekarzy weterynaryjnych w obwodach badania tutejszego powiatu.

Za zgodą Urzędu Wojewódzkiego, Wydział Rolnictwa i Reform Rolnych ustalono wzajemne zastępstwo lekarzy weterynaryjnych w obwodach badania tutejszego powiatu jak następuje:

Obwód: Wielkie Hajduki — Świętochłowice
Świętochłowice — Wielkie Hajduki

Obwód: Nowy Bytom — Lipiny
„ Lipiny — Nowy Bytom

„ Łagiewniki, Chropaczów - Świętochłowice

„ Ruda — Orzegów
„ Orzegów — Ruda

„ Piekary Śl. I. — Piekary Śl. II.
„ Piekary Śl. II. — Piekary Śl. I.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński
Starosta.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10

Rocznik 1936. Nr. 7.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 15. lutego 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 28 stycznia 1936 roku o wartości jednego grama czystego złota.
2. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1936 roku w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych.
3. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27 stycznia 1936 r. o przesunięciu terminu do składania zeznań do wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1936.
4. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 stycznia 1936 r. o przemiale pszenicy i żyta.
5. Urlopowanie naczelnika gminy i Okręgu Urzędowego w Świętochłowicach.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 28 stycznia 1936 r.

o wartości jednego grama czystego złotego.

(Mon. Pol. Nr. 25, poz. 40).

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Min. Skarbu z dn. 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczenia i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc luty 1936 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:

(—) E. Kwiatkowski.

2.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 10 stycznia 1936 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych.

(Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 88)

Na podstawie art. 3 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 519) ogłaszam w załączniku do obwieszczenia niniejszego jednolity tekst ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 22 poz. 129), z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 519).

Podany w załączniku tekst nie obejmuje art. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 519), jako niewłączonego przez ten dekret do tekstu ustawy, a którego brzmienie jest następujące:

„Przepisy dekretu niniejszego nie dotyczą wysokości odsetek od zaległych składek i opłat na rzecz instytucyj ubezpieczeń społecznych, jeżeli należności z tytułu tych składek i opłat powstały do dnia 31 grudnia 1933 r.“

Minister Skarbu:

(—) E. Kwiatkowski.

Załączn. do obwieszczenia Min. Skarbu z dnia 10 stycznia 1936 roku (poz. 88).

Ustawa

z dnia 18 marca 1935 r.

o pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych oraz w składkach i opłatach na rzecz prawno-publicznych instytucyj ubezpieczeń.

Art. 1.

1. Przepisom niniejszej ustawy podlegają:

a) państwowe podatki bezpośrednie oraz podatki: od lokali, od placów budowlanych, od uboju, od energji elektrycznej, majątkowy, spadkowy i od darowizn, nadzwyczajna danina majątkowa i danina lasowa, zamieniona na ekwiwalent pieniężny;

b) państwowe podatki pośrednie;

c) wymierzone opłaty stemplowe (należytości stemplowe i bezpośrednie);

d) dodatki do wymienionych pod lit. a), b) i c) danin, pobierane na rzecz Skarbu;

e) dodatki do wymienionych pod lit. a), b) i c) danin, pobierane na rzecz innych związków prawa publicznego:

f) samoistne daniny komunalne;

g) składki i opłaty na rzecz instytucyj ubezpieczeń społecznych oraz składki, pobierane na mocy art. 1 i 3 rozporzadzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 3 poz. 23) wraz z późniejszemi zmianami na rzecz Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych;

h) wszelkiego rodzaju przedpłaty lub zaliczki nu poczet wymienionych wyżej danin oraz składek i opłat.

2. Należności, wymienione w ust. 1. będą nazywane w dalszym ciągu ustawy niniejszej „daninami publicznemi".

3. Ustawa niniejsza nie dotyczy podwyżek stemplowych, ani też zakredytowanych, w oznaczonym terminie uiszczonych podatków pośrednich.

Art. 2.

Nieuiszczone w terminie płatności daniny publiczne uważa się za zaległości.

Art. 3.

1. Od zaległości w daninach publicznych pobiera się odsetki w wysokości 0,75% miesięcznie, począwszy od dnia następnego po upływie terminu płatności.

2. Jeżeli nieuiszczenie w terminie daniny publicznej zagrożone jest w ustawie grzywną lub karą pieniężną, nie zwalnia to od uiszczenia od zaległości w tej daninie odsetek w myśl ustawy niniejszej.

Art. 4.

1. Od zaległości w daninach publicznych, nieprzekraczającej w każdej daninie łącznie z dodatkami kwoty 10 zł, nie pobiera się żadnych odsetek.

2. Jeżeli od płatnika, uiszczającego zaległości w daninach publicznych, pobrano odsetki lub odsetki ulgowe w kwocie niższej od należnej w myśl przepisów ustawy niniejszej, niedobrane odsetki lub odsetki ulgowe mogą być dodatkowo pobrane tylko w tym przypadku, gdy kwota niedobranych odsetek lub odsetek ulgowych przekracza 2 zł.

Art. 5.

1. Od zaległości w daninach publicznych, których spłata została odroczona lub rozłożona na raty, pobiera się odsetki ulgowe w wysokości 0,4% miesięcznie, z wyjątkiem odroczonych lub rozłożonych na raty zaległych składek i opłat na rzecz instytucyj ubezpieczeń społecznych, od których pobiera się odsetki ulgowe w wysokości 0,5% miesięcznie.

2. Prawo do ulgowych odsetek uzyskuje płatnik z mocy samego prawa, z chwilą powzięcia przez właściwą władzę postanowienia o odroczeniu lub rozłożeniu na raty zaległości, przyczem prawo to służy mu za cały okres, licząc od dnia powstania zaległości. Płatnik traci uzyskane prawo do odsetek ulgowych, jeżeli nie dotrzymał terminu, do którego spłata została odroczona; gdy zaległość została rozłożona na raty, płatnik — w razie nieuiszczenia raty w terminie — traci prawo do odsetek ulgowych, przypadających od tej raty i od rat pozostałych.

Art. 6.

Przy obliczaniu odsetek i odsetek ulgowych miesiąc zaczęty liczy się za cały.

Art. 7.

Przepisy o poborze odsetek i odsetek ulgowych przy częściowych wpłatach na poczet zaległości określą rozporządzenia Ministra Skarbu.

Art. 8.

Obowiązek uiszczania odsetek lub odsetek ulgowych ciąży na tym, kto w myśl istniejących przepisów obowiązany jest do uiszczenia zaległości.

Art. 9.

1. W zakresie: umarzania odsetek i odsetek ulgowych, skutków, jakie na odsetki i odset-

ki ulgowe wywiera umorzenie daniny publicznej, stanowiącej należność główną, zwrotu i oprocentowania nadpłat w odsetkach i odsetkach ulgowych, obowiązują o ile chodzi o daniny publiczne, wymienione w art. 1 i 2 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 39, poz. 346), o opłaty stemplowe oraz o podatki spadkowy i od darowizn — przepisy art. 130 i 131 ordynacyj podatkowej.

2. W zakresie pozostałych danin publicznych należy stosować przepisy następujące:

a) umorzenie zaległości w całości lub w części pociąga za sobą umorzenie w odpowiednim stosunku odsetek lub odsetek ulgowych;

b) w gospodarczo uzasadnionych lub na szczególne uwzględnienie zasługujących przypadkach, Minister Skarbu, w odniesieniu do danin publicznych z wyjątkiem samoistnych danin komunalnych oraz składek i opłat, o których mowa w art. 1 ust. 1. lit. g), może obniżyć przypadające odsetki i odsetki ulgowe oraz umorzyć narosłe i nieuiszczone odsetki i odsetki ulgowe, w całości lub w części. Minister Sarbu może uprawnienie to przelać na władze podległe;

c) uprawnienie do umarzania i obniżania odsetek i odsetek ulgowych, przewidziane pod lit. b), służy w odniesieniu do samoistnych danin komunalnych zarządom właściwych związków samorządowych, a w odniesieniu do składek i opłat, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. g), właściwym instytucjom ubezpieczeń;

d) sumy nadmierne lub nienależnie wpłacone w odsetkach i odsetkach ulgowych podlegają zaliczeniu z urzędu na poczet innych płatnych należności płatnika, a w ich braku — zwrotowi w gotówce na prośbę płatnika.

Art. 10.

Odsetki i odsetki ulgowe, przypadające od zaległości w państwowych daninach publicznych, pobiera się na rzecz Skarbu, od zaległości zaś w daninach publicznych, przypadających na rzecz innych związków prawa publicznego — na rzecz tych związków.

Art. 11.

Minister Skarbu może drogą rozporządzeń ogólnie obniżać lub umarzać odsetki i odsetki ulgowe, przypadające od zaległości we wszystkich lub w poszczególnych kategorjach danin publicznych, wymienionych w art. 1.

Art. 12.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 13.

1. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w 14 dni po ogłoszeniu. Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy w sprawach niniejszą ustawą uregulowanych, o ile ustawa niniejsza nie stanowi inaczej.

2. Ilekroć w poszczególnych przepisach prawnych, które zyskały moc obowiązującą przed dniem wejścia w życie ustawy niniejszej, jest mowa o karach za zwłokę i odsetkach za odroczenie, należy przez nie rozumieć odsetki i odsetki ulgowe.

3. W kodeksie postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 112 poz. 934) w art. 784 w § 1 w pkt. 3, w art. 795 w § 1 w pkt. 2 i 7 oraz w art. 800 w § 1 w pkt. 3 i 6 na końcu średniki zastępuje się przecinkami i dodaje się wyrazy: „wraz z wszystkiemi dodatkami, odsetkami i kosztami egzekucji;" w art. 796 w § 2 i w art. 800 w § 2 skreśla się wyrazy: „kary za zwłokę w uiszczeniu podatków i innych danin publicznych".

4. W art. 203 prawa upadłościowego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 93 poz. 834) w § 1 w pkt. 4 wyrazy: „karami za zwłokę", zastępuje się wyrazami: „wszelkiemi odsetkami", a w § 1 w pkt. 9 skreśla się wyrazy: „kary za zwłokę w uiszczeniu podatków i innych danin publicznych".

5. W art. 4 w ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o poborze 10% dodatku do państwowego podatku gruntowego i przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 84 poz. 612), którego moc obowiązująca została przedłużona rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 27 września 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86 poz. 788), skreśla się wyrazy: „przyczem od dodatku tego nie będą pobierane kary za zwłokę ani odsetki za odroczenie", zaś po wyrazie „główną" przecinek zastępuje się kropką.

3.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu

z dnia 27 stycznia 1936 r.

o przesunięciu terminu do składania zeznań do wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1936.

(Monitor Polski Nr. 31 z dnia 7. 2. 1936 r.).

Na podstawie art. 150 § 1, art. 103 § 4 i art. 211 § 1 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 39, poz. 346) zarządzam co następuje:

§ 1.

Termin do składania zeznań do wymiaru podatku dochodowego, wyznaczony w art. 75 ordy-

nacji podatkowej w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o zmianie ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 13), dla osób fizycznych i spadków wakujących (nieobjętych) prowadzących księgi handlowe lub gospodarcze zgodnie z przepisami art. 87 ordynacji podatkowej w brzmieniu powołanego dekretu, przesuwa się w roku podatkowym 1936 na dzień 1 kwietnia 1936 r.

§ 2.

Termin płatności przedpłaty, przewidzianej w p. 2 § 82 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 września 1934 r. o wykonaniu ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 821) dla osób wymienionych w § 1, przesuwa się na dzień 1 kwietnia 1936 r.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu

(—) E. Kwiatkowski.

4.

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 20 stycznia 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Skarbu o przemiale pszenicy i żyta.

(Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 63).

Na podstawie art. 1 punkt a) i art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 374) zarządzam co następuje:

§ 1.

Przemiał zbóż chlebowych nie podlega ograniczeniom.

§ 2.

Zakazuje się używanie w zakładach przemysłowych do przerobu i wszelkiego rodzaju wypieku mąki, nie odpowiadającej standartom giełd krajowych.

§ 3.

Worki z mąką, przeznaczoną do spożycia w miastach, powinny być opatrzone plombą i etykietą z napisem nazwy młyna, gatunku mąki oraz procentowości wymiału.

§ 4.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia karani będą na podstawie art. 4 i art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527).

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 lipca 1936 r. o przemiale pszenicy i żyta (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 337).

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) Wł. Raczkiewicz.

5.

Ogłoszenie.

Panu Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego w Świętochłowicach Wiktorowi Polakowi udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 11 do 24 II. 1936 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi p. Józefowi Hornikowi.

Świętochłowice, dnia 12 lutego 1936 r.

Starosta i Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński

Odbito w Drukarni E. L eksan Św owice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1936. Nr. 8.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 22. lutego 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Obwieszczenie w sprawie podatku przemysłowego od obrotu za rok podatkowy 1935 i podatku dochodowego na rok podatkowy 1936.
2. Ustalenie wartości wynagrodzenia w naturze.
3. Ustalenie wartości węgla deputatowego.
4. Odwałanie względnie mianowanie członków Komisarycznej Rady gminnej w Brzozowicach Kamieniu.
5. Odwołanie względnie mianowanie członków Komisarycznej Rady gminnej w Lipinach.
6. Statut gminy Łagiewniki o samoistnym podatku komunalnym od uzyskania zezwolenia na sprzedaż i wyszynk trunków alkoholowych.
7. Statut gminy Świętochłowice o samoistnym podatku komunalnym od uzyskania zezwolenia na sprzedaż i wyszynk trunków alkoholowych.
8. Statut gminy Ruda w przedmiocie poboru podatku od placów budowlanych i gruntów, które uzyskały charakter placów budowlanych.
9. Dodatek II do statutu gminy Ruda w przedmiocie poboru opłat od umów o przeniesieniu własności nieruchomości.
10. Wyznaczenie zastępcy Naczelnika Okręgu Urzędowego w Lipinach

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Skarbowy
w Katowicach

Nr. Sk. II-62/1/36.

Obwieszczenie

w sprawie podatku przemysłowego od obrotu za rok podatkowy 1935 i podatku dochodowego na rok podatkowy 1936.

Stosownie do przepisów art. 12—15, 74 i 75 ordynacji podatkowej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 346) ze zmianami wprowadzonemi dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 13) i § 45, 46, 49 i 75 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 września 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 821) Urząd Wojewódzki Śląski (Wydział Skarbowy) podaje do publicznej wiadomości co następuje:

Obowiązek składania zeznań.

I. Zeznanie dla wymiaru podatku przemysłowego od obrotu składa się:

1) co do każdego oddzielnego zakładu lub przedsiębiorstwa handlowego, zaliczonego do kategorji I i II przedsiębiorstw handlowych;

2) co do każdego oddzielnego zakładu lub przedsiębiorstwa przemysłowego, zaliczonego do pierwszych pięciu kategoryj przedsiębiorstw przemysłowych;

3) co do każdego zajęcia przemysłowego, zaliczonego do kategorji I, IIa i IIb zajęć przemysłowych;

4) co do każdego samodzielnego wolnego zajęcia zawodowego;

5) co do wszystkich innych przedsiębiorstw, bez względu na posiadaną kategorję świadectwa przemysłowego, jeśli prowadzą księgi handlowe lub też są obowiązane do prowadzenia ksiąg na podstawie obowiązujących przepisów.

II. Zeznanie dla wymiaru podatku dochodowego obowiązane są złożyć: **osoby fizyczne** oraz spadki wakujące, których dochód płynie:

a) z nieruchomości gruntowej, przekraczającej 100 ha,

b) z domów mieszkalnych, składających się więcej niż z 20 izb,

c) z przedsiębiorstw i zajęć, wymienionych w § 45,

d) osoby prawne oraz osoby fizyczne, prowadzące księgi handlowe lub gospodarcze bez względu na wysokość osiąganego dochodu lub poniesionych strat.

III. Zeznanie dla wymiaru podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, składają tylko te osoby, które:

a) otrzymały uposażenia, emerytury i wynagrodzenia od dwóch lub więcej służbodawców w wysokości przekraczającej łącznie 2500 zł rocznie,

b) otrzymały od jednego służbodawcy dwa lub więcej wynagrodzeń perjodycznych, bądź też obok wynagrodzenia perjodycznego również wynagrodzenia jednorazowe, o ile łączna suma wynagrodzeń za dany rok kalendarzowy przekracza 4800 zł.

Inni płatnicy, niewymienieni wyżej, mają również prawo składania zeznań o obrocie i dochodzie.

Terminy i sposób składania zeznań.

Termin do składania zeznań do wymiaru podatku przemysłowego od obrotu za rok 1935 i zeznań do wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1936 upływa:

a) dla osób fizycznych i spadków wakujących — z dniem 1 marca 1936 roku;

b) dla osób prawnych — z dniem 1 maja 1936 roku z wyjątkiem osób prawnych, wymienionych w art. 33 ustawy o podatku dochodowym, które składają zeznania w terminach w tym artykule przewidzianych;

c) dla osób, wymienionych pod III. — z dniem 15 kwietnia 1936 r.

Formularze zeznań wydają bezpłatnie właściwe władze podatkowe.

Wypełnione formularze zeznań należy składać właściwym władzom podatkowym I instancji lub przesyłać należycie opłaconym listem poleconym bezpośrednio pod adresem tych władz.

Właściwość miejscowa.

Właściwość miejscowa dla wymiaru podatku od obrotu i składania zeznań o obrocie określa się według miejsca, w którem znajdują się zakłady handlowe i przemysłowe, albo w którem wykonywa się przedsiębiorstwa na zysk obliczone, osobiste zajęcia przemysłowe oraz samodzielne wolne zajęcie zawodowe.

Za miejsce wykonywania samodzielnego wolnego zajęcia zawodowego, osobistego zajęcia przemysłowego i skupu zawodowego uważa się miejsce zamieszkania osoby, wykonującej zajęcie lub handel.

Za miejsce wykonania samoistnych robót i dostaw, prowadzonych w kilku okręgach, uważa się miejsce, w którem zawarto umowę.

Właściwość miejscowa dla wymiaru podatku dochodowego i składania zeznań o dochodzie określa się według miejsca, w którem płatnik w dniu 15 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy, miał siedzibę lub miejsce zamieszkania, albo (w braku miejsca zamieszkania) — miejsce pobytu.

Dla osób prawnych właściwość miejscową określa art. 12 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z r. 1934 Nr. 39, poz. 346).

Rygory.

Wrazie niezłożenia zeznania w terminie, wymiar podatku będzie uskuteczniony na podstawie materjałów, jakiemi władza rozporządza, płatnicy zaś, którzy w przepisanym terminie nie złożą zeznania, ukarani będą grzywną do 500 zł (art. 188 ordynacji podatkowej).

Kto w zamiarze uchylenia od ustawowej powinności podatkowej siebie lub osoby zastępowanej w zeznaniu do podatku lub w załącznikach do zeznania, albo w oświadczeniu, wyjaśnieniu lub innem jakiemkolwiek podaniu albo też w odwołaniu lub w jakiemkolwiek zgłoszeniu, złożonem w związku z odwołaniem — świadomie podaje lub potwierdza nieprawdziwe okoliczności albo świadomie zataja cokolwiek, gdy działanie takie lub zaniechanie może się przyczynić do udaremnienia wymiaru bądź do uszczuplenia należytego podatku, podlega w myśl art. 179 ordynacji podatkowej karze grzywny w wysokości od jedno do dwudziestokrotnej kwoty uszczuplonego lub narażonego na uszczuplenie podatku lub karze aresztu do sześciu miesięcy albo obu tym karom łącznie.

Zaliczki.

Niezależnie od złożenia zeznania, płatnicy obowiązani do składania zeznań bez wezwania ze strony władzy wymiarowej, winni są sami obliczyć oraz wpłacić do urzędów skarbowych lub za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności połowę podatku wraz z dodatkami przypadającego od wykazanego w zeznaniu dochodu, a mianowicie — osoby fizyczne — do dnia 1 marca roku podatkowego, osoby prawne — do dnia 1 maja roku podatkowego.

Osoby, które w terminie, wyznaczonym do składania zeznań, zeznania nie złożą, obowiązane są w podanych wyżej terminach uiścić połowę podatku wraz z dodatkami wymierzonego za rok podatkowy 1935.

Katowice, w styczniu 1936 r.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Skarbowy.

2.

Ogłoszenie.

Ustalenie wartości wynagrodzenia w naturze w myśl art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. XI. 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106 poz. 911).

Ustala się wartość:

Rodzaj wynagrodzenia	Wartość zł gr	Uwagi
mieszkanie	22,--	mies.
opał	6,—	„
światło	4,—	„
całe utrzymanie z opałem, światłem i mieszkaniem . .	100,—	„
samo utrzymanie	68,—	„

Cena mieszkania wzrasta o 20% za każdą dalszą ubikację.

Opał wzrasta przy każdej ubikacji o 20%.

Ordynację oblicza się wedle hurtownych cen rynkowych.

Cenę węgla ustalono na 19,04 zł za tonę.

Ustalenie niniejsze obowiązuje od 1. stycznia 1936 r.

Świętochłowice, dnia 11. lutego 1936 r.

Przewodniczący

(—) Szaliński.

3.

Ustalenie

wartości węgla deputatowego.

W myśl § 160 ordynacji ubezpieczeniowej, Urząd Ubezpieczeń ustala niniejszem na powiat świętochłowicki wartość jednej tony węgla deputatowego dla pracowników przemysłu górniczo-hutniczego od 1. stycznia 1936 r. na

19,04 zł

słownie: dziewiętnaście złotych 04/100.

Ustalona wartość węgla deputatowego na zasadzie wyżej przytoczonego przepisu obowiązuje tylko ubezpieczenie na wypadek choroby i na wypadek inwalidztwa. Dla innych działów ubezpieczeń zgodnie z art. 16 ustawy z dnia 28. marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznem (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) wartość wynagrodzenia w naturze ustala Urząd Wojewódzki i ewentl. także powiatowe władze administracji ogólnej.

Przewodniczący

(—) Szaliński.

4.

Ogłoszenie.

Dekretem z dnia 1. II. 1935 r. Nr. Sm. 9|2|21 odwołał Wojewoda Śląski ze stanowiska członka Komisarycznej Rady gminnej w Brzozowicach-Kamieniu kowala p. Wawrzyńca Krauzę, mianując w jego miejsce członkiem Rady gminnej p. inżyniera Zbigniewa Gołąba.

Świętochłowice, dnia 7. lutego 1936 r.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

5.

Ogłoszenie.

Reskryptami z dnia 1. II. 1936 r. Nr. Sm. 9|2|19 odwołał Wojewoda Śląski członków Komisarycznej Rady Gminnej w Lipinach w osobach pp. Pawła Rekusa, Jana Rusina i Augustyna Glücka mianując w ich miejsce pp. Pawła Gollę, Augustyna Knapika i Stanisława Kopreka.

Świętochłowice, dnia 8. lutego 1936 r.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

6.

Statut

gminy Łagiewniki

z dnia 21. X. 1935 r.

o samoistnym podatku komunalnym od uzyskania zezwolenia na sprzedaż i wyszynk trunków alkoholowych i zatwierdzonego zgłoszenia sprzedaży napojów bezalkoholowych.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 14. kwietnia 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Wojewodztwie Śląskiem

w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) wprowadza się w myśl uchwały Rady gminnej z dnia 21. X. 1935 r. na rzecz gminy Łagiewniki podatek od uzyskanego zezwolenia na sprzedaż i wyszynk trunków alkoholowych i zatwierdzonego zgłoszenia sprzedaży napojów bezalkoholowych.

§ 1.

Opodatkowaniu podlegają:

1. uzyskane zezwolenia na sprzedaż hurtową i detaliczną oraz wyszynk napojów alkoholowych,
2. zatwierdzone zgłoszenie sprzedaży napojów do $4^1/_2\%$ alkoholu i napojów bezalkoholowych.

§ 2.

Od podatku wolne są:

1. zezwolenie udzielone wdowie po dotychczasowym właścicielu przedsiębiorstwa na dalsze prowadzenie tego przedsiębiorstwa w rozmiarach, w jakich tenże zezwolenie to posiadał,
2. przedsiębiorstwo, prowadzone na rachunek związków samorządowych, dobroczynnych lub ogółowi użytecznych, o ile okoliczność ta zostanie udowodnioną,
3. zezwolenie, udzielone bezrobotnym na sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości do $4^1/_2\%$ alkoholu.

§ 3.

Do uiszczenia podatku obowiązana jest osoba, której udzielono zezwolenia wymienionego w punkcie 1 § 1 wzgl. osoba, której zgłoszenie kompetentna władza zatwierdziła (pkt. 2 § 1).

§ 4.

Podatek wynosi, jeżeli przedsiębiorstwo należy:

a) do I kategorji świadectw przemysł.	3.000,— zł
b) do II „ „ „	2.000,— zł
c) do III „ „ „	1.000,— zł
d) do IV „ „ „	500,— zł
e) do poniżej IV kat.	300,— zł

§ 5.

W razie przejęcia przedsiębiorstwa przez innego przedsiębiorcę i udzielenie zezwolenia temu ostatniemu podatek wynosi:

a) w razie przejęcia w ciągu 3-ch lat od udzielenia poprzedniego zezwolenia 90%

b) w razie przejęcia w ciągu 5-ciu lat od udzielenia poprzedniego zezwolenia 80%

c) w razie przejęcia w ciągu 8-miu lat od udzielenia poprzedniego zezwolenia 70%

d) w razie przejęcia w ciągu 10-ciu lat od udzielenia poprzedniego zezwolenia 60%

e) w razie przejęcia w czasie ponad 10 lat od udzielenia poprzedniego zezwolenia 50%

tej stawki podatkowej, którąby przy pierwszem zezwoleniu wymierzyć należało.

Podatek zmniejsza się o 50% stawek wyżej ustalonych, jeżeli przedsiębiorstwo drogą sukcesji przejdzie na potomka w prostej linji dotychczasowego przedsiębiorcy.

§ 6.

Przy zezwoleniach na hurtową sprzedaż napojów alkoholowych w zamkniętych naczyniach pobiera się podatek w wysokości 50% stawek wymienionych w § 4 tym, a na detaliczną sprzedaż w naczyniach zamkniętych podatek w wysokości od 10% do 50% stawek wymienionych w § 4 tym, zależnie od wielkości rozmiarów i położenia przedsiębiorstwa.

§ 7.

Zatwierdzenie zgłoszenia sprzedaży napojów o zawartości do $4^1/_2\%$ alkoholu jak również i napojów bezalkoholowych podlega opodatkowaniu:

a) przy wyszynku wspomn. napojów alkoholowych w wysokości 50% stawek wymienionych w § 4-tym.

b) przy sprzedaży wspomn. napojów alkoholowych w zamkniętych naczyniach i napojów bezalkoholowych 10% stawek wymienionych w § 4-tym.

§ 8.

Zezwolenie na rozszerzenie przedsiębiorstw wymienionych w § 1 podlega opodatkowaniu w następującej wysokości:

a) rozszerzenie zezwolenia na wyszynk napojów alkoholowych podlega opodatkowaniu w wysokości 50% stawek wymienionych w § 4-tym.

b) rozszerzenie zezwolenia na hurtową i dataliczną sprzedaż trunków alkoholowych w wysokości 10% stawek wymienionych w § 4 tym.

§ 9.

Podatek wymierza Urząd gminny i uwidacznia należną kwotę podatkową w nakazach płatniczych. Wymierzony podatek płatny jest w ciągu 2-ch tygodni od doręczenia nakazu płatniczego w kasie gminnej.

§ 10.

Zarząd gminny może w pojedyńczych wypadkach wspomn. podatek obniżyć wzgl. całkowicie znieść.

§ 11.

Przeciwko wymiarowi podatku służą płatnikowi środki prawne przewidziane w § 69 ustawy z dnia 14 lipca 1893 r. o daninach komunalnych (Zb. Ust. Pr. str. 152).

Wniesienie środka prawnego nie wstrzymuje obowiązku terminowego uiszczenia podatku.

§ 12.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągany będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, odsetek i kar za zwłokę według norm obowiązujących przy podatkach państwowych.

§ 13.

Winni naruszenia przepisów niniejszego statutu ulegną grzywnie do 350,— zł, o ile dany czyn nie podlega karze surowszej.

§ 14.

Niniejszy statut wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą z dniem ogłoszenia.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego statutu traci moc obowiązującą dotychczasowy statut w przedmiocie poboru podatku od uzyskania zezwolenia na stałe urochomienie gospód, szynków wzgl. przedsiębiorstw drobnej sprzedaży wypalanek winnych, spirytusu oraz wyrobów wódczanych w obwodzie gminy Łagiewniki z dnia 5. XI. 1927 r.

Łagiewniki, dnia 21 października 1935 r.

Zarząd gminy

(—) Rybarz, Knura Szczepan, Knura Stanisław.

Rada gminna

(—) Michalski, Rak W., Malcherek.

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Łagiewniki, dnia 21-go października 1935 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

„Zatwierdza się na zasadzie art. 1, 16 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskim w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30)".

L. R. W. 5|b|23.

Katowice, dnia 16 stycznia 1936 r.

Śląska Rada Wojewódzka
Przewodniczący

wz.

(—) Dr. Saloni

Wicewojewoda.

O p u b l i k o w a n o.

Łagiewniki, dnia 8-go lutego 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

7.

Statut

gminy Świętochłowice

z dnia 2 grudnia 1935 r.

o samoistnym podatku komunalnym od uzyskania zezwolenia na sprzedaż i wyszynk trunków alkoholowych i zatwierdzonego zgłoszenia sprzedaży napojów bezalkoholowych

---

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem, w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dn. 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 17 poz. 30) wprowadza się w myśl uchwały Rady gminnej z dnia 2 XII. 1935 r. na rzecz gminy Świętochłowice podatek od uzyskanego zezwolenia na sprzedaż i wyszynk trunków alkoholowych i zatwierdzonego zgłoszenia sprzedaży napojów bezalkoholowych.

§ 1.

Opodatkowaniu podlegają:

1. uzyskane zezwolenia na sprzedaż hurtową i detaliczną oraz wyszynk napojów alkoholowych,
2. zatwierdzone zgłoszenia sprzedaży napojów do $4^1/_2$% alkoholu i napojów bezalkoholowych.

§ 2.

Od podatku wolne jest:

1. zezwolenie udzielone wdowie po dotychczasowym właścicielu przedsiębiorstwa na dalsze prowadzenie tego przedsiębiorstwa w rozmiarach, w jakich tenże zezwolenie to posiadał,
2. przedsiębiorstwo, prowadzone na rachunek Związków samorządowych, dobroczynnych lub ogółowi użytecznych, o ile okoliczność ta zostanie udowodnioną.

§ 3.

Do uiszczenia podatku obowiązana jest osoba, której udzielono zezwolenia wymienionego w punkcie 1 § 1 wzgl. osoba której zgłoszenie kompetentna władza zatwierdziła (pkt. 2 § 1).

§ 4.

Podatek wynosi, jeżeli przedsiębiorstwo należy:

a) do I. kategorji świadectw przemysł.	3.000,— zł
b) do II. „ „ „	2.000,— zł
c) do III. „ „ „	1.000,— zł
d) do IV. „ „ „	500,— zł
e) do poniżej IV. kat.	300,— zł

§ 5.

W razie przejęcia przedsiębiorstwa przez innego przedsiębiorcę i udzielenia zezwolenia temu ostatniemu podatek wynosi:

a) w razie przejęcia w ciągu 3-ch lat od udzielenia poprzedniego zezwolenia 90%
b) w razie przejęcia w ciągu 5-ciu lat od udzielenia poprzedniego zezwolenia 80%
c) w razie przejęcia w ciągu 8-miu lat od udzielenia poprzedniego zezwolenia 70%
d) w razie przejęcia w ciągu 10-ciu lat od udzielenia poprzedniego zezwolenia 60%
e) w razie przejęcia w czasie ponad 10 lat od udzielenia poprzedniego zezwolenia 50%

tej stawki podatkowej, którąby przy pierwszem zezwoleniu wymierzyć należało.

Podatek zmniejsza się o 50% stawek wyżej ustalonych, jeżeli przedsiębiorstwo drogą sukcesji przejdzie na potomka w prostej linji dotychczasowego przedsiębiorcy.

§ 6.

Przy zezwoleniach na hurtową sprzedaż napojów alkoholowych w zamkniętych naczyniach pobiera się podatek w wysokości 50% stawek wymienionych w § 4-tym, a na detaliczną sprzedaż w naczyniach zamkniętych podatek w wysokości od 10% do 50% stawek wymienionych w § 4-tym, zależnie od wielkości, rozmiarów i położenia przedsiębiorstwa.

§ 7.

Zatwierdzone zgłoszenia sprzedaży napojów o zawartości do $4\frac{1}{2}$% alkoholu jak również i napojów bezalkoholowych podlega opodatkowaniu:

a) przy wyszynku wspomn. napojów alkoholowych w wysokości 50% stawek wymienionych w § 4-tym.

b) przy sprzedaży wspomn. napojów alkoholowych w zamkniętych naczyniach i napojów bezalkoholowych 10% stawek wymienionych w § 4-tym.

§ 8.

Zezwolenie na rozszerzenie przedsiębiorstw wymienionych w § 1 podlega opodatkowaniu w następującej wysokości:

a) rozszerzenie zezwolenia na wyszynk napojów alkoholowych podlega opodatkowaniu w wysokości 50% stawek wymienionych w § 4-tym.

b) rozszerzenie zezwolenia na hurtową i detaliczną sprzedaż trunków alkoholowych w wysokości 10% stawek wymienionych w § 4-tym.

§ 9.

Podatek wymierza Urząd gminny i uwidacznia należną kwotę podatkową w nakazach płatniczych. Wymierzony podatek płatny jest w ciągu 2-ch tygodni od doręczenia nakazu płatniczego w kasie gminnej.

§ 10.

Zarząd gminy może w pojedyńczych wypadkach wspomn. podatek obniżyć wzgl. całkowicie znieść.

§ 11.

Przeciwko wymiarowi podatku służą płatnikowi środki prawne przewidziane w §§ 69 i 70 ustawy z dnia 14 lipca 1893 r. o daninach komunalnych (Zb. Ust. Pr. str. 152). Wniesienie środka prawnego nie wstrzymuje obowiązku terminowego uiszczenia podatku.

§ 12.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągany będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych odsetek i kar za zwłokę według norm obowiązujących przy podatkach państwowych.

§ 13.

Niniejszy statut wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą z dniem ogłoszenia. Z chwilą wejścia w życie niniejszego statutu traci moc obowiązującą dotychczasowy statut w przedmiocie poboru samoistnego podatku komunalnego od uzyskania zezwolenia na sprzedaż i wyszynk trunków alkoholowych i zatwierdzonego zgłoszenia sprzedaży napojów bezalkoholowych z dnia 29. 10. 1934 r.

Świętochłowice, dnia 2 grudnia 1935 r.

Naczelnik gminy.

(L. S.) (—) W. Polak

„Zatwierdza się na podstawie art. 1, 16 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu, ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30)".

L. RW. 5/b/3

Katowice, dnia 16 stycznia 1936 r.

Śląska Rada Wojewódzka

Przewodniczący

(L. S.) w z.

(—) Dr. Saloni

Wicewojewoda.

O g ł o s z o n o !

Świętochłowice, dnia 15 lutego 1936 r.

Naczelnik gminy

w z.

(—) Hornik

8.

Statut

w przedmiocie poboru podatku od placów budowlanych i gruntów które uzyskały charakter placów budowlanych przez pociągnięcie linij regulacyjnych ulic i placów.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 6 grudnia 1935 r. wydaje się w myśl art. 3 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 10 poz. 47) w brzmieniu art. 1 § 2 ustawy z dnia 17 maja 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 14 poz. 24) oraz na podstawie art. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9 poz. 16) dla gminy Ruda Śl. następujący statut podatkowy:

§ 1.

Place budowlane oraz grunty, które zyskały charakter placów budowlanych przez pociągnięcia linji regulacyjnych ulic i placów podlegających podatkowi na rzecz gminy Ruda według następujących postanowień.

§ 2.

Za podstawę wymiaru podatku przyjmuje się wartość pospolitą placów i gruntów wymienionych w § 1 niniejszego statutu.

Podatek wymierza się od każdego tysiącu wartości pospolitej poszczególnego przedmiotu opodatkowania w stawkach uchwalonych i podawanych do powszechnej wiadomości przez reprezentację gminy sposobem miejscowym. Wysokość tych stawek podlega zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

§ 3.

Ustalenie pospolitej wartości następuje na przeciąg jednego roku przez reprezentację gminy.

§ 4.

Na pisemne zawezwanie, winien właściciel przedmiotu opodatkowania złożyć w przeciągu wyznaczonego terminu oświadczenie dotyczące dat ważnych dla wymiaru podatku.

§ 5.

Zobowiązany do uiszczenia podatku właściciel powinien donieść do Zarządu Gminy przy równoczesnem przedłożeniu odnośnych aktów i dowodów

1. o zmianie podmiotu prawa własności,
2. o zmianie substancji przedmiotu opodatkowania.

§ 6.

Obowiązki, jakie nakładają §§ 4 i 5 niniejszego statutu na właścicieli przedmiotu opodatkowania, dotyczą w równej mierze ich prawnych zastępców (opiekunów, kuratorów, dyrektorów towarzystw akcyjnych, przedstawicieli korporacyj i t. d.) jak i osób do zarządu przez właścicieli umocowanych.

§ 7.

Uzupełniające wymiary uskuteczniane na podstawie zgłoszeń wymienionych w § 5 niniejszego statutu obowiązywać będą na pozostały okres roku podatkowego. W innych wypadkach uwzględnia się zmiany powodujące obniżenie względnie podwyższenie wartości pospolitej przedmiotów opodatkowania (§ 2) dopiero w czasie najbliższego wymiaru.

§ 8.

Do uiszczenia podatku jest zobowiązany właściciel przedmiotu opodatkowania. Przy współwłasności powstaje zobowiązanie solidarne. W wypadkach przeniesienia prawa własności odpowiada prócz nowego właściciela także były właściciel, aż do uskutecznienia zgłoszenia przepisanego § 5.

§ 9.

Reprezentacja gminy może w pojedyńczych wypadkach wymierzone kwoty podatku w całości lub w części odpisać, o ile przymusowe ściągnięcie tychże kwot zagrozi egzystencji gospodarczej podatnika, lub przewidywaniu bezskutecznego postępowania egzekucyjnego.

§ 10.

Podatek uiszcza się w 2 równych ratach półrocznych między 15 marca a 15 kwietnia i między 15 października a 15 listopada odnośnego roku podatkowego.

§ 11.

Podatek wymierza Zarząd Gminy który należność podatkową uwidacznia w nakazach płatniczych doręczonych zobowiązanemu.

§ 12.

Przeciw wymiarowi przysługują zobowiązanemu do uiszczenia podatku środki prawne określone art. 40 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 10, poz. 47).

§ 13.

Działający wbrew niniejszym przepisom ulegną karze pieniężnej do 350,00 zł, o ile według obowiązujących ustaw nie podpadają wyższemu wymiarowi kary.

§ 14.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Ruda Śl., dnia 6 grudnia 1935 r.

Zarząd Gminy

Naczelnik Gminy
w z.
(—) inż. Keller
Ławnik Gminy

Ławnik Gminy
(—) mec. Bartuś.

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 888.

Uchwała.

Statut gminy Ruda Śl. wsprawie poboru podatku od placów budowlanych i gruntów, które uzyskały charakter placów budowlanych przez pociągnięcie linij regulacyjnych ulic i placów z dnia 6 grudnia 1935 r. zatwierdza się na podstawie art. 1, 3 pkt. 4 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 70) oraz ustawy zmieniającej niektóre postanowienia ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9 poz. 16).

Świętochłowice, dnia 16 stycznia 1936 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński (—) Tkocz (—) Sieja.

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 22 stycznia 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
z p.
(—) Mgr. Koraszewski.

Ogłoszono:

Ruda Śl., dnia 14 lutego 1936 r.

Zarząd Gminy
(—) Mgr. Paszkowski
Naczelnik Gminy.

9.

Dodatek II.

do statutu w przedmiocie poboru opłat od umów o przeniesieniu własności nieruchomości z dnia 3. listopada 1926 r. i dodatku do tegóż z dnia 18. maja 1928 r.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 6 grudnia 1935 r. otrzymuje § 3 następujące brzmienie:

„Opłata ta nie może przewyższać 50% państwowej opłaty stemplowej od tych umów.“

Dodatek wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Ruda Śl., dnia 6. grudnia 1935 r.

Naczelnik gminy
wz.
(—) inż. Keller
Ławnik Gminy.

Ławnik Gminy
(—) mec. Bartuś.

Uchwała.

II-gi dodatek do statutu gminy Ruda w sprawie poboru podatku od umów o przeniesieniu własności nieruchomości z dnia 6. grudnia 1935 r. zatwierdza się na podstawie art. 1, 11, 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9 poz. 16).

Świętochłowice, dnia 16. stycznia 1936 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, (—) Tkocz, (—) Sieja.

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 22. stycznia 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
zp.
(—) Mgr. Koraszewski.

Ogłoszono

Ruda Śl., dnia 14. lutego 1936 r.

Zarząd Gminy
(—) Mgr. Paszkowski
Naczelnik Gminy.

10.

Uchwała.

Na podstawie § 57 ordynacji powiatowej z dnia $\frac{13.\ XII.\ 1872\ r.}{19.\ III.\ 1881\ r.}$ wyznacza się jako zastępcę Naczelnika Okręgu Urzędowego w Lipinach Jana Rusina, ławnika gminy Lipiny.

Świętochłowice, dnia 16. stycznia 1936 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, (—) Tkocz, (—) Sieja.

Za zgodność

Lipiny dnia 17. lutego 1936 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego
(—) Tomanek.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1936. Nr. 9.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 29. lutego 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Rozporządzenie Ministrów: Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych oraz Przemysłu i Handlu z dnia 27. 1. 1936 r. o broni białej i o ograniczeniach handlu bronią.
2. Statut Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach z dnia 17. 12. 1935 r. w przedmiocie poboru opłat od umów o przeniesieniu własności nieruchomości.
3. Statut w przedmiocie poboru podatku od psów w obwodzie gminie Świętochłowickiej.
4. Ustalenie stawki podatkowej do poboru podatku gruntowego w gminie Świętochłowice na rok 1936.
5. Ustalenie stawek podatkowych od samoistnego podatku budynkowego i od placów budowlanych na rok rachunkowy 1936/37 gminy Wielkie Hajduki.
6. Ogłoszenie w sprawie zmiany obwodu badania zwierząt rzeźnych i mięsa Ruda i Orzegów.
7. Obwieszczenie dot: odwołania oglądacza mięsa Adolfa Brema ze stanowiska trychinoskopisty w obwodach badania Chropaczów i Łagiewniki.
8. Komunikaty.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie Ministrów

Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 27 stycznia 1936 r.

o broni białej i o ograniczeniach handlu bronią.

(Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 96)

Na podstawie art. 3 i art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. — prawo o broni, amunicji i materjałów wybuchowych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 807) — postanawia się co następuje:

§ 1.

Przepisy prawo o broni, amunicji i materjałach wybuchowych rozciąga się na następujące rodzaje broni białej:

a) broń białą wszelkiego rodzaju, ukrytą w przedmiotach, nie mających wyglądu broni (w laskach, parasolach, kijach i t. p.),

b) pałki giętkie (gumowe, sprężynowe, skorzane i t. p.), zaopatrzone w zakończenie z ciężkiego i twardego materjału lub zawierające wkładki z takiego materjału (kastety),

c) boksery metalowe wszelkiego rodzaju i pierścienie palcowe kolczaste lub zaopatrzone w guzy, żeberka i t. p.

§ 2.

1. Przepisy rozdziału V prawa o broni, amunicji i materjałach wybuchowych rozciąga się na następujące rodzaje broni białej, o ile chodzi o jej noszenie:

a) szable, szpady, bagnety, lance i piki,

b) sztylety wszelkiego rodzaju oraz noże o długości ostrza ponad 10 cm, sztywno osadzone na trzonku i ostro zakończone,

c) noże składane o długości ostrza ponad 10 cm, zaopatrzone w urządzenia, utrzymujące je po otwarciu sztywno na trzonku i ostro zakończone.

2. Postanowienia ustępu 1 pkt. b) i c) nie mają zastosowania do:

a) nożów (kordelasów), przeznaczonych do celów myśliwskich, o ile chodzi o noszenie ich w związku z wykonywaniem prawa polowania przez osoby, posiadające karty łowieckie,

b) takich rodzajów nożów, sztyletów i t. p., które są używane do celów zawodowych, o ile chodzi o noszenie ich przez osoby, wykonywujące dany zawód, w związku z jego wykonywaniem.

§ 3.

1. Zakazuje się handlu następującemi rodzajami broni:

a) wszelkiego rodzaju bronią, ukrytą w przedmiotach, nie mających wyglądu broni,

b) pistoletami wszelkiego rodzaju z pochwami, służącemi jako kolby lub z dodatkową kolbą,

c) bronią białą, wymienioną w § 1 pkt. b) i c).

2. Właściwa wojewódzka władza administracji ogólnej może w przypadkach wyjątkowych udzielić poszczególnym przedsiębiorstwom handlu bronią pozwolenia na sprzedaż broni, wymienionej w ustępie 1, na warunkach w pozwoleniu określonych.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 30 dni po dniu ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Wł. Raczkiewicz.

Minister Spraw Wojskowych:
(—) Kasprzycki.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Roman Górecki.

2.

Statut

Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach
z dnia 17 grudnia 1935 r.
w przedmiocie poboru opłat od umów o przeniesieniu własności nieruchomości.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30), zmienionej ustawą z dnia 23 marca 1933 (Dz. U. Śl. Nr. 9, poz. 16) oraz w myśl przepisów rozporządzenia wykonawczego wojewody Śląskiego do powołanej ustawy z dnia 30 sierpnia 1930 (Dz. U. Śl. Nr. 15, poz. 18) wprowadza się w myśl uchwały komisarycznego Sejmiku Powiatowego z dnia 17 grudnia 1935 r. na rzecz Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach opłatę od umów o przeniesieniu własności nieruchomości.

§ 1.

Opłacie podlegają umowy o przeniesieniu własności nieruchomości, jeżeli:

a) od tych aktów prawnych wymierzono państwową opłatą stemplową.

b) nieruchomości dane położone są w obrębie powiatu świętochłowickiego na obszarze gmin wiejskich: Brzozowice-Kamień i Wielka Dąbrówka.

§ 2.

Opłata komunalna wynosi 50% państwowej opłaty stemplowej od tych umów.

§ 3.

Do uiszczenia opłaty obowiązany jest nowonabywca nieruchomości.

§ 4.

Od opłaty uwolnione są:

a) umowy wolne od państwowej opłaty stemplowej na podstawie art. 54 ustawy o opłatach stemplowych,

b) umowy zwolnione przez Ministra Skarbu w całości od państwowej opłaty stemplowej.

§ 5.

Każdy nowonabywca nieruchomości, położonej na terenie powiatu świętochłowickiego, jest w ciągu 2 tygodni od dnia zawarcia umowy przesłać uwierzytelniony przez notarjusza odpis tej umowy Wydziałowi Powiatowemu w Świętochłowicach.

§ 6.

Opłatę wymierza Wydział Powiatowy na podstawie podanego w umowie obliczenia państwowej opłaty stemplowej i uwidacznia ją w nakazach płatniczych.

Opłatę należy uiścić w ciągu 2 tygodni od dnia doręczenia nakazu płatniczego do Powiatowej Kasy Komunalnej w Świętochłowicach.

§ 7

Przeciwko wymiarowi opłaty służy płatnikowi prawo wniesienia sprzeciwu do Wydziału Powiatowego w ciągu 4 tygodni, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

Wniesienie sprzeciwu nie wstrzymuje obowiązku terminowego uiszczenia opłaty.

§ 8.

Nieuiszczona w terminie opłata ściągana będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych oraz odsetek od zaległości według norm obowiązujących przy podatkach państwowych.

§ 9.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego może w pojedyńczych, na uwzględnienie zasługujących wypadkach, zezwolić na uiszczenie opłaty w ratach tudzież za zgodą Wydziału Powiatowego wymierzone opłaty odsetki od zaległości częściowo lub w całości odpisać, o ile przymusowe ściągnięcie należności zagrodziłoby egzystensji gospodarczej płatnika lub bezskuteczność postępowania egzekucyjnego jest prawdopodobna.

§ 10.

Winni naruszenia przepisów niniejszego statutu karani będą grzywną do wysokości 350-zł, o ile w myśl obowiązujących przepisów nie podlegają wyższemu wymiarowi kary.

§ 11.

Niniejszy statut wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez Śląską Radę Wojewódzką w dniu ogłoszenia w Gazecie Powiatowej powiatu świętochłowickiego.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego statutu traci moc obowiązującą dotychczasowa uchwała z dnia 30 października 1924 r. wraz z dodatkiem z dnia 17 kwietnia 1928 r.

Świętochłowice, dnia 17 grudnia 1935 r.

Komisaryczny Sejmik Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel (–) Brzózka (—) Tkocz (—) Sieja

Za zgodność

Świętochłowice, dnia 28 grudnia 1935 r.

Przewodniczący

Wydziału Powiatowego

w z.

(—) Mgr. Pietrański

wicestarosta

Zatwierdza się na zasadzie art. 1, 11 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17. poz. 30) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych ustawą z dnia 23 marca 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9, poz. 16).

L. RW. 5 /a/ 5

Katowice, dnia 27 stycznia 1936 r.

Śląska Rada Wojewódzka

Przewodniczący

w z.

(—) Dr. Saloni

Wicewojewoda.

3.

Statut

w przedmiocie poboru podatku od psów w obwodzie gminy Świętochłowickiej.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 2 grudnia 1935 r. wydaje się w myśl art. 16 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem z dnia 14 kwietnia 1924 r. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) następujący statut podatkowy.

§ 1.

Podatkowi podlegają psy, będące w posiadaniu osób zamieszkałych w obrębie gminy.

Do uiszczenia podatku obowiązana jest osoba, która jest w posiadaniu psa.

§ 2.

Od podatku wolne są:

a) szczenięta liczące mniej niż 6 tygodni,

b) jeden pies łańcuchowy niezbędny do pilnowania gospodarstwa położonego poza zamkniętem zabudowaniem gminy, oraz psy służące do pilnowania ruchomej trzody na pastwiskach,

c) psy, będące w posiadaniu władz państwowych,

d) psy, należące do osób przebywających w obrębie gminy nie dłużej niż 4 tygodnie,

e) psy, stanowiące przedmiot handlu w przedsiębiorstwach zajmujących się sprzedażą psów,

f) psy, należące do przedstawicieli państw obcych,

g) psy, służące do przewodnictwa niewidomym

Zwolnienie od podatku musi być na piśmie poświadczone.

Pies łańcuchowy nie podlegający podatkowi (pkt. b) § 2) musi być stale trzymany na uwięzi, albo w miejscu ogrodzonem, zapewnionem od wyrwania się psa. Wolność od podatku ustaje z samego prawa z początkiem bieżącego półrocza, o ile taki pies będzie napotkany na wolności bez dozoru.

§ 3.

Podatek wynosi rocznie.

a) za każdego pierwszego psa podlegającego podatkowi . . . . 30 zł,

b) za każdego drugiego psa podlegającego podatkowi . . . . 60 zł,

c) za każdego następnego psa podlegającego podatkowi . . . . 100 zł.

§ 4.

Wymiar podatku uskutecznia Urząd gminny, na podstawie danych o liczbie podlegających podatkowi. Osoby, które są w posiadaniu tych zwierząt, winny o tem zakomunikować urzędowi gminy według następujących zasad:

Nabycie psów powyżej 6 tygodni, oraz wprowadzenie się z niemi na obszar gminy świętochłowickiej należy zgłosić w ciągu dni 14-stu, licząc od dnia nabycia wzgl. wprowadzenia się. Nowo urodzone szczenięta uważa się za nabyte z 14-tem dniem po ustaniu karmienia ich, najpóźniej z upływem 4-ch tygodni po urodzeniu.

Każdy pies zbyty, zaginiony wzgl. zdechły musi być najpóźniej w ciągu pierwszych 14-tu dni po upływie półrocza, w którem go pozbyto, wzgl. w którem zaginął, albo zdechł, odmeldowany, w przeciwnym razie podatek jest płatny aż do końca tego półrocza, w którem odmeldowanie nastąpiło.

§ 5.

Za szczenię osięgające w ciągu półrocza wiek 6-ciu tygodni, oraz za psa podlegającego podatkowi, a nabytego w ciągu półrocza, należy uiścić podatek za całe bieżące półrocze.

Kto nabywa psa już opodatkowanego, lub z takim się wprowadza na obszar gminy świętochłowickiej, lub kto nabywa w miejsce padłego opodatkowanego, ma prawo zaliczenia uiszczonego podatku z kwoty przypadającej na bież. półrocze.

§ 6.

Każdy właściciel psa opodatkowanego otrzyma znaczek podatkowy, który należy przymocować do obroży.

Znaczek jest własnością gminy i przy pozbyciu psa winien być zwrócony, w przeciwnym razie, posiadacz opodatkowanego psa musi jako odszkodowanie zapłacić 1,— zł.

Biegające na wolności bez znaczka podatkowego psy, oraz takie, których posiadacze nie mogą się wykazać, że zwolnienia od podatku, mogą być przez uprawnioną do tego osobę ujęte. O ile właściciel nie zgłosił w przeciągu trzech dni lub jeżeli nie może się z zapłaty podatku wzgl. zwolnienia wykazać, pies będzie albo ubity, lub sprzedany na rzecz kasy gminnej.

Za ujęcie musi być uiszczona należność w wysokości 1,— zł a za żywienie policzone będzie za każdy rozpoczęty dzień 0,50 zł jako odszkodowanie.

§ 7.

Celem kontroli może urząd gminny żądać od właścicieli nieruchomości wykazu osób posiadających psy podlegające podatkowi.

§ 8.

Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje przez doręczenie nakazu płatniczego ze wskazaniem liczby przedmiotu opodatkowania i przypadających kwot podatkowych.

§ 9.

Podatek jest płatny w 2-ch półrocznych ratach i to: pierwsza w ciągu 8-miu dni od doręczenia nakazu płatniczego, a druga najpóźniej do 15 lutego roku rachunkowego

§ 10.

Celem uniknięcia zbytniej surowości, może zarząd gminy w pojedyńczych wypadkach podatek częściowo obniżyć lub całkowicie od niego uwolnić.

§ 11.

Przeciwko wymiarowi przysługują płatnikowi środki prawne przewidziane w § § 69 i 70 ustawy o daninach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 r. (Zb. Ust. Pr. str. 152).

§ 12

Osoby działające wbrew niniejszem postanowieniom, ulegną grzywnie do 350,— zł o ile w myśl obowiązujących przepisów nie podpadną wyższemu wymiarowi kary.

§ 13.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie znosi się dotychczasowy statut w przedmiocie poboru podatku od psów w obwodzie gminy świętochłowickiej z dnia 19 grudnia 1927 r.

Świętochłowice, dnia 2. grudnia 1935 r

Naczelnik gminy

(pieczęć)

(—) W. Polak

„Zatwierdza się na podstawie art. 1, 16 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu, ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30)".

L. RW. 5/a/2

Katowice, dnia 20 stycznia 1936 r.

Śląska Rada Wojewódzka

Przewodniczący

w z.

(pieczęć)

(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

O g ł o s z o n o !

Świętochłowice, dnia 18. lutego 1936 r.

Naczelnik gminy

w z.

(—) Hornik.
ławnik

4.

Obwieszczenie.

Ustalenie stawki podatkowej do poboru podatku gruntowego w gminie Świętochłowice na rok 1936.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 30 stycznia 1936 r. przyjętej do wiadomości przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach dnia 12. lutego 1936 r. L. dz. Sm. 235, pobierać będzie tut. gmina w roku 1936 komunalny podatek gruntowy w wysokości 100% w formie dodatku do państwowego podatku.

Świętochłowice, dnia 17. lutego 1936 r.

Naczelnik gminy

w z.

(—) Hornik
ławnik.

5.

Obwieszczenie

dot: ustalenia stawek podatkowych do samoistnego podatku budynkowego i podatku od placów budowlanych na rok rachunkowy 1936 37.

Na mocy uchwały Rady Gminnej z dnia 14. lutego 1936 r. pobierać się będzie na rok rachunkowy 1936/37.

6 o/o o od wartości budynków jako samoistny podatek budynkowy

6 o/o o od wartości placów budowlanych jako samoistny podatek od placów budowlanych i gruntów.

Wielkie Hajduki, dnia 20. lutego 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Mgr. Grzbiela.

6.

Ogłoszenie.

Na podstawie art. 9 ust. b rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 361) oraz § 4 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 31 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 31 na rok 1929) przydzielam do urzędowego obwodu badania zwierząt rzeźnych i mięsa Orzegów z obwodu badania Ruda Śl. od 1 marca 1936 r. Kolonję Karola z ulicami Orzegowską, Wandy, Kilińskiego, Bartosza Głowackiego, Wyleżoła, Wincentego, Gajową, Józefa, parzystą stronę ulicy Pierackiego, nieparzystą stronę ulicy Bytomskiej od nr. domów 23—61, ulicę Na Łąkach, Nad Bytomką i Sobieskiego.

Zgodnie z § 7 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 31 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 31 na rok 1929) podaję powyższe do publicznej wiadomości.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński
Starosta.

7.

Obwieszczenie

dot. odwołania oglądacza mięsa Adolfa Brema ze stanowiska trychinoskopisty w obwodach badania Chropaczów i Łagiewniki.

Na podstawie § 7 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 31 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 31 ex 1929 r.) podaję do publicznej wiadomości, że z dniem 31 marca 1936 r. odwołałem oglądacza mięsa Adolfa Brema ze stanowiska trychinoskopisty w obwodach badania mięsa Chropaczów i Łagiewniki

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

w z.

(—) Mgr. Pietrański
Wicestarosta

KOMUNIKAT

8.

Na ostatniem posiedzeniu Kom. Wydziału i Sejmiku Powiatowego zatwierdzono uchwałę Rady Gminnej w Orzegowie, w sprawie ustalenia stawki podatku od placów budowlanych i podatku budynkowego na rok 1936/37, uchwałę Rady Gminnej w Brzozowicach - Kamieniu w sprawie stawki podatku budynkowego na rok 1936/37, uchwałę Rady Gminnej w Brzozowicach-Kamieniu w sprawie sprzedaży gruntu gminnego oraz zatwierdzono dodatek do regulaminu Zarządu Gminy Ruda Śl. o organizacji biura ewidencji ruchu ludności. Drogerzyście Wilhelmowi Witkowi z Świętochłowic udzielono zezwolenia na handel truciznami. Janowi Gutmanowi z Rudy Śl. i Wilhelmowi Walenżykowi z Nowego Bytomia udzielono zezwolenia osiedleńczego. — Uchwalono pobierać w roku budżetowym 1936/37 od wymierzonego państwowego podatku gruntowego, przemysłowego (od obrotu, świadectwa przemysłowego i kart rejestracyjnych) i komunalnego podatku od budynków za rok 1935 specjalną opłatę na utrzymanie i budowę dróg publicznych w powiecie świętochłowickim i to w wysokości 5% na obszarze gminy Wielka Dąbrówka, w pozostałych gminach w wysokości 10%.

Przysposobienie Rolnicze w pow. świętochłowickim.

Zainteresowanie szerokich warstw społeczeństwa, a przedewszystkiem bezrobotnej młodzieży sprawą przysposobienia rolniczego, przybiera w powiecie świętochłowickim coraz to większe rozmiary. Akcja ta, zapoczątkowana w roku ubiegłym, znalazła wielkie zrozumienie u społeczeństwa, które słusznie dopatruje się w tej dziedzinie nowych możliwości egzystencji oraz zarobkowania. Rolnictwo bowiem odpowiednio prowadzone, mogłoby zatrudnić duże ilości rąk roboczych, pozostających obecnie bez pracy, przez racjonalną gospodarkę jak zakładanie ogródków warzywnych oraz sadów owocowych i t. p.

Najjaskrawszym dowodem zainteresowania się tą akcją jest żywotność istniejących w ubiegłym roku zespołów P. R. oraz wielka liczba nowozgłoszonych na rok bieżący. Gdy w ubiegłym roku po raz pierwszy przystąpiono do organizowania zespołów P. R. zgłosiło się do pracy 11 zespołów liczące 85 osób. W roku bieżącym powstało 43 zespołów z ogólną liczbą 364 uczestników.

Celem należytego przygotowania zgłoszonych zespołów do fachowej i racjonalnej pracy, Powiatowy Komitet do Spraw Młodzieży Wiejskiej zorganizował w czasie od 5 — 15. II. rb. w Brzezinach Śląskich dwa kursy przysposobienia rolniczego, w których uczestniczyło 68 osób reprezentujących przyszłych przodowników zgłoszonych zespołów. Otwarcia kursu dokonał Pan Starosta Szaliński w obecności przedstawicieli gmin oraz licznie zebranych członków Kółek Rolniczych, Ogródków Działkowych i organizacji społecznych. Prelegentami na kursie byli referenci Śląskiej Izby Rolniczej w Katowicach oraz instruktor rolny p. Chwała, którego przyjął Wydział Powiatowy świętochłowicki dla prowadzenia spraw rolniczych.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10

Rocznik 1936. Nr. 10.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 7. marca 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Ogłoszenie Ministra Skarbu z dnia 24 lutego 1936 r. o wartości jednego grama czystego złota.
2. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 stycznia 1936 r. o obliczeniu i poborze nadzwyczajnej daniny majątkowej w I. grupie kontyngentowej w 1936 roku.
3. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 lutego 1936 roku o wypuszczeniu 4% Pożyczki Konsolidacyjnej i warunkach konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych.
4. Ogłoszenie w sprawie opłat egzaminacyjnych na kursach podkuwaczy koni w roku 1936.
5. Urlopowanie naczelnika gminy i okręgu urzędowego w Chropaczowie.
6. Obwieszczenie w sprawie założenia osady w Łagiewnikach.
7. Obwieszczenie dotyczące ustalenia stawki podatkowej do państwowego podatku gruntowego w gminie Wielkie Hajduki na rok rachunkowy 1936|37

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie
Ministra Skarbu
z dnia 24 lutego 1936 r.
o wartości jednego grama czystego złota.

(Mon. Polsk. Nr. 50, poz. 94).

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc marzec 1936 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu
(—) E. Kwiatkowski.

2.

Rozporządzenie
Ministra Skarbu
z dnia 28. stycznia 1936 r.
o obliczeniu i poborze nadzwyczajnej daniny majątkowej w I grupie kontyngentowej w 1936 roku.

(Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 97).

Na podstawie art. 8 ust. 1 i art. 12 ustawy z dnia 24. marca 1933 r. o nadzwyczajnej daninie majątkowej (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 248) zarządzam co następuje:

§ 1.

Nadzwyczajną daninę majątkową obliczają w I grupie kontyngentowej — w powiatach, stanowiących okrąg jednego urzędu skarbowego — urzędy skarbowe, w których okręgu są położone grunty, podlegające nadzwyczajnej daninie majątkowej; jeżeli powiat jest podzielony na dwa lub więcej okręgów urzędów skarbowych — urzędy skarbowe, właściwe dla obliczenia progresji w państwowym podatku gruntowym.

§ 2.

Kwoty nadzwyczajnej daniny majątkowej, obliczone na 1936 rok, płatne są w następujących terminach:

a) w terminie do dnia 30. kwietnia 1936 r. włącznie — od płatników podatku gruntowego, opłacających w 1936 r. państwowy podatek gruntowy ponad 25 zł do 60 zł rocznie bez

degresji — zaliczka w wysokości 11% podatku gruntowego bez degresji, zaś od płatników podatku gruntowego, opłacających w 1936 r. państwowy podatek gruntowy ponad 60 zł rocznie bez progresji — zaliczka w wysokości 22% państwowego podatku gruntowego bez progresji, oraz

b) w terminie do dnia 30. listopada 1936 r. włącznie tak od jednych jak i od drugich płatników — różnica między ostateczną kwotą daniny, obliczoną na 1936 r. a uiszczoną przedtem zaliczką.

§ 3.

1. O wysokości nadzwyczajnej daniny majątkowej zawiadamia się płatników przez doręczenie im nakazów zapłaty według ustalonych wzorów.

2. Nakazy zapłaty doręcza się płatnikom w terminie do dnia 15. listopada 1936 r. włącznie.

3. W razie doręczenia nakazów zapłaty po terminach wyznaczonych w ust. 2, kwota nadzwyczajnej daniny majątkowej jest płatna w ciągu dni 30, licząc od dnia następnego po doręczeniu.

4. O wysokości zaliczki, płatnej w myśl § 2 lit. a) zawiadamia się płatników pisemnie Zawiadomienia doręcza się w terminie do dnia 15. kwietnia 1936 r. włącznie. W razie doręczenia zawiadomienia po 15. kwietnia 1936 r. zaliczka jest płatna w ciągu dni 30, licząc od dnia następnego po doręczeniu.

§ 4.

1. Od nakązów zapłaty na nadzwyczajną daninę majątkową służy płatnikom prawo odwołania się w terminie dni 30, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu zapłaty. W odwołaniu jednak można podnosić jedynie zarzuty co do braku obowiązku uiszczania nadzwyczajnej daniny majątkowej.

2. Odwołania, w których płatnik, nie zaprzeczając obowiązku podatkowego, zaskarża tylko podstawę obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej, pozostawia się bez rozpatrzenia.

3. Natomiast zmiany w wysokości państwowego podatku gruntowego, orzeczone w normalnym toku instancji w myśl obowiązujących przepisów o państwowym podatku gruntowym, pociągają za sobą z urzędu zmianę w wysokości nadzwyczajnej daniny majątkowej.

4. O zmianach w wysokości nadzwyczajnej daniny majątkowej w myśl ust. 3 zawiadamiają władze skarbowe płatników z urzędu.

5. Omyłki rachunkowe w obliczeniu nadzwyczajnej daniny majątkowej prostują władze skarbowe z urzędu lub na wniosek płatnika.

§ 5.

1. Odwołania wnosić należy do tej władzy skarbowej, która wydała nakaz zapłaty; rozstrzyga je władza skarbowa bezpośrednio wyższej instancji.

2. Odwołania wniesione po terminie oraz odwołania, o których mowa w § 4 ust. 2, pozostawia bez rozpatrzenia władza skarbowa, do której wpłynęło odwołanie.

3. Upoważnia się dyrektorów izb skarbowych do darowania skutków przekroczenia terminu do wniesienia odwołania, jeżeli przekroczenie terminu nastąpiło z ważnych powodów, uzasadnionych przez płatnika.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

E. Kwiatkowski.

3.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 lutego 1936 r.

o wypuszczeniu 4% Pożyczki Konsolidacyjnej i o warunkach konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych.

(Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 114).

Na podstawie art. 2, 6, 13 — 16 i 23 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 10) zarządzam co następuje:

§ 1

Z dniem 15 maja 1936 r. wypuszcza się 4% Pożyczkę Konsolidacyjną na kwotę imienną 600.000.000 złotych w złocie w obligacjach na okaziciela po 50, 100, 500, 1.000, 5.000 i 10.000 złotych w złocie.

§ 2.

1. Pożyczka podlega spłaceniu do dnia 15 maja 1982 r. drogą dwukrotnego w każdym roku trwania pożyczki, poczynając od dnia 15 listopada 1937 r., umarzania części obligacyj wylosowanych w tym celu w dniach 15 maja i 15 listopada podług planu umorzenia, podanego w załączniku do rozporządzenia niniejszego (załącznik).

2. Numery obligacyj, wylosowanych do umorzenia, będą ogłaszane w „Monitorze Polskim". Zasady i sposób przeprowadzania losowań obligacyj do umorzenia ustali osobny regulamin.

§ 3.

1. Odsetki stałe od pożyczki w wysokości 4 od sta w stosunku rocznym płatne są za zwrotem odpowiednich kuponów półrocznie zdołu w dniach 15 maja i 15 listopada, z wyjątkiem odsetek przypadających za pierwsze dwa kupony, z których kupon pierwszy obejmie odsetki od dnia 15 stycznia 1936 r. za okres półroczny i płatny będzie 15 lipca 1936 r.. zaś kupon drugi obejmie odsetki za dalszy okres czteromiesięczny i płatny będzie 15 listopada 1936 r.

2. Kapitał obligacji przestaje przynosić odsetki z dniem w którym obligacja stała się płatną na skutek wylosowania jej do umorzenia.

3. Każda obligacja jest zaopatrzona w kupony, płatne w najbliższym okresie trwania pożyczki, oraz w talon, upoważniający do otrzymania arkusza kuponowego na okres następny. Arkusz kuponowy, nie obejmujący okresu końcowego trwania pożyczki, będzie zawierał talon na dalszy arkusz kuponowy.

§ 4.

Obligacje pożyczki, wylosowane do umorzenia w ciągu pierwszych 10 lat trwania pożyczki, podlegają wykupowi z nadpłatą 20%, zaś wylosowane w latach następnych — z nadpłatą 15% ponad ich wartość imienną z tem, że w odniesieniu do nadpłat czas trwania pożyczki liczy się od dnia 15 maja 1937 r.

§ 5.

1. Spłata kapitału pożyczki oraz wypłata odsetek i nadpłat nastąpi w złotych według równowartości 900/5332 grama czystego złota za jednego złotego w złocie zgodnie z przepisem art. 16 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) i art. 36 ust. 2. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509).

2. Kapitał i odsetki oraz nadpłaty płatne są w kasach urzędów skarbowych, w Banku Polskim, Banku Gospodarstwa Krajowego, Pocztowej Kasie Oszczędności i ich oddziałach.

§ 6.

Obligacje pożyczki ulegają przedawnieniu po upływie lat 20 od dnia, w którym stały się one płatnemi na skutek wylosowania ich do umorzenia, kupony zaś od obligacyj — po upływie lat 5 od dnia ich płatności.

§ 7.

1. Na obligacje 4% Pożyczki Konsolidacyjnej będą z tytułu konwersji wymieniane obligacje państwowych pożyczek wewnętrznych w stosunku 100 za 100 wartości imiennej z zachowaniem przepisów zawartych w ust. 2. i 3.

2. Do wymiany przyjmuje się obligacje:

1) 5% państwowej renty ziemskiej serji I z kuponem płatnym 1 czerwca 1936 r.,

2) $5^1/_2$ % pożyczki budowlanej serji II z kuponem, płatnym 15 września 1936 r.,

3) 5% państwowej renty wieczystej serji I z kuponem, płatnym 15 grudnia 1936 r.

4) 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej, 3% premjowej pożyczki budowlanej serji I i 6% pożyczki inwestycyjnej — bez żadnych kuponów;

5) 6% Pożyczki Narodowej ze wszystkiemi płatnemi po dniu 15 stycznia 1936 r. kuponami, poczynając od kuponu płatnego 1 lipca 1936 r., i tylko od pierwonabywców tych obligacyj oraz od osób, które otrzymały te obligacje na zasadzie przelewu w myśl obowiązujących przepisów o obrocie obligacjami tej pożyczki.

3. Obligacje 6% Pożyczki Narodowej bez kuponu, płatnego 1 lipca 1936 r., lecz ze wszystkiemi kuponami dalszemi, oraz obligacje 5% państwowej renty ziemskiej serji I bez kuponu, płatnego 1 czerwca 1936 r., będą również przyjęte do wymiany z tem jednak, że z tytułu konwersji zostaną za nie wydane obligacje 4% Pożyczki Konsolidacyjnej bez pierwszych 2-ch kuponów, płatnych 15 lipca i 15 listopada 1936 r.

§ 8.

1. Czas trwania wymiany (konwersji) ustala się na dziesięć miesięcy od dnia 15 lipca 1936 r. do dnia 15 maja 1937 r.

2. Konwersję przeprowadzają kasy urzędów skarbowych, Bank Polski, Bank Gospodarstwa Krajowego, Pocztowa Kasa Oszczędności, Państwowy Bank Rolny i ich oddziały oraz inne placówki, upoważnione do tego przez Ministra Skarbu.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) E. Kwiatkowski.

4.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Rolnictwa
i Reform Rolnych.

Nr. R. W. 126/1.

Katowice, dnia 13 lutego 1936 r.

Ogłoszenie

w sprawie opłat egzaminacyjnych na kursach podkuwaczy koni w roku 1936.

(Gaz. Urzęd. Woj. Śl. Nr. 4, poz. 4).

Stosownie do postanowień § 10 Rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 7 października 1933 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 19 czerwca 1933 r. o kwalifikacjach zawodowych osób, trudniących się samodzielnie kuciem koni wyznacza się na rok bieżący opłatę za egzaminy od kandydatów w wysokości 20 zł (dwadzieścia złotych) dla wszystkich kursów podkuwaczy koni na obszarze Województwa Śląskiego.

Za Wojewodę:

(—) B. Młodzianowski
Naczelnik Wydziału.

5.

Ogłoszenie.

Panu Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego Przybyle z Chropaczowa udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 1 do 31 marca 1936 r. Zastępstwo powierzyłem ławnikowi panu Dymkowi.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

wz.

(—) Mgr. Pietrański.

6.

Obwieszczenie

w sprawie założenia osady w Łagiewnikach.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że p. Izydor Mikoszek, zamieszkały w Katowicach III, ul. Wojciechowskiego nr. 144, zamierza zabudować teren położony pomiędzy ul. Kościelną a szosą Chorzowską i stawił wniosek o potrzebne zezwolenie.

Plany wyżej wymienionego terenu wyłożono w tut. Urzędzie gminnym, pokój nr. 11 w czasie od 8. marca do 29. marca 1936 r. włącznie.

Sprzeciwy mogą strony zainteresowane wnosić w ciągu 3 tygodni, najpóźniej do 29. III. 1936 r. włącznie do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Sprzeciwy wniesione po tym terminie nie będą uwzględnione.

Łagiewniki, dnia 4-go marca 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

7.

Obwieszczenie

dotycz.: ustalenia stawki podatkowej do państwowego podatku gruntowego w gminie Wielkie Hajduki na rok rachunkowy 1936|37.

Na mocy uchwały Rady Gminnej z dnia 14. lutego 1936 r. przyjętej do wiadomości przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 26. lutego 1936 r. L. dz. Sm. 300 pobierany będzie na rok rachunkowy 1936|37 komunalny podatek gruntowy w wysokości 100% w formie dodatku do państwowego podatku gruntowego.

Wielkie Hajduki, dnia 3. marca 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Mgr. Grzbiela.

Rocznik 1936. Nr. 11.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 14. marca 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

1. I. dodatek do statutu gminy W. Hajduki z dnia 31 marca 1933 r. w sprawie opłat administracyjnych za czynności i poświadczenia urzędowe.
2. I. dodatek do taryfy w sprawie pobierania opłat na targach tygodniowych w obrębie gminy W. Hajduki.
3. Ustalenie dodatku komunalnego do państwowego podatku gruntowego w gminie Łagiewniki.
4. Obwieszczenie w sprawie wyłożenia planu ogólnego zabudowania gminy Piekary Śl.
5. Zatwierdzenie ławnika gminy w N. Bytomiu.
6. Ogłoszenie Giesche Sp. Akc.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

I. Dodatek

do statutu miejscowego gminy Wielkie Hajduki z dnia 31. III. 1933 r. w sprawie opłat administracyjnych za czynności i poświadczenia urzędowe.

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 14. IV. 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskim w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8. 7. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) oraz uchwały Rady gminnej z dnia 14. II. 1936 r. wydaje się następujący I. dodatek do statutu miejscowego z 31. III. 1933 r. w sprawie opłat administracyjnych za czynności i poświadczenia urzędowe:

§ 1.

W taryfie po poz. 1 wstawia się następujące pozycje:

poz. 1 a. Świadectwa miejsca pochodzenia

a) dla koni (mułów) bydła rogatego i trzody chlewnej 0,20 zł

b) dla cieląt i prosiąt do 3 miesięcy, owiec, kóz oraz drobiu (zbiorowe) 0,10 zł

poz. 1 b. Zaświadczenia na uzyskanie różnego rodzaju ulg kolejowych itp. 0,10 zł

§ 2.

Pozycja 11 taryfy otrzymuje następujące brzmienie:

Wywiad o za- i odmeldowaniu placówek przemysłowych i handlowych

a) od obywateli polskich 0,50 zł

b) od cudzoziemców 5,— zł

§ 3.

Niniejszy dodatek wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej.

Wielkie Hajduki, dnia 14 lutego 1936 r.

Zarząd gminny

(—) Mgr. Grzbiela

Ogłoszono!

Wielkie Hajduki, dnia 5 marca 1936 r

Naczelnik gminy

Mgr. Grzbiela.

2.

I. Dodatek

do taryfy w sprawie pobierania opłat na targach tygodniowych w obrębie gminy Wielkie Hajduki.

Na podstawie ustawy z dnia 26 kwietnia 1872 r. dot. poboru targowego (zb. ust. str. 513) rozp. Prez. Rzeczyp. z dnia 27. 10. 1933 r. w sprawie

uregulowania obrotu zwierzętami gospodarskiemi i drobiem oraz obrotu hurtowego mięsem (Dz. U. R. P. Nr. 85 poz. 639) art. 19 ust. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z 8 7. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30) oraz uchwały Rady gminnej z dnia 14 lutego 1936 r. wydaje się następujący I. dodatek do taryfy w sprawie pobierania opłat na targach tygodniowych:

§ 1.

W § 1 taryfy przeprowadza się następujące zmiany:

a) poz. 8 otrzymuje następujące brzmienie:
od cielęcia lub prosięcia do 3 miesięcy 30 gr

b) po poz. 8 wstawia się poz. 8 a:
od owcy lub kozy 20 gr

c) poz. 9 otrzymuje następujące brzmienie:
od świni ponad 70 kg 1,— zł

d) po poz. 9 wstawia się poz. 9 a:
od świni poniżej 70 kg 0,50 zł

e) ustęp 2 § 1 otrzymuje następujące brzmienie:
Każde rozpoczęte ½ centnara liczy się za ½ centnara.

§ 2.

Uchyla się § 3 taryfy.

§ 3.

Niniejszy dodatek wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej.

Wielkie Hajduki, dnia 14 lutego 1936 r.

Zarząd gminny
(—) Mgr. Grzbiela

Ogłoszono!

Wielkie Hajduki, dnia 5 marca 1936 r.

Naczelnik gminy
(—) Mgr. Grzbiela

3.

Obwieszczenie.

Na mocy uchwały rady gminnej z dnia 15. II. 1936 r., przyjętej do wiadomości przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 27. II. 1936 r. L. dz. Sm. 287, pobierać będzie tutejsza Gmina na rok 1936/37 dodatek komunalny do państwowego podatku gruntowego w wysokości 100% od zasadniczego państwowego podatku gruntowego.

Łagiewniki, dnia 6. marca 1936 r.

Naczelnik gminy
(—) Rybarz.

4.

Obwieszczenie.

Zarząd gminy, za zgodą Rady gminnej wygotował szkic planu ogólnego zabudowania gminy Piekary Śląskie, zaprojetowany przez Biuro Planu Regjonalnego przy Urzędzie Wojew. Śl. w Katowicach.

Plan ten jest wyłożony do publicznego wglądu w tut. Urzędzie gminnym pokój nr. 2 w godzinach urzędowych przez 4 tygodnie, począwszy od dnia 8. marca 1936 r.

Ewentualne sprzeciwy przeciwko projektowanemu planowi zabudowania można wnieść w wyżej zapodanym okresie do tut. Urzędu gminnego.

Piekary Śląskie, dnia 5. marca 1936 r.

Naczelnik gminy
(—) Płonka.

5.

Starosta
L. dz. Sm. 279.

Zatwierdziłem p. Jana Twardonia z Nowego Bytomia jako ławnika gminnego.

Świętochłowice, dnia 7. marca 1936 r.

Starosta
(—) Szaliński.

6.

Niniejszem komunikujemy uprzejmie, iż z dniem 1. kwietnia 1936 r. zmienimy nazwę naszej

Kopalni	Szarlej Biały	na Kopalnię	Orzeł Biały
szybu	Kraker	„ szyb	Krakus
„	Rowley	„ „	Wanda
„	Prittwitz	„ „	Weteran
„	Triebs	„ „	Drzewny
„	Kaiser	„ „	Stalmach
„	Immergrün	„ „	Wiarus
„	Grosser	„ „	Miarki
„	Maksymiljan	„ „	Dołki
„	Nowy Szarlej	„ „	Polny.

Katowice, dnia 9. marca 1936 r.

Giesche Spółka Akcyjna

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10

Rocznik 1936. Nr. 12.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 21. marca 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 20 lutego 1936 r. o cechach rzemieślniczych.

2. Obwieszczenie w sprawie skrzyżowania w poziomie szyn drogi polnej i toru kolejowego w km. 150,1 + 17 szlaku Szarlej-Brzeziny Śl.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 20 lutego 1936 r.

o cechach rzemieślniczych

(Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 147.)

Na podstawie art. 162 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) zarządzam co następuje:

§ 1.

W wykonaniu swych ustawowych zadań cech:

a) prowadzi działalność kulturalno-oświatową i towarzyską dla członków cechu oraz ich rodzin i pracowników:

b) opiekuje się młodzieżą rzemieślniczą, pozostającą na nauce u członków cechu, organizując, prowadząc lub popierając bursy, patronaty, świetlice, czytelnie, poradnie zawodowe itp.;

c) przesyła odpisy umów o naukę, zawieranych przed cechem pomiędzy członkami cechu a uczniami rzemieślniczymi, właściwej izbie rzemieślniczej do rejestracji oraz uwierzytelnia świadectwa przebytej lub ukończonej nauki;

d) rozstrzyga poddane jego orzecznictwu spory, wynikłe ze stosunku nauki rzemiosła;

e) organizuje, prowadzi lub popiera szkoły i kursy dokształcające zawodowe, odczyty, konkursy, wystawy, wycieczki itp. dla członków cechu oraz ich pracowników i uczniów;

f) organizuje i prowadzi kasy i fundusze zapomogowe (pogrzebowe, sieroce itp.) dla członków cechu oraz ich rodzin i pracowników.

§ 2.

Okrąg działalności cechu nie może w zasadzie rozciągać się poza obszar jednego powiatu administracyjnego. Okrąg działalności cechu można rozciągnąć na gminy, znajdujące się poza obszarem jednego powiatu, lub na inne powiaty za zgodą wojewódzkiej władzy przemysłowej, wyrażoną po wysłuchaniu opinji izby rzemieślniczej, tylko w tym przypadku, gdy chodzi o gminy lub powiaty, należące do jednego i tego samego województwa.

§. 3.

Władzami cechu są:

a) walne zebranie cechu (zebranie delegatów);

b) zarząd cechu;

c) komisja rewizyjna.

§ 4.

1. Walne zebranie cechu składa się z członków cechu, posiadających prawo głosowania i wybieralności. Jeżeli cech liczy więcej niż 500 członków, — funkcję walnego zebrania spełnia zebranie delegatów, przyczem 1 delegat przypada na każde pełne 10 członków cechu; jeżeli ilość członków cechu przekroczy 1.000, 1 delegat przypada na każde pełne 20 członków. Delegaci i ich zastępcy wybierani są przez walne zebranie członków na przeciąg 3 lat; delegatem może być wybrany członek cechu, posiadający prawo głosowania i wybieralności.

2. Walne zebranie cechu (zebranie delegatów) zwołuje starszy cechu lub jego zastępca do siedziby cechu zapomocą pisemnych zaproszeń, rozesłanych co najmniej na tydzień przed terminem walnego zebrania (zebrania delegatów) do wszystkich członków cechu (delegatów), albo przez ogłoszenie w czasopiśmie rzemieślniczem lub ogólnem, wskazanem w statucie cechu, co najmniej na 2 tygodnie przed terminem walnego zebrania (zebranie delegatów).

3. O zwołaniu zwyczajnego lub nadzwyczajnego walnego zebrania cechu (zebrania delegatów) powinna być zawiadomiona co najmniej na tydzień przed terminem zebrania właściwa władza nadzorcza oraz izba rzemieślnicza, której przedstawiciele mogą brać udział w zebraniu z głosem doradczym.

4. Walne zebranie cechu (zebranie delegatów) zwołuje się: w marcu — w szczególności dla zatwierdzenia sprawozdania rachunkowego — i w listopadzie — w szczególności dla uchwalenia budżetu. Zwołanie nadzwyczajnego walnego zebrania cechu (zebrania delegatów) uchwala zarząd cechu z własnej inicjatywy, na pisemne żądanie co najmniej $^1/_4$ członków cechu, uprawnionych do głosowania albo na żądanie właściwej władzy nadzorczej lub izby rzemieślniczej.

5. Walnemu zebraniu cechu (zebraniu delegatów) przewodniczy starszy cechu lub jego zastępca, a w przypadku, gdy zebranie zostało zwołane na żądanie władzy nadzorczej lub izby rzemieślniczej — członek zebrania, zaproszony przez delegata tych ostatnich. Przewodniczący zebrania ma prawo wykluczyć z obrad członków, którzy nie stosują się do zarządzeń porządkowych.

6. Do ważności uchwał walnego zebrania cechu (zebrania delegatów) konieczna jest obecność co najmniej połowy uprawnionych do głosowania członków (delegatów); w razie braku potrzebnego quorum członkowie (delegaci) mogą przystąpić do obrad po upływie godziny od terminu, wskazanego w zawiadomieniu o zebraniu. Uchwały zapadają zwyczajną większością głosów z wyjątkiem uchwał o uzupełnieniu porządku obrad, zmianie statutu, wykluczeniu członków z cechu i o likwidacji cechu, które wymagają co najmniej $^2/_3$ głosów. Uchwały mogą zapadać jedynie w sprawach, objętych porządkiem obrad, w innych zaś sprawach tylko za zgodą większości $^2/_3$ głosów.

7. Do zakresu działania walnego zebrania cechu (zebrania delegatów) należy:

a) wybór członków zarządu, komisji rewizyjnej i sądu polubownego;

b) uchwalenie budżetu, w szczególności wpisowego i składki rocznej, oraz wydatków, które nie były przewidziane w budżecie;

c) rozpatrzenie i zatwierdzenie rocznych sprawozdań rachunkowych;

d) powzięcie uchwał w sprawie nabycia, zbycia lub obciążenia nieruchomości;

e) ustanowienie górnej granicy zadłużenia cechu i upoważnienie zarządu do zaciągania pożyczek;

f) zbycie ruchomości cechu posiadających wartość historyczną, artystyczną lub naukową;

g) uchwalenie regulaminu kasy zapomogowej i kasy pogrzebowej oraz sądu polubownego;

h) zmiana statutu;

i) wykluczenie członka z cechu i przyjęcie go ponownie na wniosek zarządu;

j) przyznanie na wniosek zarządu tytułu członka honorowego;

k) powzięcie uchwały o likwidacji cechu;

l) powzięcie uchwał we wszystkich sprawach przedstawionych zebraniu przez zarząd lub izbę rzemieślniczą oraz w innych ważnych sprawach określonych bliżej w statucie.

8. Uchwały walnego zebrania cechu (zebrania delegatów) wpisuje się do księgi protokołów i opatruje podpisami przewodniczącego i sekretarza zebrania. Odpisy uchwał otrzymuje w terminie 4-tygodniowym od dnia zebrania władza nadzorcza oraz izba rzemieślnicza. Reklamacje przeciwko uchwałom walnego zebrania cechu (zebrania delegatów) wolno wnosić do władzy nadzorczej w terminie 14-dniowym od dnia zebrania.

9. Uchwały w sprawach, wymienionych w ust. 7 d) — f), wymagają zatwierdzenia władzy nadzorczej.

§ 5.

1. Zarząd cechu składa się ze starszego, podstarszego jako zastępcy, co najmniej 6 członków i tyluż zastępców.

2. Walne zebranie cechu (zebranie delegatów) wybiera na okres 3 lat zarząd cechu spośród członków cechu zwyczajną większością głosów w głosowaniu tajnem, głosując oddzielnie na starszego, podstarszego, członków zarządu i ich zastępców. Co roku ustępuje w drodze losowania $^{1}/_{3}$ członków zarządu i ich zastępców: ustępujacy mogą być ponownie wybrani.

3. W razie ustąpienia starszego zastępuje go do końca kadencji podstarszy, w razie ustąpienia starszego i podstarszego musi być w ciągu 4 tygodni zwołane walne zebranie cechu (zebranie delegatów) dla dokonania wyboru starszego i podstarszego na okres pozostały do upływu kadencji. Członków zarządu zastępują ich zastępcy w kolejności otrzymanych przy wyborze głosów, a w razie ich równości — w porządku alfabetycznym nazwisk.

4. Uchwały zarządu cechu zapadają w obecności starszego lub podstarszego oraz co najmniej połowy członków zarządu zwyczajną większością głosów; w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

5. Zabrania zarządu cechu zwołuje i im przewodniczy starszy, a w jego nieobecności podstarszy. Zebrania zarządu odbywają się co najmniej raz na kwartał; w razie żądania $^{1}/_{3}$ członków zarządu cechu, właściwej terytorjalnie izby rzemieślniczej lub władzy nadzorczej — zebranie zarządu winno się odbyć w ciągu 7 dni od dnia zgłoszenia żądania.

6. Do zakresu działania zarządu cechu należy:

a) zarządzanie majatkiem cechu;

b) załatwianie spraw bieżących;

c) zwoływanie walnego zebrania (zebrania delegatów) i przygotowanie wniosków do uchwały zebrania;

d) przyjmowanie i zwalnianie pracowników biura cechu oraz ustalanie ich wynagrodzenia;

e) przyjmowanie zawieranych przed cechem umów o naukę;

f) wydawanie świadectw ukończenia nauki w rzemiośle;

g) załatwianie wszystkich spraw, niezastrzeżonych walnemu zebraniu cechu (zebraniu delegatów).

7. Starszy lub podstarszy reprezentuje cech nazewnątrz, kieruje działalnością cechu, ma nadzór nad całym tokiem czynności, podpisuje wszelkie pisma, wychodzące z cechu, z wyciśnięciem na nich pieczęci cechu, i zawiera w imieniu cechu umowy.

8. Starszy, podstarszy i członkowie zarządu pełnią swe czynności bezpłatnie.

§ 6.

1. Komisja rewizyjna składa się z 3-ch członków cechu, wybranych przez walne zebranie cechu (zebranie delegatów) zwyczajną większością głosów na okres 1 roku. Członek zarządu ani jego zastępca nie mogą być członkami komisji rewizyjnej.

2. Zadaniem komisji rewizyjnej jest zbadać prawidłowe wykonanie budżetu, zamknięcie rachunkowe, prowadzenie ksiąg rachunkowych, dowody kasowe i korespondencję cechu, sporządzić ze swych czynności protokół i postawić na walne zebranie cechu (zebranie delegatów) wniosek o udzielenie lub nieudzielenie zarządowi absolutorjum.

3. Komisja rewizyjna może dokonać powyższych czynności również na pisemne życzenie co najmniej $^{1}/_{4}$ członków cechu lub izby rzemieślniczej oraz z polecenia władzy nadzorczej.

§ 7.

1. Członkiem cechu może być każdy rzemieślnik, prowadzący w okręgu cechu samoistnie warsztat rzemieślniczy i posiadający kartę rzemieślniczą, a także wdowa po członku cechu, o ile na jej rachunek prowadzi się nadal warsztat rzemieślniczy przez zastępcę.

2. Statut cechu określa, czy do danego cechu mogą należeć rzemieślnicy jednego, czy też kilku lub wszystkich rodzajów rzemiosła.

3. Członków przyjmuje zarząd; odmowa przyjęcia musi być umotywowana.

4. Członek ma być wykreślony z listy członków, jeżeli:

a) zgłosi swe wystąpienie na 3 miesiące przed końcem roku obrachunkowego;

b) zostaje wykluczony przez walne zebranie cechu (zebranie delegatów) na wniosek zarządu, o ile mimo pisemnego upomnienia zalega ze składkami na rzecz cechu przez 6 miesięcy, albo działa rozmyślnie na szkodę cechu lub swem postępowaniem przynosi uszczerbek godności zawodowej rzemieślnika.

5. Członek występujący dobrowolnie (ust. 4a) przestaje być członkiem po przyjęciu przez walne zebranie cechu (zebranie delegatów) sprawozdania rachunkowe za rok ubiegły. Z dniem tym występujący traci wszelkie prawa członka do majątku cechu i do utworzonych przez cech osobnych funduszów, obowiązany jest jednak uiścić tak zaległe jak i bieżące opłaty, które w dniu jego wystąpienia były już nałożone dla pokrycia kosztów, połączonych z działalnością cechu.

6. Członkowi cechu przysługuje prawo wybierania i wybieralności oraz prawo głosowania na walnem zebraniu cechu. Praw tych nie posiadają członkowie, którzy:

a) prawomocnym wyrokiem skazani zostali na utratę praw publicznych, a to aż do czasu odzyskania tych praw;

b) na zasadzie orzeczenia sądowego są ograniczeni w zarządzaniu swym majątkiem;

c) zalegają od 3 miesięcy ze składkami na rzecz cechu — do czasu uiszczenia tych zaległości.

7. Obowiązkiem członka cechu jest:

a) przyczynianie się do osiągnięcia zadań cechu;

b) stosowanie się do przepisów statutu, uchwał walnego zebrania cechu (zebrania delegatów) i zarządzeń, wydanych przez zarząd;

c) wpłacenie przy wstąpieniu do cechu wpisowego oraz uiszczanie potem stałej rocznej składki w wysokości, ustalonej w statucie, przyczem stała składka może być płacona w ratach miesięcznych lub kwartalnych.

§ 8.

1. Władzą nadzorczą cechu jest właściwa terytorjalnie władza przemysłowa I instancji.

Władza nadzorcza:

a) może brać przez swego delegata udział z głosem doradczym w walnem zebrania cechu (zebraniu delegatów) i posiedzeniu zarządu;

b) może żądać zwołania walnego zebrania cechu (zebrania delegatów) oraz posiedzenia zarządu i komisji rewizyjnej;

c) zatwierdza regulamin sądu polubownego oraz uchwały wymienione w § 4 ust. 6 d)-f) niniejszego rozporządzenia;

d) zatwierdza lokaty nadwyżki budżetowej cechu;

e) zatwierdza uchwały walnego zebrania cechu (zebrania delegatów) o przeznaczeniu czystego majątku cechu w razie jego dobrowolnej likwidacji.

3. Władza nadzorcza ma prawo nakładania kar porządkowych, mianowicie nagany lub grzywny do 20 złotych na starszego lub podstarszego cechu, którzy nie wykonywają poleceń władzy nadzorczej lub zarządzeń właściwej izby rzemieślniczej, wynikających z prawa przemysłowego i statutu izby.

4. Władza nadzorcza prowadzi rejestr cechów. Treść tego rejestru ustali osobne zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 9.

1. Cech działa na podstawie statutu, zatwierdzonego przez właściwą władzę nadzorczą po wysłuchaniu opinji właściwej terytorjalnie izby rzemieślniczej.

W tym samym trybie zatwierdzane są zmiany statutu cechu.

2. Zatwierdzenia statutu należy odmówić, jeżeli:

a) postanowienia statutu są sprzeczne z obowiązującemi przepisami;

b) zachodzą istotne okoliczności, wskazujące, że cech nie będzie zdolny do spełniania swych ustawowych zadań.

§ 10.

1. Jeżeli cech wykracza w swej działalności przeciwko przepisom prawa przemysłowego, obowiązujących ustaw, niniejszego rozporządzenia lub własnego statutu, zagraża interesowi publicznemu albo pomimo wezwania ze strony władzy nadzorczej zaniedbuje spełniania swych zadań, wojewódzka władza przemysłowa może, po wysłuchaniu opinji lub na wniosek właściwej terytorjalnie, izby rzemieślniczej, bądź zawiesić w urzędowaniu zarząd cechu i ustanowić tymczasowy zarząd cechu do czasu przeprowadzenia wyboru nowego zarządu, bądź rozwiązać cech i zarządzić jego likwidację.

2. W razie przymusowej likwidacji cechu wojewódzka władza przemysłowa wyznacza likwidatora, który przeprowadza likwidację spraw cechu, ustala jego stan majątkowy, ściąga należności i reguluje zobowiązania cechu wobec osób trzecich. O przeznaczeniu pozostałego po zaspokojeniu zobowiązań cechu majątku w nieruchomościach, ruchomościach, gotówce i papierach wartościowych decyduje wojewódzka władza przemysłowa po wysłuchaniu opinji właściwej terytorjalnie izby rzemieślniczej, przekazując pozostały czysty majątek na ogólne cele, odpowiadające interesom rzemiosła (szkoły, bursy, stypendja, muzeum i t. p.)

3. Dobrowolna likwidacja cechu następuje na podstawie uchwały walnego zebrania cechu (zebrania delegatów), powziętej większością $^2/_3$ głosów przy obecności conajmniej połowy uprawnionych do głosowania członków cechu (delegatów). Likwidację spraw cechu, ustalenie jego stanu majątkowego, ściąganie należności i uregulowanie zobowiązań cechu wobec osób trzecich przeprowadza zarząd cechu; walne zebranie cechu (zebranie delegatów) może jednak wybrać specjalną komisję likwidacyjną, złożoną conajmniej z 3 osób.

4. O przeznaczeniu pozostałego po zaspokojeniu zobowiązań cechu majątku cechu w nieruchomościach, ruchomościach, gotówce i papierach wartościowych decyduje w razie braku przepisów statutu walne zebranie cechu (zebranie delegatów), którego uchwała wymaga zatwierdzenia przez właściwą władzę nadzorczą.

§ 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Roman Górecki.

2.

Starostwo Świętochłowickie
Nr. G. 42/4.

Świętochłowice, dn. 20 marca 1936 r.

Obwieszczenie

w sprawie skrzyżowania w poziomie szyn drogi polnej i toru kolejowego w km. 150,1 + 17 szlaku Szarlej — Brzeziny Śl.

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Katowicach zamierza wykonać na odcinku linji kolejowej „Szarlej — Brzeziny Śl." przejazd w poziomie szyn w km. 150,1 + 17 w celu umożliwienia dojazdu do gruntów, położonych między torem i granicą Państwa, a należących do właścicieli mieszkających po stronie Polski.

Opis techniczny i plany projektowanego przejazdu wyłożone są do publicznego wglądu w Urzędzie Gminnym Piekary Śl. przez 14 dni t. j. od 23 marca 1936 r. do dnia 6 kwietnia 1936 r. włącznie w godzinach urzędowych.

Osoby interesowane mogą wnosić przeciwko projektowi skrzyżowania w poziomie szyn drogi polnej i toru kolejowego w km. 150,1 + 17 uzasadnione zarzuty pisemnie lub ustnie do protokółu w Starostwie w Świętochłowicach, pokój 47, najdalej do dnia 7 kwietnia 1936 r. włącznie. — Zarzuty wniesione po tym terminie nie będą uwzględnione.

Komisyjne dochodzenie na miejscu odbędzie się dnia 9 kwietnia br. o godz. 9,30 z punktem zbornem przy km. 150,1 + 17 wspomnianej wyżej linji kolejowej.

Starosta

(—) Szaliński

Druk: E. Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1936. Nr. 13.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 28. marca 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Rozporządzenie Śląskiej Rady Wojewódzkiej i Wojewody Śląskiego z dnia 10 lutego 1936 r. o celu wykonania ustawy z dnia 16 grudnia 1926 r. w sprawie ochrony lokatorów.
2. Statut w przedmiocie poboru podatku od posiadania przedmiotów zbytku w gminie Świętochłowice.
3. Stwierdzenie cholery drobiu.
4. Komunikat.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Śląskiej Rady Wojewódzkiej i Wojewody Śląskiego

z dnia 10 lutego 1936 r.

o celu wykonania ustawy z dnia 16 grudnia 1926 roku w sprawie ochrony lokatorów.

(Dz. Ust. Śl. Nr. 3, poz. 5).

Na podstawie art. 17 ust. 6. i art. 27 ustawy z dnia 16 grudnia 1926 r. w sprawie ochrony lokatorów (Dz. U. Śl. Nr. 29, poz. 54), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Wojewody Śląskiego z dnia 6 grudnia 1935 r. (Dz. U. Śl. Nr. 22, poz. 31), zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Postępowanie przed wydziałami powiatowemi jako sądami administracyjnemi I instancji i Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w sprawach, o których mowa w art. 17 ust. 1, 2, 3 i 4, ustawy, odbywa się według przepisów o administracyjnem postępowaniu spornem, zawartych w ustawie z dnia 30 lipca 1883 r. o ogólnym zarządzie kraju (Zb. u. pr. str. 195).

2. Do opłat, które pobiera się na zasadzie § § 106 i 107 ustawy z dnia 30 lipca 1883 r. o ogólnym zarządzie kraju w postępowaniu przed sądami, wymienionemi w ust. 1. mają odpowiednie zastosowanie przepisy rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 sierpnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 581).

3. Do rozpatrywania zażaleń na decyzje władz gminnych, tudzież trybu postępowania w tych sprawach w cieszyńskiej części województwa stosuje się ogólne przepisy o postępowaniu administracyjnem, zawarte w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej, z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341), przyczem władzami nadzorczemi nad gminami (zarówno wiejskiemi jak miejskiemi z wyjątkiem miasta Bielska) w tej części województwa są, zgodnie z obowiązującemi przepisami, starostowie; odnośnie do miasta Bielska władzą nadzorczą jest Wojewoda Śląski.

4. W celu wykonania swoich zarządzeń wydanych na mocy art. 17 ust. 5. ustawy, urzędy gminne zastosują środki przymusowe, przewidziane w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 342), rozciągniętem na obszar województwa śląskiego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 624) i z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976).

§ 2.

1. Za władzę przełożoną funkcjonarjusza opuszczającego mieszkanie (art. 18 ustawy), uważa się przełożonego tego urzędu lub oddziału wojskowego, przy którym funkcjonarjusz pełni służbę. Jeżeli chodzi o naczelnika urzędu, właściwym dla niego jest przełożony instancji bezpośrednio wyższej.

2. Władza powinna wskazać urzędowi gminnemu reflektanta na opróżnione mieszkanie w przeciągu 7 dni po otrzymaniu zapytania; brak odpowiedzi władzy przełożonej funkcjonarjusza po upływie tego terminu uważa się za zrzeczenie się prawa wskazania następcy na dane mieszkanie.

3. Do wystąpienia przed właściwą władzą nadzorczą z wnioskiem o usunięcie osób, zajmujących mieszkanie bez przydziału urzędu gminnego (art. 18 ust. 7 ustawy), uprawnioną jest również osoba, która otrzymała przydział ze strony urzędu gminnego, przyczem za władzę nadzorczą, mającą orzekać o bezprawnem zajęciu mieszkania, uważać należy instancję bezpośrednio wyższą nad urzędem gminnym.

4. Po ostatecznem orzeczeniu właściwej władzy nadzorczej urząd gminny może celem usunięcia osoby, zajmującej bezprawnie mieszkanie, zastosować środki, wskazane w § 1 ust. 4. niniejszego rozporządzenia.

§ 3.

Określone w art. 20 ust. 2. ustawy moratorjum mieszkaniowe odnosi się również do tych wszystkich przypadków, w których do dnia 1-go grudnia 1935 r. nie zapadł wyrok eksmisyjny

§ 4.

1. Spory zawisłe w postępowaniu przed sądem okręgowym na skutek odwołań, wniesionych od orzeczeń urzędów rozjemczych dla spraw najmu w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 29 listopada 1935 r., tudzież odwołania, wniesione od orzeczeń urzędów rozjemczych dla spraw najmu po dniu wejścia w życie ustawy, rozpatrywane będą przez sąd okręgowy w trybie dotychczasowym.

2. Wszelkie akta spraw, wniesionych do urzędów rozjemczych dla spraw najmu do dnia wejścia w życie ustawy, a zakończonych w postępowaniu przed temi urzędami, należy przekazać celem przechowania zarządom tych gmin, w których urzędy rozjemcze dla spraw najmu miały swą siedzibę. Jeżeli sądy lub władze administracyjne, którym ustawa przekazała czynności urzędów rozjemczych dla spraw najmu, zwrócą się do zarządów gmin o wydanie aktów poszczególnych spraw, wówczas żądaniu temu zarządy gmin uczynią zadość.

3. Podziału kosztów utrzymania zlikwidowanych urzędów rozjemczych dla spraw najmu na poszczególne gminy za rok 1935 dokona Wojewoda Śląski według dotychczasowych przepisów

§ 5.

1. Stosowanie przepisów o wynajmie mieszkań, zawartych w art. 17 ustawy, uchyla się na obszarze następujących gmin:

a) gmin powiatu bielskiego z wyjątkiem gmin: Aleksandrowice, Bystra, Czechowice, Dziedzice, Jaworze, Kamienica, Komorowice, Mikuszowice, Stare Bielsko i Wapienica,

b) wszystkich gmin powiatu cieszyńskiego z wyjątkiem miasta Cieszyna,

c) wszystkich gmin wiejskich i miasta Woźnik powiatu lublinieckiego z wyjątkiem miasta Lublińca,

d) gmin wiejskich i miasta Pszczyny powiatu pszczyńskiego z wyjątkiem gmin: Piotrowice, Łaziska Górne i Łaziska Średnie oraz miast Mikołowa i Starego Bierunia,

e) gmin wiejskich i miejskich powiatu rybnickiego z wyjątkiem gmin: Chwałowice, Czerwionka, Radlin i miasta Wodzisławia,

f) wszystkich gmin wiejskich i miejskich powiatu tarnogórskiego z wyjątkiem gminy Radzionków i miasta Tarnowskie Góry.

2. Zastosowanie przepisów ustawy, wymienionych w ust. 1., na obszarze gmin, których dotyczy postanowienie powyższego ust. 1, może być zarządzone w drodze rozporządzenia.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Śląska Rada Wojewódzka.

Przewodniczący:

(—) Dr. Grażyński

Wojewoda Śląski.

2.

Statut

w przedmiocie poboru podatku od posiadania przedmiotów zbytku w obozie gminy Świętochłowickiej.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 2 grudnia 1935 r. wydaje się w myśl art. 16 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskim z dnia 14 kwietnia 1924 r. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17. poz. 30) następujący statut podatkowy:

§ 1.

Przedmiot opodatkowania stanowią: karety, powozy, wolanty itp. konie wierzchowe, broń myśliwska (dubeltówki i sztucery), fortepiany, pianina i harmonjum.

§ 2.

Do uiszczenia podatku zobowiązani są posiadacze przedmiotów w § 1 oznaczonych, służących do osobistego użytku i wygody.

§ 3.

Od podatku wolne są przedmioty wymienione w § 1 które znajdują się w posiadaniu władz państwowych i samorządowych, przedstawicieli państw obcych oraz osób przebywających na obszarze gminy nie dłużej niż cztery tygodnie.

§ 4.

Podatek wynosi rocznie:

a) od każdego wolantu (koła gumowego) 50 zł

b) od każdej karety . . . . 40 zł

c) od każdego powozu luksusowego . . 30 zł

d) od każdej broni myśliwskiej (dubeltówki, sztucery) . . . . 50 zł

e) od każdego fortepianu . . . . 30 zł

f) od każdego pianina . . . . 25 zł

g) od każdego harmonjum . . . . . . 15 zł

Stawki powyższa się przy powozach, karetach i wolantach parokonnych o 50%.

h) od każdego wierzchowca . . . . . 150 zł

§ 5.

Podatek, który wymierza się na cały rok jest płatny w 2 ratach półrocznych i to z góry za każde półrocze.

Jeżeli zaś wymienione przedmioty były nabyte po 1 październiku danego roku, to pobiera się połowę rocznej kwoty wyszczególnionej w § 4.

§ 6.

Wymiar podatku uskutecznia urząd gminny ne podstawie danych o przedmiotach podlegających opodatkowaniu, które posiadacze tych przedmiotów winni są zgłosić je w urzędzie gminnym w sposób w skazanych w § 7.

§ 7.

Każde nabycie przedmiotów podlegających podatkowi jak również każde wprowadzenia się na obszar gminy z takiemi przedmiotami winno być zameldowane w urzędzie gminnym w ciągu 14 dni od dnia nabycia wzgl. wprowadzenia się.

Każde pozbycie wzgl. utratę przedmiotów opodatkowaniu należy w urzędzie gminnym zgłosić w ciągu pierwszych 14 dni po ukończeniu roku, w którym pozbycie wzgl. utrata nastąpiła, w przeciwnym razie podatek pobierany będzie do końca tego roku, w którym zgłoszenie nastąpiło.

Celem kontroli może urząd gminny żądać od właścicieli nieruchomości przedłożenia wykazu osób posiadających przedmioty podlegające opodatkowaniu.

§ 8.

Zarządowi gminy przysługuje prawo w wyjątkowych wypadkach czynienia wzgl. zupełnego zwolnienia przedmiotów od podatku.

§ 9.

Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje przez doręczenia nakazu płatniczego ze wskazaniem liczby przedmiotów opodatkowania i przypadających kwot podatkowych.

§ 10.

Przeciwko wymiarowi przysługują płatnikowi środki prawne, przewidziane w § § 69 i 70 ustawy o daninach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 r. (Zb. ust. pr. str. 152).

§ 11.

Osoby działające w brew niniejszem przepisom ulegną grzywnie do 350,— zł o ile w myśl obowiązujących przepisów nie podpadną wyższemu wymiarowi kary.

§ 12.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie znosi się dotychczasowy statut w przedmiocie poboru podatku od posiadania przedmiotów zbytku z dnia 19 grudnia 1927 r. wraz ze wszystkiemi dodatkami.

Świętochłowice, dnia 2 grudnia 1935 r.

Naczelnik gminy

(pieczęć) (—) W. Polak.

„Zatwierdza się na podstawie art. 1 16 i 17 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu, ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) z tem, że w § 1 skreśla się słowa „for

tepiany, pianina i harmonjum" oraz w § 4 treść, zawarta pod lit. e, f, g,".

L. RW. 5/a/12.

Śląska Rada Wojewódzka.

Przewodniczący

(pieczęć) w z.

(—) Dr. Saloni

Wicewojewoda.

Ogłoszono!

Świętochłowice, dnia 18. III. 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) W. Polak.

3.

Obwieszczenie.

Dot. Cholera drobiu u Kalki Franciszka w Rudzie Śl.

Stosownie do § 385 Rozporządzenia Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Kalki Franciszka w Rudzie Śl. ul. Górnicza 10, urzędowo stwierdzono cholerę drobiu.

Zarządzenia ochronne po myśli §§ 385 — 390 co do zagród powietrzonych cholerę drobiu wydano.

Stosownie zaś do § 392 wyżej wymienionego rozporządzenia zarządzam zakaz pędzenia i wałęsania się drobiu po drogach publicznych, rowach stawach i polach oraz zakaz handlu domokrążnego.

Za Starostę:

(—) Niedoba

Pow. Lek. Wet.

KOMUNIKAT

4.

Do P. T. Abonentów Gazety Powiatowej.

Zamówienie Gazety Powiatowej uskutecznić można w każdym Urzędzie Pocztowym zapomocą przekazu rozrachunkowego, który można otrzymać w odnośnych Urzędach Pocztowych za opłatą jednego grosza.

O ileby Urzędy Pocztowe nie przyjmowały prenumeraty na Gazetę Powiatową, prosimy P. T. Abonentów należność przekazać do Powiatowej Kasy Komunalnej lub na konto P. K. O. Nr. 300 095.

Prenumerata Gazety Powiatowej wynosi miesięcznie 2,— zł, kwartalnie 6,— zł.

Redakcja Gazety Powiatowej.

Prenumerujcie „Gazetę Powiatową"!

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10

Rocznik 1936. Nr. 14.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 4. kwietnia 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w sprawie prowadzenia rejestru cechów rzemieślniczych.

2. Obwieszczenie w sprawie ułożenia rurociągu.

3. I. Dodatek do statutu miejscowego z 5. 10. 1928 r. przeciw zniekształcenia ulic i placów w gminie Wielkie Hajduki.

4. III. Dodatek do statutu w przedmiocie poboru podatku od posiadania przedmiotów zbytku.

5. Postanowienia z dnia 26 marca 1936 r. o sposobie ogłaszania w gminie Nowy Bytom.

6. Zatwierdzenie p. Dr. Walentego Statecznego jako niepłatnego ławnika gminy W. Hajduki.

7. Komunikaty.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Zarządzenie

Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 6 marca 1936 r.

w sprawie prowadzenia rejestru cechów rzemieślniczych.

(Mon. Pol. Nr. 60, poz. 117)

Na podstawie § 8 ust. 4. rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 20 lutego 36 r. o cechach rzemieślniczych (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 147) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Władzą, powołaną do prowadzenia rejestru cechów rzemieślniczych jest właściwa terytorjalnie władza przemysłowa I instancji, jako władza nadzorcza cechu.

§ 2.

Władza przemysłowa I instancji winna założyć odrębny rejestr cechów rzemieślniczych i prowadzić go stale według zasad poniżej ustalonych.

§ 3.

Rejestr cechów rzemieślniczych składa się z ponumerowanych arkuszy, zszytych i tworzących jedną parafowaną księgę.

§ 4.

Każdy arkusz zawiera 10 rubryk. Poszczególne rubryki noszą tytuły następujące:

1. Liczba porządkowa cechu

2. Nazwa i siedziba cechu — Teren działania — Data zatwierdzenia statutu lub jego zmiany.

3. Rodzaje rzemiosła.

4. Ilość członków.

5. Wysokość opłat: a) wpisowe, b) składka członkowska.

6. Majątek cechu.

7. Budżet cechu

8. Zarząd cechu.

9. Komisja Rewizyjna — Sąd Polubowny.

10. Uwagi.

§ 5.

Do poszczególnych rubryk wciąga się następujące dane:

1) do pierwszej — kolejny numer cechu w miarę wciągania cechów do rejestru cechu;

2) do drugiej — pełne statutowe brzmienie nazwy cechu, terytorjalny zasięg działania (gmina, powiat, województwo) i datę ostatniego zatwierdzenia przez władzę nadzorczą statutu cechowego lub jego zmiany;

3) do trzeciej — rodzaj względnie rodzaje przemysłu rzemieślniczego, wykonywanego przez członków cechu;

4) do czwartej — stan członków w dniu 1 stycznia każdego roku;

5) do piątej — wysokość aktualnie obowiązujących: a) wpisowego i b) składki członkowskiej, określonej w stosunku miesięcznym;

6) do szóstej — sumarycznie stan majątkowy cechu w dniu 1 stycznia każdego roku, obejmujący fundusze, lokaty i nieruchomości cechu oraz legaty i fundacje na rzecz cechu;

7) do siódmej — globalną sumę oddzielnie dochodów i oddzielnie wydatków cechu w każdym roku obrachunkowym, po ich uchwaleniu przez walne zebranie cechu;

8) do ósmej — imiona, nazwiska i adresy: a) starszego cechu, b) podstarszego i c) członków zarządu;

9) do dziewiątej — nazwiska i adresy członków: a) komisji rewizyjnej i b) sądu polubownego;

10) do dziesiątej — daty odbytych walnych zebrań, datę utworzenia kasy zapomogowej i kasy pogrzebowej z zaznaczeniem, jaka z tych kas została utworzona, datę zawieszenia w urzędowaniu zarządu cechu, datę i przyczynę rozwiązania cechu (likwidacja dobrowolna lub z urzędu) i inne.

§ 6.

Rejestr cechów jest dostępny dla wszystkich.

§ 7.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Dr. Roman Górecki.

2.

Odpis.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Komunikacyjno-Budowlany
Nr. K. W. 15/5.

Katowice, dn. 26 III. 1936 r.

Dot.: Wydział Powiatowy w Katowicach, ułożenie rurociągu.

Obwieszczenie.

Wydział Powiatowy w Katowicach zamierza przystąpić do budowy rurociągu o ∅ 250 m/m od przepompowni w Wielkich Hajdukach do wieży wodnej obok kopalni Lech w Nowej Wsi. Trasa oraz alternatywy uwidocznione są na planie sytuacyjnym.

Powyższy rurociąg ma na celu zaopatrywanie gmin Kochłowic, Bykowiny i Nowej Wsi w wodę użytkową i do picia.

Celem zbadania odnośnego projektu pod względem krajowo-policyjnym i rozpatrzenia go w związku z § § 204 i 332 ustawy wodnej z dnia 7-go kwietnia 1913 r. wyznacza Urząd Wojewódzki rozprawę ustną na środę, dnia 15 kwietnia 36 r. o godz. 9-tej, w myśl art. 45 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem.

Punkt zborny: Urząd Gminny w Wielkich Hajdukach.

Interesowani mogą bądź stawić się na powyższą rozprawę osobiście, bądź złożyć na piśmie swe żądania, wnioski i zarzuty w Starostwie w Świętochłowicach lub w Katowicach, najpóźniej do dnia poprzedzającego dzień rozprawy.

Żądania, wnioski i zarzuty, które nie zostaną zgłoszone ani w powyższym terminie, ani też ustnie podczas rozprawy, nie będą już przyjęte w dalszem postępowaniu, stosownie do postanowień art. 47 wyżej powołanego rozporządzenia.

Projekt techniczny, dotyczący wyżej wymienionej sprawy, będzie wyłożony do publicznego wglądu w Starostwie w Świętochłowicach i w Katowicach w czasie od poniedziałku, dnia 30-go marca 1936 r. do wtorku, dnia 14-go kwietnia 36 r.

Za Wojewodę:

L. S. (—) Dr. Kaufman

Naczelnik Wydziału

3.

I. Dodatek

do statutu miejscowego z 5. 10. 1928 r., przeciw zniekształceniu ulic i placów w gminie W. Hajduki.

Na mocy § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (zb. ust. str. 233) oraz uchwały Rady Gminnej z 14. II. 1936 r. wydaje się następujący I. dodatek do statutu miejscowego z 5. 10. 1928 r. przeciw zniekształceniu ulic i placów.

§ 1.

Słowa „§§ 12 i 15 ustawy z dnia 2. 7. 1875 r. (zb. ust. str. 561) dotyczącej zakładania i zmiany ulic i placów w miastach i gminach wiejskich“ w wstępie zastępuje się słowami: „§ 3 ustawy przeciw zniekształceniu miejscowości z dnia 15. lipca 1907 r. (Zb. ust. str. 260).“.

§ 2.

Niniejszy dodatek wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej.

Wielkie Hajduki, dnia 14. lutego 1936 r.

Zarząd gminny

(—) Mgr. Grzbiela.

Przyjęto na posiedzeniu w dn. 14 lutego 1936 r.

Rada gminna

Trójca, Heidrich, Vogel, Kotalla.

Wydział Powiatowy

L. dz. Sm. 311.

Uchwała.

Zatwierdza się na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3 VII. 1891 r. (zb. ust. str. 233).

Świętochłowice, dnia 27. marca 1936 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel, (—) Brzóska, (—) Tkocz, (—) Sieja.

Opublikowano!

Wielkie Hajduki, dnia 27. marca 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Mgr. Grzbiela.

4.

III. Dodatek

do statutu w przedmiocie poboru podatku od posiadania przedmiotów zbytku.

Na podstawie art. 16 i 17 ustawy z 14. 4. 24 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. 7. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) oraz uchwały Rady Gminnej z dnia 14 lutego 1936 r. wydaje się następujący III. dodatek do statutu z 11. 8 1924 r. w przedmiocie poboru podatku od posiadania przedmiotów zbytku:

§ 1.

1) w § 1 skreśla się słowa „samochody osobowe, motocykle, rowery",

2) w § 3 dodaje się następujący ustęp 2.

Pozatem wolne są od podatku fortepiany, pianina i organy przenośne, służące celom zarobkowym i handlowym oraz będące własnością osób niewidomych.

3) W § 4 ust. 1 skreśla się pozycje „a" oraz „b", przy pozycji „h" zastępuje się liczbę 40 zł liczbą 30 zł a przy pozycji „i", liczbę 20 zł liczbą 15 zł. W § 4 ustęp 2 skreśla się punkt „a" oraz literę „b".

§ 2.

Niniejszy dodatek wchodzi w życie z dniem 1. IV. 1936 r.

Wielkie Hajduki, dnia 14 lutego 1936 r.

Zarząd gminny

(—) Mgr. Grzbiela.

Przyjęto na posiedzeniu w dn. 14 lutego 1936 r.

Rada gminna

podp. Trójca, Heidrich, Vogel, Kotalla

Wydział Powiatowy

L. dz. Sm. 350.

Uchwała.

Zatwierdza się na zasadzie art. 1, 17 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17, poz. 30), zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 9, poz. 16).

Świętochłowice, dnia 21 marca 1936 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel, (—) Brzóska, (—) Tkocz, (—) Sieja.

Opublikowano!

Wielkie Hajduki, dnia 29 marca 1936 r

Naczelnik gminy

(—) Mgr. Grzbiela.

5.

Postanowienia

z dnia 26 marca 1936 r.

o sposobie ogłaszania w gminie Nowy Bytom.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 26 marca 1936 r. postanawia się co następuje:

§ 1.

Obwieszczenia urzędowe, co do których przepisy specjalne określają sposób i miejsce publikacji, ogłasza się według tychże zasad, a nadto na tablicy ogłoszeń w gmachu administracyjnym.

Obwieszczenia o ważniejszem znaczeniu, jak statuty miejscowe, instrukcje itd. publikuje się w urzędowym organie władzy nadzorczej i na tablicy ogłoszeń. Za miarodajne uważa się jednak tylko ogłoszenie na tablicy ogłoszeń.

Wszystkie inne obwieszczenia wywiesza się na tablicy ogłoszeń, a drobniejsze ogłoszenia jeszcze na gminnych słupach ogłoszeniowych. Za miarodajne uważa się jednak tylko ogłoszenia na tablicy ogłoszeń.

§ 2.

Postanowienia wchodzą w życie z dniem 26 marca 1936 r.

Zarząd gminny:

(—) Basista
naczelnik gminy.

6.

Ogłoszenie.

Zatwierdziłem p. Dr. Walentego Statecznego z Wielkich Hajduk jako niepłatnego ławnika gminnego.

Starosta

(—) Szaliński.

KOMUNIKATY

7.

L. dz. W. O.

Na ostatniem posiedzeniu Wydziału i Sejmiku Powiatowego zatwierdzono umowę gminy W. Hajduki, zawartą z Giesche Sp Akc. Katowice w sprawie wydzierżawienia gminie W. Hajduki terenu pod budowę baraków dla bezdomnych oraz umowę w sprawie wydzierżawienia klubowi sportowemu „Ruch" stadjonu do uprawiania ćwiczeń i zawodów.

Zatwierdzono uchwałę rady gminy Lipiny w sprawie ustalenia stawki podatku budynkowego na rok 1936/37 wysokości 7‰ od pospolitej wartości, uchwałę rady gminy Piekary Śląskie w sprawie sprzedaży parceli i statut gminy Brzeziny Śląskie w sprawie poboru podatku od placów budowlanych.

Uchwalono dodatkowy budżet na rok budżetowy 1935/36 a mianowicie podwyższono dochody i rozchody:

a) budżetu Wydziału Powiatowego o 25.000,— zł,
b) budżetu Szpitala Powiatowego o 14.439,58 zł.

Pozatem załatwiono szereg spraw administracji wewnętrznej i spraw personalnych.

W związku z rządową akcją obniżenia cen piekarze powiatu świętochłowickiego zgodzili się na posiedzeniu komisji cennikowej dnia 31. 3. 36 r. na dalsze obniżenie ceny chleba pytlowego 65% na 27 groszy za 1 kg, a razowego na 25 groszy.

Starosta

wz.

(—) Mgr. Pietrański.
Wicestarosta.

Do P. T. Abonentów Gazety Powiatowej.

Zamówienie Gazety Powiatowej uskutecznić można w każdym Urzędzie Pocztowym zapomocą przekazu rozrachunkowego, który można otrzymać w odnośnych Urzędach Pocztowych za opłatą jednego grosza.

O ileby Urzędy Pocztowe nie przyjmowały prenumeraty na Gazetę Powiatową, prosimy P. T. Abonentów należność przekazać do Powiatowej Kasy Komunalnej lub na konto P. K. O. Nr. 300 095.

Prenumerata Gazety Powiatowej wynosi miesięcznie 2,— zł, kwartalnie 6,— zł.

Redakcja Gazety Powiatowej.

Rocznik 1936. Nr. 15.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 11. kwietnia 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 25 marca 1936 r. o wartości jednego grama czystego złota.
2. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 marca 1936 r. o zmianie granic obwodów okręgów urzędowych w powiecie świętochłowickim, województwie śląskiem.
3. Rozporządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 26 marca 1936 r. o wprowadzeniu przyśpieszonego postępowania karno-administracyjnego w sprawach o niektóre wykroczenia.
4. Zwalczanie pryszczycy.
5. Pobór specjalnej opłaty drogowej na rok budżetowy 1936/37.
6. Pobór podatku od placów budowlanych gminy Łagiewniki.
7. Pobór podatku budynkowego gminy Świętochłowice.
8. Pobór dodatku komunalnego do państwowego podatku gruntowego w gminie Brzeziny Śl.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 25 marca 1936 r. o wartości jednego grama czystego złota.

(Mon. Pol. Nr. 76, poz. 151.)

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc kwiecień 1936 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu

(—) E. Kwiatkowski.

2.

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 21 marca 1936 r.

o zmianie granic obwodów okręgów urzędowych w powiecie świętochłowickim, województwie śląskiem.

(Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 189.)

Na podstawie § 49 pruskiej ordynacji powiatowej z dnia 13 grudnia 1872 r. (Zb. u. pr. z r. 1881, str. 179) zarządzam co następuje:

§ 1.

Znosi się okręg urzędowy Kamień z siedzibą w Brzezinach Śląskich w powiecie świętochłowickim, województwie śląskiem.

§ 2.

W miejsce zniesionego w § 1 okręgu urzędowego ustala się samoistne obwody okręgów urzędowych dla gmin: Brzeziny Śląskie, Brzozowice-Kamień i Dąbrówka Wielka.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1936 r.

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) Wł. Raczkiewicz.

3.

Rozporządzenie

Ministrów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości

z dnia 26 marca 1936 r.

o wprowadzeniu przyśpieszonego postępowania karno-administracyjnego w sprawach o niektóre wykroczenia.

(Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 192).

Na podstawie art. 52 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 365) zarządza się co następuje:

§ 1.

Wprowadza się na całym obszarze Państwa przyśpieszone postępowanie karno-administracyjne w sprawach o wykroczenia, określone w art. 28 i 40 prawa o wykroczeniach (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 60, poz. 572) oraz w art. 48 i 49 o broni, amunicji i materjałach wybuchowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 94, poz. 807.)

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1936 r. i obowiązuje do dnia 1 stycznia 1937 r.

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) Wł. Raczkiewicz.

Minister Sprawiedliwości

(—) Czesław Michałowski.

4.

Zarządzenie.

W związku z pojawieniem się zarazy pryszczycy na pograniczu polsko-niemieckiem w miejscowości Uszyce (Uschütz), powiat Oleśno (Rosenberg) oraz celem ochrony przed zawleczeniem tej zarazy do kraju, zarządzam na zasadzie § 137 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) oraz reskryptów Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 17. II. 1936 r. i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego z dnia 27. II. 1936 r. co następuje:

Wszystkie zwierzęta racicowe (bydło rogate, świnie, owce i kozy) znajdujące się w obrębie gmin: Brzeziny Śl., Brzozowice-Kamień, Dąbrówka W., Chropaczów, Godula, Lipiny, Łagiewniki, Nowy Bytom, Orzegów, Piekary Śl., Ruda, Świętochłowice (tylko kolonja Szarlociniec) podlegają aż do dalszego zarządzenia perjodycznemu badaniu w odstępach conajmniej 7-dniowych przez specjalnie w tym celu delegowanych lekarzy weterynaryjnych, którzy czynności te przeprowadzać będą w poszczególnych obejściach względnie na pastwiskach.

Właściciele zwierząt racicowych winni pozatem o każdej zmianie w stanie tych zwierząt (nowonabycie, pozbycie) zgłaszać Naczelnikowi Okręgu Urzędowego.

Starosta

(—) Szaliński.

5.

Uchwała.

Komisaryczny Wydział Powiatowy ustala, że zachodzi potrzeba pokrycia wydatków na budowę i utrzymanie dróg w powiecie świętochłowickim w kwocie 477.500,— zł i, że wydatki na powyższy cel nie znajdują pokrycia w dochodach budżetu powiatowego związku komunalnego na rok 1936/37.

Komisaryczny Wydział Powiatowy uchwala na podstawie statutu o poborze specjalnych opłat drogowych z dnia 12 stycznia 1934 r. pobierać na rok budżetowy 1936/37 od wymierzonego państwowego podatku gruntowego przemysłowego (od obrotu, świadectwa przemysłowego i kart rejestracyjnych) i komunalnego podatku od budynków za rok 1935, specjalną opłatę na utrzymanie i budowę dróg publicznych w powiecie świętochłowickim w następującej wysokości:

1) 10% na obszarze gminy Piekary Śl.
2) 10% „ „ „ Brzozowice-Kamień
3) 5% „ „ „ Wielka Dąbrówka
4) 10% „ „ „ Łagiewniki
5) 10% „ „ „ Świętochłowice
6) 10% „ „ „ Wielkie Hajduki
7) 10% „ „ „ Chropaczów
8) 10% „ „ „ Lipiny
9) 10% „ „ „ Godula
10) 10% „ „ „ Orzegów
11) 10% „ „ „ Nowy Bytom
12) 10% „ „ „ Ruda
13) 10% „ „ „ Brzeziny Śl.

Równocześnie uchwala się nie pobierać opłat drogowych, których wysokość według wymiaru nie przekracza 2,— zł. (dwóch zł.)

Świętochłowice, dnia 19 lutego 1936 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel, (—) Brzoska, (—) Tkocz, (—) Sieja.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Samorządowy

L. dz. Sm. 13/6/2.

Uchwała
Śląskiej Rady Wojewódzkiej
z dnia 19 marca 1936 r.

Śląska Rada Wojewódzka na zasadzie art. 19 pkt. 2 ustawy z dnia 9 stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 3, poz. 3) łącznie z art. 32 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) zatwierdza uchwałę Komisarycznego Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach z dnia 19 lutego 1936 r. w sprawie poboru specjalnej opłaty drogowej na rok budżetowy 1936/37 na utrzymanie i budowę dróg publicznych w powiecie świętochłowickim, a to w następującej kolejności: 10% na obszarze gminy Piekary Śl., Brzozowice-Kamień, Łagiewniki, Świętochłowice, Wielkie Hajduki, Chropaczów, Lipiny, Godula, Orzegów, Nowy Bytom, Ruda, Brzeziny Śl. i 5% na obszarze gminy Wielka Dąbrówka.

Katowice, dnia 3 kwietnia 1936 r.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Schoenowitz
Kierownik Oddziału.

Wydział Powiatowy

L. dz. B. F. 247/7.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości. Podział ogólnej sumy opłat pomiędzy poszczególnych płatników przeprowadzono w ten sposób, że iloraz, otrzymany z podzielenia tejże ogólnej sumy przez sumę wymierzonych w poprzednim roku państwowych podatków od gruntu, przemysłu i budynków, mnoży się przez sumy, przypadające na poszczególnych płatników podatków.

W roku 1935 wymiar następujących podatków wynosi:

a) podatek gruntowy	13.527,40 zł
b) podatek przemysłowy	3.229.208,— zł
c) podatek budynkowy	899.818,69 zł
razem:	4.142.553,09 zł

Podstawowa stawka opłat drogowych w procentach zatem wynosi: $\frac{477.500,\text{— zł}}{4.142.553,09 \text{ zł}}$ = 11.526%.

Świętochłowice, dnia 9 kwietnia 1936 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego
w z.
(—) Mgr. Pietrański
Wicestarosta.

6.

Obwieszczenie.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 15. II. 1936 r., zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 17. III. 1936 r. L. dz. Sm. 289 pobierać się będzie na rok 1936/37 samoistny podatek od placów budowlanych w wysokości 6‰ od pospolitej wartości placów budowlanych, podlegających opodatkowaniu.

Łagiewniki, dnia 1-go kwietnia 1936 r.

Naczelnik gminy
(—) Rybarz.

7.

Obwieszczenie.

Ustalenie stawki do poboru podatku budynkowego na rok rachunkowy 1936/37.

Rada gminna na swem posiedzeniu w dniu 26. III. 36. uchwaliła pobór podatku budynkowego na rok rachunkowy 1936/37 według stawki 6‰ od wartości pospolitej budynków.

Świętochłowice, dnia 30. III. 1936 r.

Naczelnik gminy
(—) W. Polak

8.

Obwieszczenie.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 9. marca 1936 r. przyjętej do wiadomości przez Wydział Powiatowy dnia 26. III. 1936 r. L. dz. Sm. 388 pobierać będzie tut. gmina na rok 1936/37 dodatek komunalny do państwowego podatku gruntowego w wysok. 100% od zasadniczego państwowego podatku gruntowego.

Brzeziny Śl., dnia 4. kwietnia 1936 r.

Naczelnik gminy
(—) Gąsior.

Druk: E. Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1936. Nr. 16.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 18. kwietnia 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Rozporządzenie policyjne Starosty świętochłowickiego z dnia 7 kwietnia 1936 r. o zakazie sprzedaży i podawania napojów alkoholowych w czasie głównego poboru wojskowego w roku 1936.
2. Statut gminy Brzeziny Śl. z dnia 21 stycznia 1936 r. o samoistnym podatku komunalnym od uzyskanego zezwolenia na sprzedaż trunków alkoholowych i zatwierdzonego zgłoszenia sprzedaży napojów o zawartości 4 i ½ % alkoholu.
3. Obwieszczenie o wygaśnięciu cholery drobiu.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie policyjne

Starosty świętochłowickiego z dnia 7 kwietnia br. o zakazie sprzedaży i podawania napojów alkoholowych w czasie głównego poboru wojskowego w roku 1936.

Na podstawie § 1 rozp. Ministra Spraw Wewn. z dnia 14 czerwca 1933 r. o upoważnieniu Komisarza Rządu m. st. Warszawy i powiatowych władz adm. ogólnej do wydawania zakazów sprzedaży lub wyszynku napojów alkoholowych z art. 4 pkt. f ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 351) zarządzam co następuje:

§ 1.

Zakazuję detalicznej sprzedaży i podawania w lokalach, oraz miejscach publicznych napojów alkoholowych, zawierających więcej niż 4,5% alkoholu, codziennie do godziny 15-tej:

a) na obszarze gmin, w których urzędują Komisje Poborowe, przeprowadzające pobór główny w roku 1936 w dniach urzędowania tych komisji, oraz

b) na obszarze każdej gminy w dniach w których stosownie do szczegółowego planu poboru w roku 1936, jest ona obowiązana do przedstawienia poborowych do Komisji Poborowej.

§ 2.

Winni naruszenia przepisów § 1 niniejszego Rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej w myśl art. 10 ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1936 r.

Starosta

(—) Szaliński.

2.

Statut

gminy Brzeziny Śląskie z dnia 21 stycznia 1936 r. o samoistnym podatku komunalnym od uzyskanego zezwolenia na sprzedaż trunków alkoholowych i zatwierdzonego zgłoszenia sprzedaży napojów o zawartości 4 i ½ % alkoholu.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewo-

dy Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) oraz uchwały Rady gminnej z dn. 21 stycznia 1936 r. wprowadza się podatek od uzyskanego zezwolenia na sprzedaż trunków alkoholowych i zatwierdzonego zgłoszenia sprzedaży napojów o zawartości 4 i 1/2 % alkoholu.

§ 1.

Opodatkowaniu podlegają:

1) uzyskane zezwolenia na sprzedaż hurtową i detaliczną napojów alkoholowych;

2) zatwierdzone zgłoszenia sprzedaży na obszarze gminy Brzeziny Śląskie napojów o zawartości 4 i 1/2 % alkoholu.

§ 2.

Od podatku wolne jest:

Udzielone wdowie po dotychczasowym właścicielu przedsiębiorstwa zezwolenie na dalsze prowadzenie tego przedsiębiorstwa w rozmiarach w jakich tenże zezwolenie to posiadał.

§ 3.

Do uiszczenia podatku obowiązana jest osoba, której udzielono zezwolenia, wymienionego w punkcie 1 § 1, względnie osoba, której zgłoszenie sprzedaży napojow o zawartości 4 i 1/2 % alkoholu kompetentna władza przyjęła do zatwierdzającej wiadomości.

§ 4.

Podatek wynosi, jeżeli przedsiębiorstwo należy:

a) do I kategorji świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw handl. 3.000,— zł

b) do II kategorji świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw handl. 2.000,— zł

c) do III kategorji świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw handl. 1.500,— zł

d) do IV kategorji świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw handl. 1.000,— zł

e) poniżej IV kateg. świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw handlowych 500,— zł

§ 5.

W razie przejęcia przedsiębiorstwa przez innego przedsiębiorcy i przepisania zezwolenia na tego ostatniego podatek wynosi:

a) w razie przejęcia w ciągu trzech lat od daty udzielenia poprzedniego zezwolenia 90%

b) w razie przejęcia w ciągu 5 lat od terminu tego 80%

c) w razie przejęcia w ciągu 8 lat od terminu tego 70%

d) w razie przejęcia w ciągu 10 lat od terminu tego 60%

e) w razie przejęcia w czasie ponad 10 lat od terminu tego 50%

tej stawki podatkowej, którąby przy pierwszem zewoleniu wymierzyć należało.

Podatek zmniejsza się o 80% stawek ustalonych powyżej, jeżeli przedsiębiorstwo drogą sukcesji przejdzie na potomku w prostej linji, dotychczasowego przedsiębiorcy.

§ 6.

Zezwolenie na rozszerzenie przedsiębiorstw wymienionych w § 1 podlega opadatkowaniu w następującej wysokości:

a) rozszerzenie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych podlega opodatkowaniu w wysokości 50% stawek wymienionych w § 4

b) rozszerzenie ubikacji przedsiębiorstwa trudniącego się sprzedażą napojów alkoholowych i zatwierdzonego zgłoszenia sprzedaży napojów o zawartości 4 i 1/2 % alkoholu podlega opodatkowaniu w wysokości do 50% zależnie od wielkości rozszerzonych ubikacji.

§ 7.

Przy zezwoleniach na hurtowną sprzedaż napojów alkoholowych w zapieczętowanych naczyniach pobiera się podatek w wysokości 100% stawek wymienionych w § 4.

Przy przedsiębiorstwach trudniących się detaliczną sprzedażą napojów alkoholowych w naczyniach zamkniętych oraz napojów o zawartości 4 i 1/2 % alkoholu wynosi podatek:

a) przy przedsiębiorstwach, które trudnią się sprzedażą ubocznie 30% stawek wymienionych w § 4.

b) przy przedsiębiorstwach, które trudnią się sprzedażą jako wyłącznym źródłem dochodu 20% stawek wymienionych w § 4.

§ 8.

Zatwierdzenie zgłoszenia sprzedaży napojów o zawartości 4 i 1/2 % alkoholu podlega opodatkowaniu:

a) przy wyszynku tych napojów w wysokości 30%

b) przy sprzedaży ich w zamkniętych naczyniach stawek wymienionych w § 4 10%

§ 9.

Podatek wymierza Zarząd gminy i uwidacznia należną kwotę podatkową w nakazach płatniczych. Wymierzony podatek płatny jest w ciągu trzech miesięcy od doręczenia nakazu płatniczego w kasie gminnej.

§ 10.

Zarząd gminy może wymierzone kwoty podatkowe w pojedyńczych wypadkach odpisać o ile przymusowe ściągnięcie tychże zagrozi egzystencji gospodarczej płatnika, lub w przewidywaniu bezskuteczności postępowania egzekucyjnego.

§ 11.

Przeciwko wymiarowi podatku służą płatnikowi środki prawne przewidziane w § 69 ustawy z dnia 14 lipca 1893 r. o daninach komunalnych (Zb. Ust. str. 152). Wniesienie środka prawnego nie wstrzymuje obowiązku terminowego uiszczenia podatku.

§ 12.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągany będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, odsetek i kar za zwłokę według norm obowiązujących przy podatkach państwowych.

§ 13.

Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej powiatu świętochłowickiego.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego statutu traci moc obowiązującą: Statut z dnia 12 czerwca 1926 r. oraz dodatek z dnia 8. III 1934 r. w przedmiocie poboru podatku od uzyskania zezwolenia na stałe uruchomienie gospód, szynków względnie przedsiębiorstw drobnej sprzedaży wypalanek winnych, spirytusu oraz wyrobów wódczanych.

Brzeziny Śl., dnia 21 stycznia 1936 r.

Zarząd gminy:

(—) Jan Gąsior, Szmatloch Jan, Włoczek Aleks.

Rada gminna:

(—) J. Goncerzewicz, Nowara Paweł, H. Biernot.

Zatwierdza się na zasadzie art. 1, 16 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30).

L. RW. 5/a/13

Katowice, dnia 9. 3. 1936 r.

Śląska Rada Wojewódzka:

Przewodniczący

w z.

(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda

Ogłoszono do wiadomości publicznej

Brzeziny Śl., dnia 11 kwietnia 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Gąsior.

3.

Obwieszczenie.

Na podstawie § 395 Rozp. Min. Roln. z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości że w zagrodzie Kalki Franciszka w Rudzie Śl. cholera drobiu wygasła.

Za Starostę:

(—) Niedoba
Pow. Lek. Wet.

KOMUNIKATY

Do P. T. Abonentów Gazety Powiatowej.

Zamówienie Gazety Powiatowej uskutecznić można w każdym Urzędzie Pocztowym zapomocą przekazu rozrachunkowego, który można otrzymać w odnośnych Urzędach Pocztowych za opłatą jednego grosza.

O ileby Urzędy Pocztowe nie przyjmowały prenumeraty na Gazetę Powiatową prosimy P. T. Abonentów należność przekazać do Powiatowej Kasy Komunalnej lub na konto P. K. O. Nr. 300 095.

Prenumerata Gazety Powiatowej wynosi miesięcznie 2,— zł, kwartalnie 6,— zł.

Redakcja Gazety Powiatowej.

Druk: E. Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1936. Nr. 17.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 25. kwietnia 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 3 marca 1936 r. w sprawie nadania mocy obowiązującej orzeczeniu Komisji Pojednawczo-Rozjemczej w Katowicach z dnia 19 lutego 1936.
2. Zarządzenie policyjne Starosty świętochłowickiego z dnia 25 kwietnia 1936 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu.
3. Zarządzenie dotyczące zwalczania pryszczycy.
4. Obwieszczenie w sprawie założenia osady w Łagiewnikach.
5. Ustalenie stawki do poboru opłat za używanie kanalizacji na rok podatkowy 1936|37 w gminie Świętochłowice.
6. Statut gminy Brzeziny Śl. z dnia 9 marca 1936 r. o samoistnym podatku komunalnem od placów budowlanych i gruntów, które uzyskały charakter placów budowlanych.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Opieki Społecznej

z dnia 3 marca 1936 r.

w sprawie nadania mocy obowiązującej orzeczeniu Komisji Pojednawczo-Rozjemczej w Katowicach z dnia 19. lutego 1936 roku.

(Dz. Ust. Śl. Nr. 5, poz. 7.)

Na podstawie § 24 i § 27 rozporządzenia o przyjmowaniu i wydalaniu robotników i pracowników podczas okresu demobilizacji gospodarczej z dnia 12 lutego 1920 r. w brzmieniu nadanem rozporządzeniem z dnia 15 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 643) oraz rozporządzeniem z dnia 15 października 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 866). postanawiam co następuje:

§ 1.

Orzeczeniu Komisji Pojednawczo-Rozjemczej w Katowicach z dnia 19 lutego 1936 r. w sprawie płac robotniczych w górnośląskim przemyśle węglowym, podanemu w załączeniu do niniejszego rozporządzenia, nadaję moc obowiązującą od dnia 1 marca 1936 r.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Śląskich.

Minister Opieki Społecznej

(—) Wł. Jaszczołt.

Komisja
Pojednawcza i Arbitrażowa
w Katowicach

L. dz. 24/36

Katowice, dnia 19. lutego 1936 r.

Przewodniczący:

Kossuth.

Sekretarz:

Koral.

Ławnicy:

po stronie pracodawców:

1. dr. Lebiedzik
2. dr. pr. Todtleben
3. inż. Lubowicki

po stronie pracobiorców:

1. Król
2. Chruszcz
3. Feliks

Do rozprawy stawili się ze strony wnioskodawcy:

1. Dyr. Chmielewski,
2. Dyr. Tarłowski,
3. Inż. Knauer.

Ze strony przeciwnika wniosku:

1. Pos. Kapuściński
2. Janta
3. Szkolik
4. Musioł
5. Hauke
6. Jankowski,
7. Mańka.

W sprawie spornej o zmianę płac robotniczych w górnośląskim przemyśle górniczym.

Komisja po wysłuchaniu wywodów stron stwierdziła, że sporem objęte są następujące sprawy, dotyczące przemysłu górniczo-węglowego:

1. Ustalenie listy zaszeregowania dla robotników, objętych pozycją 32 i 60 Tabeli płac dla robotników na kopalniach węgla kamiennego i w koksowniach kopalnianych na polskim Górnym Śląsku i ustalenie dla nich odpowiednich stawek zarobkowych, w granicach stawek, przewidzianych w pozycji 32 i 60.

2. Zrzeszenie pogotowia pracy.

3. Wysokość stawek zarobkowych w kopalniach węgla kamiennego i w koksowniach kopalnianych.

4. Zmiana zróżniczkowania stawek zarobkowych dla rewiru południowego i dla poszczególnych kopalń.

Komisja P. i A. stwierdza, że sprawa ad 1) będzie przedmiotem bezpośrednich pertraktacji między stronami, przyczem strony ustaliły między sobą, iż pertraktacje rozpoczną w ciągu 1 tygodnia.

Co do sporu ad 2)—Komisja P. i A. wyda orzeczenie na oddzielnem dla tej sprawy zwołanem posiedzeniu.

W sprawach spornych ad 3) i 4) Komisja P. i A. wydaje następujące orzeczenie:

Stawki wszystkich tabeli płac robotników na kopalniach węgla kamiennego i w koksowniach kopalnianych na polskim Górnym Śląsku, obowiązujące od dnia 1. VIII. 1933, pozostają bez zmiany.

W ten sposób ustalone stawki obowiązują do dnia 31 lipca 1936 r. z tem, że mogą być wypowiedzania na 1 miesiąc naprzód. O ile wypowiedziane nie nastąpi, stawki te obowiązują na każde dalsze 3 miesiące z 1 miesięcznym terminem wypowiedzenia.

Strony winny wyrazić swą zgodę na to orzeczenie w ciągu 5 dni.

(—) Kossuth

(—) Król (—) Lebiedzik
(—) Chruszcz (—) Todtleben
(—) Feliks (—) Lubowicki

2.

Zarządzenie policyjne

Starosty świętochłowickiego z dnia 21 kwietnia 1936 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu.

Na podstawie art. 10 ust. 3 E z zastrzeżeniem przepisu art. 25 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198) oraz na podstawie § 7 rozp. Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 476) i rozp. Ministra Opieki Społecznej z dnia 30 stycznia 1936 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych na niektóre miejscowości (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 115) zarządzam co następuje:

§ 1.

Zarządzam ogólne tępienie szczurów na terenie całego powiatu świętochłowickiego i to na polach jak i w budynkach.

§ 2.

Termin przeprowadzenia akcji tępienia szczurów ustalam na dzień 8 i 9 maja 1936 r.

§ 3.

Obowiązek ogólnego tępienia szczurów ciąży na właścicielach terenów i budynków. Koszta tępienia ponoszą właściciele odnośnych objektów.

§ 4.

Winny niestosowania się do niniejszego zarządzenia podlega w drodze administracyjnej karze aresztu do 3 miesięcy i grzywny do 3.000 zł lub jednej z tych kar, jeżeli za czyn ten nie grozi kara surowsza w myśl art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198).

§ 5.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 8 maja 1936 r.

Starosta

(—) Szaliński.

3.

Zarządzenie.

W związku z pojawieniem się zarazy pryszczycy na pograniczu polsko-niemieckiem w miejcowości Uszyce (Üschütz), powiat Olesno (Rozenberg) oraz celem ochrony przed zawleczeniem tej zarazy do kraju, zarządzam na zasadzie § 137 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) oraz reskryptów Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 17. II. 1936 r. i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego z dnia 27. II. 1936 r. co następuje:

Wszystkie zwierzęta racicowe (bydło rogate, świnie, owce i kozy) znajdujące się w obrębie gmin: Brzeziny Śl., Brzozowice-Kamień, Dobrówka Wielka, Chropaczów, Godula, Lipiny, Łagiewniki, Nowy Bytom, Orzegów. Piekary Śl., Ruda, Świętochłowice (tylko kolonja Szarlociniec) podlegają aż do dalszego zarządzenia perjodycznemu badaniu w odstępach conajmniej 7-dniowych przez specjalnie w tym celu delegowanych lekarzy weterynaryjnych, którzy czynności te przeprowadzać będą w poszczególnych obejściach względnie na pastwiskach.

Właściciele zwierząt racicowych winni pozatem o każdej zmianie w stanie tych zwierząt (nowonabycie, pobycie) zgłaszać Naczelnikowi Okręgu Urzędowego.

Świętochłowice, dnia 8. kwietnia 1936 r.

Starosta
(—) Szaliński.

4.

Obwieszczenie

w sprawie założenia osady w Łagiewnikach.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że p. Buszka Karol, zamieszkały w Chorzowie, zamierza zabudować teren, położony pomiędzy ul. Kościelną a szosą Chorzowską i stawił wniosek o potrzebne zezwolenie.

Plany wyżej wymienionego terenu wyłożono w tutejszym Urzędzie gminnym, pokój nr. 11 w czasie od 18. kwietnia do 8-go maja 1936 r. włącznie w godzinach urzędowych.

Sprzeciwy mogą strony zainteresowane wnosić w ciągu 3 tygodni najpóźniej do 8. maja 1936 r. włącznie do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Sprzeciwy, wniesione po tym terminie, nie będą uwzględnione.

Łagiewniki, dnia 15-go kwietnia 1936 r.

Naczelnik gminy.
(—) Rybarz.

Opublikowano.

Łagiewniki, dnia 15-go kwietnia 1936 r.

Naczelnik gminy
(—) Rybarz.

5.

Obwieszczenie.

Ustalenie stawki do poboru opłat za używanie kanalizacji na rok podatkowy 1936/37.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 26. 3. 1936 r. przyjętej do wiadomości przez Wydział Powiatowy w dniu 6 kwietnia 1936 r. L. dz. Sm 415 ustala się stawkę do poboru opłat za używanie kanalizacji na rok podatkowy 1936/37 na 1 (jeden) złoty od jednego punktu.

Świętochłowice, dnia 15 kwietnia 1936 r.

Naczelnik gminy
(—) W. Polak.

6.

Statut

gminy Brzeziny Śląskie z dnia 9 marca 1936 r. o samoistnym podatku kumunalnym od placów budowlanych i gruntów które uzyskały charakter placów budowlanych przez pociągnięcie linji regulacyjnych ulic i placów.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30), zmienionej ustawą z dnia 23 marca 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9, poz. 16) wprowadza się za zgodą Rady gminnej na rzecz gminy Brzeziny Śląskie podatek od placów budowlanych i gruntów, które uzyskały charakter placów budowlanych przez pociągnięcie linji regulacyjnych ulic i placów.

§ 1.

Opodatkowaniu podlegają place budowlane i grunty, które uzyskały charakter placów budowlanych przez pociągnięcie linji regulacyjnych ulic i placów.

Za plac budowlany w rozumieniu niniejszego statutu należy uważać teren, nadający się według przepisów policyjno-budowlanych do zabudowania i przylegający do już istniejących ulic wzgl. placów w głębokości do 50 m.

§ 2.

Od podatku zwolnione są:

1) place budowlane i grunty o charakterze placów budowlanych, należące do Skarbu Śląskiego, do Związków Komunalnych oraz do prawnie uznanych instytucyj i związków wyznaniowych i oświatowych, o ile te nieruchomości nie przynoszą dochodu przez oddanie ich w dzierżawę,

2) place budowlane i grunty o charakterze placów budowlanych należące do przedstawicielstw państw obcych, o ile te nieruchomości nie przynoszą dochodu przez oddanie ich w dzierżawę,

3) place budowlane do 300 m².

§ 3.

Do uiszczenia podatków zobowiązani są właściciele przedmiotów opodatkowania. Przy współwłasności na przedmiocie opodatkowania powstaje zobowiązanie wspólne. W wypadku przeniesienia prawa własności odpowiada za podatek wymierzony na dany rok podatkowy prócz byłego także nowy właściciel przedmiotu opodatkowania.

§ 4.

Za podstawę wymiaru podatku przyjmuje się wartość sprzedażną przedmiotów opodatkowania.

Podatek wymierza się od każdego tysiąca wartości poszczególnego przedmiotu opodatkowania w stawkach uchwalonych i podawanych do wiadomości publicznej corocznie przez gminę sposobem używanym.

Wysokość tych stawek podlega zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

§ 5.

Ustalenie wartości placów budowlanych i gruntów o charakterze placów budowlanych następuje na przeciąg jednego roku podatkowego przez gminę po wysłuchaniu Komisji finansowej.

§ 6.

Na pisemne wezwania skierowane do właściciela nieruchomości powinien ten złożyć w ciągu wyznaczonego terminu oświadczenie dotyczące dat ważnych dla wymiaru podatku.

§ 7.

Każdy obowiązany do uiszczenia podatku właściciel nieruchomości powinien donieść gminie przy równoczesnem przedłożeniu odnośnych akt i dowodów:

a) o zmianie przedmiotu prawa własności nieruchomości,

b) o zmianie substancji przedmiotu opodatkowania.

Doniesienie o zmianie pod b) powinno być uskutecznione do końca grudnia danego roku podatkowego.

§ 8.

Zniżki i podwyższenia podatku zachodzące wskutek zmian wspomnianych w § 7 zyskują moc obowiązującą z pierwszem dniem miesiąca następującego po odnośnej zmianie.

O ile zmian wymienionych w § 7 nie zgłoszono w właściwem terminie, zniżki względnie uwolnienia od podatku obowiązywać będą dopiero z pierwszem dniem miesiąca następnego po zgłoszeniu.

Uzupełniające wymiary uskutecznione w myśl powyższych ustępów obowiązywać będą na pozostały okres podatkowy według postanowień niniejszego statutu.

§ 9.

Podatek wymierza Zarząd gminy, który należność podatkową uwidacznia w nakazach płatniczych doręczanych obowiązanemu.

§ 10.

Podatek uiszcza się w czterech równych ratach a mianowicie: pierwszą do dnia 15 maja, drugą do dnia 15 lipca, trzecią do dnia 15 października, czwartą do dnia 15 lutego odnośnego roku budżetowego w Kasie gminnej.

§ 11.

Zarząd gminy po powzięciu uchwały przez Radę gminną może wymierzone kwoty podatkowe w pojedyńczych wypadkach odpisać, o ile przymusowe ściągnięcie tychże zagrozi egzystencji gospodarczej płatnika lub w przewidywaniu bezskuteczności postępowania egzekucyjnego.

§ 12.

Przeciwko wymiarowi podatku służą płatnikowi środki prawne przewidziane w § 69 ustawy z dnia 14 lipca 1893 r. o daninach komunalnych (Zb. Ust. Pr. str. 152).

Wniesienie środka prawnego nie wstrzymuje obowiązku terminowego uiszczenia podatku.

§ 13.

Nieuiszczenie w terminie, podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, odsetek i kar za zwłokę według norm obowiązujących przy dodatkach państwowych.

§ 14.

Winni naruszenia przepisów niniejszego statutu będą karani porządkową do wysokości 350,— złotych, o ile dany czyn nie podlega karze surowszej.

§ 15.

Niniejszy statut wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu przez Zarząd gminy.

Brzeziny-Śląskie, dnia 9 marca 1936 r.

Zarząd gminy

(—) Jan Gąsior
(—) Szmatloch Jan, (—) Włoczek Aleksander.

Rada gminna

(—) J. Goncerzewicz, Nowara Paweł, H. Biernot.

(—) Król
protokólant.

Wydział Powiatowy

L. dz. Sm. 389.

Uchwała.

Zatwierdza się na podstawie art. 1, 3 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30) zmienionego ustawą z 23. III. 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9).

Świętochłowice, dnia 31 marca 1936 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński
(—) Sobel (—) Brzóska (—) Tkocz (—) Przybylski

Ogłoszono do wiadomości publicznej.

Brzeziny Śl., dnia 18 kwietnia 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Gąsior.

KOMUNIKATY

Do P. T. Abonentów

Gazety Powiatowej.

Zamówienie Gazety Powiatowej uskutecznić można w każdym Urzędzie Pocztowym zapomocą przekazu rozrachunkowego, który można otrzymać w odnośnych Urzędach Pocztowych za opłatą jednego grosza.

O ileby Urzędy Pocztowe nie przyjmowały prenumeraty na Gazetę Powiatową prosimy P. T. Abonentów należność przekazać do Powiatowej Kasy Komunalnej lub na konto P. K. O. Nr. 300 095.

Prenumerata Gazety Powiatowej wynosi miesięcznie 2,— zł, kwartalnie 6,— zł.

Redakcja Gazety Powiatowej.

Prenumerujcie „Gazetę Powiatową"!

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10

Rocznik 1936. Nr. 18.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 28. kwietnia 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Rozporządzenie policyjne o zakazie sprzedaży napojów alkoholowych w dniu 1 maja 1936 r.

Starostwo świętochłowickie
Nr. B. 38/35

Dot: zakaz sprzedaży nopojów alkoholowych w dniu 1. maja 1936 r.

Rozporządzenie policyjne

Starosty świętochłowickiego z dnia 28 kwietnia 1936 r. o zakazie sprzedaży i podawaniu napojów alkoholowych w dniu 1 maja 1936 r.

Na podstawie art. 4. pkt. f ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (przeciwalkoholowa) (Dz. U. R. P. Nr. 51 poz. 423) i rozp. Ministra Spraw Wewn. z dnia 10 lipca 1931 r. o przekazaniu Wojewodom i Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy uprawnień Ministra Spraw Wewn. wynikających z art. 4 ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 540) z upoważnienia Wojewody Śląskiego zarządzam co następuje:

§ 1.

Zakazuję detalicznej sprzedaży i podawanie w lokalach oraz miejscach publicznych napojów alkoholowych, zawierających więcej niż 4,5 % alkoholu w dniu 1 maja 1936 r. na całym terenie powiatu świętochłowickiego.

§ 2.

Winni naruszenia przepisów § 1. niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej w myśl. art. 10 ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1936 r.

Świętochłowice, dnia 28. kwietnia 1936 r.

STAROSTA
(—) Szaliński.

Rocznik 1936. Nr. 18.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 29 kwietnia 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Starosta Powiatowy Świętochłowice. Telefon: Chorzów 40-11.

Poz. 65. Rozporządzenie policyjne o zakazie sprzedaży napojów alkoholowych w dniu 1 maja 1936 r.

Starostwo świętochłowickie

Poz. 65.

Rozporządzenie policyjne

Starosty Świętochłowickiego z dnia 27 kwietnia 1936 r. o zakazie sprzedaży i podawania napojów alkoholowych w dniu 1 maja 1936 r.

Na podstawie art. 4, ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 423) i rozp. Ministra Spraw Wewn. z dnia 10 lipca 1931 r. w przekazaniu wojewodom i komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę [illegible] Ministra Spraw Wewn. wynikających z art. 4 ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 510) i upoważnienia Wojewody Śląskiego zarządzam co następuje:

§ 1.

Zakazuje się detalicznej sprzedaży i podawania w lokalach oraz miejscach publicznych napojów alkoholowych zawierających więcej niż 2,5% alkoholu w dniu 1 maja 1936 r. na całym terenie powiatu świętochłowickiego.

§ 2.

Winni przekroczenia przepisów § 1. niniejszego rozporządzenia będą karani w trybie administracyjnym w myśl art. 18 ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1936 r.

Świętochłowice, dnia 27 kwietnia 1936 r.

Starosta

(—) [illegible]

Rocznik 1936. Nr. 19.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 2. maja 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Pismo okólne o przyjmowaniu obligacyj Pożyczki Inwestycyjnej na kaucje i wadja.
2. Obwieszczenie dot. ułożenia rurociągu.
3. Obwieszczenie dot. ułożenia rezerwowego rurociągu.
4. Stwierdzenie nosacizny.
5. Przetarg na dostawę materjału z szlaki wysokopiecowej.
6. Przetarg na zwózkę materjału z szlaki wysokopiecowej.
7. Przetarg na malowanie znaków drogowych.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Pismo okólne

z dnia 30 marca 1936 r.
o przyjmowaniu obligacyj Pożyczki Inwestycyjnej na kaucje i wadja.

(Nr. GB. 35—25)

(Dz. U. Min. Spr. Wewn. Nr. 10, poz. 58)

Ministerstwo Skarbu
L. D. II. 6203/1/36.

W myśl art. 6 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o upoważnieniu Ministra Skarbu do wypuszczenia wewnętrznej pożyczki inwestycyjnej (Dz. U. R. P. Nr. 21 z 1935 r., poz. 122) obligacje 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej mają wszelkie prawa papierów pupilarnych i — między innemi — mogą być używane do składania na kaucje cywilne i wojskowe.

W związku z powyższem Ministerstwo Skarbu komunikuje, że obligacje wymienionej pożyczki mogą być bez żadnych ograniczeń przyjmowane przez władze i urzędy państwowe jako wadja przy przetargach oraz jako kaucję na zabezpieczenie wszelkiego rodzaju umów lub zaliczek, wypłacanych na dostawy i roboty rządowe, jak również na zabezpieczenie udzielanych przez Skarb Państwa kredytów akcyzowych, celnych i transportowych. Wartość depozytową (kaucyjną i wadjalną) rzeczonych obligacyj ustala się niniejszem na złotych 65 za 100 złotych wartości imiennej.

Warszawa, dnia 18 marca 1936 r.

Zastępca Dyrektora Departamentu.

(—) Minkowski.

2.

Obwieszczenie.

Państwowe Zakłady Wodociągowe na Górnym Śląsku zamierzają przystąpić do ułożenia rurociągu Ø 500 m/m na przestrzeni od skrzyżowania ulic Chorzowskiej i Dębskiej w Katowicach—Dąb przez Wielkie Hajduki do Świętochłowic (Kolonja Zgoda) celem zaopatrywania we wodę gmin Nowy Bytom, Pawłów, Bielszowice, Kończyce i Makoszowy.

Celem zbadania odnośnego projektu ze stanowiska przepisów krajowo-policyjnych i górniczych, w związku z § 204 ustawy wodnej z dnia 7. IV. 1913 r. i art. 109 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29. XI. 1930 r. o prawie górniczem (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 654), Urząd Wojewódzki wyznacza rozprawę ustną na dzień 14 maja 1936 r. w myśl art. 45 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem.

Punkt zborny: Urząd Gminny w Wielkich Hajdukach o godz. 8.30

Interesowani mogą bądź stawić się na powyższą rozprawę osobiście, bądź złożyć na piśmie swe żądania, wnioski i zarzuty w Starostwie w Świętochłowicach względnie w Magistracie w Katowicach najpóźniej do dnia poprzedzającego dzień rozprawy.

Żądania, wnioski i zarzuty, które nie zostaną zgłoszone ani w powyższym terminie, ani też ustnie podczas rozprawy, nie będą już przyjęte w dalszem postępowaniu stosownie do postanowień art. 47 powołanego wyżej rozporządzenia.

Projekt techniczny, dotyczący wyżej wymienionej sprawy, będzie wyłożony do publicznego wglądu w Magistracie w Katowicach oraz w Starostwie w Świętochłowicach, w czasie od poniedziałku, dnia 4 maja 1936 r. do poniedziałku, dnia 11 maja 1936 r. włącznie.

Katowice, dnia 28 kwietnia 1936 r.

Za Wojewodę:

(—) Dr. Kaufman
Naczelnik Wydziału.

3.

Obwieszczenie.

Firma Godula Spółka Akcyjna w Chebziu Śl. zamierza przystąpić do ułożenia rezerwowego rurociągu o średnicy 150 m/m² w Rudzkiej Kuźnicy, gmina Ruda wzdłuż ulicy Sobieskiego od granicy państwowej do ulicy Bytomskiej celem zaopatrywania w wodę okolicznych mieszkańców.

Celem zbadania odnośnego projektu pod względem krajowo-policyjnym i rozpatrzenia go w związku z § § 204 i 332 ustawy wodnej z dnia 7. IV. 1913 r. Urząd Wojewódzki wyznacza rozprawę ustną na dzień 8. V. 1936 r. w myśl art. 45 Rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 22. III 1928 r. o postępowaniu administracyjnem.

Punkt zborny: Urząd Gminny w Rudzie o godz. 9-tej.

Interesowani mogą bądź stawić się na powyższą rozprawę osobiście bądź złożyć na piśmie swe żądania, wnioski i zarzuty w Starostwie w Świętochłowicach najpóźniej do dnia poprzedzającego dzień rozprawy.

Żądania, wnioski i zarzuty, które nie zostaną zgłoszone ani w powyższym terminie ani też ustnie podczas rozprawy, nie będą już przyjęte w dalszem postępowaniu stosownie do postanowień art. 47 wyżej powołanego rozporządzenia.

Projekt techniczny, dotyczący wyżej wymienionej sprawy będzie wyłożony do publicznego wglądu w Starostwie w Świętochłowicach w czasie od czwartku dnia 30. IV. 1936 r. do czwartku dnia 7. V. 1936 r.

Katowice, dnia 25 kwietnia 1936 r.

Za Wojewodę:

(—) Dr. Kaufman
Naczelnik Wydziału.

4.

Obwieszczenie.

Stosownie do § 221 rozporządzenia Min. Roln. z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych zawiadamia się, że u konia własności Dworu Maciejkowice Z. F. Z. A. w Chorzowie III, stwierdzono urzędowo nosaciznę.

Świętochłowice, dnia 23 kwietnia 1936 r.

Starosta
w z.
(—) Mgr. Pietrański
Wicestarosta.

5.

Wydział Powiatowy Świętochłowice

ogłasza

pisemny przetarg publiczny

na dostawę około 3.000 m³ materjału z szlaki wysokopiecowej do budowy, przebudowy i konserwacji dróg.

Warunki i potrzebne formularze ofertowe można nabyć za opłatą w godzinach urzędowych w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Świętochłowicach pokój № 9.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie wolny wybór oferenta, możność unieważnienia przetargu, bez podania powodów, oraz podział dostaw względnie robót pomiędzy kilku oferentów.

Do ofert należy dołączyć kwit Powiatowej Kasy Komunalnej w Świętochłowicach na złożone wadjum w wysokości 5% oferowanej kwoty w gotówce lub papierach wartościowych według rozporządzenia Ministra Skarbu.

Oferenci wykazujący się zaświadczeniem o popieraniu Polskiego Komitetu Normalizacyjnego mają pierwszeństwo przy równowartych ofertach

Oferty składać należy do dnia 6 maja 1936 r. do godziny 10-tej w kopertach zalakowanych pod adresem — Wydział Powiatowy Świętochłowice — z napisem „Oferta na dostawę matarjałów szlakowych do budowy dróg".

Publiczne otwarcie ofert nastąpi w terminie jak wyżej, w gmachu Powiatowego Zarządu Drogowego w Świętochłowicach pokój № 5.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

6.

Wydział Powiatowy Świętochłowice

ogłasza

pisemny przetarg publiczny

na zwózkę około 3.000 m^3 materjału z szlaki wysokopiecowej z huty „Falva“ w Świętochłowicach, z huty „Pokój“ w Nowym Bytomiu i z huty „Hubertus“ w Łagiewnikach na miejsce budowy szosy Zgoda—Nowy Bytom—Czarny Las.

Warunki i potrzebne formularze ofertowe można nabyć za opłatą w godzinach urzędowych w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Świętochłowicach pokój № 9.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie wolny wybór oferenta, możność unieważnienia przetargu bez podania powodu, oraz podział dostaw względnie robót pomiędzy kilku oferentów.

Do ofert należy dołączyć kwit Powiatowej Kasy Komunalnej w Świętochłowicach na złożone wadjum w wysokości 5% oferowanej kwoty w gotówce lub papierach wartościowych według rozporządzenia Ministra Skarbu.

Oferenci wykazujący się zaświadczeniem o popieraniu Polskiego Komitetu Normalizacyjnego mają pierwszeństwo przy równowartych ofertach.

Oferty składać należy do dnia 6 maja 1936 r. do godziny 11-tej w kopertach zalakowanych pod adresem — Wydział Powiatowy Świętochłowice — z napisem „Oferta na zwózkę materjałów szlakowych do budowy dróg“.

Publiczne otwarcie ofert nastąpi w terminie jak wyżej, w gmachu Powiatowego Zarządu Drogowego w Świętochłowicach pokój № 5.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

7.

Wydział Powiatowy Świętochłowice

ogłasza

pisemny przetarg publiczny

na malowanie znaków drogowych informacyjnych i ostrzegawczych na drogach publicznych w powiecie świętochłowickim.

Warunki i potrzebne formularze ofertowe można nabyć za opłatą w godzinach urzędowych w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Świętochłowicach pokój № 9.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie wolny wybór oferenta, możność unieważnienia przetargu bez podania powodu, oraz podział dostaw względnie robót pomiędzy kilku oferentów.

Do ofert należy dołączyć kwit Powiatowej Kasy Komunalnej w Świętochłowicach na złożone wadjum w wysokości 5% oferowanej kwoty w gotówce lub papierach wartościowych według rozporządzenia Ministra Skarbu.

Oferenci wykazujący się zaświadczeniem o popieraniu Polskiego Komitetu Normalizacyjnego mają pierwszeństwo przy równowartych ofertach.

Oferty składać należy do dnia 7 maja 1936 r. godz. 9-tej w kopertach zalakowanych pod adresem — Wydział Powiatowy Świętochłowice — z napisem „Oferta na malowanie znaków drogowych“.

Publiczne otwarcie ofert nastąpi w terminie jak wyżej, w gmachu Powiatowego Zarządu Drogowego w Świętochłowicach pokój № 5.“

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.

64.

...dział Powiatowy Świętochłowice

ogłasza

...semny przetarg publiczny

...zwózke około 3.000 m³ materjału z szlaki ...ieckowej z huty „Falva" w Świętochłowicach, z huty „Pokój" w Nowym Bytomiu i z huty „Hubertus" w Łagiewnikach ...miejsce budowy szosy Zgoda—Nowy Bytom—Czarny Las.

Warunki i potrzebne formularze ofertowe można nabyć za opłatą w godzinach u...dowych w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Świętochłowicach pokój № 9.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie wol... wybór oferenta, możność unieważnienia ...targu bez podania powodu, oraz po...ał dostaw względnie robót pomiędzy kil... oferentów.

Do ofert należy dołączyć kwit Powia...ej Kasy Komunalnej w Świętochłowicach ...złożone wadjum w wysokości 5% ofero...nej kwoty w gotówce lub papierach war...ciowych według rozporządzenia Ministra ...arbu.

Oferenci wykazujący się zaświadcze...m o popieraniu Polskiego Komitetu Nor...lizacyjnego mają pierwszeństwo przy ró...wanych ofertach.

Oferty składać należy do dnia 6 maja ...6 r. do godziny 11-tej w kopertach zala...wanych pod adresem — Wydział Powiatowy Świętochłowice — z napisem „Oferta ... zwózke materjałów szlakowych do budo... drogi".

Publiczne otwarcie ofert nastąpi w ter...nie jak wyżej, w gmachu Powiatowego Za...du Drogowego w Świętochłowicach po... № 5.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

2.

Wydział Powiatowy Świętochłowice

ogłasza

pisemny przetarg publiczny

na malowanie znaków drogowych informacyjnych i ostrzegawczych na drogach publicznych w powiecie świętochłowickim.

Warunki i potrzebne formularze ofertowe można nabyć za opłatą w godzinach urzędowych w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Świętochłowicach pokój № 9.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie wolny wybór oferenta, możność unieważnienia przetargu bez podania powodu, oraz podział dostaw względnie robót pomiędzy kilku oferentów.

Do ofert należy dołączyć kwit Powiatowej Kasy Komunalnej w Świętochłowicach na złożone wadjum w wysokości 5% oferowanej kwoty w gotówce lub papierach wartościowych według rozporządzenia Ministra Skarbu.

Oferenci wykazujący się zaświadczeniem o popieraniu Polskiego Komitetu Normalizacyjnego mają pierwszeństwo przy równowartych ofertach.

Oferty składać należy do dnia 7 maja 1936 r. godz. 9-tej w kopertach zalakowanych pod adresem — Wydział Powiatowy Świętochłowice — z napisem „Oferta na malowanie znaków drogowych".

Publiczne otwarcie ofert nastąpi w terminie jak wyżej, w gmachu Powiatowego Zarządu Drogowego w Świętochłowicach pokój № 5.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

Prenumerujcie „Gazetę Powiatową"!

Odbito w Drukarni E. Łeksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1936. Nr. 20.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 9. maja 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych.
2. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 30 stycznia 1936 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych na niektóre miejscowości.
3. Okólnik Nr. 24 z dnia 15 kwietnia 1936 r. o ubezpieczeniach chorobowych i emerytalnych w samorządzie terytorjalnym.
4. Obwieszczenie dot. Nosacizna w Dworze w Maciejkowicach.
5. Tegoroczny plan szczepienia przeciwospowego dzieci z listy gminnej w r. 1936.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Opieki Społecznej

z dnia 26 września 1935 r.

o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych.

(Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 476)

Na podstawie art. 11 ust. 1 pkt. e) ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198) zarządzam co następuje:

§ 1.

1. W gminach miejskich i w miejscowościach, zamieszczonych w załączonym do rozporządzenia niniejszego spisie, miejsca publiczne, miejsca prywatne, służące do ogólnego użytku ludności, miejsca w zabudowaniach prywatnych, służące do wspólnego użytku najemców, oraz wszelkie place niezabudowane powinny być stale utrzymywane w porządku i czystości, stosownie do postanowień rozporządzenia niniejszego.

2. Utrzymanie czystości i porządku w gminach i miejscowościach, wymienionych w ust. 1, w miejscach prywatnych, służących do ogólnego użytku ludności, w tych miejscach zabudowań prywatnych, które służą do wspólnego użytku najemców, i na placach niezabudowanych należy do właścicieli nieruchomości oraz do osób, którym powierzono bezpośrednie utrzymanie czystości i porządku (dozorców). Jeżeli właściciel z mocy ustawy lub umowy nie sprawuje zarządu nieruchomości, ciążący na nim obowiązek utrzymania czystości i porządku obciąża osoby, reprezentujące prawa właściciela w stosunku do tej nieruchomości (opiekuna małoletniego właściciela, dzierżawcę itp.) lub sprawujące jej zarząd.

3. Do osób wymienionych w ust. (2) należy utrzymanie czystości i porządku na połowie szerokości ulicy (chodnik i połowa szerokości jezdni) wzdłuż nieruchomości, jeżeli gmina nie przejęła tych obowiązków.

4. Utrzymanie czystości i porządku w innych miejscach publicznych należy do gminy.

§ 2.

1. W miejscach publicznych powinny znajdować się ustępy publiczne i kosze do śmieci.

2. W ciepłej porze roku wszystkie miejsca, określone w § 1 ust. (1), powinny być stale, a zwłaszcza przed przystąpieniem do ich zamiatania, polewane wodą w ilości, zapobiegającej podnoszeniu się kurzu. Postanowienie to nie dotyczy placów niezabudowanych.

§ 3.

1. W obrębie każdej nieruchomości powinien być:

a) śmietnik, mocno i szczelnie zbudowany, z ruchomą pokrywą,

b) ustęp,

c) urządzenie do trzepania odzieży, pościeli itp.

Ponadto w klatkach schodowych na każdem piętrze powinna być spluwaczka, napełniona wodą.

2. Śmietnik służy wyłącznie do składania odpadków suchych; nieczystości płynne należy w miejscowościach nieskanalizowanych wylewać do dołów ustępowych. Zawartość dołów ustępowych należy usuwać przy użyciu specjalnego taboru asenizacyjnego i pomp pneumatycznych, a w braku takich urządzeń — w hermetycznie zamkniętych beczkowozach.

3. Śmieci i inne nieczystości powinny być usuwane po napełnieniu zbiorników do 2/3 pojemności i jeżeli nie są użyte jako nawóz, składane w miejscach, które wyznaczy zarząd gminy. Śmieci można usuwać tylko w wozach szczelnie przykrytych, wyraźnie oznaczonych „wóz do śmieci". Wozy te nie mogą być używane do przewożenia artykułów żywności.

4. Śmieci i wszelkie nieczystości usuwać można tylko w porze nocnej w godzinach, oznaczonych przez zarząd gminy.

§ 4.

Zabrania się:

a) zanieczyszczania miejsc publicznych, miejsc prywatnych, służących do ogólnego użytku ludności, placów niezabudowanych oraz miejsc w zabudowaniach prywatnych, służących do wspólnego użytku najemców;

b) pozostawienia zbiorników ze śmieciami i innemi nieczystościami na klatkach schodowych i w innych miejscach, służących do wspólnego użytku najemców nieruchomości prywatnych;

c) wyrzucania lub wylewania odpadków i nieczystości z okien i balkonów;

d) trzepania odzieży, pościeli itp. w oknach i na balkonach oraz poza godzinami, oznaczonemi przez zarząd gminy.

§ 5.

1. Pomieszczenia dla zwierząt gospodarczych (koni, bydła rogatego, nierogacizny itd.) i gnojowiska powinny być urządzone w taki sposób, aby nawóz nie zanieczyszczał terenu przyległego, a w szczególności studni, wyziewy zaś — powietrza.

2. Powiatowa władza administracji ogólnej może wydać zakaz utrzymywania zwierząt gospodarczych w pewnych dzielnicach lub w poszczególnych nieruchomościach gmin miejskich i miejscowości, zamieszczonych w załączniku, jeżeli uzna to za potrzebne ze względów zdrowotnych.

§ 6.

Padlina zwierząt, padłych w obrębie gmin miejskich i miejscowości, zamieszczonych w załączniku, powinna być usunięta w ciągu 12 godzin od chwili padnięcia.

§ 7.

Powiatowa władza administracji ogólnej może wydawać zarządzenia, zmierzające do odszczurzenia terenu i budynków w obrębie gmin miejskich i miejscowości, zamieszczonych w załączniku na koszt właścicieli odnośnych objektów w sposób i w terminach przez tę władzę wskazanych.

§ 8.

Nadzór nad wykonaniem rozporządzenia niniejszego należy do powiatowych władz administracji ogólnej.

§ 9.

Gminy miast i miejscowości, zamieszczonych w załączonym do rozporządzenia niniejszego spisie, obowiązane są w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego wydać szczegółowe przepisy sanitarno-porządkowe lub uzgodnić z postanowieniami tego rozporządzenia wydane już przez te gminy przepisy.

§ 10.

Winni naruszenia postanowień rozporządzenia niniejszego ponoszą odpowiedzialność w myśl postanowień art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu.

§ 11.

1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

2. Jednocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami: z dnia 10 czerwca 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, w przedmiocie utrzymania porządku w domach, na dziedzińcach, chodnikach i jezdniach w gminach miejskich (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 346), oraz z dnia 19 maja 1932 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej wymienionego rozporządzenia na niektóre miejscowości (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 433).

Minister Opieki Społecznej:

(—) Jerzy Paciorkowski.

2.

Rozporządzenie

Ministra Opieki Społecznej

z dnia 30 stycznia 1936 r.

o rozciągnięciu mocy obowiązującej rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych na niektóre miejscowości.

(Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 115)

Na podstawie art. 11 ust. 1 pkt. e) ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198) zarządzam co następuje:

§ 1.

Moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 476) rozciąga się na miejscowości zamieszczone w załączonym do niniejszego rozporządzenia spisie.

§ 2.

1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

2. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami z dnia 29 listopada 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 989).

Minister Opieki Społecznej:

(—) Wł. Jaszczołt.

Załącznik do rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 30 stycznia 1936 r. (poz. 115).

W y k a z

miejscowości na które rozciąga się moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 476).

Województwo Śląskie:

Pow. świętochłowicki — Brzeziny Śl., Brzozowice-Kamień, Chropaczów, Dąbrówka Wielka, Godula, Hajduki Wielkie, Lipiny, Łagiewniki, Nowy Bytom, Orzegów, Piekary Śl., Ruda, Świętochłowice.

3.

Okólnik Nr. 24

z dnia 15 kwietnia 1936 r.

o ubezpieczeniach chorobowych i emerytalnych w samorządzie terytorjalnym.

(Nr. SS. 40-18-4).

(Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr. 11, poz. 64).

Do

P. P. Wojewodów, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, Prezydentów Miast (wszystkich z wyjątkiem śląskiego).

W związku z pracami prowadzonemi w ciałach ustawodawczych nad projektami ustaw pracowniczych w samorządzie terytorjalnym oraz wobec tego, iż projekty te mają uregulować zarówno kwestję ubezpieczenia emerytalnego, jak i chorobowego pracowników samorządowych, — uchwalanie przez związki samorządowe w obecnym czasie nowych statutów lokalnych, dotyczących ubezpieczenia chorobowego i emerytalnego uznać należy za niewskazane.

Z powyższych względów Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza, by z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika władze nadzorcze związków samorządowych bezwzględnie zaprzestały zatwierdzania statutów uchwalonych przez związki samorządowe, a dotyczących ubezpieczenia chorobowego i emerytalnego, a związki samorządowe zaprzestały ich dalszego uchwalania.

Dalsze zarządzenia, zmierzające do uporządkowania stanu dotychczasowego w zakresie cytowanego ubezpieczenia będą wydane dodatkowo.

(—) Korsak
Podsekretarz Stanu.

4.

Obwieszczenie

dot.: Nosacizna w Dworze w Maciejkowicach.

Stosownie do postanowień § 242 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych zawiadamia się, że nosacizna w dworze Maciejkowice Z. F. Z. A. w Chorzowie III. uznano urzędowo za wygasłą.

Świętochłowice, dnia 5 maja 1936 r.

Za Starostę:

(—) Niedoba
Powiatowy Lekarz Weter.

5.

Tegoroczny plan szczepienia
przeciwospowego dzieci z listy gminnej w roku 1936

Miejscowość	Lokal	Data szczepienia	Godzina	Data oględzin	Godzina	Lekarz szczepiący
Brzeziny Śląskie	Lokal wyznacza Urzędy Gminne	2. VI. 36	15	9. VI. 36	15	Dr. Marcinek
Brzozowice-Kamień		3. VI. 36	15	10. VI. 36	15	„ „
Chropaczów		8. VI. 36	15	15. VI. 36	15	Dr. Zennegg
Dąbrówka Wielka		5. VI. 36	15	12. VI. 36	15	Dr. Marcinek
Godula		16. VI. 36	15	23. VI. 36	15	Dr. Derek
Hajduki Wielkie		16. VI. 36 17. VI. 36	13 15	23. VI. 36 24. VI. 36	13 15	Dr. Zawadzki Dr. Połczyński
Lipiny Śl.		5. VI. 36	13	12. VI. 36	13	Dr. Zawadzki
Łagiewniki Śl.		5. VI. 36	15	12. VI. 36	15	Dr. Sobol
Nowy Bytom		8. VI. 36	15	15. VI. 36	15	Dr. Głodysek
Orzegów		19. VI. 36	15	26. VI. 36	15	Dr. Kussy
Piekary Śląskie		18. VI. 36 19. VI. 36	14 14	25. VI. 36 26. VI. 36	14 14	Dr. Bociański „ „
Ruda Śl.		18. VI. 36	13	25. VI. 36	13	Dr. Zawadzki
Świętochłowice		2. VI. 36 3. VI. 36	13 13	9. VI. 36 10. VI. 36	13 13	„ „ „ „

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1936. Nr. 21.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 16. maja 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

T r e ś ć:

1. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 kwietnia 1936 r. w sprawie statystyki cen.
2. Obwieszczenie w sprawie projektu budowy rurociągu na trasie Dąb — Świętochłowice.
3. Ostre strzelanie.
4. Wyłudzanie wsparć.
5. Przetarg na wykonanie naprawy jezdni asfaltowej.
6. Ustalenie planu zabudowania terenu między ulicą Marsz. Piłsudskiego i ulicą Długą oraz ulicą Stalmacha i gminą miejską Katowice w Wielkich Hajdukach.
7. Komunikat.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Rady Ministrów

z dnia 8 kwietnia 1936 r.

w sprawie statystyki cen.

(Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 254).

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 464) zarządza się co następuje:

§ 1.

1. Na żądanie Głównego Urzędu Statystycznego właściciele przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, zarządy związków przedsiębiorstw lub zarządzający przedsiębiorstwami, obowiązani są dostarczać sprawozdań statystycznych co do cen sprzedażnych produkowanych wytworów bądź co do cen artykułów, stanowiących przedmiot handlu tych przedsiębiorstw.

2. Przepisy ust. 1. nie dotyczą cen wyrobów tytoniowych, spirytusowych i soli oraz cen węgla, brykietów z niego i koksu.

§ 2.

1. Sprawozdania statystyczne powinny być sporządzane według wzorów i instrukcyj, wydanych przez Główny Urząd Statystyczny, a ustalonych po zasięgnięciu opinji Związku Izb Przemysłowo-Handlowych Rzeczypospolitej Polskiej. Sprawozdania te powinny być nadsyłane bezpośrednio do Głównego Urzędu Statystycznego w terminach ustalonych przez tenże Urząd.

2. Dyrektor Głównego Urzędu Statystycznego może delegować do przedsiębiorstw funkcjonarjuszów Urzędu w celu ustalenia na podstawie odpowiednich ksiąg i dokumentów wiarygodności danych zawartych w sprawozdaniach.

3. Przy składaniu zeznań nikt nie może się zasłaniać tajemnicą handlową lub techniczną.

§ 3.

Kto nie nadeśle sprawozdania, bądź dostarczy nieprawdziwych danych o cenach — podlega karze określonej w art. 5 ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 464, w brzmieniu ustawy z dnia 1 czerwca 1923 r. (Dz. U. R P. Nr. 60, poz. 436).

§ 4.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Wł. Raczkiewicz.

2.

O d p i s.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Komunikacyjno-Budowlany
Nr. K. P. 10/32.

Katowice, d. 2 maja 1936 r.

Dotyczy: Państwowe Zakłady Wodociągowe na Górnym Śląsku — projekt budowy rurociągu o ∅ 500 mm na trasie Dąb - Świętochłowice.

Obwieszczenie.

W związku z projektowaną budową rurociągu na przestrzeni od skrzyżowania ulic Chorzowskiej i Dębskiej w Katowicach-Dąb przez Wielkie Hajduki do Świętochłowic (Kolonja Zgoda), Państwowe Zakłady Wodociągowe na Górnym Śląsku wnieśli prośbę o ustanowienie w drodze przymusowej potrzebnych służebności, obejmujących prawo ułożenia i stałego utrzymywania rurociągu pod ziemią i nad ziemią.

Z uwagi na powyższe oraz celem ustalenia wysokości odszkodowania za ustanowić się mające służebności, Urząd Wojewódzki stosownie do § § 332, 337 i 340 ustawy wodnej z dnia 7. IV. 1913 r. zarządza rozprawę ustną na dzień 28 maja 1936 r. odnośnie do gruntów położonych na terenie miasta Katowic z punktem zbornym dla członków komisji w Magistracie w Katowicach o godz. 8.30 oraz na dzień 29. V. 1936 r. odnośnie do gruntów, położonych na terenie gmin Wielkie Hajduki i Świętochłowice z punktem zbornym dla członków komisji w Urzędzie Gminnym w Wielkich Hajdukach o godz. 8.30.

Na powyższą rozprawę wzywa się wszystkich zainteresowanych właścicieli zajętych parcel z tem, że poszczególni właściciele gruntów mogą oczekiwać na przybycie komisji na swoich parcelach.

Zaznacza się, że w razie niejawienia się jednej ze stron interesowanych, ustali się wysokość odszkodowania bez ich udziału.

Projekt techniczny, zawierający wykaz właścicieli zajętych gruntów, wyłożony został zarządzeniem Urzędu Wojewódzkiego z dnia 28. IV. 1936 r. Nr. K. P. 10/32 do publicznego wglądu w Magistracie w Katowicach oraz w Starostwie w Świętochłowicach w czasie od poniedziałku, dnia 4. V. 1936 r. do poniedziałku, dnia 11. V. 1936 r. włącznie.

Za Wojewodę:

(—) Dr. Kaufmar
Naczelnik Wydziału.

3.

Starostwo Świętochłowickie
Nr. B. 29|4.

Świętochłowice, d. 9 maja 1936 r.

Strzelnica w Panewniku — ostre strzelanie.

Do
Pana Naczelnika Okręgu Urzędowego
w Nowym Bytomiu
Świętochłowicach
W. Hajdukach.

Zawiadamia się, że na terenie posiadłości Zakładów Hohenlohego w Panewniku (strzelnica wojskowa) będą się odbywać ostre strzelania piechoty w czasie od 11 do 31 maja br., od 1 do 20 i od 29 do 30 czerwca, od 1 do 11 lipca br. w godzinach od 5 do 15.30

W tym czasie dostęp do rejonu strzelań, ogranicznego kordonem posterunków wojskowych, jest dla ludności cywilnej wzbroniony.

Pozatem mogą się odbywać również w tym czasie ostre strzelania nocne, o których terminie zawiadomię dodatkowo.

Starosta
wz.
(—) Mgr. Pietrański
Wicestarosta.

4.

Dot. wyłudzania wsparć.

1. Stanisław Podkopał, syn Mateusza i Apolonji, ur. w 1892 r. w gminie kościeleckiej, pow. pińczowskiego, woj. kieleckiego, zamieszkały w Ołyce, pow. łuckiego, woj. wołyńskiego;

2. Stanisław Terlecki, syn Romualda i Alicji ur. 17. XII. 1916 r. zamieszkały w Łucku oraz

3. Aleksandra Łogwinowa-Albrechtowa, zamieszkała w Zdołbunowie, woj. wołyńskiego

włóczą się po kraju i wyłudzają pod różnemi pozorami zapomogi od związków komunalnych.

Powyższe podaje się do wiadomości z tem, że ewentl. wypłacone kwoty zwracane nie będą.

Świętochłowice, dnia 30. kwietnia 1936 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński
Starosta.

5.

Wydział Powiatowy Świętochłowice

ogłasza

pisemny przetarg publiczny

na wykonanie naprawy około 5.400 m^2 jezdni asfaltowej na szosie powiatowej Wielkie Hajduki—Katowice.

Warunki i potrzebne formularze ofertowe można nabyć za opłatą 2,— złotych w godzinach urzędowych w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Świętochłowicach pokój № 9.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie wolny wybór oferenta, możność unieważnienia przetargu bez podania powodu oraz podział dostaw względnie robót pomiędzy kilku oferentów.

Do ofert należy dołączyć: kwit Powiatowej Kasy Komunalnej w Świętochłowicach na złożone wadjum w wysokości 5% oferowanej kwoty w gotówce lub papierach wartościowych według zarządzenia Ministra Skarbu.

Oferty składać należy do dnia 22. maja 1936 r. do godziny 9-tej w kopertach zalakowanych pod adresem — Wydział Powiatowy w Świętochłowicach z napisem „Oferta na wykonanie naprawy jezdni asfaltowej na szosie W. Hajduki—Katowice".

Publiczne otwarcie ofert nastąpi w terminie jak wyżej w gmachu Powiatowego Zarządu Drogowego w Świętochłowicach pokój № 5.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

w z.

(—) Mgr. Pietrański

wicestarosta

6.

Obwieszczenie

dot. ustalenia planu zabudowania terenu między ulicą Marszałka Piłsudskiego i ul. Długą oraz ulicą Stelmacha i gminą miejską Katowic w Wielkich Hajdukach.

Przeciw planowi zabudowania terenu między ulicą Marszałka Piłsudskiego i ul. Długą oraz ulicą Stelmacha i miastem Katowic, który był wyłożony do publicznego wglądu w czasie od 15. 7. do 12. 8. 1935 r. wniesiono tylko 1 sprzeciw, który został później wycofany. Wobec tego ustalam wspomniany plan zabudowania formalnie na podstawie § 8 ustawy z dnia 2. VII. 1875 r. dot. zakładania i zmian ulic i placów w miastach i gminach wiejskich.

Podając powyższe do wiadomości zawiadamiam, że plan wyłożony jest ponownie do publicznego wglądu w czasie od 18. maja 1936 r. w godzinach urzędowych od godz. 8 do 12½ w urzędzie gminnym pokój nr. 27.

Wielkie Hajduki, dnia 6 maja 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Mgr. Grzbiela.

KOMUNIKAT

7.

Wydział Powiatowy powiatu świętochłowickiego przystąpił do wykonania większych robót drogowych, a mianowicie:

1) gruntowna przebudowa drogi Piaśniki—Zgoda kosztem 13.000,— zł a to 8.000,— zł subwencji z Funduszu Pracy i 5.000,— zł z funduszów powiatowych;

2) przebudowa szosy powiatowej Świętochłowice—Nowy Bytom—Czarny Las kosztem 130.000,— zł a to 83.000,— zł z Funduszu Pracy i 47.000,— zł z funduszów powiatowych;

3) kapitalny remont drogi Ruda—Halemba—Rudzka Kuźnia kosztem 67.400,— zł a to 22.000,— zł z Funduszu Pracy a 45.000,— zł z funduszów powiatowych;

4) naprawa szosy asfaltowej Wielkie Hajduki—Katowice kosztem 75.000,— zł z funduszów powiatowych;

5) budowa nowej drogi Kozłowa Góra—Wesoła kosztem 45.000,— zł z Funduszu Pracy;

6) budowa nowej drogi Wielka Dąbrówka—Zychcice kosztem 90.000,— zł z Wojewódzkiego Funduszu Drogowego.

Pozatem przystąpiono do wykonania różnych robót publicznych w gminie: Brzeziny Śl., Świętochłowice, Godula, Piekary Śl., Nowy Bytom, Lipiny, Łagiewniki i Wielkie Hajduki kosztem około 120.000,— zł., z czego pokryje Fundusz Pracy 91.000,— zł.

Powyższe roboty rozpoczęto dnia 8 maja br. Przy tych robotach znajdzie zatrudnienie około 800 robotników.

Druk: E. Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1936. Nr. 22.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 23. maja 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 kwietnia 1936 r. o świadczeniach w naturze, podlegających specjalnemu podatkowi od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszów publiczn.
2. Rozporządzenie Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 9 marca 1936 r. określające kwalifikacje, wymagane od samorządowej służby drogowej.
3. Obwieszczenie dotyczące pobierania podatku budynkowego od pospolitej wartości budynków na rok rachunkowy 1936-37 w gminie Łagiewniki Śl.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Rady Ministrów

z dnia 8 kwietnia 1936 r. o świadczeniach w naturze, podlegających specjalnemu podatkowi od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszów publicznych.

(Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 255).

Na podstawie art. 2 ust. 4 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o specjalnym podatku od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszów publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 503) zarządza się co następuje:

§ 1.

Specjalnemu podatkowi od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszów publicznych, podlegają następujące świadczenia w naturze:

1. bezpłatne mieszkania z wyjątkiem: mieszkań reprezentacyjnych w rozumieniu § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 82), mieszkań reprezentacyjnych kierowników urzędów, podległych Ministrowi Spraw Zagranicznych, mieszkań, przydzielonych funkcjonarjuszom nadleśnictw i jednostek organizacyjnych szczególnych w administracji lasów państwowych oraz niższym funkcjonarjuszom państwowych zakładów chowu koni, jak również wszelkiego rodzaju pomieszczeń, przeznaczonych do zbiorowego (koszarowego) zamieszkiwania;

2. Deputaty, polegające na oddaniu w bezpłatne użytkowanie gruntów rolnych o obszarze powyżej ½ ha;

3. wyżywienie w naturze;

4. ordynarje.

§ 2.

Wartość pieniężną bezpłatnych mieszkań ustala się według norm, stosowanych przez poszczególne władze, urzędy, przedsiębiorstwa itp., wymienione w art. 2 ust. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 503), przy wynajmie mieszkań w domach własnych, lub przez nie administrowanych, a w braku takich norm, stosuje się odpowiednie przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10. poz. 82).

§ 3.

Wartość pieniężną deputatów rolnych (§ 1, pkt. 2) ustala się w stosunku rocznym, według wysokości czynszów dzierżawnych w miejscu położenia gruntów, przyjętych za podstawę ustalenia norm dochodu z gruntów dla wymiaru podatku dochodowego, przyczem na okres do 30 czer-

wca 1936 r. służą normy przyjęte za podstawę wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1935, na okres od 1 lipca 1936 r. do 30 czerwca 1937 r. — normy przyjęte dla wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1936 r., a na okres od 1 lipca 1937 r. do 31 grudn.a 1937 r. — normy przyjęte dla wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1937. Ustaloną w ten sposób wartość deputatu rolnego dzieli się przez 12 i otrzymany iloraz dolicza się do wynagrodzenia miesięcznego, podlegającego specjalnemu podatkowi.

§ 4.

Wartość pieniężna wyżywienia w naturze nie może być obliczana wyżej niż 30 zł miesięcznie.

§ 5.

Wartość pieniężną ordynaryj ustala się według norm przyjmowanych dla podatku dochodowego, pobieranego według działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym.

§ 6.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Skarbu

(—) E. Kwiatkowski

2.

Rozporządzenie

Śląskiej Rady Wojewódzkiej

z dnia 9 marca 1936 r.

określające kwalifikacje, wymagane od samorządowej służby drogowej.

(Dz. U. Śl. Nr. 6, poz. 10).

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 9 stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 3, poz. 3) oraz w związku z § 3 i § 5 p. 2 rozporządzenia Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 6 kwietnia 1933 r. o organizacji zarządów drogowych (Dz. U. Śl. Nr. 12, poz. 22) zarządza się co następuje:

A. Personel techniczny (inżynierowie i technicy).

§ 1.

Kierownicy zarządów drogowych powiatowych oraz miejskich w miastach, których budżet roczny przekracza kwotę 1.000.000 zł., kierownicy robót przy utrzymaniu oraz przy budowie dróg lub mostów, winni posiadać wyższe wykształcenie techniczne. Za wyższe wykształcenie techniczne uważane jest ukończenie szkoły akademickiej technicznej (politechniki), krajowej lub zagranicznej, o ile uzyskano nostryfikację według obowiązujących przepisów.

§ 2.

Personel techniczny pomocniczy, jak zastępcy kierowników wyżej wymienionych zarządów drogowych, zastępcy kierowników robót przy utrzymaniu oraz przy budowie dróg i mostów, personel techniczny biurowy i wykonawczy winien posiadać możliwie wyższe, a przynajmniej średnie wykształcenie techniczne.

Jako średnie wykształcenie techniczne uważane jest ukończenie średniej szkoły technicznej polskiej lub równorzędnej zagranicznej.

Za równorzędne zagraniczne średnie szkoły techniczne uważać należy szkoły, zakwalifikow. jako równorzędne przez właściwe władze państwowe.

Jako średnie wykształcenie techniczne uważa się również ukończenie kursów dozorców drogowych lub techników budowlanych z prawem prowadzenia robót budowlanych, wreszcie ukończenie takich kursów zawodowych, które właściwe władze państwowe uznały za równorzędne z ukończeniem średniej szkoły technicznej.

§ 3.

W razie braku odpowiednich kandydatów z wyższem wykształceniem technicznem, stanowiska kierowników zarządów drogowych, wymienionych w § 1 lub samodzielnych kierowników przy budowie dróg lub prostszej konstrukcji mostów, mogą zajmować osoby ze średniem wykształceniem technicznem, o ile z zakresu techniki i administracji drogowej posiadają praktykę najmniej 10-letnią.

§ 4.

Personel techniczny drogowy, wymieniony w §§ 1, 2 i 3, winien złożyć w ciągu roku od daty przyjęcia na stanowisko egzamin przed komisją, która powoływaną będzie przez Wojewodę Śląskiego.

Komisja egzaminacyjna ma się składać z urzędników Urzędu Wojewódzkiego, a to z dwóch o wyższem wykształceniu technicznem oraz z jednego z wykształceniem prawniczem.

Komisji przewodniczy stanowiskiem najwyższy członek komisji, a w razie równości stanowisk — członek komisji, wyznaczony przez Wojewodę.

§ 5.

Egzaminy personelu technicznego drogowego, bez względu na ilość zgłaszających się kandydatów, którzy mają składać w Urzędzie Wojewódzkim stosowne podania o dopuszczenie do egzaminu, winny odbywać się w styczniu, kwietniu, lipcu i października.

§ 6.

Na program egzaminu składają się:

1) znajomość kompetencji władz administracyjnych państwowych i samorządowych, zwłaszcza działających w pierwszej i drugiej instancji;

2) znajomość ustaw, rozporządzeń i okólników władz państwowych i samorządowych, tyczących się budowy i utrzymania dróg publicznych, jako też obejmujących przepisy porządkowe na tych drogach;

3) znajomość ustaw, rozporządzeń i okólników władz państwowych i samorządowych, dotyczących administracji i rachunkowości w zarządach drogowych.

§ 7.

Egzamin odbywa się ustnie. O wyniku rozstrzyga większość głosów.

O ile komisja egzaminacyjna uzna, że wiadomości egzaminowanego są niedostateczne, ma oznaczyć termin, w którym egzaminowany może być dopuszczony do ponownego egzaminu względnie do zdawania egzaminu poraz trzeci.

Gdy egzaminowany w trzecim terminie nie wykaże odpowiednich wiadomości, winien być zwolniony ze służby drogowej.

§ 8.

Od uchwał komisji egzaminacyjnej niema odwołania. Uchwała winna być spisana protokolarnie i podana do wiadomości władzy samorządowej, przy której egzaminowany pełni służbę próbną.

Na podstawie uchwały komisji egzaminacyjnej Wojewoda wyda egzaminowanemu stosowne zaświadczenie.

§ 9.

Od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia wymieniony w §§ 1, 2 i 3 personel techniczny może być przyjmowany na stałą służbę (stabilizowany) tylko w tym razie, jeżeli odbędzie rok próbnej służby i złoży egzamin przepisany w §§ 4, 5, 6, 7 i 8 niniejszego rozporządzenia.

Egzamin nie obowiązuje tych funkcjonarjuszów drogowych, którzy powołani zostali do stałej służby drogowej przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia.

B. Personel linjowy (dozorcy drogowi i mostowi oraz drożnicy).

§ 10.

Dozorcy drogowi i mostowi winni posiadać wykształcenie w zakresie przynajmniej szkoły powszechnej lub równoznacznej, udowodnić przynajmniej trzechletnią służbę prowizoryczną drogową i o ile nie posiadają ukończonej średniej lub niższej szkoły technicznej, winni wykazać się odbyciem z pomyślnym wynikiem kursu dla dozorców drogowych, organizowanego przez władze państwowe lub związki samorządowe do tego powołane.

§ 11.

Dozorcy drogowi i mostowi, którzy nie posiadają kwalifikacyj, wymienionych w § 10, nie mogą być mianowani na stałe (stabilizowani).

Wyjątek stanowią dozorcy drogowi i mostowi, którzy przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia ukończyli 40 lat życia, pozostają w służbie samorządowej prowizorycznej przynajmniej 3 lata, a ich władza przełożona stwierdzi dostateczne uzdolnienie.

Postanowienie powyższe tyczy się również dozorców drogowych i mostowych, zamianowanych na stałe przed wydaniem niniejszego rozporządzenia, a nieposiadających kwalifikacyj, wymaganych w § 10.

§ 12.

Przy przyjmowaniu na stanowiska dozorców drogowych i mostowych, przy równorzędnych kwalifikacjach pierwszeństwo mają wysłużeni podoficerowie wojsk polskich, mający za sobą nienaganną służbę wojskową.

Podoficerowie wojsk inżynierskich mają pierwszeństwo przed podoficerami innych rodzajów broni.

§ 13.

Dozorcy drogowi i mostowi winni posiadać znajomość ustaw i przepisów porządkowych na drogach publicznych, zwłaszcza znajomość postępowania karnego przy wykonywaniu tych ustaw i przepisów.

Do stwierdzenia znajomości wymienionych ustaw i przepisów powołaną jest władza przełożona dozorcy drogowego względnie mostowego

§ 14.

Na stałych dróżników winni być przyjmowani przedewszystkiem wysłużeni żołnierze wojsk polskich, umiejący czytać i pisać i mający dobrą opinję ze służby wojskowej, a dopiero w braku takich kandydatów inne osoby, obeznane z robotami drogowemi. Przy równych innych kwalifikacjach znajomość rzemiosł, potrzebnych do robót drogowych, jak n. p. brukarstwa, ciesielstwa, kowalstwa i t. p. daje kandydatowi pierwszeństwo do zajęcia posady drożnika.

§ 15.

Kandydat na stałego dróżnika może być przyjęty dopiero po upływie roku służby próbnej i po stwierdzeniu przez jego władzę przełożoną znajomości obowiązujących na drogach przepisów porządkowych.

§ 16.

Kandydaci na stanowiska dozorców drogowych, mostowych i drożników, winni przedstawić świadectwo lekarskie, stwierdzające, że nie posiadają wad i braków fizycznych, któreby im przeszkadzały w pełnieniu służby

§ 17.

Personel techniczny drogowy obowiązany jest czuwać, aby dozorcy i drożnicy znali obowiązujące przepisy porządkowe na drogach publicznych.

§ 18.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Śląska Rada Wojewódzka.

Przewodniczący:

w z.

(—) Dr. Saloni

Wicewojewoda.

3.

Obwieszczenie.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 15. II. 1936 r., zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 17. III. 1936 r. L. dz. Sm. 288 pobierać się będzie na rok rachunkowy 1936|37 tytułem podatku budynkowego od pospolitej wartości budynków łącznej wartości do 50 000.—zł 4,5 ‰, od łącznej wartości 50 000,-zł do 100 000,-zł 5,5 ‰, od łącznej wartości 100 000,-zł, i powyżej 6,5 ‰.

Łagiewniki, dnia 15-go maja 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

KOMUNIKAT

Do P. T. Abonentów

Gazety Powiatowej.

Zamówienie Gazety Powiatowej uskutecznić można w każdym Urzędzie Pocztowym zapomocą przekazu rozrachunkowego, który można otrzymać w odnośnych Urzędach Pocztowych za opłatą jednego grosza.

O ileby Urzędy Pocztowe nie przyjmowały prenumeraty na Gazetę Powiatową prosimy P. T. Abonentów należność przekazać do Powiatowej Kasy Komunalnej lub na konto P. K. O. Nr. 300 095.

Prenumerata Gazety Powiatowej wynosi miesięcznie 2,— zł, kwartalnie 6,— zł.

Redakcja Gazety Powiatowej.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1936. Nr. 23.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 30. maja 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor w z. Orliński Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Ustawa z dnia 11 marca 1936 r. o Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu Terytorjalnego w Województwie Śląskiem.
2. Rozporządzenie Wojewody Śląskiego z dnia 17 marca 1936 r. o organizacji i trybie postępowania Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla samorządu terytorjalnego w Województwie Śląskiem.
3. Obwieszczenie w sprawie założenia osady w Łagiewnikach.
4. Uchwała Rady gminnej Świętochłowicach w sprawie ustalenia stawki do poboru podatku od placów budowlanych na rok 1936/37.
5. Ogłoszenie dot. urlopów. Naczelnika Gminy i Okręgu Urzędowego w Godulі.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Ustawa

z dnia 11 marca 1836 roku

o Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu Terytorjalnego w Województwie Śląskiem.

Art. 1.

Dla celów oddłużenia i obniżenia kosztów administracji poszczególnych związków samorządowych w Województwie Śląskiem powołuje się przy Urzędzie Wojewódzkim Śląskim — Komisję Oszczędnościowo - Oddłużeniową dla Samorządu Terytorjalnego w Województwie Śląskiem. Komisja ta w dalszym ciągu niniejszej ustawy będzie nazywana Komisją.

Art. 2.

1. W skład Komisji wchodzą: przewodniczący, powołany przez Wojewodę Śląskiego w porozumieniu ze Śląską Radą Wojewódzką; wyznaczeni przez Wojewodę Śląskiego delegaci Wydziałów Samorządowego, Przemysłu i Handlu oraz Skarbowego Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego; dwóch przedstawicieli Śląskiej Rady Wojewódzkiej, wybranych przez nią zwykłą większością głosów ze swego grona lub z pośród innych osób; członkowie, w liczbie najwyżej pięciu, powołani na wniosek przewodniczącego Komisji przez Wojewodę Śląskiego.

2. Szczegółową organizację oraz tryb postępowania Komisji ustali rozporządzenie Wojewody Śląskiego.

Art. 3.

1. Do kompetencji Komisji w zakresie akcji oszczędnościowej i oddłużeniowej należą wszystkie sprawy, przekazane komisjom oszczędnościowo-oddłużeniowym dla samorządów przy urzędach wojewódzkich — rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o poprawie gospodarki i finansów związków samorządowych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 846), w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 506).

2. Komisja w działalności swej w zakresie akcji oszczędnościowej i oddłużeniowej podporządkowana jest Centralnej Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu, powołanej wymienionem w ust. 1 niniejszego artykułu rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r.

3. Postępowanie oddłużeniowe przed Komisją Oszczędnościowo-Oddłużeniową dla Samorządu Terytorjalnego w Województwie Śląskiem powinno być wszczęte w terminie do dnia 31 grudnia 1936 roku; wszczęte po tym terminie niema skutków prawnych.

Art. 4.

1. Komisja może dokonywać wydatków na cele, związane z jej działalnością, na podstawie ustalonego dla niej budżetu.

2. Budżet Komisji na okres, odpowiadający okresowi budżetowemu związków samorządowych, ustala przewodniczący Komisji, Budżet ten podlega zatwierdzeniu Wojewody Śląskiego.

Art. 5.

1. Koszty funkcjonowania Komisji, ustalone na podstawie zatwierdzonego budżetu, rozdziela się pomiędzy powiatowe związki samorządowe i miasta Województwa Śląskiego, proporcjonalnie do sumy dochodów zwyczajnych tych samorządów.

2. Komisja może zwalniać w całości lub częściowo niektóre powiatowe związki samorządowe i miasta, wykazujące niedobór budżetowy, od ponoszenia kosztów, połączonych z działalnością Komisji.

Art. 6.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 7.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Wojewodzie Śląskiemu.

Marszałek:

(—) Grzesik.

2.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 17 marca 1936 r.

o organizacji i trypie postępowania Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla samorządu terytorjalnego w Województwie Śląskiem.

Na podstawie ust. 2 art. 2 ustawy z dnia 11 marca 1936 r. o Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu Terytorjalnego w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 7, poz. 11) zarządzam co następuje:

§ 1.

1. Rozporządzenie niniejsze normuje organizację i tryb postępowania Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu Terytorjalnego w Województwie Śląskiem, powołanej przy Urzędzie Wojewódzkim Śląskim ustawą z dnia 11 marca 1936 r. (Dz. U. Śl. Nr. 7, poz. 11).

2. W dalszym ciągu niniejszego rozporządzenia Komisja Oszczędnościowo-Oddłużeniowa dla Samorządu Terytorjalnego w Województwie Śląskiem nazywana będzie „Komisją".

§ 2.

1. Mianowany przez Wojewodę Śląskiego przewodniczący Komisji przewodniczy na jej posiedzeniach, kieruje pracami Komisji, reprezentuje ją nazewnątrz i wykonywa wszelkie inne czynności w zakresie akcji oszczędnościowo-oddłużeniowej, powierzone przewodniczącym komisyj oszczędnościowo-oddłużeniowych dla samorządu przy urzędach wojewódzkich — rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 846) w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 506), rozporządzeniem niniejszem oraz instrukcjami Centralnej Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu, powołanej powyżej wymienionem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej.

2. Poszczególne prace przewodniczący Komisji może zlecać członkom Komisji lub rzeczoznawcom.

3. W zastępstwie przewodniczącego przewodniczy na posiedzeniach członek Komisji, wyznaczony przez Wojewodę Śląskiego.

§ 3.

Sekretarza Komisji powołuje Wojewoda Śląski. Sekretarz prowadzi biuro Komisji.

§ 4.

1. Przewodniczący Komisji i sekretarz mogą otrzymywać ryczałtowe odszkodowanie, którego wysokość określa Wojewoda Śląski.

2. Członkowie Komisji mają prawo do zwrotu kosztów podróży i diet za dni posiedzeń oraz w razie wyjazdów służbowych; dieta wynosi 15 zł.

§ 5.

Na posiedzenia Komisji powinni być wzywani wszyscy jej członkowie. Do ważności posiedzeń Komisji konieczna jest obecność połowy członków, w tem przewodniczącego Komisji lub jego zastępcy. Uchwały Komisji zapadają większością głosów obecnych członków, w razie równości głosów przeważa zdanie, za którem wypowiedział się przewodniczący.

§ 6.

1. Komisja ma prawo badać budżety, zamknięcia rachunkowe, sprawozdania i wszelkie akta i dokumenty poszczególnych związków samorządowych, tudzież ich urządzeń, zakładów i przedsiębiorstw oraz przeprowadzać lustracje na miejscu przez swych delegatów i rzeczoznawców.

2. Zarządy związków samorządowych i związków celowych (międzykomunalnych) oraz zarządy urządzeń, zakładów i przedsiębiorstw komunalnych, podlegających kompetencji Komisji, obowiązane są dostarczyć na żądanie Komisji wszelkich materjałów i informacyj.

§ 7.

Władze administracji ogólnej i władze samorządowe w Województwie Śląskiem obowiązane są udzielać Komisji wszelkich potrzebnych informacyj oraz pomocy, niezbędnej do wykonywania jej obowiązków.

§ 8.

W zakresie akcji oszczędnościowej Komisja po zbadaniu gospodarki danego związku samorządowego jego urządzeń zakładów lub przedsiębiorstw, uchwala wnioski, które przedstawia właściwej władzy nadzorczej nad związkiem samorządowym i przewodniczącemu Komisji Centralnej.

§ 9.

1. Wniosek o wszczęcie postępowania oddłużeniowego, zgłoszony przez zainteresowane strony lub władzę nadzorczą, powinien być umotywowany. Do wniosku należy dołączyć budżet na rok bieżący, zamknięcie rachunkowe za ostatni rok budżetowy oraz wykaz wszelkich długów ze wskazaniem tytułów, wysokości oprocentowania i terminów płatności.

2. Przewodniczący Komisji może zarządzić uzupełnienie danych, uzasadniających wniosek.

§ 10.

1. Komisja rozpatruje wniosek o wszczęcie postępowania oddłużeniowego na posiedzeniu bez udziału stron i bądź zarządza wszczęcie postępowania, bądź odrzuca wniosek. Komisja może odroczyć decyzję celem uzupełnienia danych.

2. Postanowienie o wszczęciu postępowania oddłużeniowego przewodniczący Komisji ogłasza w Monitorze Polskim, w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego oraz w poczytnym dzienniku miejscowym.

3. O odrzuceniu wniosku przewodniczący zawiadamia wnioskodawcę.

§ 11.

1. O posiedzeniu Komisji, na którem ma być rozpatrywany plan oddłużenia, przewodniczący ogłasza w Monitorze Polskim, w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego oraz w poczytnym dzienniku miejscowym, conajmniej na dwa tygodnie przed terminem posiedzenia.

2. Strony mogą składać wyjaśnienia na posiedzeniu Komisji osobiście lub przez pełnomocników.

§ 12.

1. Po rozpatrzeniu projektu planu oddłużenia i wysłuchaniu stron, które się stawią, Komisja bądź ustala plan oddłużenia, bądź umarza postępowanie oddłużeniowe.

2. Plan oddłużenia, ustalony przez Komisję, przewodniczący Komisji ogłasza w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego. Zawiadomienie o ogłoszeniu planu oddłużenia przewodniczący Komisji ogłasza w Monitorze Polskim i w poczytnym dzienniku miejscowym. Postanowienie o umorzeniu postępowania przewodniczący Komisji ogłasza w Monitorze Polskim, w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego i w poczytnym dzienniku miejscowym.

§ 13.

W razie zgłoszenia w terminie sprzeciwu przeciwko planowi oddłużenia, ustalonemu przez Komisję, przewodniczący Komisji przesyła plan oddłużenia wraz z aktami sprawy, zgłoszonemi sprzeciwami oraz własnym wnioskiem do Centralnej Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu.

§ 14.

1. Odpisy prawomocnego planu oddłużenia przewodniczący Komisji przesyła zainteresowanemu związkowi samorządowemu oraz władzy nadzorczej, sprawującej nadzór nad gospodarką i finansami danego związku samorządowego.

2. Wierzyciele związku samorządowego, objęci planem oddłużenia, otrzymują na żądanie dotyczące ich wyciągi z planu oddłużenia z wypisem prawomocnego postanowienia, zatwierdzającego plan oddłużenia.

§ 15.

Wszelkie obwieszczenia, odpisy i wyciągi, przewidziane w postępowaniu oddłużeniowem, podpisują przewodniczący oraz sekretarz.

§ 16.

Lokal biurowy Komisji mieści się w Urzędzie Wojewódzkim Śląskim.

§ 17.

1. Budżet Komisji, o którym mowa w art. 4 ustawy, powinien zawierać następujce pozycje:

po stronie wydatków:

1) wydatki osobowe,
2) diety i koszty podróży,
3) wynagrodzenie rzeczoznawców,
4) koszty ogłoszeń,
5) inne wydatki;

po stronie dochodów:

1) wpłaty związków samorządowych,
2) inne dochody.

2. Okres budżetowy Komisji odpowiada okresowi budżetowemu związków samorządowych, może jednak obejmować okres krótszy, jeżeli plan prac Komisji przewiduje zakończenie jej czynności przed upływem okresu budżetowego.

§ 18.

1. Koszty funkcjonowania Komisji ustalone na podstawie zatwierdzonego budżetu Komisji zostaną rozdzielone pomiędzy powiatowe związki samorządowe i miasta proporcjonalnie do sumy dochodów zwyczajnych tych związków, osiągniętych w roku budżetowym 1933/34.

2. Obliczenia kwot, przypadających od związków samorządowych, wymienionych w ust. I., dokonuje Urząd Wojewódzki Śląski.

§ 19.

Kwoty, przypadające od związków samorządowych tytułem pokrycia kosztów Komisji, mają być wpłacone przez nie do I. Urzędu Skarbowego w Katowicach na rachunek bieżący Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Budżetowo-Gospodarczy, Komisja Oszczędnościowo-Oddłużeniowa dla Samorządu Terytorjalnego w Województwie Śląskiem) — w terminie, który oznaczy Wojewoda Śląski.

§ 20.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Wojewoda Śląski

(—) Dr. Grażyński.

3.

Obwieszczenie

w sprawie założenia osady w Łagiewnikach.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że p. Anastazja Mokrosowa, zamieszkała w Łagiewnikach, zamierza zabudować teren, położony pomiędzy ul. Kościelną a szosą Chorzowską i stawiła wniosek o potrzebne zezwolenie.

Plany wyżej wymienionego terenu wyłożono w tutejszym Urzędzie gminnym, pokój nr. 11 w czasie od 28 maja 1936 r. do 17 czerwca 1936 r. włącznie w godzinach urzędowych.

Sprzeciwy mogą strony zainteresowane wnosić w ciągu 3 tygodni, najpóźniej do 17 czerwca 1936 r. włącznie do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Sprzeciwy wniesione po wyżej wymienionym terminie nie będą uwzględnione.

Łagiewniki, dnia 25-go maja 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

4.

Uchwała

Rady gminnej w Świętochłowicach na posiedzeniu w dniu 26. 3. 1936 r.

Ustalenie stawki do poboru podatku od placów budowlanych na rok 1936/37.

Ustala się stawkę do poboru podatku od placów budowlanych i gruntów które uzyskały charakter placów budowlanych wskutek pociągnięcia linji regulacyjnej — na 6‰ od wartości pospolitej tychże placów.

Stawka obowiązuje na rok rachunkowy 1936/37.

O. p. p.

(—) W. Polak, przewodniczący

(—) Świerk, Sładek, Stroba, Szopa

(—) Hajduk, protokolant.

Uchwała.

Zatwierdza się na podstawie art. 1, 3 pkt. 4 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. 3. 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9, poz. 16).

Świętochłowice, dnia 7. maja 1936 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Brzoska, Tkocz, Sieja.

Ogłoszono!

Świętochłowice, dnia 13. 5. 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) W. Polak.

5.

Ogłoszenie

Panu Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego w Goduli Rudzkiemu udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 12 czerwca do 25 lipca 1936 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi gmin p. Andrzejewskiemu.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1936. Nr. 24.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 6. czerwca 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor w z. Orliński Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 26 maja 1936 r. o wartości jednego grama czystego złota.
2. Urlop. Naczelnika Gminy i Okręgu Urzędowego w Orzegowie.
3. Statut Okręgu Urzędowego w Brzozowicach-Kamieniu w sprawie poboru opłat administracyjnych za czynności i poświadczenia urzędowe.
4. Uchwała Rady Gminnej w Brzozowicach-Kamieniu o obowiązku świadczeń drogowych w naturze.
5. Założenie osady w Łagiewnikach.
6. Założenie osady w Łagiewnikach.
7. Komunikat.
8. Ogłoszenie przetargowe

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 26 maja 1936 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

(Mon. Polski Nr. 126, poz. 227).

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) ustalam na miesiąc czerwiec 1936 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:

(—) E. Kwiatkowski.

2.

Ogłoszenie.

Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego w Orzegowie p. Piotrowi Tomankowi udzieliłem urlopu zdrowotnego na czas od 3 do 30 VI. br.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi gminy p. Janowi Szewczykowi

Świętochłowice, dnia 30 maja 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

Za zgodność:

(—) Mgr. Koraszewski
referendarz.

3.

Statut

Okręgu Urzędowego w Brzozowicach-Kamieniu w sprawie poboru opłat administracyjnych za czynności i poświadczenia urzędowe.

Na podstawie uchwały Wydziału Okręgu Urzędowego z dnia 25 maja 1936 r. łącznie z § 6 ustawy o daninach komunalnych w brzmieniu ustawy z dnia 26 sierpnia 1921 r. (Zb. ust. str. 495) wydaje się na obwód Okręgu Urzędowego Brzozowice-Kamień następujący statut.

§ 1.

Za niżej określone czynności pobiera się następujące opłaty:

1) Za zaświadczenia każdego rodzaju wystawione w interesie prywatnym z wyjątkiem zaświadczeń, które w myśl odnośnych przepisów wolne są od opłat, a o ile w niniejszym statucie nie przewidziano innych stawek . . 0,50 zł

2) Za drugie wydanie książki roboczej 0,50 zł

3) Za świadectwo moralności:

I. wygotowanie . . . . 1,00 zł

II. wygotowanie . . . . 3,00 zł

4) Za świadectwo zdolności do zawarcia małżeństwa zagranicą . . . . . . 3,— zł

5) Od rzeczy znalezionych w wartości do 100 zł 5%, najmniej . . . . 1,— zł

w wartości ponad 100 zł 4%, najmniej 5,— zł

§ 2.

Wolne są od opłat: zezwolenia na pogrzebanie zwłok, zaświadczenia w sprawach emerytur i wszelkiego rodzaju rent jak również wszelkie sprawy urzędowe.

§ 3.

Naczelnik Okręgu Urzędowego może w poszczególnych wypadkach opłatę obniżyć lub znieść, jeżeli płatnik nie może jej uiścić.

§ 4.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Brzozowice-Kamień, dnia 25 maja 1936 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) Lelonek.

Powyższy statut podaję do publicznej wiadomości z tem, że statut ten nie wymaga zatwierdzenia władzy nadzorczej.

Brzozowice-Kamień, dnia 27 maja 1936 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) Lelonek.

4.

Uchwała

rady gminnej w Brzozowicach-Kamieniu

z dnia 20-go marca 1936 r.

o obowiązku świadczeń drogowych w naturze, powzięta na podstawie art. 23, 24 i 25 ustawy z dnia 9 stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 3, poz. 3).

§ 1.

Celem umożliwienia naprawy dróg gminnych zaprowadza się obowiązkowe świadczenia drogowe w naturze, polegające na odrobieniu dniówek pieszych lub konnych.

§ 2.

Ogólne koszty robocizny przy projektowanych robotach drogowych wynoszą:

a) Przebudowa ul. Marsz. Piłsudskiego część wschodnia . . . . zł 7.347,50

Z tego będzie pokryte w drodze świadczeń w naturze zaokrąglono na 4.800,— zł.

§ 3.

Do świadczeń drogowych w naturze na powyższy cel obowiązane są osoby fizyczne jak również prawne, które w roku 1934 wzgl. 1935 podlegały płaceniu państwowego podatku dochodowego, którym w roku 1935 wymierzono państwowy podatek gruntowy oraz samoistny podatek budynkowy, tudzież, które na rok 1935 wykupiły świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne.

§ 4.

Wysokość wszystkich podatków, wymienionych w § 3, wynosi:

a) państwowy podatek dochodowy 30.403,— zł

b) „ „ gruntowy 1.997,— zł

c) samoistny „ budynkowy 31.268,— zł

d) podatek od świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych . . 16.342,— zł

Razem 80.000,— zł.

§ 5.

Z porównania kwot wymienionych w § 2 i 4, wypada tytułem świadczeń drogowych w naturze na każdego jednego złotego podatku kwota zł 0,06

§ 6.

Przypadające według powyższego obliczenia świadczenia drogowe w naturze będą pobrane przez odrobienie:

a) jednego dnia pieszego za każdych 4,80 zł

b) jednego dnia ciągłego (furmanka 2 konna) za każdych . . . . . 12,00 zł

przyczem 3 dni furmanki jednokonnej liczy się za 2 dni furmanki dwukonnej. Najniższy wymiar świadczeń w naturze wynosi 1 dzień robocizny pieszej, a dla posiadających konie 1 dzień robocizny konnej.

§ 7.

Obowiązani do świadczeń w naturze mogą zamiast nich uiścić w kasie gminnej należność w gotówce w wysokości rzeczywistych kosztów najemnej robocizny pieszej względnie ciągłej. Ci, którym nie wypada do odrobienia pełna dniówka płacą należność w wysokości obliczonej według § 5. Należności te winne być uiszczone w ciągu dni 14-tu od dnia doręczenia wymiaru. Zamiast gotówki mogą być uiszczone za obopólną zgodą w tej samej wartości materjały budowlane jak: kamień, drzewo, piasek itp.

§ 8.

Od obowiązku dostarczenia środków przewozowych zwolnione są następujące instytucje i osoby;

a) urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe i komunalne,

b) instytucje użyteczności publicznej, służące celom społecznym, kulturalnym i gospodarczym.

Nadto od obowiązku dostarczenia środków przewozowych wolni są ich posiadacze, o ile chodzi o następujące środki przewozowe:

a) do których utrzymania funkcjonarjusze państwowi są obowiązani,

b) służące do przewożenia poczty,

c) licencjonowane ogiery i klacze, utrzymywane tylko w celach hodowlanych, klacze zaś z źrebiętami ssącemi w okresie 2 miesięcy,

d) konie stale pracujące w kopalniach pod powierzchnią ziemi.

§ 9.

Zarząd gminny może w wyjątkowych wypadkach zwolnić obowiązanych do świadczeń w naturze.

§ 10.

Jeżeli zobowiązany do świadczeń w naturze nie wypełni tego obowiązku, albo wypełni go niezupełnie, Urząd gminny nakaże wykonanie brakującego świadczenia na koszt zobowiązanego. Urosłe z tego powodu wydatki będą ściągnięte od zobowiązanego w postępowaniu przymusowem.

§ 11.

Uchwała niniejsza po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą wraz z wykazem obowiązanych do świadczeń drogowych w naturze, będzie wyłożona do publicznego przeglądu na przeciąg 14 dni. W tym czasie każdy zobowiązany do świadczeń może wnieść sprzeciw do Urzędu gminnego. Od odmownej decyzji Urzędu gminnego służy odwołanie do władzy nadzorczej w przeciągu 14 dni od dnia następnego po utrzymaniu decyzji.

§ 12

Uchwała niniejsza obowiązuje na rok budżetowy 1936|37.

Brzozowice-Kamień, dnia 20 marca 1936 r.

Zarząd gminny

(—) Lelonek, (—) Krauza, (—) Kala.

Rada gminna

(—) Łapok, (—) Wydera, (—) Kłosek.

Wydział Powiatowy

L. dz. Sm. 413.

Uchwała.

Zatwierdza się na podstawie art. 25 ustawy z dnia 9 stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 3, poz. 3).

Świętochłowice, dnia 7 maja 1936 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel, (—) Brzóska, (—) Tkocz, (—) Sieja.

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 11 maja 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

z p.

(—) pieczęć)

(Mgr. Koraszewski)
referendarz.

Podaję do publicznej wiadomości, że powyższa uchwała Rady gminnej wraz z wykazem obowiązanych do świadczeń drogowych w naturze wyłożona będzie do publicznego przeglądu na przeciąg dni 14-tu, mianowicie od 8 — 21 VI. rb. włącznie w Urzędzie gminnym w Brzozowicach-Kamieniu, pokój nr. 6, w którym to czasie każdy zobowiązany do świadczeń może wnieść sprzeciw do tut. Urzędu gminnego.

Brzozowice-Kamień, dnia 25 maja 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Lelonek.

5.

Obwieszczenie.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że p. Józef Kaczmarek, zamieszkały w Łagiewnikach, zamierza zabudować teren, położony pomiędzy ul. Kościelną a Chorzowską, i stawił wniosek o potrzebne zezwolenie.

Plany wyżej wymienionego terenu wyłożono w tutejszym Urzędzie gminnym, pokój nr. 11, w czasie od 2 czerwca 1936 r. do 22 czerwca 1936 roku włącznie, w godzinach urzędowych.

Sprzeciwy mogą strony zainteresowane wnosić w ciągu 3 tygodni najpóźniej do 22-go czerwca 1936 r. włącznie, do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Sprzeciwy, wniesione po wyżej wymienionym terminie, nie będą uwzględnione.

Łagiewniki, dnia 29 maja 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

6.

Obwieszczenie.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że p. Emil Franusz, zamieszkały w Chorzowie, zamierza zabudować teren, położony pomiędzy ul. Kościelną a szosą Chorzowską i stawił wniosek o potrzebne zezwolenie.

Plany wyżej wymienionego terenu wyłożono w tutejszym Urzędzie gminnym, pokój nr. 11, w czasie od 30 maja do 19 czerwca 1936 r. włącznie w godzinach urzędowych.

Sprzeciwy mogą strony zainteresowane wnosić w ciągu 3 tygodni, najpóźniej do 19 czerwca 1936 r. włącznie, do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Sprzeciwy wniesione po wyżej wymienionym terminie nie będą uwzględnione.

Łagiewniki, dnia 26 maja 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

KOMUNIKAT

7.

Komisaryczny Sejmik Powiatowy na nadzwyczajnem posiedzeniu w dniu 3 czerwca br. uchwalił dla upamiętnienia dziesięciolecia rządów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Pana Profesora Ignacego Mościckiego oraz dla zamanifestowania udziału swego w tworzeniu najlepszych sił obronnych Państwa Polskiego zakupić jeden samolot R. W. D.

8.

Wydział Powiatowy Świętochłowice

ogłasza

pisemny przetarg publiczny

na wykonanie i dostawę:

1) kamieni betonowych, hektometrowych, kilometrowych i ochronnych,
2) żelaznych znaków informacyjnych drogowych,
3) słupków do drzewek przydrożnych dla drogi państwowej Michałkowice—Brzeziny Śl.

Oferty można składać na całość lub też część dostaw objętych przetargiem.

Warunki i potrzebne formularze ofertowe można nabyć za opłatą w godzinach urzędowych w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Świętochłowicach pokój № 9.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie wolny wybór oferenta, możność unieważnienia przetargu bez podania powodów oraz podział dostaw względnie robót pomiędzy kilku oferentów.

Do ofert należy dołączyć kwit Powiatowej Kasy Komunalnej w Świętochłowicach na złożone wadjum w wysokości 5% oferowanej kwoty w gotówce lub papierach wartościowych według zarządzenia Ministra Skarbu.

Oferenci wykazujący się zaświadczeniem o popieraniu Polskiego Komitetu Normalizacyjnego mają pierwszeństwo przy równowartych ofertach.

Oferty składać należy do dnia 15 czerwca 1936 r. godz. 9-tej w kopertach zalakowanych pod adresem — Wydział Powiatowy w Świętochłowicach z napisem „Oferta na dostawę kamieni i znaków drogowych na szosie Michałkowice-Brzeziny Śl.“

Publiczne otwarcie ofert nastąpi w terminie jak wyżej w gmachu Powiatowego Zarządu Drogowego w Świętochłowicach pokój № 5.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński
Starosta.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1936. Nr. 25.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 13. czerwca 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor w z. Orliński Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 maja 1936 r. o ulgach podatkowych dla nabywców pojazdów mechanicznych.
2. Statut gminy Wielkie Hajduki o samoistnym podatku komunalnym od uzyskanego zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych i zgłoszenia sprzedaży napojów alkoholowych i bezalkoholowych.
3. Przetarg na wykonanie czterech przepustów żelazobetonowych.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Dekret

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 7 maja 1936 r.

o ulgach podatkowych dla nabywców pojazdów mechanicznych.

(Dz. U. Rz. P. Nr. 39, z dnia 15 maja 1936 r. poz. 294)

Na podstawie art. 55 ust. 1. ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 30 marca 1936 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 186) postanawiam co następuje:

Art. 1.

1. Osobom fizycznym, które w okresie czasu od 1 kwietnia 1936 r. do 1 stycznia 1938 r. nabędą na własność pojazdy mechaniczne o cenie nabycia nieprzekraczającej 12.000,— zł przysługuje ulga w podatku dochodowym i specjalnym podatku od wynagrodzeń wypłacanych z funduszów publicznych, na zasadach unormowanych w dekrecie niniejszym.

2. Za pojazdy mechaniczne w rozumieniu ust. 1. uważa się wszelkie samochody, ciągniki i motocykle.

Art. 2.

1. Ulga przysługuje wyłącznie osobom, które nabyły nowe pojazdy mechaniczne u sprzedawców, trudniących się zawodowo na obszarze Rzeczypospolitej sprzedażą, montażem lub produkcją pojazdów mechanicznych.

2. Nabywcy pojazdów mechanicznych, którym z tytułu nabycia pojazdów przysługuje ulga w podatku dochodowym na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 2, poz. 6) oraz na podstawie przepisów dekretu niniejszego, mają prawo wyboru podstawy prawnej do zastosowania ulgi

Art. 3.

1. Ulga, przewidziana w art. 1 ust. 1, przyznawana będzie przez potrącenie sum wydatkowanych na nabycie pojazdu mechanicznego z opodatkowanego według działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym dochodu, uzyskanego w roku, w którym należność za nabyty pojazd mechaniczny została całkowicie uiszczona jak również z wynagrodzeń, opodatkowanych podatkiem dochodowym według działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym lub podatkiem specjalnym od wynagrodzeń wypłacanych z funduszów publicznych i otrzymanych w roku nabycia pojazdu mechanicznego.

2. Jeżeli cena nabycia pojazdu mechanicznego przekracza sumę dochodu według działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym, uzyskanego w roku, w którym należność za nabyty pojazd została całkowicie uiszczona, bądź też sumę otrzymanych w roku nabycia pojazdu wynagrodzeń, podlegających podatkowi według działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym lub specjalnemu podatkowi od wynagro-

dzeń wypłacanych z funduszów publicznych, nadwyżka ceny nabycia będzie potrącona z dochodu lub wynagrodzenia, uzyskanego w ciągu następnych dwóch lat.

Art. 4.

1. Osoby, ubiegające się o ulgę w podatku dochodowym według działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym, powinny złożyć podanie do urzędu skarbowego, właściwego dla wymiaru państwowego podatku dochodowego, przed uprawomocnieniem się wymiaru tego podatku na rok podatkowy bezpośrednio następujący po roku, w którym należność za nabyty pojazd mechaniczny została całkowicie uiszczona.

2. Osoby, ubiegające się o ulgę w podatku dochodowym według działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym, w specjalnym podatku od wynagrodzeń wypłacanych z funduszów publicznych, bądź też w obydwu tych podatkach równocześnie, powinny złożyć podanie do urzędu skarbowego, w którego okręgu mają miejsce zamieszkania w czasie wnoszenia podania o ulgę. Podanie powinno być wniesione w terminie do dnia 1 kwietnia roku następującego bezpośrednio po roku, w którym należność za nabyty pojazd mechaniczny została całkowicie uiszczona.

3. Do podań wymienionych w ust. 1 i 2, należy dołączyć zaświadczenie sprzedawcy, zawierające następujące dane:

1) imię i nazwisko nabywcy,

2) rodzaj, typ i numer motoru sprzedanego pojazdu,

3) datę zawarcia umowy o sprzedaż,

4) wysokość ceny sprzedażnej i datę całkowitego jej uiszczenia,

5) Oświadczenie sprzedawcy, że sprzedany pojazd jest nowy,

6) znaczenie, iż zaświadczenie wydane zostało w celu uzyskania ulg, przewidzianych w dekrecie niniejszym.

4. Osoby, ubiegające się o ulgę w podatku dochodowym według działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym oraz w specjalnym podatku od wynagrodzeń wypłacanych z funduszów publicznych, powinny ponadto dołączyć do podania zestawienie wynagrodzeń otrzymanych w ciągu roku, w którym pojazd nabyto oraz potrąconego od tych wynagrodzeń podatku dochodowego tudzież specjalnego podatku od wynagrodzeń wypłacanych z funduszów publicznych.

Art. 5.

Od decyzji urzędu skarbowego w sprawie przyznania ulgi przysługuje prawo odwołania w terminie dni trzydziestu od daty doręczenia decyzji do właściwej władzy skarbowej II instancji.

Art. 6.

Sprzedawca pojazdu mechanicznego, który w zaświadczeniu, wymienionem w art. 4 ust. 3, podaje świadomie nieprawdziwe dane, podlega odpowiedzialności jak za przestępstwo, przewidziane w art. 176 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 14, poz. 134).

Art. 7.

Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 8.

Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów:

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Skarbu:

(—) E. Kwiatkowski.

2.

Statut

gminy Wielkie Hajduki

o samoistnym podatku komunalnym od uzyskanego zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych i zgłoszenia sprzedaży napojów alkoholowych i bezalkoholowych.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30), wprowadza się za zgodą Rady Gminnej Wielkie Hajduki podatek od uzyskanego zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych i zgłoszenia sprzedaży napojów alkoholowych o zawartości alkoholu do $4^1/_2\%$, piwa oraz napojów bezalkoholowych.

§ 1.

Opodatkowaniu podlegają:

1) uzyskane zezwolenia na sprzedaż hurtową i detaliczną napojów alkoholowych

2) zgłoszenia sprzedaży na obszarze gminy W. Hajduki napojów alkoholowych o zawartości alkoholu do $4^1/_2\%$, piwa oraz napojów bezalkoholowych.

§ 2.

Od podatku wolne jest:

1) udzielone wdowie po dotychczasowym właścicielu przedsiębiorstwa zezwolenie na dalsze prowadzenie tego przedsiębiorstwa w rozmiarach w jakich tenże zezwolenie to posiada,

2) zgłoszenie sprzedaży napojów alkoholowych o zawartości alkoholu do $4^1/_2$ % piwa oraz napojów bezalkoholowych dokonane przez wdowę po dotychczasowym właścicielu przedsiębiorstwa.

§ 3.

Do uiszczenia podatku obowiązana jest osoba, której udzielono zezwolenia, wymienionego w punkcie 1 § 1, względnie osoba, która dokonała zgłoszenia sprzedaży napojów alkoholowych o zawartości alkoholu do $4^1/_2$ %, piwa oraz napojów bezalkoholowych.

§ 4.

Podatek wynosi, jeżeli przedsiębiorstwo należy:

a) do I. kategorji świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw handlowych . . 3.000,— zł

b) do II. kategorji świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw handlowych . . 2.000,— zł

c) do III. kategorji świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw handlowych 1.500,— zł

d) do IV. kategorji świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw handlowych 1.000,— zł

e) poniżej IV. kategorji świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw handl. 500,— zł

§ 5.

W razie przejęcia przedsiębiorstwa przez innego przedsiębiorcę i przepisania zezwolenia lub zgłoszenia sprzedaży na tego ostatniego podatek wynosi:

a) w razie przejęcia w ciągu trzech lat od daty udzielenia poprzedniego zezwolenia . 90%

b) w razie przejęcia w ciągu 5 lat od term. tego 80%

c) „ „ „ 8 „ „ „ „ 70%

d) „ „ „ 10 „ „ „ „ 60%

e) „ „ w czasie ponad 10 lat od terminu tego 50%

tej stawki podatkowej, którąby przy pierwszem zezwoleniu wymierzyć należało.

Podatek zmniejsza się o 50% stawek ustalonych powyżej, jeżeli przedsiębiorstwo drogą sukcesji przejdzie na potomka w prostej linji dotychczasowego przedsiębiorcy.

§ 6.

Zezwolenie na rozszerzenie przedsiębiorstw wymienionych w § 1 podlega opodatkowaniu w następującej wysokości:

a) rozszerzenie zezwolenia na wyszynk napojów alkoholowych podlega opodatkowaniu w wysokości 50% stawek wymienionych w § 4.

b) rozszerzenie ubikacji przedsiębiorstwa trudniącego się sprzedażą napojów alkoholowych i bezalkoholowych oraz piwa podlega opodatkowaniu w wysokości do 50%, zależnie od wielkości rozszerzonych ubikacji.

§ 7.

Przy zezwoleniach na hurtowną sprzedaż napojów alkoholowych w zapieczętowanych naczyniach pobiera się podatek w wysokości 100% stawek, wymienionych w § 4, na detaliczną sprzedaż w naczyniach zamkniętych podatek w wysokości 50% stawek wymienionych w § 4.

§ 8.

Zgłoszenia sprzedaży napojów o zawartości do $4^1/_2$ % alkoholu i piwa podlega opodatkowaniu:

a) przy wyszynku tych napojów w wysokości 50%

b) przy sprzedaży ich w zamkn. naczyniach 10% stawek wymienionych w § 4

§ 9.

Zgłoszenia sprzedaży napojów bezalkoholowych podlega opodatkowaniu:

a) przy wyszynku tych napojów 25%

b) przy sprzedaży ich w zamkn. naczyniach 5% stawek wymienionych w § 4

Zgłoszenia sprzedaży napojów bezalkoholowych w kioskach urządzonych przez bezrobotnych jest wolne od podatku.

§ 10.

Podatek wymierza Zarząd gminny i uwidacznia należną kwotę podatkową w nakazach płatniczych. Wymierzony podatek płatny jest w ciągu dwuch tygodni od doręczenia nakazu płatniczego w kasie gminnej.

§ 11.

Zarząd gminny może wymierzone kwoty podatkowe w pojedyńczych wypadkach odpisać o ile przymusowe ściągnięcie tychże zagrozi egzystencji gospodarczej płatnika, lub w przewidywaniu bezskuteczności postępowania egzekucyjnego.

§ 12.

Przeciwko wymiarowi podatku służą płatnikowi środki prawne przewidziane w § 69 ustawy

z dnia 14 lipca 1893 r. o daninach komunalnych (Zb. ust. str. 152). Wniesienie środka prawnego nie wstrzymuje obobowiązku terminowego uiszczenia podatku.

§ 13.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągany będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, odsetek i kar za zwłokę według norm obowiązujących przy podatkach państwowych.

§ 14.

Winni naruszenia przepisów niniejszego statutu będą karani karą porządkową do wysokości 350,— zł o ile dany czyn nie podlega karze surowszej.

§ 15.

Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej powiatu świętochłowickiego.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego statutu traci moc obowiązującą:

statut z dnia 10. 12. 1934 r. o samoistnym podatku komunalnym od uzyskanego zezwolenia na sprzedaż trunków alkoholowych i zatwierdzonego zgłoszenia sprzedaży napojów bezalkoholowych.

Wielkie Hajduki, dnia 14. lutego 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Mgr. Grzbiela.

„Zatwierdza się na zasadzie art. 1, 16 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30)".

L. R. W. 5|a|33.

Katowice, dnia 23 kwietnia 1936 r.

Śląska Rada Wojewódzka
Przewodniczący

w z.

(pieczęć) podp. Dr. Saloni
Wicewojewoda.

O g ł o s z o n o !

Wielkie Hajduki, dnia 3. czerwca 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Mgr. Grzbiela.

3.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10

Rocznik 1936. Nr. 26.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Swiętochłowice, dnia 20. czerwca 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor w z. Orliński Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Dekret Prezydenta Rz. P. z dnia 7 maja 1936 r. o zmianie dekretu Prezydenta Rz. P. z dnia 3 grudnia 1935 r. o obniżeniu obciążenia daninami komunalnemi i o innych zmianach w finansach komunalnych.
2. Nadanie gminie Brzozowice — Kamień uprawnienia gminy miejskiej.
3. Urlopowanie Naczelnika gminy i Okręgu Urzędowego Wielka Dąbrówka.
4. Urlopowanie Naczelnika gminy i Okręgu Urzędowego Świętochłowice.
5. Wyłudzanie wsparć.
6. Stwierdzenie cholery drobiu.
7. Stwierdzenie cholery drobiu.
8. I. dodatek do statutów w sprawie stosunków prawnych urzędników gminy Brzozowice—Kamień.
9. Zatwierdzenie Jana Szkubacza jako niepłatnego ławnika gminy Lipiny.
10. Przetarg na wykonanie robót brukarskich.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Dekret

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 7 maja 1936 r.

o zmianie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o obniżeniu obciążenia daninami komunalnemi i o innych zmianach w finansach komunalnych.

(Dz. U. Rz. P. Nr. 39 z dnia 15 maja 1936 r. poz. 293)

Na podstawie art. 55 ust. 1. ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 30 stycznia 1936 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 186) postanawiam co następuje:

Art. 1.

W dekrecie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o obniżeniu obciążenia daninami komunalnemi i o innych zmianach w finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 544) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 8 dodaje się ustęp 2) o brzmieniu:

„Minister Skarbu przekaże również śląskiemu komunalnemu funduszowi pożyczkowo-zapomogowemu za czas do dnia 31 marca 1936 r. wpływy z tytułu wprowadzonego dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 503) specjalnego podatku od wynagrodzeń, wypłacanych przez położone na obszarze województwa śląskiego związki samorządu terytorjalnego i związki międzykomunalne oraz przez przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje, należące do wymienionych związków. Z wpływów tych będą udzielone zapomogi tym związkom samorządowym, które nie będą mogły utrzymać równowagi budżetowej";

2) w art. 10 w ust. 1. kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy: „na którego obszarze obowiązuje jedynie art. 8 ust. 2"

Art. 2.

Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Skarbu.

Art. 3.

Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej

(—) I. Mościcki.

2.

Ogłoszenie.

Podaje się do wiadomości, że Śląska Rada Wojewódzka na posiedzeniu w dniu 14 maja 1936 r. uchwaliła nadać gminie Brzozowice - Kamień z dniem 1 kwietnia 1936 r. na podstawie art. 60 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30 z roku 1936) zmienionej ustawą z dnia 23 marca 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9, poz. 16) uprawnienia gminy miejskiej w rozumieniu tej ustawy.

Świętochłowice, dnia 10 czerwca 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

z p.

(—) Mgr. Koraszewski
referendarz

3.

Ogłoszenie.

Panu Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego Józefowi Sieji z Wielkiej Dąbrówki udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 15. VI. do 15. VII. 1936 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi gminy p. Szczepanowi Wójcikowi.

Świętochłowice, dnia 10 czerwca 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

4.

Ogłoszenie.

Panu Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego Wiktorowi Polakowi z Świętochłowic udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 16. VI. do 13. VII. 1936 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi gminy p. Józefowi Hornikowi.

Świętochłowice, dnia 15 czerwca 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

5.

Dot. wyłudzania wsparć.

Ignacki Wiktor, stały mieszkaniec wsi Kobiele, gminy Porpliskiej pow. dziśnieńskiego, woj. wileńskiego, urodzony rzekomo dnia 15. VIII. 1921 r. od dłuższego czasu włóczy się po całej Polsce i wyłudza pod rozmaitemi pozorami zapomogi na rachunek gminy. W r. 1934 wspomniany Ignacki trafił do st. m. Warszawy i jako nieletni umieszczony został w zakładzie opiekuńczo-wychowawczym, narażając gminę Porpliską na poważne koszta. Odwieziony przymusowo do domu pozostawał przy rodzicach do wiosny 1935 r., zaś w miesiącu maju 1935 r. namówił brata swego Mikołaja, urodz. w r. 1923 do włoczęgostwa i obaj udali się w niewiadomym kierunku.

W razie ujawnienia miejsca ich pobytu należy wymienionych chłopców odesłać niezwłocznie do miejsca ich zamieszkania t. j. do gminy Porpliskiej w celu oddania ich rodzicom. Jednocześnie Zarząd gminy w Porpliszczach zastrzega, że z braku kredytów nie będzie zwracał kosztów utrzymania Ignackich przy ewentl. umieszczeniu ich w zakładach opiekuńczych.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

6.

Obwieszczenie.

Na podstawie § 365 Rozp. Min. Roln. z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Jana Kowolika w Chropaczowie, urzędowo stwierdzono cholerę drobiu.

Świętochłowice, dnia 10 czerwca 1936 r.

Starosta

w z.

(—) Mgr. Pietrański
Wicestarosta.

7.

Obwieszczenie.

Na podstawie § 365 Rozp. Min. Roln. z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Setkowicza Jakóba w Nowym Bytomiu urzędowo stwierdzono cholerę drobiu.

Świętochłowice, dnia 12 czerwca 1936 r.

Starosta

w z.

(—) Mgr. Pietrański
Wicestarosta.

8.

I. Dodatek

do statutów w sprawie stosunków prawnych, uposażenia, ustanowienia, mianowania i emerytowania urzędników gminy Brzozowice-Kamień oraz zaopatrzenia pozostałych po nich.

Na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3-go lipca 1891 r. (Zb. ust. str. 233) oraz ustawy z dnia 8-go lipca 1925 r. w sprawie oposażenia funkcjonarjuszów Województwa Śląskiego, tudzież funkcjonarjuszów Związków Komunalnych (Dz. Ust. Śl. nr. 11, poz. 28), oraz rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 12-go maja 1932 r. (Dz. Ust. Śl. nr. 14, poz. 31), oraz na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia dzisiejszego wydaje się dla gminy Brzozowice-Kamień następujący I-szy dodatek do wyżej wymienionych statutów.

§ 1.

Zdanie I-sze ustępu 1-go § 1-go statutu miejsc. dotyczącego stosunków prawnych, uposażenia, ustanowienia, mianowania i emerytowania urzędników byłej gminy Kamień oraz zaopatrzenia pozostałych po nich z dnia 15-go maja 1928 r. zmienia się w ten sposób, że starszy sekretarz z tytułem „Kierownik biur" swoje uposażenie pobierać ma według grupy VIII ustawy z dn. 9-go października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924).

§ 2.

W miejsce pomocy lekarskiej i ulgi w przejazdach państwowemi środkami komunikacyjnemi, przyznanych przez Państwo funkcjonarjuszom państwowem, przyznaje się funkcjonarjuszom pobierającym uposażenie na zasadach ustawy z dnia 9. X. 1923 r. (Dz. Ust. R. P. nr. 116, poz. 924) o ile nie są ubezpieczeni w kasach chorych, ekwiwalentowy dodatek komunalny:

a) dla urzędników nieżonatych i bezdzietnych wdowców 5%

b) dla urzędników żonatych miesięcznego uposażenia 10%

§ 3.

Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem 1-go lipca 1932 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą ustęp 5-ty § 11-go statutu miejscowego byłej gminy Brzozowice w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszy gminnych z dnia 13-go września 1925 r. oraz ustęp 4-ty § 14-go statutu miejscowego w sprawie stosunków prawnych, uposażenia, ustanowienia, mianowania i emerytowania urzędników byłej gminy Kamień oraz zaopatrzenia pozostałych po nich z dnia 15-go maja 1928 r.

Brzozowice Kamień, dnia 23. kwietnia 1936 r.

Zarząd gminny

(—) Lelonek (—) Kala (—) Krauza

Rada gminna

(—) Kłosek Walenty (—) Wydera Alojzy
(—) Tomala Tomasz (—) Łapok Mikołaj
(—) Złotoś Ryszard

U w i e r z y t e l n i o n y o d p i s.

Wydział Powiatowy.
L. dz. Sm. 470.

Uchwała.

I. dodatek do statutu gminy Brzozowice-Kamień z dnia 23. IV. 1936 r. w sprawie stosunków prawnych, uposażenia, ustanowienia, mianowania i emerytowania urzędników gminy Brzozowice-Kamień zatwierdza się na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (zb. ust. str. 233) łącznie z § 17 ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z dnia 30. VII. 1899 r. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 5. VIII. 1926 r. (Dz. U, Śl. Nr. 20 poz. 35).

Świętochłowice, dnia 5. czerwca 1936 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński (—) Sobel (—) Brzóska (—) Tkocz
(—) Sieja

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 9. czerwca 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Mgr. Koraszewski

Ogłoszono:

Brzozowice-Kamień, dnia 13. czerwca 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Lelonek.

9.

Ogłoszenie.

Na podstawie § 84 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (zb. ust. str. 233) zatwierdziłem p. Jana Szkubacza jako niepłatnego ławnika gminy Lipiny.

Świętochłowice, dnia 15 czerwca 1936 r.

Starosta

(—) Szaliński.

Do P. T. Abonentów Gazety Powiatowej.

Zamówienie Gazety Powiatowej uskutecznić można w każdym Urzędzie Pocztowym zapomocą przekazu rozrachunkowego, który można otrzymać w odnośnych Urzędach Pocztowych za opłatą jednego grosza.

O ileby Urzędy Pocztowe nie przyjmowały prenumeraty na Gazetę Powiatową prosimy P. T. Abonentów należność przekazać do Powiatowej Kasy Komunalnej lub na konto P. K. O. Nr. 300 095.

Prenumerata Gazety Powiatowej wynosi miesięcznie 2,— zł, kwartalnie 6,— zł.

Redakcja Gazety Powiatowej.

10.

Wydział Powiatowy Świętochłowice

ogłasza

pisemny przetarg publiczny

na wykonanie robót brukarskich o pow. 8000 m^2 na szosie powiatowej Zgoda — Nowy Bytom.

Warunki i potrzebne formularze ofertowe można nabyć za opłatą 2,—złotych w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Świętochłowicach.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie wolny wybór oferenta, możność unieważnienia przetargu bez podania powodu oraz podział dostaw względnie robót pomiędzy kilku oferentów.

Do ofert należy dołączyć: kwit Kasy Skarbowej — Powiatowej Kasy Komunalnej w Świętochłowicach na złożone wadjum w wysokości 5% oferowanej kwoty w gotówce lub papierach wartościowych według rozporządzenia Ministra Skarbu.

Oferty składać należy do dnia 24 czerwca 1936 r. godz. 9-tej w kopertach zalakowanych pod adresem — Wydział Powiatowy w Świętochłowicach — z napisem „Oferta na roboty brukarskie na szosie Zgoda — Nowy Bytom".

Publiczne otwarcie ofert nastąpi w terminie jak wyżej w gmachu Powiatowego Zarządu Drogowego w Świętochłowicach pokój № 5.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.
Starosta.

Prenumerujcie „GAZETĘ POWIATOWĄ"!

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10

Rocznik 1936. Nr. 27.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 27. czerwca 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor w z. Orliński Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 30 maja 1936 r. w sprawie wykonania art. 5 ust. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13. I. 1936 r. o zaopatrzeniu osób szczególnie zasłużonych w walkach o niepodległość Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 337).
2. Rozporządzenie Wojewody Śląskiego z dnia 25 maja 1936 r. w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką o zmianie czasów ochronnych, ustalonych obowiązującemi ustawami łowieckiemi, dla poszczególnych gatunków zwierzyny łownej.
3. Statut gminy Lipiny w przedmiocie poboru samoistnego podatku komunalnego od uzyskania zezwolenia na sprzedaż trunków alkoholowych.
4. Obwieszczenie w sprawie założenia osady w Łagiewnikach.
5. Obwieszczenie w sprawie założenia osady w Łagiewnikach.
6. Przetarg na zwózkę materjałów

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Opieki Społecznej

z dnia 30 maja 1936 r.

w sprawie wykonania art. 5 ust. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 stycznia 1936 r. o zaopatrzeniu osób szczególnie zasłużonych w walkach o niepodległość Państwa Polskiego.

(Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 337).

Na podstawie art. 5 ust. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 stycznia 1936 r. o zaopatrzeniu osób szczególnie zasłużonych w walkach o niepodległość Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 8) zarządzam co następuje:

§ 1.

Używane w dalszych przepisach rozporządzenia niniejszego:

1. wyraz „ustawa" oznacza ustawę z dnia 28. marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznem (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) w brzmieniu, nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 855),
2. wyraz „ubezpieczalnia" oznacza ubezpieczalnię społeczną.

§ 2.

Osoby, wskazane w art. 1, ust. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 stycznia 1936 r. o zaopatrzeniu osób szczególnie zasłużonych w walkach o niepodległość Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 8), którym na podstawie tego dekretu przyznano zaopatrzenie, mają prawo do ubezpieczenia własnym kosztem siebie i członków swojej rodziny na wypadek choroby i macierzyństwa (art. 1 pkt. 1 ustawy).

§ 3.

1. Kto pragnie przystąpić do ubezpieczenia, określonego rozporządzeniem niniejszem, powinien przedłożyć ubezpieczalni, właściwej ze względu na stałe miejsce zamieszkania, pisemne zgłoszenie do ubezpieczenia z podaniem członków rodziny, uprawnionych w myśl § 9 ust. 2 do świadczeń.

2. Do zgłoszenia należy dołączyć dowód, stwierdzający przyznanie zaopatrzenia oraz jego wysokość.

§ 4.

1. Wysokość składki za ubezpieczenie wynosi 4% przyznanego zaopatrzenia, nie mniej jednak niż 1 zł miesięcznie.

2. Wdowie i sierotom, ubezpieczonym na podstawie rozporządzenia niniejszego, zamieszkałym we wspólnem gospodarstwie domowem, składkę oblicza się od łącznej kwoty ich zaopatrzenia.

§ 5.

Składki należy wpłacać do właściwej ubezpieczalni za każdy miesiąc z góry, najpóźniej do dnia 10 każdego miesiąca.

§ 6.

Ubezpieczenie rozpoczyna się od dnia wpłacenia pierwszej składki, którą uiszcza się po otrzymaniu zawiadomienia ubezpieczalni o przyjęciu do ubezpieczenia.

§ 7.

Ubezpieczenie gaśnie:

1. wskutek śmierci pobierającego zaopatrzenie — z końcem tego miesiąca, w którym nastąpiła śmierć,
2. wskutek zgaśnięcia lub zawieszenia prawa do zaopatrzenia — z końcem tego miesiąca, w którym nastąpiło zgaśnięcie lub zawieszenie,
3. wskutek pisemnego oświadczenia o wystąpieniu z ubezpieczenia — z końcem tego miesiąca, w którym złożone zostało oświadczenie,
4. w razie zalegania ze składkami za 1 miesiąc — z końcem tego miesiąca, za który nie opłacono składek.

§ 8.

W razie choroby lub połogu ubezpieczeni mają prawo do pomocy leczniczej lub położniczej w zakresie art. 95 ust. 1 pkt. 1 oraz art. 105 ust. 1 pkt. 1 ustawy.

§ 9.

1. Członkom rodziny ubezpieczonego, ubezpieczalnia udziela świadczeń w zakresie art. 110 ustawy z wyjątkiem ust. 1 pkt. 3 i 4 oraz ust. 2

2. Świadczenia, wymienione w ust. 1, udzielane są żonie (lub niezdolnemu do zarobkowania mężowi), o ile nie posiada własnych dochodów, dzieciom ślubnym, uprawnionym (legitymowanym) przysposobionym (przybranym) i nieślubnym w wieku do lat 16, jeżeli:

1. zamieszkują we wspólnem gospodarstwie domowem z ubezpieczonym,
2. są wyłącznie i całkowicie przez niego utrzymywane,
3. nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia,
4. zostali zgłoszeni do ubezpieczenia przez ubezpieczonego, jako członkowie rodziny.

§ 10.

Osoby, wymienione w §§ 8 i 9, mogą korzystać z leczenia szpitalnego tylko na zlecenie ubezpieczalni, leczenie szpitalne przeprowadza się w najniższej klasie.

§ 11.

Prawo do świadczeń, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem, powstaje po upływie miesiąca przebycia w ubezpieczeniu.

§ 12.

Gdy ubezpieczony w myśl rozporządzenia niniejszego zmienia miejsce zamieszkania, ma prawo przeniesienia swego ubezpieczenia bez przerwy do ubezpieczalni nowego stałego miejsca zamieszkania.

§ 13.

1. Postanowienie ustawy oraz statutu właściwej ubezpieczalni i rozporządzeń, wydanych w wykonaniu ustawy, a odnoszące się do obowiązkowo ubezpieczonych, mają odpowiednie zastosowanie do ubezpieczonych w myśl rozporządzenia niniejszego, jeżeli prawa ich i obowiązki nie zostały odmiennie uregulowane w tem rozporządzeniu.

2. Przepisy art. 28 i art. 117 ustawy nie odnoszą się do ubezpieczonych w myśl przepisów rozporządzenia niniejszego.

§ 14.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski.

2.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 25 go maja 1936 r.

w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką o zmianie czasów ochronnych, ustalonych obowiązującemi ustawami łowieckiemi, dla poszczególnych gatunków zwierzyny łownej.
(Dz. Ust. Śl. Nr. 12 poz. 22)

---

§ 1.

Na podstawie przepisów art. 2 ustawy z dnia 12. grudnia 1923 r. (Dz. U. Śl. Nr. 43 poz. 212)

ustalam w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką czasy ochronne dla niektórych gatunków zwierzyny łownej a mianowicie:

dla 1) jeleni i danieli byków — od 1 listopada do 31 sierpnia,

2) łań i cieląt jeleni i danieli — cały rok

3) rogaczy (kozłów, sarniuków) — od 1 listopada do 15 maja,

4) sarn (kóz, siut), koźląt, śpiczaków i widłaków — cały rok,

5) zajęcy — od 15 stycznia do 15 października,

6) borsuków — od 1 grudnia do 30 września,

7) głuszców — cały rok,

8) samic cietrzewi i bażantów — cały rok,

9) kogutów cietrzewi — od 1 czerwca do 15 września,

10) kogutów bażantów — od 1 lutego do 15 października,

11) jarząbków — od 1 grudnia do 15 sierpnia,

12) kuropatw — od 1 grudnia do 20 sierpnia,

13) kaczek — od 1 grudnia do 15 lipca.

Zakreślone terminy rozumie się włącznie.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 3 czerwca 1936 r. i obowiązuje do dnia 2 czerwca 1937 r.

Wojewoda Śląski

w z.

(—) Dr. Saloni

Wicewojewoda.

3.

Statut

gminy Lipiny w przedmiocie poboru samoistnego podatku komunalnego od uzyskania zezwolenia na sprzedaż trunków alkoholowych.

Na podstawie uchwały Komisarycznej Rady gminnej z dnia 26. marca 1936 r. wydaje się w myśl art. 16 ustawy z dnia 14. kwietnia 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30) następujący statut:

§ 1.

Opodatkowaniu podlegają:

a) Uzyskane zezwolenia na sprzedaż hurtowną i detaliczną napojów alkoholowych,

b) Zatwierdzone zgłoszenia na sprzedaż napojów o zawatości do $4^1/_2\%$ alkoholu.

§ 2.

Od podatku wolne jest:

udzielone wdowie po dotychczasowym właścicielu przedsiębiorstwa zezwolenie na dalsze prowadzenie tego przedsiębiorstwa w rozmiarach, w jakich tenże zezwolenie to posiadał.

§ 3.

Do uiszczenia podatku obowiązana jest osoba, której udzielono zezwolenie, wymienione w § 1,

§ 4.

Podatek wynosi przy udzieleniu zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych jeżeli przedsiębiorstwo należy:

a) do I kategorji świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw handlowych 2.000,— zł

b) do II kategorji świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw handlowych 1.500,— zł

c) do III kategorji świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw handlowych 1.000,— zł

d) do IV kategorji świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw handlowych 500,— zł

e) poniżej IV kategorji świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw handlowych 250,— zł

§ 5.

W razie przyjęcia przedsiębiorstwa przez innego przedsiębiorcę i przepisania zezwolenia na tego ostatniego podatek wynosi:

a) w razie przyjęcia w ciągu trzech lat od daty ustalenia poprzedniego zezwolenia 90%

b) w razie przyjęcia w ciągu 5 lat od term. tego 80%

c) „ „ „ 8 „ „ „ „ 70%

d) „ „ „ 10 „ „ „ „ 60%

e) „ „ w czasie ponad 10 lat od tego terminu 50%

tej stawki podatkowej, którąby przy pierwszem zezwoleniu wymierzyć należało.

Podatek zmniejsza się o 50% stawek ustalonych powyżej, jeżeli przedsiębiorstwo drogą sukcesji przejdzie na potomka w prostej linji dotychczasowego przedsiębiorcy.

§ 6.

Zezwolenie na rozszerzenie przedsiębiorstw wymienionych w § 1 podlega opodatkowaniu w następującej wysokości:

a) rozszerzenie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych podlega opodatkowaniu w wysokości 50% stawek wymienionych w § 4.

b) rozszerzenie ubikacji przedsiębiorstwa trudniącego się sprzedażą napojów alkoholowych i bezalkoholowych podlega opodatkowaniu w wysokości do 50% zależnie od wielkości rozszerzonych ubikacji.

§ 7.

Przy zezwoleniach na hurtowną sprzedaż napojów alkoholowych:

a) w zapieczętowanych naczyniach pobiera się podatek w wysokości 100% stawek wymienionych w § 4.

b) na detaliczną sprzedaż w naczyniach zamkniętych podatek w wysokości 50% stawek wymienionych w § 4.

c) przy zezwoleniach na wyszynk napojów alkoholowych w wysokości 100% stawek wymienionych w § 4.

§ 8.

Zatwierdzenie zgłoszenia sprzedaży napojów o zawartości do $4^1/_2$% alkoholu podlega opodatkowaniu:

a) przy wyszynku tych napojów w wysokości 50%

b) przy sprzedaży ich w zamkniętych naczyniach 10%

c) przy sprzedaży hurtownej napojów 100% stawek wymienionych w § 4.

§ 9.

Podatek wymierza Zarząd gminy i uwidacznia należną kwotę podatkową w nakazach płatniczych. Wymierzony podatek płatny jest w ciągu 2 tygodni od doręczenia nakazu płatniczego w kasie gminnej.

§ 10.

Zarząd gminy może wymierzone kwoty podatkowe w pojedyńczych wypadkach odpisać o ile przymusowe ściągnięcie tychże zagrozi egzystencji gospodarczej płatnika, lub w przewidywaniu bezskuteczności postępowania egzekucyjnego.

§ 11.

Przeciwko wymiarowi podatku służą płatnikowi środki prawne przewidziane w § 69 ustawy z dnia 14. lipca 1893 r. o daninach komunalnych (Zb. Ust. Str. 152). Wniesienie środka prawnego nie wstrzymuje obowiązku terminowego uiszczenia podatku.

§ 12.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągany będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, odsetek i kar za zwłokę według norm obowiązujących przy podatkach państwowych.

§ 13.

Winni naruszenia przepisów niniejszego statutu będą karani karą porządkową do wysokości 350,—zł, o ile dany czyn nie podlega karze surowszej.

§ 14.

Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego statutu traci moc obowiązującą statut z dnia 30. czerwca 1925 r. w przedmiocie poboru podatku od uzyskania zezwolenia na stałe uruchomienie gospód, szynków wzgl. przedsiębiorstw drobnej sprzedaży wypalanek winnych spirytusu oraz wyrobów wódczanych.

Lipiny, dnia 26. marca 1936 r.

Zarząd gminy:

(—) Rusin — I. ławnik gminy

(—) Tomanek — Naczelnik gminy

Kom. Rada gminna:

(—) Osmańczyk Jan (—) Knapik August

„Zatwierdza się na podstawie art. 1, 16 i 17 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30 z roku 1926 r.)"

L. RW. 5/b/10

Katowice, dnia 14. maja 1936 r.

(L. S.)

Śląska Rada Wojewódzka

Przewodniczący

w z.

(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

Ogłoszono!

Lipiny, dnia 19. czerwca 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Tomanek

4.

Obwieszczenie

w sprawie założenia osady w Łagiewnikach.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że p. Helena Kucias, zamieszkała w Chropaczowie, ulica Hubertusa 1, zamierza zabudować teren, położony przy szosie Chorzów-Bytom i stawiła wniosek o potrzebne zezwolenie.

Plany wyżej wymienionego terenu wyłożono w tutejszym Urzędzie gminnym, pokój nr. 11, w czasie od 22-go czerwca 1936 r. do 12-go lipca 1936 r. włącznie w godzinach urzędowych.

Sprzeciwy mogą strony zainteresowane wnosić w ciągu trzech tygodni, najpóźniej do 12-go lipca 1936 r. włącznie, do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Sprzeciwy, wniesione po upływie wyżej wymienionego terminu, nie będą uwzględnione.

Łagiewniki, dnia 19-go czerwca 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

5.

Obwieszczenie

w sprawie założenia osady w Łagiewnikach.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że p. Zofja Gruszkowa, zamieszkała w Chorzowie III, przy ul. Prez. Narutowicza 10, zamierza zabudować teren, położony przy szosie Chorzów-Bytom, obok wieży wodnej, i stawiła wniosek o potrzebne zezwolenie.

Plany wyżej wymienionego terenu wyłożono w tutejszym Urzędzie gminnym, pokój nr. 11, w czasie od 27. VI. 1936 r. do 17. VII. 1936 r. włącznie w godzinach urzędowych.

Sprzeciwy mogą strony zainteresowane wnosić w ciągu 3 tygodni, najpóźniej do 17. VII-1936 r. włącznie, do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Sprzeciwy, wniesione po upływie wyżej wymienionego terminu, nie będą uwzględnione.

Łagiewniki, dnia 23-go czerwca 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

6.

Wydział Powiatowy Świętochłowice

ogłasza

pisemny przetarg publiczny

na zwózkę około 4.500 m³ materjałów szlakowych i dolomitowych do budowy drogi Kozłowa Góra — Józefka.

Warunki i potrzebne formularze ofertowe można nabyć za opłatą 1,— zł. w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Świętochłowicach.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie wolny wybór oferenta, możność unieważnienia przetargu bez podania powodu oraz podział dostaw względnie robót pomiędzy kilku oferentów.

Do ofert należy dołączyć: kwit Kasy Skarbowej — Powiatowej Kasy Komunalnej w Świętochłowicach na złożone wadjum w wysokości 5% oferowanej kwoty w gotówce lub papierach wartościowych według rozporządzenia Ministra Skarbu.

Oferty składać należy do dnia 4 lipca 1936 r. godz. 10-tej w kopertach zalakowanych pod adresem — Wydział Powiatowy w Świętochłowicach — z napisem „Oferta na zwózkę materjałów do budowy drogi Kozłowa Góra — Józefka".

Publiczne otwarcie ofert nastąpi w terminie jak wyżej w gmachu Powiatowego Zarządu Drogowego w Świętochłowicach pokój № 5.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.
Starosta.

Rocznik 1936. Nr. 28.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 4. lipca 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor w z. Orliński Wydział Powiatowy Świętochłowice
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

1. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 9 maja 1936 r. o zakładach kąpielowych.
2. Ustalenie wartości w naturze.
3. Zwalczanie zarazy i pomoru świń.
4. Urlopowanie Naczelnika gminy i Okręgu Urzędowego w W. Hajdukach.
5. Urlopowanie lekarza weterynaryjnego Jana Olesia z Piekar Śl.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Opieki Społecznej

z dnia 9 maja 1936 r.

o zakładach kąpielowych.

(Mon. Pol. Nr. 134 z dnia 10 czerwca 1936 r.)

Na podstawie art. 11 ust. 1 p. e) ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnych i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198) oraz art. 2 pkt. 2 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 63, poz. 371), zarządzam co następuje:

§ 1.

1. Przepisom niniejszego rozporządzenia podlegają wszelkie zakłady kąpielowe, przeznaczone do publicznego użytku dla celów higjenicznych, sportowych i rytualnych.

2. W rozumieniu niniejszego rozporządzenia zakładami kąpielowemi są: urządzenia natryskowe, urządzenia wannowe, parnie, kąpiele rytualne, pływalnie w zbiornikach sztucznych oraz kąpieliska w zbiornikach naturalnych.

3. Rozporządzenie niniejsze nie narusza przepisów szczególnych, dotyczących uzdrowisk.

§ 2.

1. W zakładach kąpielowych, przeznaczonych do kąpieli indywidualnych (kabiny natryskowe, wanny), powinny być oddzielne pomieszczenia na szatnie i poczekalnie.

2. W zakładach kąpielowych, przeznaczonych do kąpieli wspólnych, muszą być rozbieralnie z liczbą miejsc do rozbierania się i ubierania, dostosowaną do rozmiarów zakładu i do frekwencji. Rozbieralnie te powinny być zaopatrzone w urządzenia do przechowywania ubrań, uniemożliwiające stykanie się ubrań, należących do różnych osób. Zakłady te powinny być zaopatrzone w dostateczną liczbę natrysków celem umycia się przed korzystaniem z kąpieli wspólnych.

3. We wszystkich zakładach kąpielowych powinny znajdować się: a) ustępy tak urządzone, aby nieczystości nie zanieczyszczały wody, przeznaczonej do kąpieli, b) kosze na śmiecie, oraz c) spluwaczki wypełnione wodą.

§ 3.

Zakłady kąpielowe nie mogą być połączone z mieszkaniami.

§ 4.

Pomieszczenia zakładów kąpielowych powinny być dobrze oświetlone, przewietrzane, a w zimie należycie ogrzane. Sciany pomieszczeń kąpielowych powinny mieć do wysokości 2 m powierzchnię gładką i łatwo zmywalną: podłogi pomieszczeń kąpielowych powinny być gładkie, szczelne, wykonane z materjału nieprzesiąkliwego i w sposób, umożliwiający odpływ wody i utrzymanie czystości.

§ 5.

Sprzęty w zakładach kąpielowych powinny mieć powierzchnię gładką. Sprzęty wyściełane powinny być całkowicie pokryte materjałem, nieprzepuszczającym wody i niewchłaniającym kurzu.

§ 6.

1. Bielizna kąpielowa, wydawana przez zakład do użytku osób z niego korzystających, powinna być uprzednio wyprana w gorącej wodzie z mydłem. Wydawanie już raz użytej bielizny przed jej wypraniem w gorącej wodzie z mydłem jest wzbronione.

2. Przybory toaletowe, jak grzebienie, szczotki do włosów, miotełki, gąbki i t. p., nie mogą być trzymane w zakładach kąpielowych do użytku publicznego.

§ 7.

1. Zakłady kąpielowe powinny posiadać odpowiednie urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne, umożliwiające zaopatrzenie zakładu w dostateczną ilość wody i odprowadzenie wód ściekowych.

2. Woda, używana do mycia ciała (natryski, wanny, parnie), powinna odpowiadać przepisom rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 sierpnia 1933 r. o wodzie do picia i potrzeb gospodarczych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 562).

3. Woda w zbiornikach sztucznych, przeznaczonych do celów sportowych i rozrywkowych (pływalnie), powinna być przezroczysta, bezbarwna i bez zapachu, nie powinna zawierać bakteryj chorobo-twórczych i wykazywać więcej niż 200 kolonij bakteryjnych przy posiewie na pożywce agarowej przy 37° C po 24 godzinach. Woda w tych zbiornikach powinna być stale wymieniana na świeżą, odpowiednio oczyszczoną i dezynfekowaną.

4. Woda w zbiornikach naturalnych nie może wykazywać cech zanieczyszczenia jej dopływami wód ściekowych lub innych nieczystości.

5. Woda w zbiornikach do kąpieli rytualnych dla osób wyznania mojżeszowego powinna być przynajmniej raz na dzień całkowicie zmieniana, a zbiornik przed każdem napełnieniem go dokładnie oczyszczony.

6. W każdym zakładzie kąpielowym powinna znajdować się woda do picia, bądź w urządzeniach wodociągowych, bądź w czystych i zamkniętych naczyniach.

§ 8.

W każdym zakładzie kąpielowym powinna znajdować się apteczka, zawierająca: jodynę, wodę utlenioną, amonjak, krople walerjanowe, 1 paczkę gazy jałowej, watę i kilka bandaży.

§ 9.

We wszystkich zakładach kąpielowych powinien znajdować się na widocznem miejscu egzemplarz rozporządzenia niniejszego oraz książka zażaleń o stronicach ponumerowanych i oparafowanych przez powiatową władzę administracji ogólnej.

§ 10.

1. W zakładach kąpielowych wolno zatrudniać tylko te osoby, które przedłożą świadectwo lekarza, stwierdzające, że nie są one dotknięte jedną z chorób, wymienionych w art. 2 pkt. 1—28 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu, ani chorobą weneryczną albo zaraźliwą lub odrażającą chorobą skórną.

2. Na teren kąpieli wspólnych nie mogą być dopuszczane osoby z chorobami wenerycznemi lub skórnemi, z otwartemi ranami, wrzodami, zapaleniem oczu.

§ 11.

Obsługa w zakładach kąpielowych powinna nosić czyste, białe fartuchy (płaszcze).

§ 12.

1. Wanny powinny być wykonane z materjału gładkiego, nieporowatego. Używanie w zakładach kąpielowych wanien drewnianych jest niedopuszczalne.

2. Dno wanny, nieprzylegające bezpośrednio do podłogi, powinno znajdować się na takiej wysokości nad podłogą, aby możliwe było utrzymanie całej powierzchni podłogi w należytej czystości.

§ 13.

Przy każdej wannie powinien znajdować się sygnał alarmowy. Ponadto w pomieszczeniach dla wanny powinien znajdować się termometr ścienny, naczynie nocne i spluwaczka z wodą. Zakłady kąpielowe powinny być również zaopatrzone w dostateczną liczbę termometrów kąpielowych.

§ 14.

Miejsca na kąpiele w zbiornikach naturalnych powinny być tak obrane, aby powierzchnia i głębokość dna nie ulegały zmianom, a na terenie wyznaczonym nie było wirów. Dno zbiornika wodnego powinno być czyste, niezamulone, równe, bez dołów, kamieni, pni korzeni drzewnych i innych przedmiotów, mogących spowodować uszkodzenie ciała kąpiących się.

§ 15.

W zbiornikach naturalnych i sztucznych, przeznaczonych do kąpieli osób dorosłych, powinny być oznaczone w sposób widoczny miejsca głębsze od 1,50 m, zaś w miejscach, przeznaczonych dla dzieci, miejsca głębsze od 0,90 m. W zbiornikach sztucznych, głębokość dna powinna być wykazana na ścianach zbiornika widocznemi znakami.

§ 16.

We wszystkich pływalniach sztucznych i naturalnych powinny znajdować się w miejscach widocznych i łatwo dostępnych przyrządy ratownicze (koła, pasy, liny) oraz wskazówki o udzielaniu pierwszej pomocy w wypadkach utonięć. W kąpielach urządzonych w naturalnych zbiornikach wody powinny być ponadto łodzie ratunkowe.

§ 17.

1. Sztuczne zbiorniki powinny mieć wewnętrzne powierzchnie ścian i dno gładkie, aby oczyszczenie ich było łatwe. Ściany boczne powinny być pionowe. Dno zbiorników do głębokości 1,50 m nie może mieć spadków większych niż 1:15.

2. Pływalnie w zbiornikach sztucznych powinny mieć dokoła zbiornika przelewy (żłobki) dla usuwania drobnych zawiesin z powierzchni wody. Przelewy powinny być tak urządzone, aby woda z nich nie mogła przedostać się spowrotem do zbiornika. Zbiornik powinien być stale wypełniony wodą do wysokości przelewów.

3. Dokoła zbiornika powinny biec poręcze nie wyżej, niż 30 cm nad powierzchnią wody. Poręcze mogą być zastąpione odpowiednio urządzonemi przelewami.

§ 18.

Wejście do pływalni powinno prowadzić wyłącznie przez natryski i dopuszczalne jest tylko po umyciu całego ciała mydłem pod natryskiem.

§ 19.

Przebywanie na terenie pływalni w miejscach, przeznaczonych do plażowania, osób w innych ubraniach, niż w kostjumach kąpielowych lub plażowych jest w wzbronione.

§ 20.

1. Nadzór nad zakładami, wymienionemi w § 1, oraz nad stanem zdrowotnym osób, zatrudnionych w tych zakładach, należy do powiatowej władzy administracji ogólnej.

2. Jeżeli zakład nie jest dostosowany do wymagań rozporządzenia niniejszego, władza nadzorcza może zażądać usunięcia usterek i braków w terminie przez nią określonym, a po bezskutecznym upływie tego terminu — zakład zamknąć; żądań tych jednak stawiać nie należy, jeżeli powyższe usterki i braki ze względu na szczególne warunki zakładu nie mają większego znaczenia, a usunięcie ich byłoby połączone ze zbyt wielkiemi trudnościami lub kosztami. Jeżeli usterki i braki mogą przyczynić się do zachorowań na jedną z chorób, wymienionych w art. 2 pkt. 1—28 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198), władza nadzorcza może zakład niezwłocznie zamknąć do czasu usunięcia tych usterek i braków.

§ 21.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia ponoszą odpowiedzialność w myśl art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198).

§ 22.

1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

2. Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy w sprawach, unormowanych rozporządzeniem nininiejszem, a w szczególności rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 12 lipca 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, o urządzeniu i utrzymywaniu zakładów kąpielowych publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 698) i rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 5 lipca 1921 r. w przedmiocie urządzenia i utrzymywania zakładów kąpielowych rytualnych (t. zw. mykw) dla ludności wyznania mojżeszowego (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 416).

Minister Opieki Społecznej

(—) Wł. Jaszczołt

(Dz. U. R. P. z dnia 8 VI. 1936 r. Nr. 44 poz. 327).

Urząd Ubezpieczeń
Starostwo Świętochłowickie

Świętochłowice dnia 2 lipca 1936 r.

Nr. U. 4/4.

Wartość wynagrodzenia w naturze (§ 160 o. u.) ustala się następująco:

Rodzaj świadczenia	Wartość miesięczna za rok		
	1934	1935	1936
I. Pracownicy umysłowi:			
mieszkanie jednopokojowe	25,—	25,—	22,—
opał — 1 pokój	7,50	7,50	6,—
światło — 1 pokój	4,—	4,—	4,—
co do dalszych pokoi patrz pkt. III.			
pełne utrzymanie (z mieszkaniem, opałem i światłem	123,—	123,—	100,—
pełne utrzymanie (bez mieszkania, opału i oświetlenia	86,50	86,50	68,—
II. Pozostali pracownicy:			
pełne utrzymanie bez mieszkania, opału i oświetlenia:			
a) żeńskiej służby domowej			
b) uczni (terminatorów)			
c) uczenic (terminatorek)			
d) innych nisko opłacanych sił roboczych	27,—	27,—	27,—
e) męskiej służby domowej			
f) parobków			
g) męskich i żeńskich pomocników	33,—	33,—	33,—
pełne utrzymanie włącznie mieszkania, opału i oświetlenia:			
a) żeńskiej służby domowej			
b) uczni — uczenic (terminatorów)			
c) innych nisko opłaconych sił roboczych	33,—	33,—	33,—
d) męskiej służby domowej			
e) parobków			
f) męskich i żeńskich pomocników	42,—	42,—	42,—
Mieszkanie w domach czynszowych za 1 pokój do 25 mtr²	6,67	6,67	6,67
Mieszkanie w domach czynszowych za 1 pokój od 25—50 mtr²	8,34	8,34	8,34
Opał — 1 pokój	5,—	5,—	5,—
Oświetlenie — 1 pokój	2,34	2,34	2,34
co do dalszych pokoi patrz pkt. III.			
Ubranie zawodowe (komplet)	12,50	12,50	12,50

III. Dotyczy wszystkich pracowników:

Wartość węgla deputatowego ustala się za czas:

od 1 stycznia 1934 r. do 31. IX. 1934 r. na . . . . . 23,29 zł za tonnę
od 1 październ. 1934 r. do 31. XII. 1935 r. na . . . . . 20,34 zł za tonnę
od 1 stycznia 1936 r. do odwołania . . . . 19,04 zł za tonnę

Naturalja nie wymienione powyżej oblicza się według hurtownych cen rynkowych lub cen ustalonych przez władze skarbowe dla celów podatku dochodowego z działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Ceny mieszkania, opału i światła wzrasta o 20% za każdą dalszą ubikację.

Za Przewodniczącego:

(—) Mgr. Pietrański
Wicestarosta.

3.

Zarządzenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Pawlika Karola i Grucy z Piekar Śl. urzędowo stwierdzono zarazę i pomór świń.

Świętochłowice, dnia 20 czerwca 1936 r.

Starosta
wz.
(—) Mgr. Pietrański
Wicestarosta.

4.

Ogłoszenie.

Panu Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego w Wielkich Hajdukach udzieliłem urlopu na czas od 22. VI. do 12. VII. 1936 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi gminy p. Trójcy.

Świętochłowice, dnia 26 czerwca 1936 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

5.

Obwieszczenie

dotyczące urlopowania lekarza weterynaryjnego p. Jana Olesia z Piekar Śląskich.

Lekarzowi weterynaryjnemu p. Janowi Olesiowi z Piekar Śl. udzieliłem urlopu wypoczynkowego w czasie od 6 lipca do 2 sierpnia 1936 r. i równocześnie powierzyłem zastępstwo lekarzowi weterynaryjnemu p. Piotrowi Skalskiemu z Piekar Śląskich.

Starosta i Przewodniczący
Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

Do P. T. Abonentów

Gazety Gowiatowej.

Zamówienie Gazety Powiatowej uskutecznić można w każdym Urzędzie Pocztowym zapomocą przekazu rozrachunkowego, który można otrzymać w odnośnych Urzędach Pocztowych za opłatą jednego grosza.

O ileby Urzędy Pocztowe nie przyjmowały prenumeraty na Gazetę Powiatową, prosimy P. T. Abonentów należność przekazać do Powiatowej Kasy Komunalnej lub na konto P. K. O. Nr. 300 095.

Prenumerata Gazety Powiatowej wynosi miesięcznie 2,— zł, kwartalnie 6,— zł.

Redakcja Gazety Powiatowej.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10

Rocznik 1936. Nr. 29.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 11. lipca 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Obwieszczenie Ministra Skarbu o wartości jednego grama czystego złota.
2. Obwieszczenie dot. projektu przegrody na rzece Brynica.
3. Statut gminy Łagiewniki w przedmjocie poboru podatku od psów
4. Zatwierdzenie ławnika Gminy Godula,
5. Komunikaty.
5. Przetarg na wykonanie 5. przepustów sklepionych betonowych

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 23 czerwca 1936 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

(Mon. Pol. Nr. 149, poz. 264).

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc lipiec 1936 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:

(—) E. Kwiatkowski.

2.

Odpis.

Wojewoda Śląski
K. W. 1|1|28.

Katowice, dnia 25 czerwca 36 r.

dot.: projekt przegrody na rzecze Brynicy, wniosek o nadanie prawa wodnego.

Obwieszczenie.

Kierownictwo Regulacji Rzek w Katowicach wniosło prośbę o udzielenie zezwolenia na wykonanie przegrody na rzece Brynicy w Kozłowej Górze, w myśl §§ 46 i 168 ustawy wodnej z dnia 7. IV. 1913 r. (Zb. U. str. 53).

Projekt techniczny i wyjaśnienia, dotyczące wyżej wymienionego przedsiębiorstwa będą wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Tarnowskich Górach i Świętochłowicach przez 4 tygodnie, począwszy od wtorku dnia 7 lipca 1936 r. do wtorku dnia 4 sierpnia 1936 r. w godzinach urzędowych.

W wyżej zakreślonym terminie należy pisemnie, w podwójnem wygotowaniu, albo protokólarnie zgłosić w wymienionym wyżej Urzędzie zarzuty przeciw zamierzonemu przedsiębiorstwu, oraz żądania w przedmiocie wniesienia i utrzymanie urządzeń i wypłaty odszkodowań, jakoteż wnosić inne podania o udzielenie pozwolenia na użytkowanie wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie, zamierzone przez wnioskodawcę, wraz z podkładkami technicznemi, przepisanemi w nr. 2—5 III. rozporządzenia wykonawczego do powołanej wyżej ustawy wodnej.

Ci, którzy we wskazanym terminie nie wniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych sprzeciwów, tracą do nich prawo i będą mogli z powodu szkodliwego działania wykonywania powyższego prawa podnosić tylko pretensje, przewidziane w § § 62 względnie 172 powołanej wyżej ustawy wodnej.

Również nie będą rozpatrywane w niniejszem postępowaniu podania o udzielenie pozwolenia, wniesione po upływie powyższego terminu.

Celem ustnego rozpatrywania wniesionych w zakreślonym czasokresie zarzutów i roszczeń, zostanie oznaczony w swoim czasie osobny termin.

W imieniu Śląskiej Rady Wojewódzkiej

Przewodniczący

w z.

mp.

(—) Dr. Saloni

Wicewojewoda

3.

Statut

w przedmiocie poboru podatku od psów w obwodzie gminy Łagiewnickiej.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 23 kwietnia 1936 r. wydaje się w myśl artykułu 16 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem z dnia 14 kwietnia 1924 r. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) następujący statut podatkowy:

§ 1.

Podatkowi podlegają psy, będące w posiadaniu osób, zamieszkałych w obrębie gminy.

Do uiszczenia podatku obowiązana jest osoba, która jest w posiadaniu psa.

§ 2.

Od podatku wolne są:

a) szczenięta, liczące mniej niż 6 tygodni,

b) jeden pies łańcuchowy niezbędny do pilnowania gospodarstwa, położonego poza zamkniętem zabudowaniem gminy oraz psy, służące do pilnowania ruchomej trzody na pastwiskach,

c) psy będące w posiadaniu władz państwowych,

d) psy należące do osób, przebywających w obrębie gminy nie dłużej niż 4 tygodnie,

e) psy, stanowiące przedmiot handlu w przedsiębiorstwach, zajmujących się sprzedażą psów,

f) psy, należące do przedstawiciel: państw obcych,

g) psy, służące do przewodnictwa niewidomym.

Zwolnienie od podatku musi być na piśmie poświadczone.

Pies łańcuchowy, nie podlegający podatkowi (pkt. b § 2) musi być stale trzymany na uwięzi albo w miejscu ogrodzonem, zapewnionem od wyrwania się psa. Wolność od podatku ustaje z samego prawa z początkiem bieżącego półrocza, o ile taki pies będzie napotkany na wolności bez dozozu.

§ 3.

Podatek wynosi rocznie:

a) od psa stróża, trzymanego na uwięzi, niezbędnego do pilnowania gospodarstwa lub warsztatu, położonego w zamkniętym obrębie gminy . . . 1,— zł

b) od dalszego psa stróża, jak pod a) . 5,— zł

c) za wszystkie inne psy, podlegające podatkowi:

1) za każdego pierwszego psa . . . 10,— zł

2) „ „ drugiego psa . . 30,— zł

3) „ „ dalszego psa . . 50,— zł

§ 4.

Wymiar podatku uskutecznia Urząd gminny na podstawie danych o liczbie, podlegających podatkowi. Osoby, które są w posiadaniu tych zwierząt, winny o tem zakomunikować urzędowi gminy według następujących zasad:

Nabycie psów powyżej 6 tygodni oraz wprowadzenie się z niemi na obszar gminy Łagiewnickiej należy zgłosić w ciągu dni 14-stu, licząc od dnia nabycia wzgl. wprowadzenia się. Nowo uro-

dzone szczenięta uważa się za nabyte z 14-tym dniem po ustaniu karmienia ich, najpóźniej z upływem 4-ch tygodni po urodzeniu.

Każdy pies zbyty, zaginiony wzgl. zdechły musi być najpóźniej w ciągu pierwszych 14-tu dni po upływie półrocza, w którym go pozbyto wzgl. w którem zaginął albo zdechł, odmeldowany, w przeciwnym razie podatek jest płatny aż do końca tego półrocza, w którem odmeldowanie nastąpiło.

§ 5.

Za szczenię, osięgające w ciągu półrocza wiek 6-ciu tygodni oraz za psa, podlegającego podatkowi, a nabytego w ciągu półrocza, należy uiścić podatek za całe bieżące półrocze.

Kto nabywa psa już opatkowanego lub z takim się wprowadza na obszar gminy Łagiewnickiej, lub kto nabywa w miejsce padłego opodatkowanego, ma prawo zaliczenia uiszczonego podatku z kwoty przypadającej na bież. półrocze.

§ 6.

Każdy właściciel psa opodatkowanego otrzyma znaczek podatkowy, który należy przymocować do obroży.

Znaczek jest własnością gminy i przy pozbyciu psa winien być zwrócony, w przeciwnym razie posiadacz opodatkowanego psa musi jako odszkodowanie zapłacić 1,— zł.

Biegające na wolności bez znaczka podatkowego psy, oraz takie, których posiadacze nie mogą się wykazać ze zwolnienia od podatku, mogą być przez uprawnioną do tego osobę ujęte. O ile właściciel nie zgłosił w przeciągu trzech dni, lub jeżeli nie może się z zapłaty podatku wzgl. zwolnienia wykazać, pies będzie albo ubity, lub sprzedany na rzecz kasy gminnej.

Za ujęcie musi być uiszczona należność w wysokości 1,— zł, a za żywienie policzone będzie za każdy rozpoczęty dzień 0,50 zł jako odszkodowanie.

§ 7.

Celem kontroli może Urząd gminny żądać od właścicieli nieruchomości wykazu osób posiadających psy, podlegające podatkowi.

§ 8.

Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje przez doręczenie nakazu płatniczego ze wskazaniem liczby przedmiotu opodatkowania i przypadających kwot podatkowych.

§ 9.

Podatek jest płatny w 2-ch półrocznych ratach i to: pierwsza w ciągu 8-miu dni od doręczenia nakazu płatniczego, a druga najpóźniej do 15 lutego roku rachunkowego.

§ 10.

Celem uniknięcia zbytniej surowości, może Zarząd gminy w pojedyńczych wypadkach podatek częściowo obniżyć lub całkowicie od niego uwolnić.

§ 11.

Przeciwko wymiarowi przysługują płatnikowi środki prawne przewidziane w §§ 69 i 70 ustawy o daninach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 r. (Zb. Ust. Pr. str. 152).

§ 12.

Osoby działające wbrew niniejszym postanowieniom ulegną grzywnie do 350,— zł, o ile w myśl obowiązujących przepisów nie podpadną wyższemu wymiarowi kary.

§ 13.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia. Jednocześnie znosi się dotychczasowy statut w przedmiocie poboru podatku od psów gminy Łagiewnickiej z dnia 27 listopada 1927 r. oraz dodatek I z dnia 21 maja 1929 r.

Łagiewniki, dnia 23 kwietnia 1936 r.

Zarząd gminy

(—) Rybarz, (—) Knura Stanisław, (—) Knura Szczepan.

Radni

(—) Michalski, (—) Rak W.

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Łagiewniki, dnia 23 kwietnia 1936 r.

Naczelnik gminy

(L. S.) (—) Rybarz.

Zatwierdza się na podstawie art. 16 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu, ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30).

L. RW. 5|a|63.

Katowice, dnia 25 maja 1936 r.

Śląska Rada Wojewódzka

Przewodniczący

w z.

(—) Dr. Saloni

Wicewojewoda.

4.

Ogłoszenie.

Na podstawie § 84 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (zb. ust. str. 233) zatwierdziłem p. Wojciecha Karwota jako niepłatnego ławnika gminy Godula.

Świętochłowice, dnia 2 lipca 1936 r.

Starosta

(—) Szaliński.

KOMUNIKATY

5.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego powiatu świętochłowickiego p. Szalińsk rozpoczął z dniem 6 bm. trzytygodniowy urlop wypoczynkowy. Zastępstwo objął p. Wicestarosta Pietrański.

Lekarzowi weterynaryjnemu p. Janowi Kukule z Łagiewnik udzieliłem urlopu na czas od 10 lipca do 10 sierpnia br. Zastępstwo obejmie lekarz weterynaryjny p. Dudkiewicz z Świętochłowic.

Świętochłowice, dnia 8 lipca 1936 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

wz.

(—) Mgr. Pietrański

Wicestarosta.

Podaje się do wiadomości, że zastępstwo na czas urlopu wypoczynkowego pow. lekarza weterynaryjnego Jana NIEDOBY od 6 lipca do sierpnia 1936 r. powierzone zostało w powiecie świętochłowickim Dr. Janowi Głombikowi, powiatowemu lekarzowi z Katowic (adres: Dyrekja Policji w Katowicach).

Ponadto zawiadamia się, że w okresie tym uzupełniające badania mięsa w obwodzie Godula wykonywać będzie lekarz weter. Tomasz Bąk z Lipin, zaś w obwodzie Brzeziny Śl. i W. Dąbrówka lek. wet. Piotr Skalski z Piekar Śl.

Świętochłowice, dnia 3 lipca 1936 r.

Starosta

wz.

(—) Mgr. Pietrański

Wicestarosta.

Naczelnikowi gminy i okręgu urzędowego p. Tomankowi z Lipin udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 13 lipca do 2 sierpnia br.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi p. Rusinowi.

Starosta i Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

w z.

(—) Mgr. Pietrański

Wicestarosta

Naczelnikowi gminny i okręgu urzędowego p. Basiście z Nowego Bytomia udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 15. VII. do 18. VIII. 1936 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi p. Ekertowi.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

Na ostatniem posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które odbyło się dnia 3 lipca 1936 r. zatwierdzono uchwałę rady gminnej Makoszowy i uchwałę rady gminnej Mała Dąbrówka w sprawie odstąpienia gruntu na rzecz Wydziału Powiatowego Katowice. Następnie zatwierdzono dodatkowy budżet gminy Nowy Bytom na rok administracyjny 1936/37, statut gminy Brzozowice-Kamień, dotyczący służby pożarniczej, o komunalnej opłacie od umów, o przeniesieniu własności nieruchomości i w sprawie poboru podatku od przyrostu wartości nieruchomości, dodatek do statutu gminy Godula w sprawie opłat kanalizacyjnych, uchwały rady gminnej Brzozowice-Kamień, Nowy Bytom, Piekary Śl., Ruda Śl., Wielka Dąbrówka i Godula w sprawie zaciągnięcia pożyczek na budowę domków dla bezdomnych, uchwałę rady gminnej Piekary Śl. w sprawie zaciągnięcia pożyczki na zakup gruntu pod budowę nowej szkoły, uchwałę rady gminnej Brzeziny Śl. i Wielka Dąbrówka w sprawie ustalenia stawki do podatku budynkowego na rok 1936/37, uchwałę rady gminnej Brzeziny Śl. w sprawie ustalenia stawki podatku od placów budowlanych na rok 1936/37. Drogerzyście Wilhelmowi Pawlicie udzielono zezwolenia na prowadzenie handlu truciznami. Wiktorowi Zawadzie z Rudy Śl. udzielono zezwolenia osiedleńczego na budowę domu mieszkalnego. Dla lekarzy, przeprowadzających w bieżącym roku szczepienie przeciw ospie, uchwalono wynagrodzenie w wysokości 0,30 zł od każdego szczepionego dziecka.

W końcu uchwalono dodatkowy budżet Wydziału Powiatowego na rok 1936/37, a mianowicie podwyższono dochody i rozchody na kwotę 167.607,05 zł., tak, że budżet Wydziału Powiatowego wynosi w dochodach i rozchodach 1.190,432,05 zł. Dodatkowym budżetem podwyższono wydatki na utrzymanie dróg publicznych o 119.382,05 zł. Również przewidziano 15.000,— zł na zakup samolotu, który Wydział Powiatowy przeznacza dla obrony Państwa.

Do P. T. Abonentów

Gazety Powiatowej.

Zamówienie Gazety Powiatowej uskutecznić można w każdym Urzędzie Pocztowym zapomocą przekazu rozrachunkowego, który można otrzymać w odnośnych Urzędach Pocztowych za opłatą jednego grosza.

O ileby Urzędy Pocztowe nie przyjmowały prenumeraty na Gazetę Powiatową prosimy P. T. Abonentów należność przekazać do Powiatowej Kasy Komunalnej lub na konto P. K. O. Nr. 300 095.

Prenumerata Gazety Powiatowej wynosi miesięcznie 2,— zł, kwartalnie 6,— zł.

Redakcja Gazety Powiatowej.

6.

Wydział Powiatowy Świętochłowice

ogłasza

pisemny przetarg publiczny

na wykonanie 5. przepustów sklepionych betonowych w świetle 4.- x 3.40 m., 1.- x 0.85 m², 0,60 x 0.81 m i 0.60 x 0.66 m. na drodze państwowej Wielka Dąbrówka — Żychcice.

Warunki i potrzebne formularze ofertowe można nabyć za opłatą 1,—zł w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Świętochłowicach.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie wolny wybór oferenta, możność unieważnienia przetargu bez podania powodów, oraz podział dostaw względnie robót pomiędzy kilku oferentów.

Do ofert należy dołączyć: kwit Kasy Skarbowej, Powiatowej Kasy Komunalnej w Świętochłowicach na złożone wadjum w wysokości 5% oferowanej kwoty w gotówce lub papierach wartościowych według rozporządzenia Ministra Skarbu

Oferty składać należy do dnia 24. lipca 1936 r. godz. 10-tej w kopertach zalakowanych pod adresem: Wydział Powiatowy Świętochłowice — z napisem „Oferta na wykonanie 5. przepustów betonowych na drodze W. Dąbrówka — Żychcice".

Publiczne otwarcie ofert nastąpi w terminie jak wyżej w gmachu Powiatowego Zarządu Drogowego w Świętochłowicach pokój Nr. 5.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

w z.

(—) Mgr. Pietrański
wicestarosta.

Prenumerujcie „Gazetę Powiatową"!

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1936. Nr. 30.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Swiętochłowice, dnia 18. lipca 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Rozporządzenie policyjne w Brzozowicach-Kamieniu w sprawie przyłączenia do gminy sieci wodociągowej.
2. Obwieszczenia, dot. zaraźliwych chorób zwierzęcych.
3. Obwieszczenie, dot. urlopowania Naczelnika gminy w Rudzie.
4. Dodatek do taryfy gminy Ruda, dot. pobierania opłat za używanie publicznych placów.
5. Obwieszczenie w sprawie założenia osady w Łagiewnikach przez Augustyna Spondę i Elżbietę Sprusową.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie policyjne

w Brzozowicach—Kamieniu o przymusowem przyłączeniu realności, położonych na terenie gminy Brzozowice—Kamień, do gminnej sieci wodociągowej i o ochronie wodociągów gminnych.

Na podstawie § § 5 i 6 pkt. f i i, ustawy o zarządzie policji z dnia 11 marca 1850 r. (zb. ust. str. 265) oraz na podstawie § § 143 i 144 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (zb. ust. pr. str. 195) zarządzam za zgodą Zarządu gminy w Brzozowicach—Kamieniu co następuje:

§ 1.

Każda posesja położona na terenie gminy Brzozowice—Kamień, zabudowana lub będąca w toku budowy, powinna być przyłączona do wodociągu gminnego.

Wyjątek stanowią posesje, położone na terenie gminy Brzozowice—Kamień, który nie jest zaopatrzony w gminną sieć wodociągową.

Gminie przysługuje wyłączne prawo dostarczania wody do wspomnianych posesyj z chwilą należytego wykonania urządzenia wodociągowego.

§ 2.

Nie połączone z gminną siecią wodociągową budynki i zakłady przemysłowe należy z nią połączyć dodatkowo w przeciągu jednego miesiąca, licząc od dnia wyjścia w życie niniejszego rozporządzenia. Budowle nowe — wybudowane winny być przyłączone do gminnej sieci wodociągowej przed ich urzędowem oddaniem do użytku.

§ 3.

Przyłączenie się do gminnej sieci wodociągowej wymaga zezwolenia Zarządu gminy. O udzielenie tego zezwolenia należy wnieść na piśmie do Zarządu gminy przy równoczesnem dołączeniu należycie sporządzonego oraz przez Policję budowlaną zatwierdzonego planu projektowanego przyłączenia w 2-ch egzemplarzach. Po dokonaniu przyłączenia nastąpi zbadanie tegóż przez Zarząd gminny i oddanie do użytku, jeżeli zostało wykonane zgodnie z wydanemi w tym względzie przepisami.

§ 4.

Wykonanie wszelkich połączeń wodociągowych od głównego przewodu wodociągowego do kurka przelotowego za wodomierzem włącznie nastąpi przez osoby upoważnione do tego przez Zarząd gminy.

§ 5.

Przepisy niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie także w wypadkach zamierzonych zmian istniejących już instalacyj wodociągowych.

§ 6.

Uszkodzenia i zanieczyszczenia urządzeń wodociągowych są surowo wzbronione

Wykonanie robót ziemnych w pobliżu wodociągu gminnego może nastąpić tylko po uprzedniem zawiadomieniu Zarządu gminy i uzyskaniu na to zezwolenia.

§ 7.

Właściciel nieruchomości jest zobowiązany, utrzymywać w należytym stanie całe urządzenie wodociągowe począwszy od granicy jego realności. Uszkodzenia powstałe w przewodzie od granicy realności do wodomierza włącznie, usuwa Zarząd gminy na koszt danego właściciela. Inne uszkodzenia winien właściciel nieruchomości bezzwłocznie usunąć w własnym zakresie. Przerwa w dopływie wody nie upoważnia stron zainteresowanych do żądania odszkodowania.

§ 8.

W razie stwierdzenia przez Zarząd gminy, że istniejąca instalalacja wodociągowa, włącznie do wodomierza nie nadaje się do użytku, właściciel danej realności jest zobowiązany, zastosować się do wydanych w tym względzie przez Zarząd gminy zarządzeń.

§ 9.

Zarząd gminy jest uprawniony do przeprowadzenia kontroli wszystkich urządzeń wodociągowych, przyłączonych do gminnej sieci wodociągowej i to przez niego upoważnione organa.

§ 10.

Zarządowi gminy przysługuje prawo bezpłatnego umieszczenia na frontowych ścianach realności tabliczek orjentacyjnych, wskazujących położenie hydrantów i zasuw wodociągowych.

§ 11.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej grzywną do 30,— złotych względnie aresztem do dni 3-ch, o ile według obowiązujących ustaw nie podlegają wyższemu wymiarowi kary.

Pozatem Zarząd gminy ma prawo zamknąć dopływ wody do nieruchomości ukaranego.

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej.

Brzozowice-Kamień, dnia 17 czerwca 1936 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) Lelonek.

O g ł o s z o n o

Brzozowice-Kamień, dnia 17 czerwca 1936 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) Lelonek.

2.

Zarządzenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Grabowskiego Jana w Piekarach Śl., ul. Piekarska 16 urzędowo stwierdzono zarazę i pomór świń.

Świętochłowice, dnia 14 lipca 1936 r.

Starosta

w z.

(—) Mgr. Pietrański

Wicestarosta.

Obwieszczenie

dot.: Cholera drobiu w Chropaczowie

Na podstawie § 365 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaje się do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Kowolika Jana w Chropaczowie, przy ul. Marsz. Piłsudskiego 26 cholerę drobiu należy uważać za wygasłą.

Świętochłowice, dnia 11 lipca 1936 r.

Starosta

w z.

(—) Mgr. Pietrański

Wicestarosta.

Obwieszczenie

dot.: Cholera drobiu w Nowym Bytomiu.

Na podstawie § 365 Rozp. Min. Roln. z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaje się do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Setkowicza Jakóba w Nowym Bytomiu cholerę drobiu należy uważać za wygasłą.

Świętochłowice, dnia 8 lipca 1936 r.

Starosta

w z.

(—) Mgr. Pietrański

Wicestarosta.

3.

Obwieszczenie.

Panu Naczelnikowi gminy i okręgu urzędowego Paszkowskiemu w Rudzie udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 17. VIII. do 27. IX. 1936 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi p. inż. Kellerowi.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

w z.

(—) Mgr. Pietrański
Wicestarosta.

4.

Dodatek I.

do taryfy dot. pobierania opłat za używanie publicznych placów, ulic i t. p. w celach handlowych.

(Gazeta Powiatowa Nr. 8 rok 1932).

Dla handlarzy kawy gotowanej i herbaty ustala się ryczałtową opłatę w wysokości 3,00 zł miesięcznie, którą należy uiścić z góry.

Ruda, dnia 5 czerwca 1936 r.

Zarząd gminy

(—) Mgr. Paszkowski (—) inż. Keller
Naczelnik Gminy ławnik

5.

Obwieszczenie

w sprawie założenia osady w Łagiewnikach.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że p. Augustyn Sponda z Łagiewnik, ul. Krótka 4, zamierza zabudować teren, położony przy szosie Bytom — Chorzów i stawił wniosek o potrzebne zezwolenie.

Plany wyżej wymienionego terenu wyłożono do publicznego wglądu w tutejszym Urzędzie gminnym, pokój nr. 11, w czasie od 17-go lipca 1936 r. do 6-go sierpnia 1936 r. włącznie w godzinach urzędowych.

Sprzeciwy mogą strony zainteresowane wnosić w ciągu 3 tygodni, najpóźniej do 6-go sierpnia 1936 r. włącznie, do Wydziału Powiatowego w Świętochłowiacach.

Sprzeciwy, wniesione po upływie wyżej wymienionego terminu, nie będą uwzględnione.

Łagiewniki, dnia 13-go lipca 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

Obwieszczenie

w sprawie założenia osady w Łagiewnikach.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że p. Elżbieta Sprusowa, zamieszkała w Łagiewnikach, ul. Sienkiewicza 76, zamierza zabudować teren, położony pomiędzy ul. Kościelną i szosą Chorzów—Bytom i stawiła wniosek o potrzebne zezwolenie.

Plany wyżej wymienionego terenu wyłożono do publicznego wglądu w tutejszym Urzędzie gminnym, pokój nr. 11, w czasie od 17-go lipca 1936 r. do 6-go sierpnia 1936 r. włącznie w godzinach urzędowych.

Sprzeciwy mogą strony zainteresowane wnosić w ciągu 3 tygodni, najpóźniej do 6-go sierpnia 1936 r. włącznie, do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Sprzeciwy, wniesione po upływie wyżej wymienionego terminu, nie będą uwzględnione.

Łagiewniki, dnia 13-go lipca 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

Do P. T. Abonentów

Gazety Powiatowej.

Zamówienie Gazety Powiatowej uskutecznić można w każdym Urzędzie Pocztowym zapomocą przekazu rozrachunkowego, który można otrzymać w odnośnych Urzędach Pocztowych za opłatą jednego grosza.

O ileby Urzędy Pocztowe nie przyjmowały prenumeraty na Gazetę Powiatową prosimy P. T. Abonentów należność przekazać do Powiatowej Kasy Komunalnej lub na konto P. K. O. Nr. 300 095.

Prenumerata Gazety Powiatowej wynosi miesięcznie 2,— zł, kwartalnie 6,— zł.

Redakcja Gazety Powiatowej.

Druk: E. Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1936. Nr. 31.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Swiętochłowice, dnia 25. lipca 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1936 r. o przekształceniu sądów przemysłowych i kupieckich na sądy pracy.
2. Obwieszczenie w sprawie założenia osady w Łagiewnikach przez Pawła Spyrę.
3. Obwieszczenie w sprawie założenia osady w Łagiewnikach przez Ignacego Widerę.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Rady Ministrów

z dnia 2 lipca 1936 r.

o przekształceniu sądów przemysłowych i kupieckich na sądy pracy.

(Dz. Ust. R. P. z dnia 15 lipca № 54, poz. 391).

Na podstawie art. 48 § 1 i art. 7 § 7 prawa o sądach pracy (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 95, poz. 854) zarządza się co następuje:

§ 1.

Sądy przemysłowe i kupieckie, działające na obszarze województw poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej częściej województwa śląskiego, zostają przekształcone z dniem 1 października 1936 r. na sądy pracy na zasadach poniżej ustalonych.

§ 2.

W terminie i na obszarach, wymienionych w § 1, znosi się wszystkie istniejące dotychczas sądy przemysłowe, działające na podstawie ustawy o sądach przemysłowych z dnia 29 lipca 1890 r. (Dz. U. Rzeszy str. 249), oraz sądy kupieckie, działające na podstawie ustawy o sądach kupieckich z dnia 6 lipca 1904 r. (Dz. U. Rzeszy str. 266).

§ 3.

W terminie, wymienionym w § 1, ustanawia się następujące samoistne sądy pracy:

1) „Sąd Pracy w Poznaniu“, w okręgu Sądu Okręgowego w Poznaniu, z okręgiem obejmującym okrąg miasta Poznania i powiatu poznańskiego;

2) „Sąd Pracy w Katowicach“ w okręgu Sądu Okręgowego w Katowicach, z okręgiem obejmującym miasto Katowice i powiat katowicki;

3) „Sąd Pracy w Chorzowie“ w okręgu Sądu Okręgowego w Katowicach, z okręgiem obejmującym okręgi Sądów Gródzkich w Chorzowie i w Rudzie Śląskiej;

4) „Sąd Pracy w Gdyni“ w okregu Sądu Okręgowego w Gdyni, z okręgiem obejmującym okręg Sądu Grodzkiego w Gdyni.

§ 4.

1. W terminie, wymienionym w § 1, ustanawia się Sądy Pracy przy Sądach Grodzkich:

1) w Bydgoszczy,

2) w Grudziądzu,

3) w Tarnowskich Górach,

4) w Toruniu.

2. Okręgi tych sądów pracy odpowiadają okręgom sądów grodzkich, których siedziby znajdują się w powyższych miejscowościach.

§ 5.

Ustala się liczby ławników i zastępców ławników pracy oraz odpowiednich sądów pracy oraz odpowiednich sądów okręgowych według załącznika do rozporządzenia niniejszego.

§ 6.

1. Powoływanie ławników i ich zastępców do sądów pracy na obszarach okręgów Sądów Apelacyjnych w Poznaniu i w Katowicach oraz do odpowiednich sądów okręgowych powierza się prezesom właściwych sądów apelacyjnych na podstawie wspólnych wniosków okręgowych inspektorów pracy i wojewódzkich władz administracji ogólnej.

2. Jednocześnie przekazuje się prezesom powyższych sądów apelacyjnych uprawnienia Ministra Sprawiedliwości, przewidziane w art. 7 § 4 i 5, art. 8 § 5, art. 10 i w zdaniu drugiem § 2 art. 13 prawa o sądach pracy.

§ 7.

Spory, wszczęte przed dniem 1 października 1936 r. przed sądami przemysłowemi lub kupieckiemi na podstawie ustaw, wymienionych w § 2, będą przekazane do rozpatrzenia nowopowołanym sądom pracy lub sądom grodzkim w miejscowościach, które nie należą do okręgu żadnego sądu pracy. Spory te będą rozpatrywane odtąd według przepisów prawa o sądach pracy; sądy te orzekać będą z uwzględnieniem już dokonanych przez sąd przemysłowy lub kupiecki, czynności, zebranego materjału i pobranych opłat.

§ 8.

Spory, należące do właściwości sądów pracy, a wszczęte przed dniem 1 października 1936 r. przed sądami powszechnemi, będą rozpatrywane aż do ukończenia przez te sądy powszechne, które były dla tych spraw właściwe przed powyższym dniem.

§ 9.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Opieki Społecznej oraz innym ministrom, każdemu w zakresie jego działania.

§ 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

(—) Sławoj Składkowski.

ZAŁĄCZNIK
do rozporządzenia Rady Ministrów
z dnia 2 lipca 1936 roku (poz. 391)

Zestawienie liczb ławników

Miejscowość	Sąd pracy — z każdej z grup pracodawców i pracowników: ławników po	Sąd pracy: zastępc. ławników po	Sąd okręgowy właściwy dla danego sądu pracy — z każdej z grup pracodawców i pracowników: ławników po	Sąd okręgowy: zastępc. ławników po
A. Samoistne sądy pracy				
1) w Poznaniu	62	124	24	48
2) w Katowicach . . .	75	150	70	140
3) w Chorzowie . . .	40	80	—*)	—*)
4) w Gdyni	32	64	20	40
B. Sądy pracy przy sądach Grodzkich				
1) w Bydgoszczy . . .	26	52	16	32
2) w Grudziądzu . . .	20	40	12	24
3) w Tarnowskich Górach	20	40	—*)	—*)
4) w Toruniu	26	52	16	32

*) Z ogólnej liczby ławników Sądy Okręgowego w Katowicach i tychże zastępców powołuje się 40 ławników i 80 zastępców z okręgu Sądu Pracy w Katowicach, 18 ławników i 36 zastępców z okręgu Sądu Pracy w Chorzowie oraz 12 ławników i 24 zastępców z okręgu Sądu Pracy w Tarnowskich Górach.

2.

Obwieszczenie

w sprawie założenie osady w Łagiewnikach.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, p. że Spyra Paweł z Łagiewnik, ul. Apteczna 3, zamierza zabudować teren, położony pomiędzy ul. Kościelną a szosą Bytom—Chorzów i stawił wniosek o potrzebne zezwolenie.

Plany wyżej wymienionego terenu wyłożono do publicznego wglądu w tutejszym Urzędzie gminnym, pokój nr. 11, w czasie od 18. lipca 1936 r. do 7. sierpnia 1936 r. włącznie w godzinach urzędowych.

Sprzeciwy mogą strony zainteresowane wnosić w ciągu 3-ch tygodni, najpóźniej do 7-go sierpnia 1936 r. włącznie, do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Sprzeciwy, wniesione po upływie wyżej wymienionego terminu, nie będą uwzględnione.

Łagiewniki, dnia 16-go lipca 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

3.

Obwieszczenie

w sprawie założenia osady w Łagiewnikach.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że p. Widera Ignacy z Łagiewnik, ulica Bytomska nr. 50, zamierza zabudować teren, położony pomiędzy ulicą Kościelną a szosą Bytom-Chorzów i stawił wniosek o potrzebne zezwolenie.

Plany wyżej wymienionego terenu wyłożono do publicznego wglądu w tutejszym Urzędzie gminnym, pokój 11 w czasie od 18. lipca 1936 r. do 7. sierpnia 1936 r. włącznie w godzinach urzędowych.

Sprzeciwy mogą strony zainteresowane wnosić w ciągu 3-ch tygodni, najpóźniej do 7. sierpnia 1936 r. włącznie, w godzinach urzędowych.

Sprzeciwy, wniesione po upływie wyżej wymienionego terminu nie będą uwzględnione.

Łagiewniki, dnia 16-go lipca 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

KOMUNIKATY

Do P. T. Abonentów

Gazety Powiatowej.

Zamówienie Gazety Powiatowej uskutecznić można w każdym Urzędzie Pocztowym zapomocą przekazu rozrachunkowego, który można otrzymać w odnośnych Urzędach Pocztowych za opłatą jednego grosza.

O ileby Urzędy Pocztowe nie przyjmowały prenumeraty na Gazetę Powiatową prosimy P. T. Abonentów należność przekazać do Powiatowej Kasy Komunalnej lub na konto P. K. O. Nr. 300 095.

Prenumerata Gazety Powiatowej wynosi miesięcznie 2,— zł, kwartalnie 6,— zł.

Redakcja Gazety Powiatowej.

Prenumerujcie

„GAZETĘ POWIATOWĄ"!

Druk: E. Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1936. Nr. 32.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 1. sierpnia 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Ustawa o zalesianiu niektórych nieużytków.
2. Przepisy sanitarno-porządkowe gminy Nowy Bytom.
3. Obwieszczenie gminy Brzeziny Śląskie w sprawie ustalenia wysokości podatku od placów budowlanych na rok 1936/37.
4. Obwieszczenie gminy Brzeziny Śląskie w sprawie ustalenia stawki podatku budynkowego na rok 1936/37.
5. Urlopowanie naczelnika gminy Piekary Śląskie.
6. Urlopowanie naczelnika gminy Brzozowice-Kamień.
7. Urlopowanie lekarza weterynaryjnego w Lipinach.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Ustawa

z dnia 14 lipca 1936 r.
o zalesianiu niektórych nieużytków.

(Dz. U. R. P. z dnia 22 lipca № 56, poz. 406).

Art. 1.

1. Obowiązkowi zalesienia podlegają nieużytki, niestanowiące własności Państwa, których zalesienie potrzebne jest:

1) do zabezpieczenia gruntów przed zmywaniem i wjałowieniem, powstrzymania usuwania się ziemi i kamieni przeszkodzenia tworzeniu się dzikich potoków, obrywaniu skał i spadkowi lawin,

2) do uchronienia brzegów wód przed obrywaniem się, a źródeł przed zasypywaniem,

3) do przeszkodzenia powstawaniu albo rozszerzaniu się piasków lotnych lub parowów.

2. Nadto Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych zarządzać zalesienie nieużytków, jeżeli wymaga tego interes obrony Państwa.

Art. 2.

1. Wydział Powiatowy po zasięgnięciu opinji izby rolniczej opracowuje w granicach swoich możliwości finansowych roczny plan prac zalesieniowych. Zalesienia uzupełniające na gruntach już zalesionych winny być objęte planem prac zalesieniowych lat następnych.

2. Plan prac zalesieniowych wyłożony będzie na przeciąg miesiąca do publicznej wiadomości w zarządzie gminy, na której obszarze mają być prowadzone prace zalesieniowe. O terminie i miejscu wyłożenia planu zarząd gminy zawiadomi interesowanych właścicieli gruntów zgodnie z przepisami o postępowaniu administracyjnem. Osobom tym służy prawo zgłaszania sprzeciwów co do tego, że grunt ich niesłusznie zaliczono do nieużytków, podlegających obowiązkowi zalesienia, jak również co do tego, że z planu prac zalesieniowych wynikają dla nich zbyt duże obciążenia w zakresie dostarczenia robocizny. Sprzeciwy należy zgłosić w zarządzie gminy do protokółu lub na piśmie wraz z uzasadnieniem, najpóźniej w dniu upływu terminu wyłożenia planu.

Art. 3.

1. Plan prac zalesieniowych zatwierdza wojewoda, który jednocześnie rozstrzyga zgłoszone sprzeciwy. Wojewoda uprawniony jest do wprowadzenia zmian w złożonym do zatwierdzenia planie.

2. Decyzja o zatwierdzeniu planu prac zalesieniowych, jak również decyzje, rozstrzygające sprzeciwy, są ostateczne.

Art. 4.

1. Zatwierdzony plan prac zalesieniowych, wykonywa wydział powiatowy, który także dostarcza wszelkich materjałów, potrzebnych do prowadzenia prac zalesieniowych.

2. Obowiązek dostarczenia robocizny ciąży na właścicielach nieużytków; w przypadkach, gdy właścicielem zalesianego nieużytku jest gmina lub gromada, obowiązek dostarczenia robocizny ciąży na członkach tejże gminy lub gromady, stosownie do przepisów o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne.

Art. 5.

1. Nadzór fachowy nad pracami zalesieniowemi sprawuje wojewoda, który jednak może wykonywanie tego nadzoru przekazać izbie rolniczej.

2. Nadzór nad wykonaniem zatwierdzonego planu prac zalesieniowych należy do wojewody.

Art. 6.

1. W ciągu lat 50 od końca roku, w którym przeprowadzono zalesienie w myśl przepisów niniejszej ustawy, nie opłaca się od zalesionego gruntu państwowego podatku gruntowego i na nim opartych danin samorządowych. Poniesione przez właścicieli koszty zalesienia tych gruntów będą potrącane od dochodu podatkowego w rozumieniu prawa o państwowym podatku dochodowym.

2. Grunty, zalesione na podstawie przepisów ustawy niniejszej, są gruntami leśnemi w rozumieniu przepisów o ochronie lasów, niestanowiących własności Państwa.

3. Kto niszczy roślinność lub uszkadza urządzenia ochronne, zaprowadzone przy zalesieniu nieużytków w myśl przepisów ustawy niniejszej, podlega w drodze administracyjnej karze aresztu do 2 tygodni lub grzywny do 500 zł, albo obu tym karom łącznie.

Art. 7.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 8.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki.

2.

Przepisy

sanitarno-porządkowe gminy Nowy Bytom

z dnia 3 marca 1936 r.

Na podstawie § 9 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatych (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 476) wydaję dla gminy Nowy Bytom następujące przepisy sanitarno-porządkowe.

§ 1.

Miejsca publiczne, miejsca prywatne, służące do ogólnego użytku ludności, miejsca w zabudowaniach prywatnych, służące do ogólnego użytku najemców oraz wszelkie place niezabudowane w obrębie zwartej miejscowości gminy Nowy Bytom powinny być stale utrzymywane w porządku i czystości, stosownie do postanowień wspomnianego na wstępie rozporządzenia.

§ 2.

1. Utrzymanie porządku i czystości w miejscach prywatnych, służących do ogólnego użytku ludności, w tych miejscach zabudowań prywatnych, które służą do wspólnego użytku najemców i na placach niezabudowanych należy do właścicieli nieruchomości oraz do osób, którym powierzono bezpośrednie utrzymanie czystości i porządku (zarządów domów, zastępców gospodarzy).

2. Fizyczni i prawni właściciele nieruchomości, zamieszkali względnie mający swe siedziby poza gminą Nowy Bytom, obowiązani są powierzyć mieszkańcowi gminy zastępstwo oraz udzielić pełnomocnictwo do wykonania wszelkich zarządzeń wydanych przez władze w celu utrzymania porządku i czystości. Powierzenie tych czynności powinni oni zgłosić na piśmie lub do protokółu w ciągu jednego tygodnia zarządowi gminnemu.

3. Odnośnie do czyszczenia ulic i chodników publicznych stosuje się postanowienia art. 10 ustawy śląskiej z dnia 12 grudnia 1933 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych w Województwie Śląskiem oraz statutu miejscowego gminy Nowy Bytom o czyszczeniu chodników ulic publicznych z dnia 22 grudnia 1928 r. (Gaz. Pow. Nr. 12).

§ 3.

1. Usuwanie śmieci, gnojówki i wszelkich nieczystości może nastąpić tylko w godzinach nocnych od 22-giej do 5-tej rana.

2. Składania gruzu, rumowisk, popiołu, śmieci, śniegu i lodu dozwolone jest tylko w miejscach przeznaczonych na ten cel przez zarząd gminny i oznaczonych tablicami.

§ 4.

Trzepanie odzieży, pościeli itp. zakazane jest w czasie od godz. 21-szej do 8-ej i od godz. 13-tej do 15-tej.

§ 5.

Przepisy rozporządzenia policyjnego Naczelnika Urzędu Okręgowego w Chebziu z dnia 27 czerwca 1931 r. o utrzymaniu porządku publicznego, pewności i swobodzie ruchu (Gaz. Pow. Nr. 27), sprzeczne z postanowieniami rozporządzenia Ministerstwa Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 476), rozciągniętych na gminę Nowy Bytom rozporządzeniem Ministerstwa Opieki Społecznej z dnia 30 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 115) straciły moc obowiązującą.

§ 6.

Powyższe przepisy wchodzą w życie z dniem 1 kwietnia 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Basista.

3.

Obwieszczenie.

Niniejszem daje się do publicznej wiadomości, że na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 12 czerwca 1936 r. zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 3 lipca 1936 r. pobierać się będzie w roku budżetowym 1936/37 podatek od placów budowlanych, w wysokości 7‰ od tysiąca wartości poszczególnego placu budowlanego z tem, że zwalnia od opłat wszystkie sady położone na terenie gminy.

Brzeziny-Śląskie, dnia 20 lipca 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Gąsior.

4.

Obwieszczenie.

Niniejszem daje się do publicznej wiadomości, że na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 12 czerwca 1936 r. zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 3 lipca 1936 r. pobierać się będzie w roku budżetowym 1936-37 podatek budynkowy według niżej podanych stawek:

a) przy wartości budynków do 10.000,—złotych, 5% od tysiąca,

b) przy wartości budynków od 10.000,— złotych do 50.000,— złotych 6% od tysiąca,

c) przy wartości budynków ponad 50.000,— złotych, 7% od tysiąca.

Brzeziny-Śląskie, dnia 20 lipca 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Gąsior.

5.

Obwieszczenie.

Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego w Piekarach Śl. p. Płonce udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 28. VII. do 25. VIII. 1936 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi gminy p. Feliksowi Wróblowi.

Świętochłowice, dnia 27 lipca 1936 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

6.

Obwieszczenie.

Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego w Brzozowicach-Kamieniu panu Lelonkowi udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 5 sierpnia do 1 września 1936 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi gminy p. Kali.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

7.

Obwieszczenie.

Panu lekarzowi weterynaryjnemu Tomaszowi Bąkowi z Lipin udzieliłem urlopu wypoczynkowego od 3 sierpnia do 12 września 1936 r. włącznie.

Zastępstwo powierzyłem p. lekarzowi weterynaryjnemu Henrykowi Garguli z Nowego Bytomia.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

w z.

(—) Mgr. Pietrański
wicestarosta.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10

Rocznik 1936. Nr. 33.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 8. sierpnia 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

T r e ś ć:

1. Statut Gminy Brzozowice—Kamień w przedmiocie uregulowania służby pożarniczej.
2. Statut Gminy Brzozowice—Kamień w przedmiocie poboru podatku od uzyskania zezwoleń na sprzedaż i wyszynk trunków alkoholowych.
3. Statut Gminy Brzozowice—Kamień w przedmiocie poboru podatku od przyrostu wartości nieruchomości.
4. Statut Gminy Brzozowice—Kamień w sprawie pobierania opłaty od umów o przeniesieniu własności nieruchomości.
5. Obwieszczenie w sprawie ustalenia planu zabudowania terenu w Wielkich Hajdukach.
6. Obwieszczenie w sprawie urlopowania naczelnika Gminy i Okręgu Urzędowego w Łagiewnikach.
7. Obwieszczenie dot. zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Statut

w przedmiocie uregulowania służby pożarniczej w gminie Brzozowice—Kamień.

Na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. 7. 1891 r. (Zb. ust. str. 433) § 16 ustawy o kompetencjach z dnia 1. sierpnia 1883 r. (Zb. ust. str. 237) i ustawy z dnia 21. grudnia 1904 r. (Zb. ust. str. 291) oraz uchwały Rady gminnej z dnia 25. maja 1936 r. wprowadza się w porozumieniu z Naczelnikiem Okręgu Urzędowego dla gminy Brzozowice-Kamień następujący statut pożarniczy.

A. Utworzenie i wyposażenie Miejscowej Straży Pożarnej.

§ 1.

W gminie tworzy się Straż Pożarną z oddziałami do:

a) obsługiwania sikawek,

b) obsługiwania drabin i ratowania ludzi, zwierząt i mienia,

c) doprowadzenia wody,

d) utrzymania porządku i stróżowania uratowanych rzeczy.

Straż należy stałemi ćwiczeniami przygotować do zadania zwalczania pożarów. Zarząd gminy troszczyć się winien o utrzymanie jej na wysokim poziomie wyszkolenia.

I. Straż obowiązkowa.

§ 2.

Do pomocy przy wybuchu pożaru w Brzozowicach—Kamieniu, jakoteż do ćwiczeń i prób z sprzętami zobowiązani są wszyscy zdolni do pracy mężczyźni, zamieszkali w gminie, w wieku lat 18 do 50. Zastępstwo obowiązanego do służby pożarniczej jest niedopuszczalne.

Zwolnieni od obowiązku pomocy pożarniczej i ćwiczeń są:

1. wszyscy czynni urzędnicy państwowi i komunalni, duchowni i służba kościelna, lekarze, aptekarze i adwokaci,

2. wszyscy niezbędni w zakładach przemysłowych maszyniści, dozorcy maszyn i stróże, jakoteż wszyscy pod ziemią zatrudnieni robotnicy na czas ich pracy tamże,

3. służba dworcowa, służba policji kolejowej, personel parowozowy, drużyny konduktorskie, stawidłowi jakoteż inni kolejowi maszyniści wzgl. dozorcy maszyn,

4. wszystkie osoby, które należały przynajmniej 15 lat do policyjnie uznanej Ochotniczej Straży w miejscu,

5. wszyscy inwalidzi wojenni, braccy, wypadkowi, wszystkie osoby, które udowodniły świadectwem lekarskiem swoją niezdolność do służby pożarniczej, jakoteż osoby uznane przez Urząd gminny za niezdolne (niewidomi, chromi, kaleki etc.)

Wady cielesne wykluczające w prawdzie służbę pożarniczo-techniczną przy samym pożarze, nie wykluczają służby pomocniczej (n. p. stróżowania, zamknięcia dostępu do pogorzeliska, znoszenia sprzętów pożarniczych itp.)

6. Osoby, należące do miejscowej Ochotniczej Straży Pożarnej jako czynni lub nieczynni członkowie, ostatni, jeżeli opłacają roczną składkę w wysokości 12,— złotych conajmniej.

Obowiązkowa służba pożarnicza łączy w sobie obowiązek przyjęcia czynności przodownika Straży Obowiązkowej na przeciąg 3 lat.

§ 3.

Wykluczone od służby w Straży Pożarnej są osoby pozbawione praw obywatelskich, stojące pod dozorem policyjnym, karane za zbrodnię przeciw Państwu, za kradzież, za zbrodnie przeciw obyczajom, za umyślny napad na życie lub za umyślnie podpalenia karą conajmniej 3 miesięcznego więzienia, jakoteż policyjnie uznani nałogowi pijacy.

Jeżeli takie osoby prowadziły się po odbyciu kary dłuższy czas nienagannie, tak, iż przyjąć można, że posiadają wymagane do służby pożarniczej zaufanie i pewność, wtedy może Zarząd gminny w porozumieniu z Naczelnikiem Ochotniczej Straży Pożarnej znieść wykluczenie ich.

Nie dotyczy to jednak osób, karanych za zbrodnie przeciw państwu.

§ 4.

Zarząd gminy prowadzi i utrzymuje bieżąco imienny wykaz wszystkich zobowiązanych do służby pożarniczej, z którego rokrocznie powołuje 100 osób dla Brzozowic—Kamienia do służby pożarniczej.

Przeciw wciągnięciu do wykazu przysługuje interesowanym środek prawny przewidziany w art. 38 i 39 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. str. nr. 17, poz. 30).

Osoby fizyczne, posiadające w gminie grunta lub przedsiębiorstwa przemysłowe, lecz w gminie nie zamieszkałe, są uwolnione od obowiązku służby pożarniczej.

§ 5.

Kto do służby pożarniczej został powołany, winien stawić się przy każdym w przepisowy sposób obwieszczonym pożarze bezzwłocznie na dziedzińcu Straży Pożarnej i winien wykonywać rozkazy kierowników.

Obwieszczenie ćwiczeń następuje przez oznajmienie albo przez alarmowanie syreną. Pożar obwieszcza się zawsze alarmem syrenowym, lub trąbką alarmową,

Przy odezwaniu się syren winni powołani do służby pożarniczej stawić się natychmiast na dziedzińcu Straży Pożarnej, jeżeli nie uniemożliwia im tego niebezpieczeństwo własnego mienia; są oni zobowiązani zgłosić się u swych kierowników, do których zarządzeń winni się stosować. Nie wolno im bez zezwolenia kierownika akcji ratunkowej opuścić wyznaczonego im miejsca.

To samo dotyczy wszelkich ćwiczeń.

§ 6.

Na czele Straży Pożarnej stoi naczelnik straży, któremu dodano jednego lub więcej zastępców.

Naczelnika straży i jego zastępcę zatwierdza Zarząd Oddziału Powiatowego Stowarzyszenia Ochotniczej Straży Pożarnej.

Powołanych do służby pożarniczej wpisuje się do listy strażaków obowiązkowych. W liście tej zapisuje się ich obecność przy pożarach i ćwiczeniach. Nieobecnych podaje się Naczelnikowi gminy, który podania te dalej kieruje do Okręgu Urzędowego, celem ukarania, o ile nieobecni w przeciągu 3 dni nieobecności nie usprawiedliwili.

II. Straż Ochotnicza.

§ 7.

Za urzędowo uznaną uważa się Ochotniczą Straż Pożarną, jeżeli została zarejestrowana na podstawie art. 21 prawa o stowarzyszeniach z dn. 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 808.)

III. Miejscowa Straż Pożarna.

§ 8.

Ochotnicza Straż Pożarna i Obowiązkowa Straż Pożarna tworzą razem Miejscową Straż Pożarną z tem, że Ochotnicza Straż tworzy samodzielną część Miejscowej Straży Pożarnej.

Zarząd gminny ubezpieczy członków Ochotniczej Straży Pożarnej od wypadku Odnośnie do członków obowiązkowej straży ponosi gmina jako związek publiczno-prawny odpowiedzialność cywilną i winna się odpowiednio ubezpieczyć.

Miejscowa Straż Pożarna jest Strażą ochronną po myśli art. 129 kodeksu karnego i członkowie noszą podczas służby mundur, zaś oddziały nieumundurowane widoczne oznaki. Mundury służbowe i oznaki zakupuje gmina Brzozowice—Kamień na swój koszt, strażacy zaś obowiązani są utrzymywać powierzone im sorty w porządku.

IV. Sprzęty pożarnicze i ratunkowe.

§ 9.

Potrzebne sprzęty pożarnicze i ratunkowe zakupuje i utrzymuje Zarząd gminy.

Jakie sprzęty pożarnicze potrzebne są; rozstrzyga w razie sporu Starosta powiatu świętochłowickiego po wysłuchaniu Zarządu gminnego i Naczelnika Straży.

§ 10.

Sprzęty pożarnicze winny być kilka razy w roku, conajmniej jednak na wiosnę i na jesien i po każdym pożarze przez ogniomistrza badane na ich całość i użyteczność — sikawki muszą być próbowane. Za wykonanie niniejszego przepisu jak i usunięcie stwierdzonych usterek odpowiedzialny jest Zarząd gminy i Naczelnik Straży.

§ 11.

Dla ochrony sprzętów używane być winny ubikacje łatwo dostępne, suche i zabezpieczone od pożaru.

Zarząd gminny stara się o przechowywanie kluczy do bram domu straży pożarnej, umożliwiając każdej chwili natychmiastowe otwarcie bram.

V. Zabezpieczenie wody.

§ 12.

Gmina obowiązana jest dostarczyć dostateczną ilość wody do gaszenia pożarów. W tym celu należy do istniejących wodociągów wbudować potrzebną ilość hydrantów i utrzymywać je w należytym porządku. Hydranty winne być każdego roku dwa razy na ich użyteczność i dokładne funkcjonowanie badane.

VI. Stawienie zaprzęgów.

§ 13.

Właściciele zaprzęgów zobowiązani są do stawienia swych zaprzęgów do przewożenia taboru pożarniczego tak przy pożarach w miejscu, jak i w okolicy. Naczelnik gminy wyznacza corocznie w grudniu kolejno potrzebną ilość zaprzęgów, uwiadamia właścicieli zaprzegów na piśmie o ich wyznaczeniu, oraz uwiadamia Naczelnika Straży, który zarządzi wypisanie nazwisk obowiązanych na specjalnej tablicy w domu Straży Pożarnej. W razie niemożności stawienia swego zaprzęgu wyznaczony do stawienia zaprzęgu obowiązany jest postarać się na swój koszt o zaprzęg zastępczy. W razie potrzeby właściciele zaprzęgów obowiązani są stawić swe zaprzęgi na wyzwanie Naczelnika gminy wzgl. jego zastępcy i poza kolejnością.

Natychmiast ze wszczęciem alarmu pożarowego winni właściciele zaprzęgów, powołani do służby pożarniczej, stawić swe zaprzęgi zupełnie uprzężone z woźnicą do domu Straży Pożarnej.

Przy pożarach poza miejscowością należy właścicieli zaprzęgów odszkodować.

§ 14.

Zwolnione od obowiązku służby pożarniczej są:

a) konie służbowe urzędników cywilnych i wojskowych

b) konie używane przez księży i lekarzy w celach zawodowych.

B. Kierownictwo akcji gaszenia pożarów.

§ 15.

Dowództwo akcji przeciwpożarowej na miejscu pożaru prowadzi Naczelnik Straży pod nadzorem Naczelnika Okręgu Urzędowego wzgl. w razie nieobecności tegóż pod nadzorem jego zastępcy (§ 90 ordynacji dla gmin wiejskich).

O wybuchu większego pożaru powiadomić należy natychmiast ogniomistrza powiatowego, który po przybyciu na miejsce pożaru obejmuje techniczne kierownictwo wszelkich prac gaśniczych i ratowniczych.

§ 16.

Kierujący akcją przeciwpożarową wydaje swe dyspozycje tylko kierownikom poszczególnych oddziałów, którzy obowiązani są do natychmiastowego wykonania otrzymanych zarządzeń.

§ 17.

Strażakom nie wolno opuścić wyznaczonego miejsca dopóty, dopóki nie otrzymują zezwolenia kierownika akcji przeciwpożarowej.

§ 18.

Rozdawanie pomiędzy strażaków napoi alkoholowych dopuszczalne jest tylko za zezwoleniem głównego kierownika akcji strażackiej

§ 19.

Do zarządzeń Naczelnika gminy wzgl. ogniomistrza winni stosować się i osoby do straży nie należące, znajdujące się na miejscu pożaru. Zarządzenia te są zarządzeniami pożarniczo-policyjnemi w myśl § 2 art. 39 prawa o wykroczeniach.

C. Obowiązki osób trzecich przy wybuchu pożaru.

§ 20.

Kto zauważy pożar obowiązany jest zaalarmować najprzód mieszkańców danego domu i zameldować pożar jaknajszybciej w miejscu do zgłaszania pożaru przeznaczonego.

§ 21.

Przy wybuchu pożaru mają funkcjonarjusze policji i kierownicy oddziałów strażackich wstęp do wszystkich ubikacyj sąsiadujących z miejscem pożaru. Również zezwolić należy na wstęp strażaków na sąsiednie grunta i budynki, jeżeli kierownik akcji pożarniczej to zarządził. W tej samej mierze posiadacze studzień, wodociągów i stawów zobowiązani są zezwolić na odbiór wody i umożliwić strażakom dostęp do nich.

Wykonanie wszystkich powyższych obowiązków nie może być uzależniony od uzyskania odszkodowania.

§ 22.

Przy wybuchu większego pożaru należy w promieniu 200 metrów od miejsca pożaru pozamykać wszystkie otwory w dachach i strychach i przeciwdziałać zapaleniu od iskier latających.

D. Pomoc pożarnicza w okolicy.

§ 23.

Do pomocy przy pożarach w okolicy wyjeżdża z reguły tylko Ochotnicza Straż Pożarna. Straż Obowiązkowa wyrusza tylko na osobne wezwanie.

§ 24.

Do pomocy w okolicy wyjeżdżają kompletna sikawka i drabina mechaniczna z pełną obsługą. Strażaków należy transportować na wozie drużynowym, który wysyła się równocześnie z innemi pojazdami.

§ 25.

Kierownicy straży przyjeżdżających z okolicy na pomoc winni przed rozpoczęciem swych czynności zgłosić się u głównego kierownika akcji przeciwpożarowej.

§ 26.

Drużynom nie wolno wstrzymywać swych prac bez rozkazu lub opuścić pogorzeliska bez zezwolenia głównego kierownika akcji gaśniczej. Zezwolenie to winno być udzielone skoro miejscowa straż w stanie jest sama opanować pożar.

§ 27.

W razie potrzeby gmina obowiązana jest udzielić posiłku strażakom z innych gmin na pomoc przybyłym, jak również zaprzęgom pojazdów strażackich podać potrzebny obrok bezpłatnie.

O potrzebie stanowi Naczelnik gminy.

§ 28.

Wszystkie inne pożarnicze obowiązki służbowe uregulowane są szczegółowemi rozporządzeniami policyjnemi.

§ 29.

Przeciwdziałanie postanowieniom niniejszego statutu karane będzie na mocy § 26 rozporządzenia policyjnego z dnia 4 września 1906 r. (Gaz. Urz. art. 57, poz. 767.)

§ 30.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą statut dot. uregulowania osobistej służby przy gaszeniu pożarów w obwodzie dawn. gminy Kamień z dnia 10. IX. 1928 r.

Brzozowice-Kamień, dnia 25 maja 1936 r.

Zarząd gminny

(—) Lelonek, (—) Krauza, (—) Kala.

Rada gminna

(—) Kłosek, (—) Wydera, (—) Złotoś, (—) Kempiński.

Uchwała.

Zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (Zb. Ust. str. 233).

Świętochłowice, dnia 3 lipca 1936 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel, (—) Brzoska, (—) Tkocz, (—) Sieja

Za zgodność

Świętochłowice, dnia 7 lipca 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(pieczęć okrągła) z p.

(—) Olsza.

Ogłoszono!

Brzozowice-Kamień, dnia 28 lipca 1936.

Naczelnik gminy

(--) Lelonek.

2.

Statut

gminy Brzozowice-Kamień

z dnia 25 maja 1936 r.

o samoistnym podatku komunalnym od uzyskania zezwolenia na sprzedaż i wyszynk trunków alkoholowych i zatwierdzonego zgłoszenia sprzedaży napojów bezalkoholowych.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) wprowadza się w myśl uchwały Rady gminnej z dnia 25. maja 1936 r. na rzecz gminy Brzozowice-Kamień podatek od uzyskanego zezwolenia na sprzedaż i wyszynk trunków alkoholowych i zatwierdzonego zgłoszenia sprzedaży napojów bezalkoholowych.

§ 1.

Opodatkowaniu podlegają:

1. uzyskane zezwolenia na sprzedaż hurtową i detaliczną oraz wyszynk napojów alkoholowych,
2. zatwierdzone zgłoszenie sprzedaży napojów do $4^1/_2\%$ alkoholu i napojów bezalkoholowych,

§ 2.

Od podatku wolne są:

1. zezwolenia udzielone wdowie po dotychczasowym właścicielu przedsiębiorstwa na dalsze prowadzenie tego przedsiębiorstwa w rozmiarach, w jakich tenże zezwolenie to posiadał,
2. przedsiębiorstwo, prowadzone na rachunek związków samorządowych, dobroczynnych lub ogółowi użytecznych, o ile okoliczność ta zostanie udowodnioną,
3. zezwolenie, udzielone bezrobotnym na sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości do $4^1/_2\%$ alkoholu.

§ 3.

Do uiszczenia podatku obowiązana jest osoba, której udzielono zezwolenia wymienionego w punkcie 1 § 1 wzgl. osoba, której zgłoszenie kompetentna władza zatwierdziła (pkt. 2 § 1).

§ 4.

Podatek wynosi, jeżeli przedsiębiorstwo należy:

a) do I kategorji świadectw przemysł.		3.000,— zł
b) do II	„ „	2.000,— zł
c) do III	„ „	1.000,— zł
d) do IV	„ „	500,— zł
e) do poniżej IV kat.		300,— zł

§ 5.

W razie przejęcia przedsiębiorstwa przez innego przedsiębiorcę i udzielenie zezwolenia temu ostatniemu podatek wynosi:

a) w razie przejęcia w ciągu 3-ch lat od udzielenia poprzedniego zezwolenia	90%
b) w razie przejęcia w ciągu 5-ciu lat od udzielenia poprzedniego zezwolenia	80%
c) w razie przejęcia w ciągu 8-miu lat od udzielenia poprzedniego zezwolenia	70%
d) w razie przejęcia w ciągu 10-ciu lat od udzielenia poprzedniego zezwolenia	60%
e) w razie przejęcia w czasie ponad 10 lat od udzielenia poprzedniego zezwolenia	50%

tej stawki podatkowej, którąby przy pierwszem zezwoleniu wymierzyć należało.

Podatek zmniejsza się o 50% stawek wyżej ustalonych, jeżeli przedsiębiorstwo drogą sukcesji przejdzie na potomka w prostej linji dotychczasowego przedsiębiorcy

§ 6.

Przy zezwoleniach na hurtową sprzedaż napojów alkoholowych w zamkniętych naczyniach pobiera się podatek w wysokości 50% stawek wymienionych w § 4-tym, a na detaliczną sprzedaż w naczyniach zamkniętych podatek w wysokości od 10% do 50% stawek wymienionych w § 4-tym, zależnie od wielkości rozmiarów i położenia przedsiębiorstwa.

§ 7.

Zatwierdzenie zgłoszenia sprzedaży napojów o zawartości do $4^1/_2\%$ alkoholu jak również i napojów bezalkoholowych podlega opodatkowaniu:

a) przy wyszynku wspomn. napojów alkoholowych w wysokości 50% stawek wymienionych w § 4-tym,

b) przy sprzedaży wspomn. napojów alkoholowych w zamkniętych naczyniach i napojów bezalkoholowych 10% stawek wymienionych w § 4-tym.

§ 8.

Zezwolenie na rozszerzenie przedsiębiorstw wymienionych w § 1 podlega opodatkowaniu w następującej wysokości:

a) rozszerzenie zezwolenia na wyszynk napojów alkoholowych podlega opodatkowaniu w wysokości 50% stawek wymienionych w § 4-tym.

b) rozszerzenie zezwolenia na hurtową i detaliczną sprzedaż trunków alkoholowych w wysokości 10% stawek wymienionych w § 4-tym.

§ 9.

Podatek wymierza Urząd gminny i uwidacznia należną kwotę podatkową w nakazach płatniczych. Wymierzony podatek płatny jest w ciągu 2-ch tygodni od doręczenia nakazu płatniczego w kasie gminnej.

§ 10.

Zarząd gminny może w pojedyńczych wypadkach wspomn. podatek obniżyć wzgl. całkowicie znieść.

§ 11.

Przeciwko wymiarowi podatku służą płatnikowi środki prawne przewidziane w § 69 ustawy z dnia 14 lipca 1893 r. o daninach komunalnych (Zb. Ust. Pr. str. 152).

Wniesienie środka prawnego nie wstrzymuje obowiązku terminowego uiszczenia podatku.

§ 12.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągany będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, odsetek i kar za zwłokę według norm obowiązujących przy podatkach państwowych.

§ 13.

Winni naruszenia przepisów niniejszego statutu ulegną grzywnie do 350,— zł, o ile dany czyn nie podlega karze surowszej.

§ 14.

Niniejszy statut wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą z dniem ogłoszenia.

Brzozowice-Kamień, dnia 25 maja 1936 r.

Zarząd gminny

(—) Lelonek, (—) Krauza, (—) Kala

Rada gminna

(—) Kłosek, Wydera, Złotoś, Kempiński.

„Zatwierdza się na zasadzie art. 1, 16 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30)".

Katowice, dnia 2 lipca 1936 r.

Śląska Rada Wojewódzka
Przewodniczący
w z.
(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

Ogłoszono:

Brzozowice-Kamień, dnia 28 lipca 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Lelonek.

3.

Statut

gminy Brzozowice-Kamień

w przedmiocie poboru podatku od przyrostu wartości nieruchomości.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 25 maja 1936 r. wydaje się w myśl art. 11 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 10 poz. 47) w brzmieniu ustawy z dnia 17. V. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 14), zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933 r. następujący statut podatkowy:

§ 1.

W razie przeniesienia własności na nieruchomościach oraz uprawnień, których dotyczą postanowienia prawa cywilnego odnoszące się do nieruchomości, pobierać się będzie podatek od przyrostu wartości nieruchomości na rzecz gminy Brzozowice-Kamień według postanowień niniejszego statutu.

§ 2.

Za przyrost wartości uważa się różnicę między ceną kupna a ceną sprzedaży. W razie niemożności stwierdzenia ceny, wstępuje w jej miejsce pospolita wartość nieruchomości w czasie prawo-nabycia względnie prawo-zbycia.

§ 3.

Podatku nie pobiera się:

1) od kooperatyw i spółdzielni mieszkaniowych względnie budowlanych oraz nowych budowli wznoszonych po dniu 1 stycznia 1924 r. przez prywatne osoby,

2) przy transakcjach związanych z parcelacją obszarów należących do wielkiej własności ziemskiej, o ile są przeprowadzane przez Urząd Ziemski lub przedsiębiorstwa osadnicze o charakterze użyteczności publicznej,

3) przy przeniesieniu własności wskutek czynności na wypadek śmierci jak i umowy jednostronnie obowiązującej (nieodpłatnej), o ile nie przyszła do skutku celem obejścia powinności płacenia podatku,

4) przy sprzedaży nieruchomości celem rozdziału spadku pomiędzy współdziedziców,

5) przy aktach prawnych przedsiębranych celem utworzenia zmiany względnie zniesienia małżeńskiej wspólności majątkowej,

6) przy przeniesieniu własności nieruchomości na krewnych w linji prostej względnie zrównanej z nimi, o ile nie zachodzi podejrzenie obejścia obowiązku płacenia podatku (przy adopcji),

7) przy transakcjach powziętych celem rozdziału wspólnej własności kilka osób na tej samej nieruchomości,

8) przy zamianach gruntów celem komasacji,

9) przy transakcjach zwolnionych przez Ministra Skarbu od państw. podatku od przeniesienia własności nieruchomości w całości lub części.

§ 4.

Podatek wynosi, o ile przeniesienie własności nastąpiło :

1)	w ciągu	1	roku	od	nabycia	10%
2)	„	3	lat	„	„	9%
3)	„	6	„	„	„	8%
4)	„	9	„	„	„	6%
5)	„	12	„	„	„	4%
6)	„	15	„	„	„	3%
7)	„	18	„	„	„	2%

8) „ 20 „ i ponad 20 lat od nabycia 1% przyrostu wartości obliczonej w złocie.

Ponad 20 lat może nastąpić uwolnienie od podatku, jeżeli przyrost nie przekracza 50%. Obliczenie w złocie nastąpi w sposób podany w § 11 rozporządzenia II, Wojewody Śląskiego z dnia 7 czerwca 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 14, poz. 56).

§ 5.

Do uiszczenia podatku zobowiązany jest prawo-zbywca i prawo-nabywca salidarnie.

Kilka współobowiązanych odpowiada za uiszczenie podatku solidarnie. Przy kilkakrotnej sprzedaży bez przewłaszczenia odpowiada ostatni nabywca za podatek od przyrostu wartości w wysokości różnicy między ceną kupna zapisaną w księdze gruntowej a wartości z dnia nabycia przezeń.

§ 6.

Zobowiązani do płacenia podatku winni w przeciągu 2 tygodni od czynności prawnej przedsięwziętej celem przeniesienia własności a podlegającej podatkowi donieść o tejże Zarządowi gminnemu a na żądanie tejże władzy złożyć oświadczenie co do dat ważnych dla wymiaru przy równoczesnem przedłożeniu odpowiednich dowodów.

§ 7.

Podatek wymierza Zarząd gminny, który należytość podatkową uwidacznia w nakazie płatniczym doręczonym obowiązanemu.

§ 8.

Podatek jest płatny w terminie dwóch tygodni od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego w kasie gminnej w miejscu.

§ 9.

Odwołania od wymiaru podatku podlegają przepisom art. 38 ust. 5 ustawy z dnia 14. IV. 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 10, poz. 47).

§ 10.

Osoby działające wbrew postanowieniom niniejszego statutu ulegną karze do 300,— zł, o ile w myśl obowiązujących przepisów nie podpadną wyższemu wymiarowi kary.

§ 11.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem 1-go kwietnia 1936 r.

Brzozowice-Kamień, dnia 25 maja 1936 r.

Zarząd gminny

(—) Lelonek, (—) Krauza, (—) Kala.

Rada gminna

(—) Kłosek, (—) Wydera, (—) Złotoś

(—) Kempiński.

Uchwała.

Zatwierdza się na zasadzie art. 1. 11 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17, poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 9, poz. 16).

Świętochłowice, dnia 3 lipca 1936 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel, (—) Brzoska, (—) Tkocz, (—) Sieja.

Za Zgodność:

Świętochłowice, dnia 8 lipca 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(pieczęć okrągła) z p.

(—) Olsza.

Ogłoszono!

Brzozowice-Kamień, dnia 28 lipca 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Lolonek.

4.

Statut

gminy Brzozowice-Kamień

z dnia 25-go maja 1936 r. o komunalnej opłacie od umów o przeniesieniu praw własności na nieruchomości.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 14. kwietnia 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. marca 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9) wprowadza się za zgodą Rady Gminnej na rzecz gminy Brzozowice-Kamień opłatę komunalną od umów o przeniesieniu prawa własności na nieruchomości.

§ 1.

Opłacie podlegają umowy o przeniesieniu prawa własności na nieruchomości jeżeli:

a) od tych aktów prawnych wymierzono państwową opłatę stemplową,

b) nieruchomości te położone są w obrębie gminy Brzozowice-Kamień.

§ 2.

Od opłaty zwolnione są:

a) umowy o przeniesieniu własności budynku niewykończonego, sporządzone w ciągu lat ośmiu od dnia rozpoczęcia budowy,

b) pierwsza po ukończeniu budowy umowa o przeniesieniu własności budynku wykończonego, sporządzona w ciągu lat ośmiu od dnia w którym zaczęto budynek używać,

c) transakcje, zwolnione przez Ministra Skarbu od państwowej opłaty stemplowej w całości.

Uwolnienie, przewidziane w punktach a) i b) dotyczące budynków mieszkalnych oraz budynków przeznaczonych do celów przemysłowych i handlowych, obejmuje również grunt, na którym budynek stoi oraz podwórze. Uwolnienia tego nie stosuje się do nadbudówek i przybudówek, o ile ich wartość nie przekracza 80% poprzedniej wartości nieruchomości.

Osoba powołująca się na uwolnienie od opłaty, przewidzianej w punkcie a) lub b) powinna udowodnić warunki uwolnienia.

§ 3.

Do uiszczenia opłaty obowiązany jest nowonabywca.

§ 4.

Opłata komunalna wynosi 50% państwowej opłaty stemplowej od tych umów.

§ 5.

Opłatę wymierza Zarząd gminny na podstawie uwierzytelnionego przez notarjusza odpisu umowy o przeniesieniu własności nieruchomości, do przesłania którego obowiązany jest nowonabywca w ciągu 2 tygodni od dnia zawarcia tej umowy.

Opłatę uwidocznioną w nakazach płatniczych należy uiścić w ciągu 2 tygodni od dnia doręczenia nakazu płatniczego w Kasie Gminnej.

§ 6.

Zarząd gminy może wymierzone kwoty podatkowe w pojedyńczych wypadkach odpisać, o ile przymusowe ściągnięcie tychże zagrozi egzystencji gospodarczej płatnika lub w przewidywaniu bezskuteczności postępowania egzekucyjnego.

§ 7.

Przeciwko wymiarowi podatku służą płatnikowi środki prawne przewidziane w § 69 ustawy z dnia 14. lipca 1893 r. o daninach komunalnych (Dz. Ust. Str. 152). Wniesienie środka prawnego nie wstrzymuje obowiązku terminowego uiszczenia podatku.

§ 8.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągany będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, odsetek i kar za zwłokę według norm obowiązujących przy podatkach (opłatach) państwowych.

§ 9.

Winni naruszenia przepisów niniejszego statutu będą karani karą porządkową do wysokości 350,—zł., o ile dany czyn nie podlega karze surowszej.

§ 10.

Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem 1. kwietnia 1936 r.

Zarząd gminny

(—) Lelonek, (—) Krauza, (—) Kala.

Rada gminna

(—) Kłosek, (—) Wydera, (—) Złotoś,
(—) Kempiński.

Uwierzytelniony odpis.

Uchwała.

Zatwierdza się na podstawie art. 1, 11 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17. poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 9. poz. 16).

Świętochłowice, dnia 3. lipca 1936 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel, (—) Brzoska, (—) Tkocz, (—) Sieja.

Z a z g o d n o ś ć!

Świętochłowice, dnia 8. lipca 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

z p.
(—) Olsza.

O g ł o s z o n o.

Brzozowice-Kamień, dnia 28. lipca 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Lelonek.

5.

Obwieszczenie

dot. ustalenia planu zabudowania terenu pomiędzy ul. Wolności i Jadwigi oraz Kościelnej i Kościuszki.

Plan zabudowania terenu pomiędzy ul. Wolności i Jadwigi oraz Kościelnej i Kościuszki, ustalono po uprawomocnieniu się uchwały Komisarycznego Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach na wniesiony przeciw wspomnianemu planowi sprzeciw, formalnie na podstawie § 8 ustawy z dnia 2. 7. 1875 dot. zakładania i zmian ulic i placów w miastach i gminach wiejskich zgodnie z ustaleniem zarządu gminnego z 27. 9. 1935 r. i rady gminnej z 30. 9. 1935 r. a w odniesieniu do zmienionej uchwały Komisarycznego Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach z 6. 2. 1936 L. dz. Sm. 112|1 linji budowlanej na pewnym odcinku jednej z ulic zgodnie z powołaną uchwałą Komisarycznego Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Podając powyższe do publicznej wiadomości oznajmiam, że wspomniany wyżej plan zabudowania wyłożony jest ponownie do publicznego wglądu począwszy od 10. 8. 1936 r. w godzinach od 8 do 13 w ratuszu pokój nr. 27.

Wielkie Hajduki, dnia 27. lipca 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Mgr. Grzbiela.

6.

Obwieszczenie.

Panu Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego Rybarzowi z Łagiewnik udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 3 sierpnia do 31 sierpnia 1936 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi Stanisławowi Knurze.

Świętochłowice, dnia 1 sierpnia 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

7.

Obwieszczenie.

Na podstawie § 340 rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że we wsi Treczów gminy Łogirza pow. będzińskiego urzędowo stwierdzono wygaśnięcie wścieklizny psów

Świętochłowice, dnia 3 sierpnia 1936 r.

Starosta

(—) Szaliński.

Druk: E. Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 4-11-10

Rocznik 1936. Nr. 34.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 14. sierpnia 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Obwieszczenie Ministra Skarbu o wartości jednego grama czystego złota.
2. Obwieszczenie w przedmiocie ustalenia klucza rozdziału wpływów z dodatków komunalnych do państwowych podatków od spożycia, zużycia i produkcji pomiędzy gminy miejskie i powiatowe związki samorządowe.
3. Zastępstwo naczelnika okręgu urzędowego Brzozowice-Kamień.
4. Obwieszczenie w sprawie urlopowania lekarza weterynaryjnego Skalskiego z Piekar Śl.
5. Obwieszczenie w sprawie urlopowania lekarza weterynaryjnego Ramockiego z Rudy Śl.
6. Komunikat.
7. Przetarg publiczny Wydziału Powiatowego powiatu świętochłowickiego na dostawę materjałów pędnych dla samochodów i maszyn drogowych.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 28 lipca 1936 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

(Monitor Polski Nr. 176, poz. 327.)

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 roku w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc sierpień 1936 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu

(—) E. Kwiatkowski.

2.

Obwieszczenie

w przedmiocie ustalenia klucza rozdziału wpływów z dodatków komunalnych do państwowych podatków od spożycia, zużycia i produkcji pomiędzy gminy miejskie i powiatowe związki samorządowe na rok 1936/37.

(Gaz. Urz. Woj. Śl. Nr. 23, poz. 4)

Stosownie do postanowień art. 9 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu, ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) ustala się z ważnością od dnia 1 maja 1936 r. do dnia 30 kwietnia 1937 r. następujący klucz rozdziału wpływów z dodatków komunalnych do państwowych podatków od spożycia, zużycia i produkcji.

I. Z sumy dodatków, przypadającej na gminy miejskie stosownie do postanowień art. 9. ust. (3) powołanej wyżej ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem, otrzymują gminy:

1)	Katowice	19,55 %
2)	Bielsko	8,01 „
3)	Bielszowice	1,19 „
4)	Brzeziny Śląskie	0,46 „
5)	Brzozowice-Kamień	0,43 „

6)	Chorzów	13,79 %
7)	Cieszyń	2,32 „
8)	Chropaczów	0,86 „
9)	Czechowice	0,85 „
10)	Dziedzice	0,43 „
11)	Godula	0,73 „
12)	Janów	1,18 „
13)	Kochłowice	1,01 „
14)	Knurów	1,72 „
15)	Lipiny	1,82 „
16)	Lubliniec	0,92 „
17)	Łagiewniki	1,24 „
18)	Mała Dąbrówka	0,72 „
19)	Michałkowice	0,56 „
20)	Miasteczko	0,19 „
21)	Mikołów	1,39 „
22)	Mysłowice	2,80 „
23)	Nowy Bytom	2,92 „
24)	Nowa Wieś	2,16 „
25)	Orzegów	1,03 „
26)	Piotrowice	0,60 „
27)	Piekary Śląskie	1,85 „
28)	Pszczyna	0,81 „
29)	Pszów	0,53 „
30)	Radlin	0,95 „
31)	Radzionków	1,40 „
32)	Ruda	1,60 „
33)	Rybnik	2,12 „
34)	Rydułtowy	1,09 „
35)	Siemianowice Śląskie	4,01 „
36)	Skoczów	1,00 „
37)	Stary Bieruń	0,37 „
38)	Strumień	0,20 „
39)	Świętochłowice	3,41 „
40)	Szopienice	2,09 „
41)	Tarnowskie Góry	1,86 „
42)	Tychy	0,68 „
43)	Ustroń	0,38 „
44)	Wielkie Hajduki	4,07 „
45)	Wodzisław	0,76 „
46)	Woźniki	0,17 „
47)	Wełnowiec	0,85 „
48)	Żory	0,92 „

II. Z sumy dodatków, przypadającej w myśl wyżej powołanych przepisów na powiatowe związki samorządowe, otrzymuje:

Wydział Powiatowy		Katowice	7,95 %
„	„	Lubliniec	7,37 „
„	„	Pszczyna	26,10 „
„	„	Rybnik	29,26 „
„	„	Świętochłow.	1,28 „
„	„	Tarn. Góry	6,64 „
Wydział Dróg Powiatowych		Bielsko	9,73 „
„	„	Cieszyń	11,67 „

Za Wojewodę:

(—) Dr. Karczmarski
Kierownik Oddziału.

3.

Uchwała.

Na podstawie § 57 ordynacji powiatowej z dn. 13. XII. 1872- łącznie z § 117 ust. 5 ustawy o ogól-
19. III. 1881
nym zarządzie kraju z dnia 30. VII. 1883 r. (zb. ust. str. 195) wyznaczam jako zastępcę naczelnika Okręgu Urzędowego w Brzozowicach-Kamieniu Emanuela Kalę, ławnika gminy Brzozowice-Kamień.

Świętochłowice, dnia 8 lipca 1936 r.

W imieniu Wydziału Powiatowego

Przewodniczący

(—) Szaliński.

O g ł c s z o n o !

Brzozowice-Kamień, dnia 3 sierpnia 1936 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) Lelonek.

4.

Obwieszczenie.

P. lekarzowi weterynaryjnemu Piotrowi Skalskiemu z Piekar Śl. udzieliłem urlopu wypoczynkowego w czasie od 16 sierpnia do 10 września 1936 r. włącznie.

Zastępstwo powierzyłem p. lekarzowi weterynaryjnemu Janowi Olesiowi z obwodu II, Piekary Śl.

Świętochłowice, dnia 10 sierpnia 1936 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński
Starosta.

5.

Obwieszczenie.

P. lekarzowi weterynaryjnemu Julianowi Ramockiemu udzieliłem urlopu wypoczynkowego w czasie od 15 sierpnia do 27 września 1936 r.

Zastępstwo powierzyłem p. lekarzowi weterynaryjnemu Józefowi Tomaszczykowi z Orzegowa.

Świętochłowice, dnia 12. VIII. 1936 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński
Starosta.

× KOMUNIKATY ×

6.

Na ostatnim posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 11. VIII. 1936 r., zatwierdzono stawki podatku budynkowego i od placów budowlanych gminy Nowy Bytom, III dodatek do statutu gminy Ruda Śl. w sprawie pobierania opłat za wodę, uchwałę rady gminnej Orzegów w sprawie zaciągnięcia pożyczki z Śląskiego Funduszu Gospodarczego na budowę domków dla bezdomnych.— Przyjęto do wiadomości budżet gminy Chropaczów, dodatkowy budżet gminy Ruda Śl. oraz budżet okręgu urzędowego Ruda Śl., zamknięcie budżetowe za rok 1935/36 gminy Brzozowice-Kamień i gminy Łagiewniki. — Na zastępcę naczelnika okręgu urzędowego Brzeziny Śl. wyznaczono ławnika Jana Szmatlocha z Brzezin Śl., na zastępcę naczelnika okręgu urzędowego w Brzozowicach-Kamieniu ławnika Emanuela Kalę z Brzozowic-Kamienia. — Anastazji Mokrosowej z Łagiewnik, Józefowi Kaczmarkowi, Karolowi Buszkowi i Emilowi Franuszowi z Chorzowa udzielono zezwolenia osiedleńszego na budowę domków mieszkalnych w Łagiewnikach.

7.

Wydział Powiatowy Świętochłowice

ogłasza

pisemny przetarg publiczny

na dostawę materjałów pędnych dla samochodów i maszyn drogowych na rok budżetowy 1936/37.

Warunki i potrzebne formularze ofertowe można nabyć za opłatę 1,— zł w godzinach urzędowych w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Świętochłowicach.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie wolny wybór oferenta, możność unieważnienia przetargu bez podania powodów oraz podział dostawy pomiędzy kilku oferententów.

Do ofert należy dołączyć kwit Powiatowej Kasy Komunalnej w Świętochłowicach na złożone wadjum w wysokości 5% oferowanej kwoty w gotówce lub papierach wartościowych według rozporządzenia Ministra Skarbu oraz dyplom Komitetu Obywatelskiego na subskrybowaną Pożyczkę Narodową.

Oferenci wykazujący się zaświadczeniem o popieraniu Polskiego Komitetu Normalizacyjnego mają pierwszeństwo przy równowartych ofertach.

Przedsiębiorstwo przyjmujące dostawę zobowiązuje się nie cedować przedmiotowych wierzytelności jak tylko za wyraźną pisemną zgodą Wydziału Powiatowego.

Oferty składać należy do dnia 17 sierpnia 1936 r. do godz. 10-tej w zapieczętowanych kopertach pod adresem — Wydział Powiatowy Świętochłowice — z napisem „Oferta do przetargu na dostawę materjałów pędnych w dniu 17 sierpnia 1936 r. o godz. 10-tej odbyć się mającego".

Publiczne otwarcie ofert nastąpi w terminie jak wyżej, w gmachu Powiatowego Zarządu Drogowego w Świętochłowicach, pokój Nr. 5. Przy składaniu ofert należy złożyć równocześnie bezpłatne próbki na oferowane oleje.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński
Starosta.

Druk: E. Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1936. Nr. 35.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 22. sierpnia 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Ustawa o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec.
2. Obwieszczenie gminy Nowy Bytom w sprawie ustalenia stawki podatku budynkowego.
3. Uchwała Wydziału Powiatowego dot. wyznaczenia zastępcy naczelnika Okręgu Urzędowego w Brzozowicach-Kamieniu.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

Ustawa

z dnia 5 marca 1934 r.

(Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 349)

o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec.

Art. 1.

1. W celu stwierdzania wartości hodowlanej bydła, trzody chlewnej i owiec będą prowadzone przez izby rolnicze księgi zarodowego bydła, zarodowej trzody chlewnej i zarodowych owiec, oraz wydawane rodowody i inne zaświadczenia z tych ksiąg. Izby rolnicze mogą powierzać organizacjom rolniczym prowadzenie tych ksiąg oraz wydawanie rodowodów i zaświadczeń tylko za zgodą Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

2. Prowadzenie ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych, wymienionych w ustępie poprzedzającym, oraz wydawanie rodowodów i zaświadczeń przez osoby prywatne lub instytucje, nie upoważnione do tego w myśl ustępu poprzedzającego, jest wzbronione.

Art. 2.

1. Wpisywanie zwierząt do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych będzie dokonywane na żądanie właścicieli tych zwierząt, wydawanie zaś rodowodów i zaświadczeń — na żądanie osób interesowanych.

2. Wymagania, jakim powinny odpowiadać zwierzęta, które mogę być wpisane do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych, a w szczególności wymagania pod względem pochodzenia i wartości użytkowej oraz zasady prowadzenia tych ksiąg — ustala Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 3.

1. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustala wymagania, jakim winny odpowiadać zarodowe obory, chlewnie i owczarnie.

2. Z chwilą ustalenia tych wymagań nazwy, zawierające określenie „zarodowy“, mogą być używane tylko na oznaczanie tych gospodarstw hodowlanych, co do których izba rolnicza stwierdzi, że gospodarstwa te odpowiadają wymaganiom, ustalonym na podstawie ustępu poprzedzającego.

Art. 4.

1. Izby rolnicze za zgodą Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych mogą uznawać pewne rasy bydła, trzody chlewnej i owiec za odpowiednie pod względem hodowlanym dla poszczególnych obszarów (gmin, powiatów) w okręgach swej działalności.

2. W razie uznania pewnych ras bydła, trzody chlewnej lub owiec za odpowiednie dla danego obszaru, zwierzęta innych ras, hodowane na tym obszarze, mogą być wpisywane do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych (art. 1) jedynie w przypadkach i pod warunkami, ustalonemi przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

3. W razie zmiany uznanej rasy (ust. 1), rasę poprzednio uznaną uważa się nadal w okresie lat trzech również za odpowiednią dla danego obszaru.

Art. 5.

1. Izby rolnicze przeprowadzać będą na żądanie właścicieli bydła, trzody chlewnej lub owiec kontrolę wartości użytkowej tych zwierząt oraz wydawać odpowiednie świadectwa.

2. Przepisy o kontroli wartości użytkowej zwierząt oraz o wydawaniu świadectw wyda Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 6.

1. Pokrywanie cudzych krów, świń i owiec dozwolone jest tylko rozpłodnikami, uznanemi dla danego obszaru.

2. Wyraz „rozpłodnik" oznacza w rozumieniu niniejszej ustawy buhaja po ukończeniu 10 miesięcy życia, knura po ukończeniu 6 miesięcy oraz tryka po ukończeniu 3 miesięcy.

3. Wyrazy „rozpłodnik uznany" oznaczają w rozumieniu niniejszej ustawy rozpłodnika, na którego właścicielowi wydane zostało świadectwo uznania (art. 7 ust. 1).

4. Rozpłodnik, wybrany na podstawie art. 7 ust. 3, jest rozpłodnikiem uznanym tylko na obszarze tej gminy, dla której został wybrany.

Art. 7.

1. Do orzekania o uznaniu rozpłodników za odpowiednie do hodowli i wydawania właścicielom rozpłodników wybranych bezpłatnych świadectw uznania powołuje się komisje kwalifikacyjne przy izbach rolniczych.

2. Komisje kwalifikacyjne uznają jako odpowiednie do hodowli te z pośród doprowadzonych rozpłodników, które należą do rasy, uznanej za odpowiednią (art. 4), oraz odpowiadają wymaganiom, ustalonym przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

3. Jeżeli ilość rozpłodników, wybranych na podstawie ustępu poprzedzającego, nie jest dostateczna dla zaspokojenia potrzeb hodowlanych gminy, komisja kwalifikacyjna może z pośród pozostałych rozpłodników, nie odpowiadających wymaganiom, określonym w ustępie poprzedzającym, wybrać najodpowiedniejsze do hodowli w ilości niezbędnej do zaspokojenia potrzeb hodowlanych tej gminy.

4. Zakres działania, organizację, postępowanie, okresy działania komisyj, wzory oraz terminy ważności świadectw uznania ustala Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

5. Koszty podróży i diety członków komisyj ponoszą instytucje, delegujące te osoby.

Art. 8.

1. Właściciele rozpłodników obowiązani są zgłaszać je do zarządu gminy oraz doprowadzać przed komisję kwalifikacyjną w czasie i miejscu, wyznaczonem przez izbę rolniczą.

2. Obowiązek doprowadzania rozpłodników przed komisję kwalifikacyjną nie dotyczy rozpłodników, zapisanych do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych (art. 1).

Art. 9.

1. Jeżeli na obszarze gminy niema dostatecznej ilości rozpłodników uznanych, odpowiadających wymaganiom, ustalonym na podstawie art. 7 ust. 2, gminy oraz powiatowe związki samorządowe obowiązane są zapewniać miejscowym rolnikom konieczną ilość takich rozpłodników.

2. O ilości rozpłodników uznanych, potrzebnych dla poszczególnych gmin, rozstrzyga wydział powiatowy na podstawie zasad, ustalonych przez właściwą izbę rolniczą.

3. Koszty nabywania przez gminy rozpłodników ponosi Państwo w wysokości 10%, powiatowe związki samorządowe w wysokości 25% oraz zainteresowane gminy w wysokości 65% ogólnej sumy kosztów.

4. Gminy sąsiadujące mogą łączyć się celem wspólnego kupna rozpłodników.

5. Za pokrywanie krów, świń i owiec uznanemi rozpłodnikami gminnemi zarząd gminy może ustanawiać opłaty, które winny być zatwierdzone przez władzę nadzorczą.

6. Zarząd gminy obowiązany jest prowadzić spisy rozpłodników oraz zawiadamiać komisję kwalifikacyjną o ilości krów, świń i owiec, znajdujących się na obszarze gminy.

Art. 10.

1. Izby rolnicze, po zasięgnięciu opinji właściwych powiatowych związków samorządowych, mogą za zgodą Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych ustanawiać na swą rzecz opłaty od rozpłodników nie uznanych w wysokości 50 zł od buhaja, 25 zł od knura i 10 zł od tryka za każdy rok kalendarzowy oraz ustalać terminy uiszczania tych opłat.

2. Opłaty przewidziane w ustępie poprzedzającym, pobierają zarządy gmin, przyczem za czynności te otrzymują 25% pobranych opłat.

3. Izba rolnicza może umarzać zaległe opłaty w przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie.

4. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustali, jakie rozpłodniki nie uznane wolne być mają od opłat, przewidzianych w ust. 1.

Art. 11.

Grzywną do 20 zł karany będzie:

1) kto nie zgłasza zarządowi gminy rozpłodnika lub nie doprowadza go przed komisję kwalifikacyjną (art. 8);

2) kto dopuszcza do powstania warunków, przy których jest możliwe pokrycie rozpłodnikiem nie uznanym cudzej krowy, świni lub owcy (art. 6 ust. 1).

Art. 12.

1. Grzywną do 300 zł karany będzie:

1) kto pokrywa rozpłodnikiem nie uznanym cudzą krowę, świnię lub owcę (art. 6 ust. 1);

2) kto wbrew postanowieniu art. 1 ust. 2 prowadzi księgi gospodarskich zwierząt zarodowych oraz wydaje rodowody i zaświadczenia;

3) kto wbrew postanowieniu art. 3 ust. 2 używa na oznaczenie obory, chlewni lub owczarni nazwy, zawierającej określenie „zarodowy".

2. W razie wydania orzeczenia karnego w myśl pkt. 1 artykułu niniejszego powiatowa władza administracji ogólnej może zarządzić wytrzebienie rozpłodnika na koszt i ryzyko właściciela.

Art. 13.

1. Orzecznictwo w sprawach o czyny karalne, przewidziane w niniejszej ustawie, należy do powiatowej władzy administracji ogólnej.

2. W orzeczeniu skazującem władza administracyjna na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny oznaczy karę zastępczego aresztu stosownie do art. 10 prawa o wykroczeniach.

Art. 14.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 15.

1. Postanowienia art. 1 — 5, 12 pkt. 2) i 3) oraz art. 13—16 wchodzą w życie z dniem ogłoszenia ustawy niniejszej na całym obszarze Państwa z wyjątkiem województwa śląskiego.

2. Postanowienia art. 6—11, 12 pkt. 1 oraz ustępu ostatniego tego artykułu wchodzą w życie w zastosowaniu do bydła na obszarach gmin i powiatów, na których była wprowadzona w życie ustawa z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 10, poz. 69) — z dniem ogłoszenia niniejszej ustawy.

3. Terminy wejścia w życie postanowień art. 6—11, 12 pkt. 1 oraz ustępu ostatniego tego artykułu w zastosowaniu do bydła na obszarach gmin i powiatów, na których nie była wprowadzona w życie ustawa, wymieniona w ustępie poprzedzającym, jak również terminy wejścia w życie postanowień art. 6—11, 12 pkt. 1 oraz ustępu ostatniego tego artykułu w zastosowaniu do trzody chlewnej lub owiec na obszarach gmin i powiatów, — ustala w drodze rozporządzeń Minister Rolnictwa i Reform Rolnych na wniosek izby rolniczej, przedstawiony za zgodą właściwego powiatowego związku samorządowego za pośrednictwem wojewody. Powyższy wniosek izby rolniczej może dotyczyć tylko obszarów, dla których — stosownie do postanowienia art. 4 ust. 1 — zostały uznane odpowiednie rasy bydła, trzody chlewnej lub owiec i jedynie tych zwierząt, których rasy zostały uznane. Wniosek może dotyczyć każdego rodzaju określonych wyżej zwierząt oddzielnie lub kilku rodzajów razem.

4. Ustalone na podstawie ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 10, poz. 69) rasy bydła w okręgach hodowlanych uważa się za rasy uznane za odpowiednie pod względem hodowlanym dla poszczególnych obszarów (art. 4)

5. Świadectwa uznania, wydane na podstawie ustawy, wymienionej w ustępie poprzedzającym których termin ważności nie upłynął, uważa się za świadectwa uznania w rozumieniu niniejszej ustawy

Art. 16.

Z dniem ogłoszenia niniejszej ustawy traci moc obowiązującą ustawa z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami wraz ze zmianami, wprowadzonemi art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 10, poz. 69).

Prezydent Rzeczypospolitej

(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów

(—) J. Jędrzejewicz.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych

Nakoniecznikow-Klukowski

Ustawa

z dnia 15 czerwca 1936 roku

o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec.

(Dz. Ust. Śl. z dnia 2 lipca 1936 r. Nr. 16, poz. 28)

Art. 1.

W sprawach, dotyczących nadzoru nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec, obowiązywać będą na obszarze Województwa Śląskiego przepisy ustawy z dnia 5 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 349).

Art. 2.

Czynności, poruczone w art. 9 i 10 wym. ustawy powiatowym związkom samorządowym, wykonywać będą w cieszyńskiej części Województwa Śląskiego powiatowe władze administracji ogólnej do czasu utworzenia samorządu powiatowego.

Art. 3.

Koszty nabywania przez gminy w cieszyńskiej części Województwa Śląskiego rozpłodników, a przypadające w myśl wymienionej w art. 1 ustawy na powiatowe związki samorządowe, ponosić będzie do czasu utworzenia tamże samorządu powiatowego, Skarb Śląski.

Art. 4.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 30 po dniu jej ogłoszenia.

Z tym dniem tracą moc wszelkie obowiązujące na obszarze Województwa Śląskiego przepisy w przedmiocie unormowanym niniejszą ustawą.

Marszałek

(—) K. Grzesik.

2.

Obwieszczenie.

Ustalenie stawki do poboru podatku budynkowego, gruntowego i od placów budowlanych na rok podatkowy 1936/37.

Rada gminna w dniu 2 lipca 1936 r. uchwaliła:

a) pobór podatku budynkowego według stawki $6^1/_2$ ‰ od wartości pospolitej nieruchomości,

b) pobór dodatku do państwowego podatku gruntowego w wysokości 100 %,

c) pobór podatku od placów budowlanych według stawki 6 ‰ od wartości pospolitej placów budowlanych.

Uchwały pod a) i c) zostały zatwierdzone przez Wydział powiatowy w Świętochłowicach w dniu 11 sierpnia 1936 r., uchwałę pod b) przyjął Wydział powiatowy w Świętochłowicach do wiadomości zarządzeniem z dnia 9 lipca 1936 r.

Nowy Bytom, dnia 17 sierpnia 1936 r.

Naczelnik gminy

w z.

(—) Edward Eckert

ławnik gminy.

3.

Odpis.

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 607.

Uchwała.

Na podstawie § 57 ordynacji powiatowej z dnia $\frac{13.\ XII.\ 1872\ r.}{19.\ III.\ 1881\ r.}$ łącznie z § 117 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. VII. 1883 r. (zb. ust. str. 195) wyznaczam jako zastępcę naczelnika Okręgu Urzędowego w Brzezinach Śl. p. Jana Szmatlocha, ławnika gminy Brzeziny Śl.

Świętochłowice, dnia 8 lipca 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1936. Nr. 36.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 29. sierpnia 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Ustawa o paszportach.
2. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie wykonania ustawy o paszportach.
3. Ogłoszenie w sprawie ustalenia planów regulacyjnych gminy Ruda Śląska.
4. Dodatek do statutu miejscowego gminy Ruda Śląska w sprawie pobierania opłat wodnych.
5. Założenie osady w Łagiewnikach.
6. Przymusowe ochronne szczepienie dzieci przeciw błonicy w Chropaczowie i Lipinach Śl.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Ustawa

z dnia 14 lipca 1936 r.

o paszportach.

(Dz. Ust. R. P. Nr. 56, poz. 404).

ROZDZIAŁ I.

Przepisy ogólne.

Art. 1.

1. Opuszczenie obszaru Państwa Polskiego przez obywateli polskich, jak również powrót ich na ten obszar, może nastąpić, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, tylko na podstawie ważnych paszportów.

2. Ustala się następujące rodzaje paszportów:

1) paszporty zwyczajne,

2) paszporty służbowe,

3) paszporty dyplomatyczne i

4) paszporty zbiorowe.

3. Wzory wymienionych rodzajów paszprotów ustala Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

ROZDZIAŁ II.

Uzyskiwanie paszportów.

Art. 2.

1. Warunkiem uzyskania paszportu jest:

1) obywatelstwo polskie,

2) zezwolenie władz wojskowych, jeżeli w myśl obowiązujących przepisów zezwolenie takie jest wymagane,

3) zaświadczenie, przewidziane w przepisach o emigracji, jeżeli wyjazd następuje w celach emigracyjnych,

4) zezwolenie rodziców, opiekunów bądź kuratorów jeżeli chodzi o osoby niepełnoletnie lub niewłasnowolne.

2. Warunki, wymienione w ust. 1, nie dotyczą osób, otrzymujących paszporty dyplomatyczne, a wymienione w ust. 1, pkt. 2, 3 i 4 osób, otrzymujących paszporty służbowe.

Art. 3.

1. Władza odmówi wydania paszporty, jeżeli:

1) osoba, ubiegająca się o paszport, nie odpowiada warunkom, wymienionym w art. 2

2) wydanie paszportu może narazić na szkodę ważny interes państwowy lub zagrozić bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu,

3) przeciwko osobie, ubiegającej się o paszport, toczy się postępowanie karne o zbrodnię lub występek, a właściwa władza sądowa nie wyrazi zgody na wydanie paszportu,

4) osoba, ubiegająca się o paszport, opiekuje się innemi osobami, a istnieje obawa, że w razie jej wyjazdu osoby te pozostały bez należytej opieki.

2. Ocena, czy zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt. 2 i 4, pozostawiona jest uznaniu władzy.

Art. 4.

Paszport zwyczajny może otrzymać każdy, kto odpowiada warunkom, wymienionym w art. 2, jeżeli nie zachodzą przeszkody, przewidziane w art. 3.

Art. 5.

Kategorje osób, otrzymujących paszporty służbowe i dyplomatyczne, ustala Rada Ministrów.

Art. 6.

Paszporty zbiorowe mogą otrzymać:

1) uczestnicy wycieczek szkolnych, naukowo-badawczych i dydaktycznych, a także wycieczek morskich, organizowanych na podstawie zezwolenia Ministra Spraw Wewnętrznych,

2) członkowie organizacyj (związków stowarzyszeń i t. p.), wyjeżdżający zbiorowo na podstawie zezwolenia Ministra Spraw Wewnętrznych, oraz

3) zamieszkali zagranicą obywatele polscy, uczestniczący zbiorowo w wycieczkach.

Art. 7.

Posiadanie paszportu jednego rodzaju nie wyłącza możności uzyskania paszportu innego rodzaju.

Art. 8.

Paszporty zwyczajne, służbowe i dyplomatyczne są jednoosobowe; jednakże w paszporcie męża może być wpisana żona, a w paszporcie jednego lub obojga rodziców albo opiekuna—dzieci do lat 13, jeżeli zaś chodzi o rodziny emigrantów — także dzieci powyżej lat 13.

Art. 9.

Rada Ministrów może na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych lub Ministra Spraw Zagranicznych wstrzymać lub ograniczyć wydawanie paszportów zwyczajnych i zbiorowych na okres nie dłuższy, niż roczny, jeżeli będą wymagały tego względy na dobro Państwa. W czasie zarządzonych ograniczeń wydawanie tych paszportów można uzależnić od innych jeszcze warunków, aniżeli przewidziane w art. 2.

ROZDZIAŁ III.

Ważność paszportów.

Art. 10.

1. Paszporty zwyczajne, służbowe i dyplomatyczne można wydawać na okres do lat 3. Ważność paszportu można przedłużać, jednak łączny okres ważności, licząc od dnia wystawienia paszportu, nie może przekraczać lat 5.

2. Paszporty, wymienione w ust. 1, uprawniają do wielokrotnych wyjazdów i powrotów, jeżeli władza nie ograniczy ich ilości.

3. Paszporty zbiorowe można wydawać na okres do 3 miesięcy; uprawniają one do jednorazowego wyjazdu i powrotu.

4. Po upływie okresu ważności paszportu, paszport należy zwrócić władzy, która go wydała.

Art. 11.

Paszporty są ważne na wszystkie kraje zagraniczne, jeżeli władza nie uczyni ograniczeń.

ROZDZIAŁ IV.

Opłaty paszportowe.

Art. 12.

1. Paszporty zwyczajne i zbiorowe, wydawane w kraju, podlegają opłatom, które ustala w drodze rozporządzenia Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Za podstawę przy ustalaniu opłat przyjęte będą miesięczne okresy ważności paszportów.

2. Paszporty służbowe i dyplomatyczne nie podlegają opłatom paszportowym.

Art. 13.

1. Nie podlegają opłatom paszportowym paszporty, wydawane w kraju osobom:

1) wyjeżdżającym jako emigranci,

2) niezamożnym jeżeli wykażą, że wyjazd ich jest konieczny, a uiszczenie opłaty naraziłoby je na dotkliwy uszczerbek majątkowy,

3) którym przyznano na wyjazd zasiłek z funduszów publicznych,

4) nie mającym ukończonych lat 13, jeżeli są wpisane w paszporcie ojca, matki lub opiekuna.

2. Osoby, wyjeżdżające w celu kształcenia się lub odbycia praktyki zawodowej oraz osoby, których zawód nie może być wykonywany w inny sposób, jak tylko przez częste wyjazdy (komiwojażerzy, obsługa przedsiębiorstw, służących komunikacji międzynarodowej i t. p.), otrzymują paszporty ważne na rok za opłatą, ustaloną dla okresu miesięcznego.

Art. 14.

1. Minister Spraw Wewnętrznych może przyznawać ulgi w opłatach paszportowych oraz całkowicie zwalniać od tych opłat w przypadkach:

1) wyjazdu do państw, z któremi Państwo Polskie zawarło umowy w sprawie ułatwień paszportowych — na czas trwania tych umów,
2) wyjazdy w ważnych sprawach rodzinnych,
3) wyjazdy w sprawach handlowych lub przemysłowych, których konieczność zaświadczy odnośny samorząd gospodarczy,
4) uzasadnionych stanowiskiem osób wyjeżdżających albo charakterem lub celem ich wyjazdu.
5) wyjazdu w ważnych sprawach naukowych.

2. Uprawnienia, przewidziane w ust. 1 pkt. 2, 3 i 5, Minister Spraw Wewnętrznych może w całości lub części przekazać władzom sobie podległym.

Art. 15.

Za przedłużanie ważności paszportów, wydanych w kraju, pobiera się takie same opłaty, jakim podlegają paszporty, wydawane w kraju.

Art. 16.

Nieskorzystanie z paszportu nie uprawnia do żądania zwrotu opłaty paszportowej.

Art. 17.

1. Opłaty za paszporty, wydawane przez polskie urzędy konsularne (dyplomatyczne) i przez Komisarza Generalnego R. P. w Gdańsku, oraz opłaty za przedłużanie ważności tych paszportów reguluje taryfa opłat konsularnych.

2. Za przedłużanie w kraju ważności paszportów, wymienionych w ust. 1, pobiera się opłaty, odpowiadające stawkom, ustalonym w taryfie konsularnej.

Art. 18.

1. Za inne dokumenty, które w myśl przepisów szczególnych uprawniają do opuszczania obszaru Państwa Polskiego i powrotu na ten obszar, pobiera się — jeżeli przepisy te nie stanowią inaczej — następujące opłaty stemplowe:

1) za dokumenty, uprawniające do jednorazowego wyjazdu i powrotu . . 0.50 zł,
2) za dokumenty, uprawniające do wielokrotnych wyjazdów i powrotów—za każdy miesiąc ważności dokumentu . 1,— zł.
Przepisy art. 13 stosuje się odpowiednio.

2. Minister Spraw Wewnętrznych może w porozumieniu z Ministrem Skarbu obniżać opłaty, ustalone w ust. 1.

ROZDZIAŁ V.

Władze.

Art. 19.

Paszporty zwyczajne i zbiorowe wydają w kraju powiatowe władze administracji ogólnej, zagranicą — polskie urzędy konsularne (dyplomatyczne), a na obszarze W. M. Gdańska — Komisarz Generalny R. P. w Gdańsku.

Art. 20.

Paszporty służbowe wydają Minister Spraw Wewnętrznych i Minister Spraw Zagranicznych, każdy w zakresie właściwości, ustalonym przez Radę Ministrów.

Art. 21.

Paszporty dyplomatyczne wydaje Minister Spraw Zagranicznych lub upoważnione przez niego władze.

Art. 22.

Władza unieważni paszport i zarządzi jego odebranie, jeżeli wyjdą na jaw okoliczności, które uzasadniają odmowę wydania paszportu. Decyzja ta jest natychmiast wykonalna.

ROZDZIAŁ VI.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 23.

Paszporty, wydane na podstawie przepisów, obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy niniejszej, zachowują ważność do końca okresów, na które zostały wydane.

Art. 24.

W art. 2 w ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 996) skreśla się wyrazy: „Rodzaje, formę treść i sposób wystawiania dokumentów, upoważniających do przekraczania granicy, warunki, od których zależy ich uzyskanie, i".

Art. 25.

Ustawa niniejsza nie narusza przepisów o wyjeździe zagranicę osób, będących w czynnej

służbie wojskowej, jak również podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu, oraz przepisów o emigracji.

Art. 26.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Art. 27.

1. Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie trzydziestu dni od dnia ogłoszenia.

2. Jednocześnie uchyla się wszelkie przepisy w sprawach, uregulowanych ustawą niniejszą, a wszczególności rozporządzenie Prezydenta Rzeczpospolitej z dnia 30 kwietnia 1932 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 394).

Prezydent Rzeczpospolitej

(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych

(—) Sławoj Składkowski.

2.

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 12 sierpnia 1936 r.

(Dz. Ust. R. P. Nr. 63, poz. 461)

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych i Ministrem Skarbu w sprawie wykonania ustawy o paszportach.

Na podstawie art. 1 ust. 3 oraz art. art. 12 i 26 ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. o paszportach (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 404) zarządzam co następuje:

§ 1.

Paszportem w rozumieniu art. 1 ustawy o paszportach jest dokument wydawany obywatelom polskim, uprawniający w terminie swej ważności do udawania się i przebywania w kraju lub w krajach, wymienionych w tym dokumencie.

§ 2.

Paszporty zwyczajne, służbowe i dyplomatyczne oraz paszporty zbiorowe będą wydawane na drukach, przygotowanych według wzorów Nr. 1, 2, 3 i 4, podanych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 3.

1. Osoby, ubiegające się o paszport zwyczajny, powinny przedłożyć poświadczenie zamieszkania w okręgu władzy, u której złożono podanie o paszport oraz udowodnić swą tożsamość i obywatelstwo polskie

2. Do podania o paszport należy dołączyć dwie jednakowe fotografie osoby, dla której paszport ma być wystawiony o rozmiarze około $4^1/_4$ x 6 cm, przedstawiające dokładnie twarz bez nakrycia głowy i pozwalające na stwierdzenie w sposób niewątpliwy tożsamości przedstawionej na nich osoby.

3. Osoby, pozostające w czynnej służbie wojskowej, jak również ci spośród podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu, którzy w myśl § 427 rozporządzenia Ministrów: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 28 sierpnia 1934 roku (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 757) muszą, w razie zamierzonego wyjazdu za granicę, uzyskać zezwolenie władz wojskowych, powinni dołączyć do podania o paszport uzyskane zezwolenie tych władz.

4. Osoby, wyjeżdżające za granicę w celach emigracyjnych powinny oprócz dokumentów, o których mowa w ustępach 1, 2 i 3, przedstawić zaświadczenie wydane w myśl art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1927 r. o emigracji (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 799).

§ 4.

Władza, przyjmująca podanie o paszport, może zwolnić od przedstawienia dowodów, wymienionych w § 3 ust. 1, jeżeli dane, o których mowa w tych przepisach są władzy znane lub wynikają niewątpliwie z innych okoliczności.

§ 5.

Kraje, na które paszport jest ważny, oznacza władza, wystawiająca paszport w odpowiedniej rubryce książeczki paszportowej (paszportu zbiorowego) przez wypisanie kraju, do którego wyjazd ma nastąpić lub też przez określenie wyrazami: „wszystkie kraje w Europie i poza Europą".

§ 6.

Paszport może być wydany osobie interesowanej po uprzednim uiszczeniu opłaty, obliczanej według postanowień rozporządzenia niniejszego.

§ 7.

1. Paszport zwyczajny z jednomiesięcznym terminem ważności, z wyjątkiem przypadków, określonych w art. 13 ust. 1 ustawy o paszportach, podlega opłacie w wysokości 80 zł. Taką samą opłatę pobiera się za każdy następny miesięczny okres ważności paszportu z wyjątkami, przewidzianymi w art. 13 ust. 2 ustawy o paszportach.

2. Za okresy miesięczne uważa się miesiące kalendarzowe. Jeżeli jednak początkowy okres nie odpowiada pierwszemu dniu miesiąca kalendarzowego, wówczas okres trzydziestu dni uważa się za okres miesięczny. Rozpoczęty okres miesięczny liczy się za cały.

3. Za początek okresu miesięcznego uważa się datę wystawienia paszportu.

4. Jeżeli ustawa o paszportach nie stanowi inaczej (art. 13 ust. 1), osoby, dopisane do paszportu zwyczajnego (art. 8), powinny uiścić opłatę za paszport w myśl przepisów ustępów: 1 i 2.

§ 8.

W przypadkach wystawienia paszportu zbiorowego, każda osoba, wpisana do takiego paszportu, obowiązana jest uiścić opłatę w wysokości 25 zł za miesięczny okres ważności, z wyjątkiem osób, nie mających ukończonych 13 lat (art. 13, ust. 1 pkt. 4 ustawy o paszportach). Przepisy § 7 stosuje się odpowiednio.

§ 9.

Oprócz opłat określonych w §§ 7 i 8 niniejszego rozporządzenia oraz opłat stemplowych, należnych od podania i załączników, osoby, otrzymujące paszporty, obowiązane są również do zwrotu kosztów blankietów paszportowych, a to za paszport zwyczajny w wysokości 1 zł a za paszport zbiorowy 0,10 zł.

§ 10.

Wystawienie paszportów zwyczajnych i przedłużanie ich ważności należy w kraju do powiatowych władz administracji ogólnej (starostów, dyrektorów policji, Komisarza Rządu m. Gdyni) właściwych ze względu na miejsce zamieszkania strony (§ 3 ust. 1), zagranicą do właściwych urzędów konsularnych (dyplomatycznych), a na obszarze W. M. Gdańska do Komisarza Generalnego R. P. w Gdańsku.

§ 11.

1. Paszporty zwyczajne mogą być wydawane w drodze wyjątku przez inną powiatową władzę administracji ogólnej za zgodą wojewody w razie zamierzonego wspólnego wyjazdu za granicę grupy osób, dla których wystawienie paszportów przez władze miejscowo właściwe byłoby zbyt utrudnione, a w szczególności mogłoby spowodować zwłokę, udaremniającą osiągnięcie celu wspólnej podróży. Również w przypadkach, gdyby zwłoka w wydaniu paszportu groziła niebezpieczeństwem dla życia albo też mogła spowodować dla osoby interesowanej inną poważną szkodę, paszport może być wydany według swobodnej oceny tych okoliczności przez władzę miejscowo niewłaściwą.

2. O wydaniu paszportu (ust. 1) należy powiadomić niezwłocznie władzę właściwą w myśl § 10.

§ 12

1. Paszporty zbiorowe będą wydawały w kraju władze, wskazane w zezwoleniu Ministra Spraw Wewnętrznych, o którym mowa w art. 6 ust. 1 i 2 ustawy o paszportach a za granicą urzędy konsularne (dyplomatyczne), na obszarze zaś W. M. Gdańska Komisarz Generalny R. P. w Gdańsku.

2. Osoby, które będą wpisane do paszportu zbiorowego, powinny dostarczyć zaświadczenia władzy miejscowo właściwej o braku przeszkód do wpisania ich do paszportu zbiorowego.

§ 13

1. Ważność paszportu zwyczajnego może być przedłużana zarówno przez miejscowo właściwe powiatowe władze administracji ogólnej, jak również przez urzędy konsularne (dyplamatyczne, a na obszarze W. M. Gdańska przez Komisarza Generalnego R. P. w Gdańsku.

2. Przedłużenie ważności paszportu zwyczajnego jest równoznaczne z wystawieniem nowego paszportu i podlega opłatom, przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem zwrotu kosztów blankietu określonym w § 9.

§ 14.

1. W miejsce zniszczonego paszportu może być wydany nowy paszport przy zastosowaniu zwyczajnego postępowania, jednak bez pobierania opłat przewidzianych w §§ 7 i 8, jeżeli nowy paszport wystawiony zostaje na termin określony w paszporcie zniszczonym.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również w przypadkach zagubienia paszportu, z tym jednak, że osoba interesowana obowiązana jest na koszt własny ogłosić o zagubieniu paszportu w jednym z pism codziennych, wskazanych przez władzę.

3. W przypadkach przewidzianych w ustępach 1 i 2 osoba interesowana obowiązana jest do zwrotu kosztów blankietu w wysokości przewidzianej w § 9.

§ 15.

Dla celów ewidencyjnych i statystycznych może być wprowadzony obowiązek dołączania do paszportów specjalnych kartek statystycznych.

§ 16.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 21 sierpnia 1936 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) Sławoj Składkowski.

3.

Ogłoszenie

Zarządu Gminy Ruda Śl. w sprawie ustalenia planów regulacyjnych — część A i A-a dla gminy Ruda Śl.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 30 lipca 1936 r. oraz za zgodą Miejscowej Władzy Policyjnej z dnia 14 sierpnia 1936 r. Zarząd Gminy postanowił na zasadzie ustawy o linjach regulacyjnych z dnia 2 lipca 1875 r. ustalić plany regulacyjne dla gminy Ruda

a mianowicie część A obejmującą ulice:

Sobieskiego, Nad Bytomką, Bytomską, Piaskową, Gajową, Br. Pierackiego, Orzegowską do mostu kolejowego, Wandę, Leona do mostu byłej wąskotorówki, Ogrodową, Przy Plantach, Niedurnego, Szczęść Boże, Do Kaplicy, plac targowy, 3-go Maja przedłużenie do ul. Kościuszki.

b oraz część A-a obejmującą ulice:

Marsz. Józefa Piłsudskiego, Kościuszki, Barbary, Górniczą i Prez. Gabryela Narutowicza

tak, jak to w planach urzędu budowlanego gminy Ruda uwidoczniono.

Wymienione plany wyłożone są w czasie od 31 sierpnia 1936 r. do 28 września 1936 r. włącznie podczas godzin urzędowych w urzędzie budowlanym gminy Ruda w gmachu administracji gminnej przy ul. 3-go Maja 1 d. 26 do publicznego wglądu.

Ewentualne sprzeciwy przeciwko wymienionym planom można wnosić do Zarządu Gminy w przeciągu 4-ch tygodni od dnia ich wyłożenia.

Ruda Śl., dnia 20 sierpnia 1936 r.

Zarząd Gminy

(—) Mgr. Paszkowski
Naczelnik Gminy.

4.

Dodatek III.

do statutu miejscowego o zaopatrzeniu gminy Ruda Śl. w wodę oraz pobierania opłat wodnych z dnia 30 maja / 20 czerwca 1931 r. (Gazeta Powiatowa Nr. 29, poz. 4.)

---

§ 9 statutu otrzymuje następujące brzmienie:

Za wodę pobraną z publicznego wodociągu gmina Ruda pobiera opłatę po myśli art. 19 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. 7. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30). Wysokość opłaty za zużytą wodę gospodarczą i wodę przemysłową ustala Rada gminna.

Zarząd Gminy ogłosi wysokość opłaty w sposób przyjęty w gminie publicznie.

Niniejszy dodatek obowiązuje z dniem 1-go kwietnia 1936 r.

Dodatek I. z dnia 17 listopada 1931 r. traci moc obowiązującą.

Ruda Śl., dnia 30 lipca 1936 r.

Zarząd Gminy

(—) Mgr. Paszkowski
Naczelnik Gminy

(—) Inż. Keller
Ławnik Gminy

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 618.

Uchwała.

III dodatek do statutu miejscowego gminy Ruda Śląska w sprawie zaopatrzenia w wodę i pobierania opłat wodnych zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (zb. ust. str. 233).

Świętochłowice, dnia 11 sierpnia 1936 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Brzóska, Sieja, Tkocz.

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 13 sierpnia 1936 r.

**Przewodniczący
Wydziału Powiatowego**

zp.
(—) Mgr. Koraszewski
referendarz.

5.

Obwieszczenie

w sprawie założenia osady w Łagiewnikach.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości że p. Skop Maksymiljan, zamieszkały w Chorzowie, ul. Polna 8, zamierza zabudować teren, położony pomiędzy ul. Kościelną a szosą Chorzów — Bytom i stawił wniosek o potrzebne zezwolenie.

Plany wyżej wymienionego terenu wyłożono w tut. Urzędzie gminnym, pokój nr. 11 w czasie od 27 sierpnia 1936 r. do 16-go września 1936 r. włącznie w godzinach urzędowych.

Sprzeciwy mogą strony zainteresowane wnosić w ciągu 3 tygodni, najpóźniej do dnia 16-go września włącznie, do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Sprzeciwy wniesione po tym terminie nie będą uwzględnione.

Łagiewniki, dnia 26 go sierpnia 1936 r.

Naczelnik gminy

w zast.

(—) Knura Stan.
ławnik.

6.

Przymusowe ochronne szczepienie dzieci przeciw błonicy

w Chropaczowie i Lipinach Śl.

W związku z pojawieniem się w ostatnich miesiącach br. zwiększonej ilości zachorowań na błonicę (dyfteryt) na terenie gmin Lipin Śl. i Chropaczowa, Urząd Wojewódzki Śląski zarządził przymus szczepienia dzieci na tym terenie zamieszkałych, w wieku od ukończonego 1-go roku życia do 10-go roku życia. Szczepienia są bezpłatne.

Starostwo w Świętochłowicach komunikuje, że termin tych szczepień został wyznaczony w Chropaczowie na dzień 26, 27 i 28 sierpnia br. jako szczepienie pierwsze i 2, 3 i 4 września br. jako szczepienie drugie. Szczepienia odbędą się w IV. szkole, w godz. między 15—17 popoł.

Termin szczepień w Lipinach Śl. wyznaczony został na dzień 1, 2, 3 i 4 września br. jako szczepienie pierwsze i 14, 15, 16 i 17 września br. jako szczepienie drugie. Szczepienia odbędą się na sali Urzędu Gminnego w Lipinnch Śl. w godz. między 8—10 przedpoł. i 15—17 popoł.

Odpowiednie zawiadomienia o zgłoszeniu się do szczepień roześlą Okręgi Urzędowe w Lipinach Śl. i Chropaczowie.

Za Starostę:

(—) Dr. Szymański.
Lekarz Powiatowy.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1936. Nr. 37.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 5. września 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Obwieszczenie Ministra Skarbu o wartości jednego grama czystego złota.
2. Statut Powiatowego Związku Komunalnego w Świętochłowicach w przedmiocie poboru podatku od uzyskania zezwolenia na sprzedaż i wyszynk trunków alkoholowych oraz zatwierdzonego zgłoszenia sprzedaży napojów bezalkoholowych.
3. Przetarg.
4. Terminarz szczepień przeciwospowych dzieci szkolnych.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 25 sierpnia 1936 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

(Mon. Polski Nr. 201, poz. 366)

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 roku w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc wrzesień 1936 r. wartość jednego czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:

(—) E. Kwiatkowski.

2.

Statut

Powiatowego Związku Komunalnego w Świętochłowicach w przedmiocie poboru podatku od uzyskania zezwolenia na sprzedaż i wyszynk trunków alkoholowych oraz zatwierdzonego zgłoszenia sprzedaży napojów bezalkoholowych.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 31. III. 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9) wprowadza się w myśl uchwały Komisarycznego Sejmiku Powiatowego z dnia 19 grudnia 1935 r. na rzecz powiatowego związku komunalnego podatek od uzyskania zezwolenia na sprzedaż i wyszynk trunków alkoholowych ponad $4^1/_2\%$ zawartości alkoholu, od zatwierdzonego zgłoszenia sprzedaży napojów alkoholowych o zawartości do $4^1/_2\%$ zawartości alkoholu oraz od zgłoszenia sprzedaży napojów bezalkoholowych.

§ 1.

Opodatkowaniu podiegają:

1. uzyskane zezwolenia na sprzedaż hurtowną. detaliczną lub wyszynk napojów alkoholowych,
2. potwierdzone zgłoszenia sprzedaży napojów o zawartości do $4^1/_2\%$ alkoholu i zgłoszenia sprzedaży napojów bezalkoholowych,

§ 2.

Od podatku wolne są:

1. zezwolenia udzielone wdowie po dotychczasowym właścicielu przedsiębiorstwa na dalsze prowadzenie tego przedsiębiorstwa w rozmiarach w jakich tenże zezwolenie to posiadał.

2. przedsiębiorstwa, prowadzone na rachunek związków samorządowych, dobroczynnych lub ogółowi użytecznych, o ile okoliczność ta została udowodnioną.

§ 3.

Do uiszczenia podatku obowiązana jest osoba fizyczna lub prawna, której udzielono zezwolenia wymienionego w § 1 i której zgłoszenie potwierdziła władza.

§ 4.

Podatek wynosi przy udzieleniu zezwolenia na uruchomienie nowej:

a) restauracji wzgl. gospody z wyszynkiem piwa i alkoholowych napojów z więcej niż jednym bufetem . . 500,— zł

b) restauracji wzgl. gospody z wyszynkiem piwa i alkoholowych napojów z jednym tylko bufetem . . . . 300,— zł

c) restauracji wzgl. gospody z wyszynkiem tylko piwa . . . . 150,— zł

d) restauracji wzgl. gospody z napojami bezalkoholowemi . . . . . . 75,— zł

e) drobnej sprzedaży winnych wypalanek, spirytusu, wyrobów wódczanych, wina owocowego i piwa w zamkniętych naczyniach . . . . 300,— zł

f) hurtownej sprzedaży winnych wypalanek, spirytusu wyrobów wódczanych, wina owocowego i piwa w zamkniętych naczyniach . . 1000,— zł

§ 5.

W razie przejęcia istniejącego już przedsiębiorstwa przez innego przedsiębiorcę i udzielenia zezwolenia temu ostatniemu, podatek wynosi

a) w razie przejęcia w ciągu 3 lat od udzielenia poprzedniego zezwolenia 90%

b) w razie przejęcia w ciągu 5 lat od udzielenia poprzedniego zezwolenia 80%

c) w razie przejęcia w ciągu 8 lat od udzielenia poprzedniego zezwolenia 70%

d) w razie przejęcia w ciągu 10 lat od udzielenia poprzedniego zezwolenia 60%

e) w razie przejęcia w czasie ponad 10 lat od udzielenia poprzedniego zezwolenia . 50%

tej stawki podatkowej, którąby przy pierwszem zezwoleniu wymierzyć należało.

Podatek zmniejsza się o 50% stawek wyżej ustalonych, jeżeli przedsiębiorstwo drogą sukcesji przejdzie na potomka w prostej linii dotychczasowego przedsiębiorcy.

§ 6.

Potwierdzenie zgłoszenia sprzedaży napojów o zawartości do 4½% alkoholu, jak również zgłoszenia sprzedaży napojów bezalkoholowych, podlega opodatkowaniu:

a) przy wyszynku wspomnianych napojów 50,— zł

b) przy sprzedaży wspomnianych napojów w zamkniętych naczyniach . . 50,— zł

§ 7.

Zezwolenie na rozszerzenie przedsiębiorstw, wymienionych w § 1 podlega opodatkowaniu według stawek wymienionych w § 4 z tem, że odlicza się już uiszczoną opłatę.

§ 8.

Wymiar podatku uskutecznia Wydział Powiatowy. O wymiarze należy zawiadomić obowiązanego nakazem płatniczym. Podatek należy uiścić w ciągu 2 tygodni od doręczenia nakazu płatniczego do Powiatowej Kasy Komunalnej w Świętochłowicach.

§ 9.

Przeciwko wymiarowi podatku służby płatnikowi prawo wniesienia sprzeciwu do Wydziału Powiatowego w ciągu 4 tygodni licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

Wniesienie sprzeciwu nie wstrzymuje obowiązku terminowego uiszczenia podatku.

§ 10.

Nieuiszony w terminie podatek ściągany będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych oraz odsetek od zaległości według norm obowiązujących przy podatkach państwowych.

§ 11.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego może w pojedyńczych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, zezwolić na uiszczenie podatku w ratach tudzież za zgodą Wydziału Powiatowego wymierzony podatek i odsetki od zaległości częściowo lub w całości odpisać, o ile przymusowe ściągnięcie należności zagroziło by egzystencji gospodarczej płatnika lub bezskuteczność postępowania egzekucyjnego jest prawdopodobna.

§ 12.

Winni naruszenia przepisów niniejszego statutu karani będą grzywną do wysokości 350,— zł, o ile w myśl obowiązujących przepisów nie podlegają wyższemu wymiarowi kary.

Niniejszy siatut wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez Śląską Radę Wojewódzką w dniu ogłoszenia w Gazecie Powiatowej powiatu świętochłowickiego.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego statutu traci moc obowiązującą dotychczasowy statut z dnia 30 października 1924 r.

Świętochłowice, dnia 19 lutego 1936 r.

Komisaryczny Sejmik Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Tkocz, (—) Sobel, (—) Brzoska, (—) Sieja.

„Zatwierdza się na zasadzie art. 1, 16 i 27 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30)".

L. RW. 5 b|13.

Katowice, dnia 4 sierpnia 1936 r.

Śląska Rada Wojewódzka

Przewodniczący

L. S. (—) Dr. Grażyński

Wojewoda Śląski.

3.

Wydział Powiatowy Świętochłowice

ogłasza

pisemny przetarg publiczny

na dostawę 3730 sztuk przeszkółkowanych, wysokopiennych, silnych, dobrze ukorzenionych i zdrowych drzewek a w szczególności:

a) 3500 sztuk lip europejskich
b) 230 sztuk wiśni

dla obsadzenia dróg publicznych.

Warunki przetargowe można nabyć w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Świętochłowicach.

Oferty składać należy na blankietach firmowych.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie wolny wybór oferenta, możność unieważnienia przetargu bez podania powodów, oraz podział dostaw względnie robót pomiędzy kilku oferentów.

Do ofert należy dołączyć: kwit Kasy Skarbowej—Powiatowej Kasy Komunalnej w Świętochłowicach na złożone wadium w wysokości 5% oferowanej kwoty w gotówce lub papierach wartościowych według rozporządzenia Ministra Skarbu.

Oferty składać należy do dnia 19 września 1936 r. godz. 10-tej w kopertach zalakowanych pod adresem: Wydział Powiatowy Świętochłowice, z napisem „Oferta na drzewka dla obsadzenia dróg publicznych".

Publiczne otwarcie ofert nastąpi w terminie jak wyżej w gmachu Powiatowego Zarządu Drogowego w Świętochłowicach pokój nr. 5.

Przew. Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński
Starosta.

4.

Terminarz szczepień przeciwospowych dzieci szkolnych.

Miejscowość	Data szczepienia	Data oględzin	Godzina	Lokal szczepień	Lekarz szczepiący
Brzeziny Śląskie	18. IX.	25. IX.	15	Lokal wyznaczą Urzędy Gminne	Dr. Szymański
Brzozowice-Kamień	19. IX.	26. IX.	15		„
Chropaczów	3. X.	10. X.	15		„
Dąbrówka Wielka	18. IX.	25. IX.	16		„
Godula	1. X.	8. X.	15		„
Hajduki Wielkie	16. IX.	23. IX.	15		„
Lipiny Śląskie	2. X.	9. X.	15		„
Łagiewniki	30. IX.	7. X.	15		„
Nowy Bytom	17. IX.	24. IX.	15		„
Orzegów	28. IX.	5. X.	15		„
Ruda Śląska	14. IX.	21. IX.	15		„
Piekary Śląskie	29. IX.	6. X.	15		„
Świętochłowice	15. IX.	22. IX.	15		„

Druk: E. Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10

Rocznik 1936. Nr. 38.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 12. września 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Zarządzenie Ministra Opieki Społecznej o nadaniu umowie zbiorowej dla gospodarstw rolnych w górnośląskiej części Województwa Śląskiego mocy powszechnie obowiązującej.
2. Komunikat w sprawie sposobu obliczania podatku dochodowego od uposażeń służbowych pracowników, za których podatek słożbodawca ponosi z własnych funduszów.
3. Komunikat w sprawie Funduszu Obrony Narodowej.
4. Komunikat Wydziału Rolnictwa i Reform Rolnych Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego w sprawie rządowej Polityki zbożowej.
5. Komunikat z posiedzenia Kom. Wydziału i Sejmiku Powiatowego.
6. Komunikat Związku Sportowych Towarzystw Wędkarskich w Warszawie.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Zarządzenie

Ministra Opieki Społecznej

z dnia 25 sierpnia 1936 r.

(Dz. Ust. Śl. nr. 18 poz. 31)

o nadaniu umowie zbiorowej z dnia 20 marca 1936 roku mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich gospodarstw rolnych w górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie § 2 rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych oraz o rozjemstwie w zatargach pracy (Dz. Ust. Rzeszy Niemieckiej str. 1456) zarządzam co następuje:

§ 1.

Nadaję moc powszechnie obowiązującą dla wszystkich gospodarstw rolnych w górnośląskiej części województwa śląskiego umowie zbiorowej z dnia 20 marca 1936 r., zawartej w Katowicach pomiędzy Związkiem Pracodawców Rolnych i Leśnych dla województwa śląskiego i Związkiem Ziemian województwa śląskiego — z jednej, a Związkiem Robotników Rolnych i Leśnych Zjednoczenia Zawodowego Polskiego i Związkiem Zawodowym Robotników Rolnych Rzeczypospolitej Polskiej — z drugiej strony.

Tekst powyższej umowy został ogłoszony przy obwieszczeniu Ministra Opieki Społecznej z dnia 30 maja 1936 r. (Gazeta Urzędowa Województwa Śląskiego nr. 18 poz. 1).

§ 2.

Umowa, wymieniona w § 1, zostaje wciągnięta do rejestru umów zbiorowych powszechnie obowiązujących.

§ 3.

Przeglądanie akt rejestrowych Ministerstwa Opieki Społecznej dozwolone jest każdemu w godzinach urzędowych. Pracodawcy i pracownicy, dla których umowa, wymieniona w § 1, na mocy zarządzenia niniejszego jest obowiązująca, mogą żądać jej odpisów za zwrotem kosztów od stron, które umowę zawarły.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) M. Kościałkowski.

KOMUNIKATY

2.

Komunikat

w sprawie sposobu obliczenia podatku dochodowego od uposażeń służbowych pracowników, za których podatek służbodawca ponosi z własnych funduszów.

W powyższej sprawie Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 8 lipca 1936 r. L. D. V. 21454/2/36 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 19, poz. 598) zarządziło co następuje:

W przypadkach, gdy służbodawca nie potrąca należnego podatku dochodowego od wypłacanego pracownikowi wynagrodzenia, lecz ponosi go z własnych funduszów, wówczas, w myśl postanowień ustępu ostatniego art. 43 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z roku 1936 Nr. 2 poz. 6) obowiązany jest przyjąć za podstawę obliczenia podatku taką kwotę wynagrodzenia, by po potrąceniu od tej kwoty obliczonego podatku pozostała różnica wyrażała sumę przypadającą pracownikowi do wypłaty.

Jeżeli pracodawca opłaca z funduszów własnych nietylko podatek dochodowy, ale i inne świadczenia, które winien ponosić sam pracownik (ubezpieczenia społeczne, fundusz pracy i t. p.) wówczas za „sumę przypadającą pracownikowi do wypłaty" w rozumieniu art. 43 ust. ostatni uważać należy kwotę rzeczywiście przez pracownika otrzymaną łącznie z wyżej wymienionemi świadczeniami.

W celu obliczenia podatku należy przedewszystkiem ustalić wynagrodzenie brutto pracownika, tj. tę kwotę, która ma stanowić podstawę do zastosowania odpowiedniej stawki podatkowej. Po potrąceniu od tej kwoty obliczonego podatku, pozostała różnica wyraża sumę przypadającą pracownikowi do wypłaty.

Wynagrodzenie brutto ustalać należy przy pomocy reguły trzech w/g następującej formuły:

$$W.\ b. = \frac{W.\ n. \times 100}{100 - p.}$$

(W. b. = wynagrodzenie brutto; W. n. = suma przypadająca pracownikowi do wypłaty; p. = stopa procentowa podatku).

Trudność obliczenia według tej formuły polega na znalezieniu właściwej stopy procentowej.

Dla uniknięcia mozolnych obliczeń Urząd Wojewódzki (Wydział Skarbowy) podaje poniżej dwie skale dochodów z działu II ustawy, które należy stosować w wypadkach, gdy służbodawca nie potrąca należnego podatku od wypłacanego wynagrodzenia, lecz ponosi go z własnych funduszów.

Na podstawie tych skal może być obliczane wynagrodzenie brutto (W. b.), od którego, po potrąceniu sumy przypadającej pracownikowi do wypłaty (W. n.) otrzymujemy kwotę należnego podatku dochodowego.

Pierwsza z tych skal ma zastosowanie wtenczas, gdy wynagrodzenie pracownika nie podlega dodatkowi komunalnemu, druga zaś, gdy wynagrodzenie temu dodatkowi podlega.

Skala Nr. I.

Stopień dochodu	Wysokość sumy przypadającej pracownikowi do wypłaty, obliczona w stosunku rocznym		Stopa procentowa podatku
	złotych		
l. p.	ponad	do	
1	1.485,—	1.584,—	1
2	1.584,—	1.679,60	1,2
3	1.679,60	1.774,80	1,4
4	1.774,80	1.869,60	1,6
5	1.869,60	1.964,—	1,8
6	1.964,—	2.058,—	2
7	2.058,—	2.151,60	2,2
8	2.151,60	2.244,80	2,4
9	2.244,80	2.337,60	2,6
10	2.337,60	2.430,—	1,8
11	2.430,—	2.522,—	3
12	2.522,—	2.613,60	3,2
13	2.613,60	2.704,80	3,4
14	2.704,80	2.795,60	3,6
15	2.795,60	2.886,—	3,8
16	2.886,—	2.976,—	4
17	2.976,—	3.065,60	4,2
18	3.065,60	3.250,40	4,4
19	3.250,40	3.434,40	4,6
20	3.434,40	3.617,60	4,8
21	3.617,60	3.800,—	5
22	3.800,—	3.981,60	5,2
23	3.981,60	4.162,40	5,4
24	4.162,40	4.531,20	5,6

Stopień dochodu	Wysokość sumy przypadającej pracownikowi do wypłaty, obliczona w stosunku rocznym		Stopa procentowa podatku
	złotych		
l. p.	ponad	do	
25	4.531,20	4.898,40	5,8
26	4.898,40	5.264,—	6
27	5.264,—	5.628,—	6,2
28	5.628,—	5.990,40	6,4
29	5.990,40	6.351,20	6,6
30	6.351,20	6.710,40	6,8
31	6.710,40	7.068,—	7
32	7.068,—	7.424,—	7,2
33	7.424,—	8.113,60	7,8
34	8.113,60	8.812,80	8,2
35	8.812,80	9.505,60	8,6
36	9.505,60	10.169,60	9,2
37	10.169,60	10.824,—	9,8
38	10.824,—	11.622,—	10,6
39	11.622,—	12.404,—	11,4
40	12.404,—	13.170,—	12,2
41	13.170,—	13.920,—	13
42	13.920,—	14.688,—	13,6
43	14.688,—	15.444,—	14,2
44	15.444,—	16.188,—	14,8
45	16.188,—	16.920,—	15,4
46	16.920,—	18.480,—	16
47	18.480,—	20.016,—	16,6
48	20.016,—	21.528,—	17,2
49	21.528,—	23.016,—	17,8
50	23.016,—	24.480,—	18,4
51	24.480,—	25.920,—	19
52	25.920,—	27.268,—	19,8
53	27.268,—	28.584,—	20,6
54	28.584,—	29.868,—	21,4
55	29.868,—	31.120,—	22,2
56	31.120,—	33.880,—	23
57	33.880,—	36.576,—	23,8
58	36.576,—	39.208,—	24,6
59	39.208,—	41.776,—	25,4
60	41.776,—	44.280,—	26,2
61	44.280,—	46.592,—	27,2
62	46.592,—	48.824,—	28,2
63	48.824,—	50.976,—	29,2
64	50.976,—	53.048,—	30,2
65	53.048,—	55.040,—	31,2
66	55.040,—	59.664,—	32,2
67	59.664,—	64.128,—	33,2
68	64.128,—	68.224,—	34,4
69	68.224,—	72.128,—	35,6
70	72.128,—	75.840,—	36,8
71	75.840,—	79.360,—	38
72	79.360,—	82.688,—	39,2
73	82.688,—	85.824,—	40,4
74	85.824,—	88.768,—	41,6
75	88.768,—	91.200,—	43
76	91.200,—	93.408,—	44,4
77	93.408,—	95.392,—	45,8
78	95.392,—	97.152,—	47,2
79	97.152,—	98.688,—	48,6
80	98.688,—		50

Przykład I.

Pracownikowi wypłacono wynagrodzenie miesięczne zł 5.000,— czyli rocznie zł 60.000,—

Według 67 stopnia powyższej skali stopa procentowa wynosi 33,2%.

Obliczenie podatku:

$$\text{W. b.} = \frac{5.000 \times 100}{100 - 33{,}2} = \frac{5.000 \times 100}{66{,}8} = 7.485 \text{ zł } 03 \text{ gr}$$

mniej wypłacone wynarodzenie = 5.000 zł — gr

Różnica, czyli przypadający do zapłacenia podatek . . . . 2.485 zł 03 gr

Dla sprawdzenia, czy nie została popełniona omyłka, należy obliczyć podatek od 7.485 zł 03 gr, a 33,2% = 2.485 zł 03 gr.

Przykład II.

Pracownikowi wypłacono miesięczne wynagrodzenie . . . . zł 580,—

Zapłacone przez pracodawcę za pracownika:

składka do Ubezp. Społeczn. (chorob. i emeryt.) . . . . „ 32.20

Fundusz Pracy . . . . „ 5,80

Razem wynagrodzenie (suma przypadająca do wypłaty) . . . . zł 618.—

Powyższe wynagrodzenie obliczone w stosunku rocznym wynosi zł 7.416,—

Według 32 stopnia powyższej skali stopa procentowa wynosi 7,2%.

Obliczenie podatku:

W. b. $= \frac{618 \text{ x } 100}{100 - 7{,}2} = \frac{618 \text{ x } 100}{92{,}8} =$ zł 665 gr 95

mniej wynagrodzenie . . . . „ 618 „ —

Różnica — przypadający do zapłaty podatek . . . . zł 47 gr 95

W celu sprawdzenia należy obliczyć podatek od 665 zł 95 gr a 7,2% = 47 zł 95 gr.

Skala Nr. II.

Stopień dochodu	Wysokość sumy przypadającej pracownikowi do wypłaty obliczona w stosunku rocznym (podatek i dodatek komunalny ponosi służbodawca z własnych funduszów) złotych ponad	do	Stopa procentowa podatku dochodowego	Stopa procentowa dodatku komunalnego	Stopa procentowa podatku i dodatku
25	4.531,20	4.742,40	5,8	3	8,8
26	4.742,40	5.096,—	6	3	9
27	5.096,—	5.448,—	6,2	3	9,2
28	5.448,—	5.798,40	6,4	3	9,4
29	5.798,40	6.147,20	6,6	3	9,6
30	6.147,20	6.494,40	6,8	3	9,8

Stopa dochodu	Wysokość symy przypadającej pracownikowi do wypłaty obliczoną w stosunku rocznym (podatek i dodatek komunalny ponosi służbodawca z własnych funduszów). Złotych ponad	do	Stopa procentowa podatku dochodowego	Stopa procentowa podatku komunalnego	Stopa procentowa podatku i dodatku
31	6.494,40	6.840,—	7	3	10
32	6.840,—	7.184,—	7,2	3	10,2
33	7.184,—	7.849,60	7,8	3	10,8
34	7.849,60	8.524,80	8,2	3	11,2
35	8.524,80	9.193.60	8,6	3	11,6
36	9.193,60	9.833,60	9,2	3	12,2
37	9.833,60	10.464,—	9,8	3	12,8
38	10.464,—	11.232,—	10,6	3	13,6
39	11 232,—	11.984,—	11,4	3	14,4
40	11.984,—	12.720,—	12,2	3	15,2
41	12.720,—	13.440,—	13	3	16
42	13.440,—	14.178.—	13,6	3	16,6
43	14.178,—	14.904,—	14,2	3	17,2
44	14.904,—	15.618,—	14,8	3	17,8
45	15.618,—	16.320,—	15,4	3	18,4
46	16.320,—	17.820,—	16	3	19
47	17.820,—	19.296,—	16,6	3	19,6
48	19.296,—	20.748,—	17,2	3	20,2
49	20.748,—	22.176,—	17,8	3	20,8
50	22.176,—	23.580.—	18,4	3	21,4
51	23.580,—	24.960,—	19	3	22
52	24.960,—	26.248,—	19,8	3	22,8
53	26.248,—	27.504,—	20,6	3	23,6
54	27.504,—	28.728,—	21,4	3	24,4
55	28.728,—	29.920.—	22,2	3	25,2
56	29.920,—	32.560,—	23	3	26
57	32.560.—	35.136,—	23,8	3	26,8
58	35.136,—	37.648.—	24,6	3	27,6
59	37.648,—	40.096.—	25,4	3	28,4
60	40.096,—	42.480,—	26,2	3	29,2
61	42.480,—	44.672,—	27,2	3	30,2
62	44.672,—	46.784,—	28,2	3	31,2
63	46.784,—	48.816,—	29,2	3	32,2
64	48.816,—	50.768,—	30,2	3	33,2
65	50.768,—	52,640,—	31,2	3	34,2
66	52.640,—	57.024,—	32,2	3	35,2
67	57.024,—	61.248,—	33,2	3	36,2

Stopień dochodu	Wysokość sumy przypadającej pracownikowi do wypłaty obliczona w stosunku rocznym (podatek i dodatek komunalny ponosi służbodawca z własnych funduszów) złotych ponad	do	Stopa procentowa podatku dochodowego	Stopa procentowa dodatku komunalnego	Stopa procentowa podatku i dodatku
68	61.248,—	65.104,—	34,4	3	37,4
69	65.104,—	68.768,—	35,6	3	38,6
70	68.768,—	72.240,—	36,8	3	39,8
71	72.240,—	75.520,—	38	3	41
72	75.520,—	78.608,—	39,2	3	42,2
73	78.608,—	81.504,—	40,4	3	43,4
74	81.504,—	84.208,—	41,6	3	44,6
75	84.208,—	86.400,—	43	3	46
76	86.400,—	88.368,—	44,4	3	47,4
77	88.368,—	90.112,—	45,8	3	48,8
78	90,112,—	91.632,—	47,2	3	50,2
79	91.632,—	92.928,—	48,6	3	51,6
80	92.928,—		50	3	53

Przykład I.

Pracownikowi wypłacono wynagrodzenie miesięczne zł 5.000,— czyli rocznie zł 60.000,—.

Według 67 stopnia powyższej skali łączna stopa procentowa podatku i dodatku komunalnego wynosi 33,2% + 3% = 36,2%.

Obliczenie podatku i dodatku

$$\text{W. b.} = \frac{5.000 \times 100}{100 - 36{,}2} = \frac{5.000 \times 100}{63{,}8} = \text{zł } 7.837,\text{—}$$

mniej wypłacone wynagrodzenie zł 5.000,—

pozostaje różnica, czyli przypadający do zapłaty podatek i dodatek komunalny zł 8.237,—

Dla sprawdzenia czy nie została popełniona omyłka należy obliczyć:

a) podatek od zł 7.837,— à 33,2% = zł 2.601,89

b) dodatek kom. od zł 7.837,— à 3% = zł 235,11

razem zł 2.837,—

Przykład II.

Pracownikowi wypłacono miesięczne wynagrodzenie . . . . . . zł 580,—

Zapłacone przez pracodawcę za pracownika:

składka do Ubezp. Społ. (chorób i emeryt.) . . . . . . zł 32,20

Fundusz Pracy . . . . . . zł 5,80

Razem wynagrodzenie (suma przypadająca do wypłaty) . . . . zł 618,—

Powyższe wynagrodzenie obliczone w stosunku rocznym wynosi zł 7.416,—.

Według 33 stopnia powyższej skali łączna stopa procentowa podatku dochodowego i dodatku komunalnego wynosi 7,8% + 3% = 10,8%.

Obliczenie podatku i dodatku:

$$\text{W. b.} = \frac{618 \times 100}{100 - 10{,}8} = \frac{618 \times 100}{89{,}2} = \text{zł } 692{,}82$$

mniej wynagrodzenie . . . . zł 618,—

Różnica czyli przypadający do zapłaty podatek i dodatek . . . . zł 74,82

W celu sprawdzenia należy obliczyć:

a) podatek od zł 692.82 à 7,8% = zł 54,04

b) dodatek kom. od zł 692,82 à 3% = zł 20,78

razem zł 74,82

3.

Komunikat

w sprawie Funduszu Obrony Narodowej.

„Na liczne zapytania wyjaśniamy, że dary w gotówce na rzecz Funduszu Obrony Narodowej wpłacać należy drogą przez P. K O na konto czekowe nr. 6. Złoto natomiast i papiery wartościowe przyjmują Oddziały Banku Polskiego (papiery wartościowe również Oddziały Banku Gospodarstwa Krajowego).

Ewidencję wpływów na rzecz Funduszu Obrony Narodowej z całego terenu Województwa Śląskiego prowadzi Wydział Budżetowo-Gospodarczy Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego w Katowicach, dokąd też prosimy kierować zawiadomienia o złożonych darach na rzecz F. O. N."

4.

Wydział Rolnictwa i Reform Rolnych Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego

w sprawie rządowej polityki zbożowej.

Zastosowana przez rząd w ubiegłym roku akcja rejestrowego zastawu zbóż i ograniczenia egzekucyjne przyniosły rolnictwu poważne korzyści, gdyż uchroniły je od konieczności sprzedaży zboża zaraz po żniwach po niskich cenach.

Wzorem ubiegłego roku przeznaczył rząd również w roku bieżącym znaczne sumy na udzielanie kredytu zaliczkowego i zastawowego.

Rolnicy będą mogli w najbliższym czasie otrzymać pożyczki pod zastaw zboża oprocentowane po 3% w stosunku rocznym.

W tym celu należy zgłaszać się do Komunalnych Kas Oszczędności i Spółdzielni Kredytowych w terenie, gdyż Ministerstwo Skarbu udzieliło tym kasom zezwolenia na rozprowadzanie kredytów zbożowych.

Kredyt zaliczkowy udzielany będzie w wysokości:

7 zł na 100 kg żyta i owsa

8 „ „ 100 kg jęczmienia

10 „ „ 100 kg pszenicy

20 „ „ 100 kg siemienia lnianego

50% wartości siemienia konopnego, rzepaku, rzepika, gryki i nasion roślin strączkowych (groch, łubin itp).

Spłata kredytu udzielonego w miesiącach lipcu, sierpniu i wrześniu nastąpi w ratach od grudnia 1936 r. do końca czerwca 1937 r.

Również, aby uchronić rolników przed koniecznością masowej sprzedaży zboża w okresie pożniwnym, ustalone zostały zasady ograniczeń w egzekucji skarbowej w okresie od 15 lipca do 15 października br. W wyniku powziętych postanowień zostają wstrzymane wszelkie kroki egzekucyjne w stosunku do właścicieli gospodarstw wiejskich, dla których wymiar podatku gruntowego bez dodatków komunalnych nie przekracza kwoty 60 zł rocznie. W stosunku do właścicieli gospodarstw u których wymiar podatku gruntowego za rok 1936 przekracza kwoty 60 zł będą w wspomnianym wyżej okresie jedynie wysyłane upomnienia i dokonywane zajęcia wierzytelności, ruchomości i nadwyżek zbóż, prócz żyta i pszenicy przeznaczonych pod zastaw. Dalsze czynności egzekucyjne u tych rolników nie będą przeprowadzane przed 15-tym października br. Opisane ograniczenia egzekucyjne nie dotyczą tych rolników, którzy posiadają zaległości przekraczające wymiar podatkowy ostatniego roku. Jednak i w tych wypadkach nie wolno będzie w czasie do 15 października sprzedawać przymusowo ziemiopłodów i inwentarza.

Przedstawiona wyżyj akcja kredytowa i ograniczenia w egzekucii dadzą możność rolnikom wstrzymania się z sprzedażą zbóż do czasu gdy według wszelkiego prawdopodobieństwa ceny osięgną wyższy poziom.

W własnym przeto interesie powinni rolnicy korzystać z kredytów zaliczkowych i zastawowych i zwracać się w tym celu do właściwych terenowo Komunalnych Kas Oszczędności i Spółdzielni Kredytowych, względnie do Państwowego Banku Rolnego.

5.

Na ostatniem posiedzeniu Kom. Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 8. IX. 1936 r. przyjęto do wiadomości dodatkowy budżet gminy Ruda Śl. na rok rachunkowy 1936/37, zatwierdzono uchwałę rady gminnej Ruda Śl. w sprawie zaciągnięcia pożyczki w kwocie 50.000,— na budowę więzienia sądowego, uchwałę rady gminnej Świętochłowice w sprawie zaciągnięcia pożyczki w wysokości 20.000,— zł na budowę domków dla bezdomnych, statut gminy Brzozowice-Kamień w sprawie podatku od zabaw i widowisk. Następnie załatwiono kilka spraw personalnych i administracii wewnętrznej.

6.

W roku bieżącym Związek Sportowy Towarzystw Wędkarskich Warszawa, Kopernika 30 przystąpił do wydawania czasopisma pod tytułem „Wiadomości Wędkarskie“, poświęconego sportowi wędkarskiemu i będącego jedynym dziś w Polsce pismem sportowo-wędkarskim. Obecnie ukazał się nr. 4 tego wydawnictwa. Cena egz. gr 40; dla wędkarzy zrzeszonych w związku gr 30; cena w prenumeracie dla niezrzeszonych 2,-zł rocznie.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1936. Nr. 39.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 19. września 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Obwieszczenie naczelnika Okręgu Urzędowego Wielkie Hajduki w sprawie zamknięcia ul. Kolejowej.
2. Obwieszczenie Giesche Sp. Akc. w Katowicach w sprawie zmiany nazw szybów.
3. Obwieszczenie w sprawie zaraźliwych chorób zwierzęcych
4. Obwieszczenie w sprawie nazw ulic w gminie Wielkie Hajduki.
5. Komunikat w sprawie udzielenia pożyczek z Śląskiego Funduszu Rolnego.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

dot. zamknięcia ulicy.

Z powodu budowy rurociągu przez Państw. Zakłady Wodociągowe, zamyka się ulicę Kolejową w Wielkich Hajdukach dla ruchu kołowego

a) na odcinku od dworca towarowego do bocznicy kolejowej Związku Koksowni na czas od 20 września do 5 października 1936 r.

b) na odcinku od wyżej wymienionej bocznicy kolejowej do kasyna huty Batory na czas od 10 października do 10 listopada 1936 r.

Dojazd do dworca towarowego odbywać się może przez ulicę Wirecką w Świętochłowicach.

Wielkie Hajduki, dnia 11 września 1936 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) Mgr. Grzbiela.

2.

Obwieszczenie.

Giescne Spółka Akcyjna w Katowicach podaje do publicznej wiadomości, iż z dniem 15 września 1936 r. zmieniła nazwę

szybu	Frankenberg	na szyb Fortuna I,
„	Walter	„ „ „ II,
„	Recke	„ „ „ III,
„	Cezar	„ „ Zachodni.
„	Schwarzenwald I	„ „ Wschodni I,
„	„ II	„ „ Wschodni II,
„	Ulrich	„ „ Północny

3.

Obwieszczenie.

Na podstawie § 365 Rozp. Min. Roln. z dn. 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Bujary Jana w Łagiewnikach, przy ul. Średniej 10 i 12 urzędowo stwierdzono cholerę drobiu.

Świętochłowice, dnia 17 września 1936 r.

Starosta

w z.

(—) Mgr. Pietrański
wicestarosta.

4.

Obwieszczenie.

dot. nazw ulic w gminie Wielkie Hajduki.

Niniejszem podaję do publicznej wiadomości, że zarządzeniem z dnia 16 września 1936 r. zmieniona została nazwa części ulicy Kolejowej (odcinka od ul. Leśnej w kierunku wschodnio-południowym) na ul. Lompy a nazwa ulicy Pocztowej na plac Powstańców oraz nadano nowozałożonym ulicom następujące nazwy: ul. Karola Grzesika, ulicy położonej na północ od ul. św. Jadwigi; ul. Ks. Biskupa Włodarskiego, ulicy położonej na południe od kościoła, ul. Peowiaków, ulicy położonej w przedłużeniu ul. Mickiewicza na odcinku od ul. Wolności do ul. św. Jadwigi; ul. Limanowskiego, ulicy położonej między ul. Marsz. Piłsudskiego i ul. Długą na południowy wschód od ul. Stelmacha.

Wielkie Hajduki, dnia 16 września 1936 r.

Naczelnik okręgu urzędowego

(—) Mgr. Grzbiela.

KOMUNIKATY

5.

Komunikat

w sprawie udzielania pożyczek do 500,— zł z Śląskiego Funduszu Rolnego na przeprowadzenie inwestycyj rolnych za pośrednictwem Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu świętochłowickiego w Świętochłowicach.

1) Rozporządzeniem pożyczek ze Śląskiego Funduszu Rolnego bez zabezpieczenia hipotecznego zajmuje się na terenie powiatu świętochłowickiego tylko Komunalna Kasa Oszczędności powiatu świętochłowickiego w Świętochłowicach.

2) Pożyczki przyznaje się rolnikom na pokrycie niezbędnych wydatków gotówkowych, związanych z podniesieniem opłacalności gospodarstw rolnych, w szczególności:

a) na melioracje rolne, zakładanie pastwisk i łąk,

b) na zakładanie sadów handlowych i plantacyj warzywniczych,

c) na budowę gnojowni i silosów oraz dostosowanie obór do wymagań higieny,

d) na zakup rasowych buhajów, tryków i knurów,

e) na zakup siewników, tryjerów, broń łąkowych, opryskiwaczy młockarki.

3) Kredytu udziela się rolnikom, którzy sposobem gospodarowania i swym stanem majątkowym dają gwarancję wywiązania się ez swych zobowiązań **i są członkami kółek rolniczych.**

4) Maksymalna wysokość pożyczki na gospodarstwo wiejskie nie może przekraczać 500,— złotych.

5) Kredytu udziela się zależnie od indywidualnych potrzeb gospodarczych pożyczkobiorców do **lat 5,** przy czym spłata jego następować będzie w ratach półrocznych.

6) Oprocentowanie kredytu łącznie z opłatą administracyjną wynosić będzie 4% (cztery) rocznie.

7) Podania o kredyt należy wnosić na przepisanym formularzu do Komunalnej Kasy Oszczędności, powiatu świętochłowickiego w Świętochłowicach.

Formularze wydają bezpłatnie: Śląski Fundusz Rolny w Katowicach (gmach wojewódzki pokój nr. 859) i wyżej wymieniona Kasa Oszczędności.

Do podania należy dołączyć kosztorys zamierzonej inwestycji lub ofertę dostawcy maszyny rolniczej lub rasowego rozpłodnika.

8) O przyznaniu pożyczki decyduje Zarząd Śląskiego Funduszu Rolnego w porozumieniu z właściwą Kasą rozprowadzającą kredyt Śląskiego Funduszu Rolnego.

9) Sposób formalnego zabezpieczenia pożyczki ustala Kasa, rozprowadzająca kredyty Śląskiego Funduszu Rolnego. Zasadniczo wymaga się wystawienia przez pożyczkobiorcę skryptu dłużnego, według przepisowego formularza, poręczenia kasy rozprowadzającej kredyt, wraz z dwoma osobami majątkowo pewnymi oraz zaopiniowania przez Zarząd Powiatowego Związku Kółek Rolniczych w Katowicach (ul. Gliwicka nr. 17).

10) Pożyczkobiorcy zobowiązani są wykonać inwestycje pod nadzorem Wojewódzkiego Biura Rolnego lub instytucji przez to Biuro wskazanej. W razie stwierdzenia zużycia pożyczki na inne cele, niż to było przewidziane, zostanie ona przedterminowo ściągnięta.

11) Zarząd Śląskiego Funduszu Rolnego może uzależnić udzielenie pożyczki od spełnienia przez pożyczkobiorcę warunków celowych, ze względu na zabezpieczenie pożyczki lub należyte wykonanie zamierzonych inwestycyj.

12) Pożyczkobiorca przyjmuje na siebie odpowiedzialność za zwrot sumy pożyczkowej wraz z odsetkami wobec Śląskiego Funduszu Rolnego tak długo, aż suma ta w całości nie zostanie spłacona Śląskiemu Funduszowi Rolnemu.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1936. Nr. 40.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 26. września 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Statut Gminy Brzozowice-Kamień dot. samoistnego podatku komunalnego od rozrywek, zabaw i widowisk publicznych.

2. Obwieszczenie w sprawie powołania na ćwiczenia wojskowe lekarza weterynaryjnego w Nowym Bytomiu.

3. Obwieszczenie w sprawie zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych.

4. Obwieszczenie naczelnika Okręgu Urzędowego Wielkie Hajduki w sprawie przełożenia drogi publicznej.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Statut

gminy Brzozowice-Kamień

z dnia 7 lipca 1936 r.

o samoistnym podatku komunalnym od rozrywek zabaw i widowisk publicznych.

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30), zmienionej ustawą z dnia 23 marca 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 9, poz. 16) oraz § 5 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 18 stycznia 1934 r. w sprawie podatku od przedstawień kinematograficznych (Dz. U. Śl. Nr. 2, poz. 3) wprowadza się za zgodą Rady gminnej na rzecz gminy Brzozowice-Kamień podatek od publicznych rozrywek, zabaw i widowisk.

§ 1.

Opodatkowaniu podlegają wszystkie w obrębie gminy Brzozowice-Kamień publicznie urządzane rozrywki, zabawy i widowiska.

Jako publiczne uważa się w rozumieniu niniejszego statutu rozrywki, zabawy i widowiska, które odbywają się w lokalu koncesjonowanym.

Lokale stowarzyszeń i związków nie są pomieszczeniami prywatnemi w rozumieniu niniejszego statutu.

§ 2.

Od podatku wolne są:

1) rozrywki, zabawy i widowiska urządzane:

a) wyłącznie dla żołnierzy,

b) przez zakłady naukowe, opiekuńcze i wychowawcze dla młodzieży szkolnej,

2) przedstawienia amatorskie (teatry ludowe),

3) amatorskie zawody sportowe z wyjątkiem zawodów konnych.

Amatorskiemi zawodami sportowemi w rozumieniu niniejszego statutu są zawody, w których uczestniczą osoby, uprawiające sport z zamiłowania i w związku z tem nie otrzymują żadnych nagród pieniężnych. Zawody, w których jedna ze stron lub poszczególne osoby są zawodowcami, nie są zawodami amatorskiemi w rozumieniu niniejszego statutu.

§ 3.

Gdy udział w urządzanej zabawie, rozrywce lub widowisku należy od wykupna biletu lub innego wykazu opłaty, podatek pobiera się we formie podatku biletowego, gdy udział ten dostępny

jest bez jakiegokolwiek dowodu opłaty, wymierza się podatek ryczałtowy. W miejsce podatku biletowego Urząd gminny może wymierzyć podatek ryczałtowy.

§ 4.

Podatek biletowy oblicza się według ilości i ceny sprzedanych biletów wstępu. Od biletów wydanych bezpłatnie Urząd gminny może na wniosek stron nie pobierać podatku, o ile oznaczono te bilety jako bezpłatne i udowodniono Urzędowi gminnemu bezpłatne ich wydanie.

Za zapłatę uważa się ogólną sumę opłat, żądanych za udział w danem urządzeniu, a więc także opłatę za program, o ile udział w urządzeniu uzależniono od wykupu takiego programu.

§ 5.

Każdy uczestnik zabawy powinien wykupić osobny bilet wstępu na każdą zabawę, rozrywkę lub widowisko publiczne. Bilet wolnego wstępu może opiewać najwyżej na dwie osoby. Za uczestników zabawy, rozrywki i widowiska publicznego uważa się wszystkich obecnych na tej zabawie z wyjątkiem osób zawodowo tam zajętych.

§ 6.

Podatek biletowy wynosi od każdego pojedyńczego biletu wstępu na wszelkie zabawy publiczne i rozrywki z wyjątkiem przedstawień kinematograficznych:

a)	przy wstępie	do 0,50 zł	— 5%
b)	„ „	od 0,51 zł do 1,— zł	— 10%
c)	„ „	od 1,01 zł do 1,60 zł	— 15%
d)	„ „	ponad 1,60 zł	— 20%

§ 7.

Podatek od przedstawień kinematograficznych będzie pobierany w wysokości 5% od obrotu.

§ 8.

Przedmiot opodatkowania należy zgłosić w Urzędzie gminnym na trzy dni przed jego urządzeniem. W wyjątkowych wypadkach należy zgłosić przedmiot opodatkowania w Urzędzie gminnym w terminie 7-dniowym po jego odbyciu. Na dowód uskutecznionego zgłoszenia Urząd gminny wydaje stosowne poświadczenie.

Obowiązek zgłoszenia przedmiotu opodatkowania dotyczy zarówno urządzającego zabawę jak i właściciela lokalu lub placu użytego na urządzenie. Dla szeregu urządzeń przedsiębranych przez jedną i tę samą osobę Urząd gminny może uznać jednorazowe zgłoszenie za wystarczające.

§ 9.

Przy zgłaszaniu przedmiotu opodatkowania powinien przedsiębiorca przedłożyć Urzędowi gminnemu bilety wstępu do ostemplowania. Bilety powinne wykazywać: numery bieżące, nazwy przedsiębiorstwa, czas, miejsce i rodzaj urządzenia zamierzonego, cenę, ewentl. bezpłatność.

Urząd gminny może przy zgłoszeniu przedmiotu opodatkowania zażądać zabezpieczenia należności podatkowej do wysokości przypuszczalnego wymiaru podatku.

Urząd gminny może nakazać wyłączne używanie kart względnie biletów urzędowo sporządzonych. Bilety te wyda Urząd gminny zainteresowanym za zwrotem kosztów własnych.

§ 10.

W miesiącach letnich w czasie od dnia 1 maja do 31 sierpnia wymiar podatku komunalnego od przedstawień kinematograficznych obniża się o 20% od ogólnej sumy przypadającego podatku.

§ 11.

Przedsiębiorca zezwoli na udział w urządzanej zabawie względnie widowisku tylko po okazaniu i równoczesnem odwartościowaniu ostemplowanych przez Urząd gminny biletów. Odwartościowane bilety pozostają przy uczestnikach zabawy, rozrywki i widowiska celem okazania ich na żądanie upoważnionego do tego funkcjonarjusza Urzędu gminnego.

§ 12.

Urządzający zabawę, rozrywkę lub widowisko publiczne jest obowiązany prowadzić codziennie spis wydanych kart względnie biletów wstępu według przepisanego przez Urząd gminny wzoru. Spis ten może Urząd gminny każdego czasu zbadać przez wglądnięcie do ksiąg handlowych. Obowiązany do płacenia podatku winien udzielić wszelkiej informacji, jakiej Urząd gminny przy wykonywaniu kontroli podatku zażąda. Jeżeli ze spisu nie da się stwierdzić liczby i rodzaju wydanych kart wstępu, podatek oblicza się na podstawie wszystkich istniejących miejsc.

Jeżeli obecność na przedstawieniu nie została dla wszystkich uczestników uzależniona od obowiązku wykupienia biletów wstępu Urząd gminny obok podatku biletowego wymierzy stosowny podatek ryczałtowy.

§ 13.

Należność podatkowa powstaje z chwilą sprzedaży biletu. Należy ją uiścić w ciągu 7 dni po doręczeniu nakazu płatniczego płatnikowi w Kasie gminnej.

§ 14.

Urząd gminny może nałożyć podatek w formie ryczałtu, jeżeli uczestnicy pewnego urządzenia nie płacą wstępnego.

§ 15.

Podatek ryczałtowy wynosi:

a) od każdego instrumentu do mechanicznego oddania produkcji muzycznej lub deklamatorskiej za każdy miesiąc 5,— zł,

b) od zabaw w salonach do tańców, w barach, kabaretach lub innych pomieszczeniach służących luksusowi oraz za występy śpiewackie lub deklamatorskie 10,— zł dziennie,

c) za przedstawienia w teatrzyku rozmaitości, za przedstawienia gimnastyczne (mocowanie się), ekwilibrystów, linoskoczków, tancerzy, tancerek, kuglarzy, czarodziejów, hipnotyzerów, odgadywaczy myśli, brzuchomówców, za pokazywanie ludzi obcych ras, oraz anormalnych ludzi i zwierząt itd. pod gołem niebem, w namiotach lub w własnych pomieszczeniach po 3,— zł dziennie,

d) za utrzymanie budy do jazdy konnej, od każdego koła szczęścia i innych osobnych gier szczęścia, od teatru marjonetek i małp, budy z pokazami, panoramy, gabinetów z woskowemi figurami, menażerji, przyrządu dla wypróbowania siły cielesnej i zręczności oraz innego przedsięwzięcia odbywającego się na jarmarkach i kiermaszach dziennie 1,50 zł,

e) od strzelnic dziennie 1,— zł,

f) od budy do rzucania kostkami za każdy kubek 0,50 zł,

g) za utrzymywanie karuzeli wszelkiego rodzaju poruszanej siłą ludzką dziennie 1,— zł, siłą motorową dziennie 3,— zł,

h) od każdej huśtawki, łódki itp. dziennie 0,15 zł.

§ 16.

Od produkcji muzycznej w zakładach gastronomicznych, namiotach itp., gdy ilość grających nie przekracza liczby 3, pobiera się podatek w wysokości 0,50 zł za jeden dzień i jednego grającego, zaś powyżej trzech współgrających od każdego grającego 1,— zł dziennie.

§ 17.

Podatek ryczałtowy od urządzanych zabaw tanecznych pobierany będzie w wysokości 10,— zł.

Podatek wymierza się od każdej zabawy z osobna. Przy urządzeniach trwających kilka dni wymierza się podatek za każdy dzień z osobna.

§ 18.

Podatek uiszcza się przy zgłoszeniu przedmiotu opodatkowania.

§ 19.

Urząd gminny jest upoważniony do wykonywania kontroli w lokalach, w których urządza się zabawy, rozrywki i widowiska publiczne przez upoważnionych do tego urzędników.

§ 20.

Urząd gminny po powzięciu uchwały przez Komisję podatkową może wymierzone kwoty podatkowe w pojedyńczych wypadkach odpisać, o ile ściągnięcie tychże zagrozi egzystencji gospodarczej płatnika lub w przewidywaniu bezskuteczności postępowania egzekucyjnego.

§ 21.

Przeciwko wymiarowi podatku służą płatnikowi środki prawne przewidziane w § 69 ustawy z dnia 14 lipca 1893 r. o daninach komunalnych (Zb. Ust. Pr. str. 152). Wniesienie środka prawnego nie wstrzymuje obowiązku terminowego uiszczenia podatku.

§ 22.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągany będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, odsetek i kar za zwłokę według norm obowiązujących przy podatkach (opłatach państwowych).

§ 23.

Winni naruszenia przepisów niniejszego statutu będą karani karą porządkową do wysokości 350,—zł, o ile dany czyn nie podlega karze surowszej.

§ 24.

Niniejszy statut wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu przez Urząd gminny.

Zarząd gminny

(—) Lelonek, (—) Kala, (—) Krauza.

Rada gminna

(—) Kłosek, (—) Wydera, (—) Tomala,
(—) Złotoś, (—) Kempiński.

Wydział Powiatowy

L. dz. Sm. 629.

Uchwała.

Statut gminy Brzozowice-Kamień w sprawie poboru samoistnego podatku komunalnego od rozrywek, zabaw i widowisk publicznych z dnia 7. VII. 1936 r. zatwierdza się na podstawie art. 1, 14 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządze-

nia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17, poz, 30) zmienionej ustawą z dnia 23. IV. 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 9, poz. 16).

Świętochłowice, dnia 8 września 1936 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, (—) Sobel, (—) Brzóska,
(—) Tkocz, (—) Sieja.

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 10 września 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(pieczęć) zp.
(—) Mgr. Koraszewski.

Ogłoszono!

Brzozowice-Kamień, dnia 14 września 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Lelonek.

2.

Obwieszczenie.

Lekarz wet. Gargula Henryk z Nowego Bytomia został powołany z dniem 1 października 1936 r. na 6-tygodniowe ćwiczenia wojskowe. Zastępstwo obejmie lekarz weterynaryjny Tomasz Bąk z Lipin.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński
starosta.

3.

Obwieszczenie.

Na podstawie § 365 Min. Roln. z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) podaje się do publicznej wiadomości, że cholerę drobiu w zagrodach Bujary i tow. w Łagiewnikach należy uważać za wygasłą, wobec czego uchylam wydane zarządzenia z dnia 8. 7. 1936 r.

Świętochłowice, dnia 23 września 1936 r.

Starosta

w z.
(—) Mgr. Pietrański
wicestarosta.

4.

Obwieszczenie

Naczelnika Okręgu Urzędowego w Wielk. Hajdukach

z dnia 18. września 1936 r.

dotyczy: przełożenia drogi publicznej.

Właściciel gruntów Józef Jońca w Wielkich Hajdukach wniósł do tut. urzędu podanie o przełożenie części drogi publicznej, prowadzącej z Chorzowa—Klimzowca do ul. Długiej w Wielkich Hajdukach obok posiadłości Wiktora Chlonda. Plan projektowanej zmiany drogi wyłożony jest w tut. urzędzie, pokój nr. 5.

Powyższe podaję w myśl § 57 ustawy z dnia 1. VIII. 1883r. o kompetencji władz (zbiór ustaw str. 237) do publicznej wiadomości interesentów z wezwaniem, by ewentl. uzasadnione sprzeciwy wnieśli do tut. urzędu w ciągu 4 tygodni, licząc od dnia ogłoszenia.

Naczelnik okręgu urzędowego

(—) Mgr. Grzbiela.

× KOMUNIKAT ×

Do P. T. Abonentów

Gazety Powiatowej.

Zamówienie Gazety Powiatowej uskutecznić można w każdym Urzędzie Pocztowym zapomocą przekazu rozrachunkowego, który można otrzymać w odnośnych Urzędach Pocztowych za opłatą jednego grosza.

O ileby Urzędy Pocztowe nie przyjmowały prenumeraty na Gazetę Powiatową, prosimy P. T. Abonentów należność przekazać do Powiatowej Kasy Komunalnej lub na konto P. K. O. Nr. 300 095.

Prenumerata Gazety Powiatowej wynosi miesięcznie 2,— zł, kwartalnie 6,— zł.

Redakcja Gazety Powiatowej.

PRENUMERUJCIE
‚GAZETĘ POWIATOWĄ'!

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1936. Nr. 41.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 3. października 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej o ograniczeniu urzędników i żołnierzy w obejmowaniu stanowisk w niektórych przedsiębiorstwach i instytucjach finansowych.
2. Obwieszczenie Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w Katowicach w sprawie uruchomienia nowych agencji pocztowych.
3. Obwieszczenie urzędu Ubezpieczeń w sprawie ustalenia wartości wynagrodzenia w naturze.
4. Ogłoszenie w sprawie urlopowania naczelnika Gminy i Okręgu Urzędowego z Lipin.
5. Obwieszczenie w sprawie akcji przeciwjagliczej w powiecie świętochłowickim.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Dekret

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 13 września 1936 r.

o ograniczeniu urzędników i żołnierzy w obejmowaniu stanowisk w niektórych przedsiębiorstwach i instytucjach finansowych.

(Dz. U. R. P. nr. 70, poz. 500 z dnia 18. IX. 1936 r.)

Na podstawie art. 55 ust. 1 ustawy konstytucyjnej i art. 1 pkt. a) ustawy z dnia 2 lipca 1936 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 363) postanawiam co następuje:

Art. 1.

1. Urzędnik, do którego obowiązków służbowych należy kontrola lub nadzór nad przedsiębiorstwem lub instytucją finansową bądź wydawanie decyzyj w sprawach tego przedsiębiorstwa lub instytucji, a w szczególności zawieranie albo zatwierdzanie w imieniu Skarbu Państwa umów lub udzielanie koncesyj itp., nie może w ciągu 3 lat od dnia rozwiązania z nim stosunku służbowego objąć stanowiska w zarządzie, radzie nadzorczej lub komisji rewizyjnej albo jakiegokolwiek innego stanowiska w powyższym przedsiębiorstwie lub instytucji, jeżeli za pełnienie czynności na tym stanowisku miałby otrzymać wynagrodzenie pod jakąkolwiek formą.

2. Jeżeli urzędnik wykonywał obowiązki służbowe, określone w ust. 1, nie bezpośrednio przed rozwiązaniem z nim stosunku służbowego, wówczas zakaz, ustalony w ust. 1, obowiązuje od daty zwolnienia urzędnika od powyższych obowiązków.

3. Jeżeli urzędnik przed zwolnieniem go ze służby państwowej był przeniesiony w stan nieczynny, wówczas okres lat 3 liczy się od daty przeniesienia urzędnika w stan nieczynny.

4. Za urzędników w rozumieniu dekretu niniejszego uważa się również pracowników kontraktowych a także pracowników przedsiębiorstw i monopolów państwowych z wyjątkiem przedsiębiorstw, wydzielonych z administracji państwowej na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 195).

5. Do przedsiębiorstw i instytucyj finansowych w rozumieniu ust. 1 zalicza się:

1. przedsiębiorstwa prywatne i ich związki, porozumienia lub zrzeszenia, towarzystwa kredytowe, przedsiębiorstwa bankowe i ubezpieczeniowe;

2. przedsiębiorstwa i monopole państwowe, przedsiębiorstwa związków samorządowych, przedsiębiorstwa instytucyj ubezpieczeń społecznych, Bank Polski, Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Pocztową Kasę Oszczędności i komunalne kasy oszczędności.

Art. 2.

1. Naruszenie zakazów, ustalonych w art. 1, pociąga za sobą dla sprawcy skutki następujące:

1. utratę wszelkich praw, wynikających ze stosunku służbowego do Państwa;
2. obowiązek płacenia od otrzymanego w przedsiębiorstwie lub instytucyj wynagrodzenia podwójnej stawki podatku dochodowego, przypadającego od tego wynagrodzenia na mocy przepisów działu II. ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z r. 1936 r. Nr. 2 poz. 6), a to w ciągu okresu przewidzianego w art. 1.

2. Utrata praw, określonych w ust. 1 pkt. 1, pociąga za sobą obowiązek zwrotu na rzecz Skarbu Państwa kwot, wypłaconych urzędnikowi z tytułu rozwiązania z nim stosunku służbowego i przez czas pozostawania w stanie nieczynnym (art. 1 ust. 3). Egzekucja tych kwot następuje w trybie administracyjnym.

3. Niezależnie od skutków, wymienionych w ust. 1 i 2, urzędnik nie może być ponownie przyjęty do służby państwowej na stałe, prowizorycznie lub kontraktowo.

Art. 3.

Przepisów art. 1 i 2 nie stosuje się:

1. gdy urzędnik, po rozwiązaniu stosunku służbowego, obejmuje stanowisko w przedsiębiorstwie lub instytucji (art. 1 ust. 5 na mocy nominacji Prezydenta Rzeczypospolitej lub władzy naczelnej oraz gdy objęcie takiego stanowiska wymaga zatwierdzenia władzy naczelnej;
2. gdy urzędnik obejmuje za zezwoleniem władzy naczelnej stanowisko w przedsiębiorstwie lub instytucji, wymienionych w art. 1 ust. 5 pkt. 2;
3. gdy urzędnik, po rozwiązaniu stosunku służbowego, obejmuje w przedsiębiorstwie lub instytucji, w których pracował przed przejściem na służbę państwową, to samo stanowisko, jakie w nich poprzednio zajmował.

Art. 4.

1. Orzekanie skutków, wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt. 1 oraz w art. 2 ust. 2, należy do władzy naczelnej urzędnika, skutków zaś, wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt. 2, do Ministra Skarbu w porozumieniu z władzą naczelną urzędnika.

2. Odpisy orzeczeń doręcza się: osobie interesowanej, przedsiębiorstwu lub instytucji, obowiązanym do potrącania podatku dochodowego (art. 44 ustawy o państwowym podatku dochodowym), a to w celu wykonania przepisu art. 2 ust. 1, pkt. 2 dekretu niniejszego, oraz władzom skarbowym, powołanym do wypłat na rzecz byłych urzędników (art. 2 ust. 2) i do pobierania podadku dochodowego.

3. Nadwyżka podatku dochodowego, ustalona w art. 2 ust. 1 pkt. 2 a należna za czas od daty objęcia stanowiska w przedsiębiorstwie lub instytucji finansowej do daty zawiadomienia (ust. 2 artykułu niniejszego), powinna być przez przedsiębiorstwo lub instytucję potrącona w całości z wynagrodzenia należnego byłemu urzędnikowi w miesiącu następującym po dacie zawiadomienia. Jeżeli wynagrodzenie to nie wystarcza na pokrycie nadwyżki, różnicę należy potrącić w miesiącach następnych.

4. Wraz z odpisem orzeczenia doręcza się przedsiębiorstwu lub instytucji wezwanie do wykonania przepisu ust. 3.

Art. 5.

Władza naczelna urzędnika obowiązana jest stwierdzić na jego prośbę, najpóźniej w terminie miesięcznym od dnia wniesienia podania, czy zamierzone przez niego objęcie stanowiska w przedsiębiorstwie lub instytucji, wymienionej w art. 1 ust. 5 pkt. 1, nie jest sprzeczne z przepisami dekretu niniejszego.

Art. 6.

Naruszenie obowiązków, ustalonych w art. 2 ust. 1 pkt. 2 i w art. 4 ust. 3, pociąga za sobą skutki, przewidziane w Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 14, poz. 134) a w szczególności dla pracodawcy odpowiedzialność za niepotrącenie nadwyżki podatku dochodowego.

Art. 7.

Przepisy dekretu niniejszego stosuje się odpowiednio do żołnierzy.

Art. 8.

Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu oraz innym ministrom, każdemu we właściwym mu zakresie działania.

Art. 9.

Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej

(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów

(—) Sławoj Składkowski

Minister Skarbu

(—) E. Kwiatkowski.

2.

Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów

w Katowicach Nr. OOrg. — 141.

(Gazeta Urzędowa Wojew. Śląskiego Nr. 29 poz. 3).

Uruchomienie nowych agencyj pocztowych z dniem 1 października br.:

1. przemienia się pośrednictwo p. t. Dąbrówka Wielka pow. Świętochłowice, Woj. Śląskie na agencję p. t. ze służbą nadawczo-oddawczą.

Obszar pocztowy wymienionej agencji obejmować będzie teren gminy Dąbrówki-Wielkiej oraz kolonie Dołki i Młyn Opary, które to miejscowości wyłącza się jednocześnie z obszaru pocztowego upt. Brzeziny Sl.

Nr. pola sytuacyjnego dla strefy paczkowej 169, dla strefy telefonicznej 69—22. Godziny urzędowe służby telegr.-telef. ustala się w kategorii L. Jako urząd obwodowy wyznacza się urząd poczt. telek. Tarnowskie Góry.

Połączenie pocztowe agencja utrzymywać będzie z ambulansami na stacji kolejowej Dąbrówka Wielka.

2. uruchamia się w Zarzeczu, pow. Bielsko Woj. Sląskie, agencję p. t. 3 stopnia ze służbą nadawczo-oddawczą o nazwie „Zarzecze n. Wisłą".

Obszar pocztowy, wymienionej agencji obejmować będzie teren gminy Zarzecze, którą wydziela się jednocześnie z obszaru poczt.-urzędu p. t. Chybie.

Nr. pola sytuacyjnego dla strefy paczkowej 171, dla strefy telefonicznej 73 — 21. Godziny urzędowe służby telegraficzno-telefoniczej ustala się w kategorii „L".

Jako urząd obwodowy wyznacza się urząd pocztowy Bielsko 1.

Połączenie pocztowe agencja utrzymywać będzie z urzędem pocztowo-telekomunikacyjnym Chybie.

Katowice, dnia 12 września 1936 r.

(—) Mgr. Kolak
Kierownik Oddziału.

3.

Obwieszczenie

Urzędu Ubezpieczeń

w sprawie ustalenia wartości wynagrodzenia w naturze.

Ustalenie wartości wynagrodzenia w naturze z dnia 2 lipca br. ogłoszene w Gazecie Powiatowej Nr. 28 z dnia 4 lipca br. uzupełnia się tem, że ustalenie nastąpiło nie na podstawie przepisów § 160 ordynacji ubezpieczeniowej, lecz na podstawie przepisów art. 16 ust. 5 ustawy o ubezpieczeniu społecznem z dnia 28 marca 1933 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 51, poz. 396).

Świętochłowice, dnia 30 września 1936 r.

Za Przewodniczącego

(—) Mgr. Pietrański
Wicestarosta.

4.

Ogłoszenie.

Panu Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego Tomankowi z Lipin udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 1 — 7. X. 1936 r.

Zastępstwo obejmie ławnik p. Rusin.

Świętochłowice, dnia 24 września 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

5.

Akcja przeciwjaglicza

w powiecie świętochłowickim

Na podstawie zarządzenia Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego zostają z dniem 1 października 1936 r. uruchomione w powiecie dwie przychodnie do walki z jaglicą (egipskie zapalenie oczu); jedna przychodnia powstaje przy szpitalu hutniczym w Świętochłowicach, druga w Piekarach Śl. przy szpitalu powiatowym.

Przychodnie będą otwarte jeden raz w tygodniu, t. j. w każdy czwartek w godz. pomiędzy 8 a 9 rano w Świętochłowicach i między 13 — 14 popoł. w Piekarach Śl. Bezpłatnych porad udzielać będą pp. lekarze Dr. Kucharski w Świętochłowicach i Dr. Nowara w Piekarach Śl.

W związku z powyższym winni wszyscy zamieszkali na terenie gmin: Wielkie Hajduki, Świętochłowice, Nowy Bytom, Ruda Śl., Orzegów, Godula, Lipiny Śl,. Chropaczów, Łagiewniki i dotknięci objawami schorzeń spojówek oczu zgłosić się celem zasięgnięcia porady fachowej do przychodni w Świętochłowicach. Przychodnia przeciwjaglicza w Piekarach Śl. jest przeznaczona dla chorych pochodzących z gmin: Piekary Śl,, Brzozowice-Kamień, Brzeziny Śl. i Dąbrówka Wielka.

Świętochłowice, dnia 28 września 1936 r.

Za Starostę

(—) Dr. Szymański
Lekarz Powiatowy.

Odbito w Drukarni E. Leksan, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1936. Nr. 42.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 10. października 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Rozporządzenie policyjne naczelnika Okręgu Urzędowego w Nowym Bytomiu o opróżnieniu strychów i poddaszy z materiałów łatwopalnych.
2. Statut Gminy Nowy Bytom w przedmiocie poboru samoistnego podatku komunalnego od uzyskania zezwolenia na sprzedaż trunków alkoholowych.
3. Obwieszczenie w sprawie pojawienia się raka ziemniaczanego.
4. Obwieszczenie w sprawie przeglądu ogierów.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie policyjne

Naczelnika Okręgu Urzędowego w Nowym Bytomiu

z dnia 24 września 1936 r.

o opróżnieniu strychów i poddaszy z materiałów łatwopalnych.

Na mocy §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11 marca 1850 r. (zb. u. str. 265) i § 62 ordynacji powiatowej z dnia $\frac{\text{13 grudnia 1872 r.}}{\text{19 marca 1881 r.}}$ (zb. u. pr. z 1881 r. str. 180) oraz za zgodą Wydziału Okręgowego, zarządzam co następuje:

§ 1.

W związku z realizacją planu obrony przeciwlotniczo-gazowej-biernej, łączącej się ściśle z akcją przeciwpożarową na terenie gminy, zabrania się przechowywać na strychach i poddaszach domów materiałów łatwopalnych.

Właściciele realności i mieszkańcy gminy Nowy Bytom zobowiązani są natychmiast opróżnić strychy i poddasza domowe z przechowywanych tam materiałów łatwopalnych.

§ 2.

Każdy właściciel i lokator domu zobowiązany jest zezwolić i umożliwić upoważnionym do tego organom miejscowej władzy policyjnej przeprowadzenie kontroli strychów i poddaszy.

§ 3.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia zostaną ukarani w drodze administracyjnej grzywną do 9,— zł lub aresztem do 3 dni, o ile przepisy szczególnie nie stanowią inaczej.

Ponadto miejscowa władza policyjna wykona zarządzenia § 1 niniejszego rozporządzenia w drodze przymusu na koszt winnych naruszenia tego rozporządzenia.

§ 4.

Niniejsze rozporządzenie policyjne wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia w Gazecie Powiatowej.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) Basista.

2.

Statut

gminy Nowy Bytom

w przedmiocie poboru samoistnego podatku komunalnego od uzyskania zezwolenia na sprzedaż trunków alkoholowych.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 26 marca 1936 r. wydaje się w myśl art. 16 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowem

uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30) następujący statut:

§ 1.

Opodatkowaniu podlega uzyskane zezwolenie na sprzedaż hurtowną i detaliczną napojów alkoholowych i zatwierdzone zgłoszenie sprzedaży napojów do 4½% alkoholu i napojów bezalkoholowych.

§ 2.

Od podatku wolne jest:

udzielone wdowie po dotychczasowym właścicielu przedsiębiorstwa zezwolenie na dalsze prowadzenie tego przedsiębiorstwa w rozmiarach, w jakich tenże zezwolenie to posiadał.

§ 3.

Do uiszczenia podatku obowiązana jest osoba, której udzielono zezwolenie, wymienione w § 1.

§ 4.

Podatek wynosi przy udzieleniu zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych jeżeli przedsiębiorstwo należy:

a) do I kategorii świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw handlowych 1.500,— zł

b) do II. kategorii 1.250,— zł

c) do III. kategorii 1.000,— zł

d) do IV. kategorii 750,— zł

§ 5.

W razie przejęcia przedsiębiorstwa przez innego przedsiębiorcę i przepisania zezwolenia na tego ostatniego podatek wynosi:

a) w razie przejęcia w ciągu trzech lat od daty udzielenia poprzedniego zezwolenia 90%

b) w razie przejęcia w ciągu 5 lat od tego terminu 80%

c) w razie przejęcia w ciągu 8 lat od tego terminu . . . , . . . 70%

d) w razie przejęcia w ciągu 10 lat od tego terminu 60%

e) w razie przejęcia w czasie ponad 10 lat 50%

tej stawki podatkowej, którąby przy pierwszem zezwoleniu wymierzyć należało.

Podatek zmniejsza się o 50% stawek ustalonych powyżej, jeżeli przedsiębiorstwo drogą sukcesji przejdzie na potomka prostej linii dotychczasowego przedsiębiorcy.

§ 6.

Zezwolenie na rozszerzenie przedsiębiorstw wymienionych w § 1 podlega opodatkowaniu w następującej wysokości:

a) rozszerzenie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych podlega opodatkowaniu w wysokości 50% stawek wymienionych w § 4.

b) rozszerzenie ubikacji przedsiębiorstwa trudniącego się sprzedażą napojów alkoholowych podlega opodatkowaniu do wysokości 50% zależnie od wielkości rozszerzonych ubikacyj.

§ 7.

Przy zezwoleniach na hurtowną sprzedaż napojów alkoholowych w zapieczętowanych naczyniach pobiera się podatek w wysokosci 100% stawek wymienionych w § 4, na detaliczną sprzedaż w naczyniach zamkniętych podatek w wysokości 50% stawek wymienionych w § 4.

§ 8.

Zatwierdzenie zgłoszenia sprzedaży napojów o zawartości do 4½% alkoholu podlega opodatkowaniu:

a) przy wyszynku tych napojów w wysokości 50%

b) przy sprzedaży ich w zamkniętych naczyniach 10%

stawek wymienionych w § 4.

§ 9.

Podatek wymierza Zarząd gminny i uwidacznia należną kwotę podatkową w nakazach płatniczych. Wymieniony podatek płatny jest w ciągu dwuch tygodni od doręczenia nakazu płatniczego w kasie gminnej.

§ 10.

Zarząd gminny może wymierzone kwoty w pojedyńczych wypadkach odpisać, o ile przymusowe ściągnięcie tychże zagrozi egzystencji gospodarczej płatnika, lub w przewidywaniu bezskuteczności postępowania egzekucyjnego.

§ 11.

Przeciwko wymiarowi podatku służą płatnikowi środki prawne przewidziane w § 69 ustawy z dnia 14 lipca 1893 r. o daninach komunalnych (Zb. Ust. Str. 152). Wniesienie środka prawnego nie wstrzymuje obowiązku terminowego uiszczenia podatku.

§ 12.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągany będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, odsetek i kar za zwłokę według norm obowiązujących przy podatkach państwowych.

§ 13.

Winni naruszenia przepisów niniejszego statutu będą karani karą porządkową do wysokości 350,— zł o ile dany czyn nie podlega karze surowszej.

§ 14.

Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z chwilą wejścia w życie niniejszego statutu traci moc obowiązującą statut z dnia 28 lipca 1924 r.

Nowy Bytom, dnia 1 kwietnia 1936 r.

Zarząd gminny

(—) Basista
Naczelnik gminy.

„Zatwierdza się na zasadzie art. 1, 16 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30)".

L. RW. 5/b/12.

Katowice, dnia 8 czerwca 1936 r.

Śląska Rada Wojewódzka
Przewodniczący

(L. S.) w z.

(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

O g ł o s z o n o !

Nowy Bytom, dnia 1 września 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Basista.

3.

Starostwo Świętochłowickie

Nr. G. 28/31

Obwieszczenie

w sprawie pojawienia się raka ziemniaczanego.

Na podstawie § 17 rozp. Min. Roln. z dnia 3 sierpnia 1932 r. o zwalczaniu raka ziemniaczanego (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 644) podaję do wiadomości publicznej, że stwierdzono wystąpienie raka zieminaczanego

a) **w Goduli na parcelach**:

1. Kuczera Paulina, zam. w Goduli, ul. Hutn. 6,
2. Mauzler Maks. „ „ „ Stalmacha 5,
3. Foit Sylwester, zam. w Goduli, ul. Szkolna
4. Brzezina Walenta „ „ „ Ks. Goduli 17
5. Greta Ludwik „ „ „ Ks. Goduli 10
6. Dziura Wojciech zam. w Goduli ul. Ks. Goduli 15
7. Dymek Jan „ „ „ Ks. Szafranka 1,
8. Świeży Jan „ „ „ „ „
9. Cyprys Józef „ „
10. Kalabis Józef „ „ „ Pawstańców
11. Fronczek Jan „ „ „ Podgórze 24
12. Kampa Wilhelm „ „ „ „ 5
13. Grabińska Karolina „ „ „ 7
14. Orlik Ludwik „ „ „ Janasa 4
15. Machura Marta „ „ „ Janasa 7
16. Bednarek Franciszek „ „ Janasa 7
17. Przybyła Wincenty „ „ Pl. Wolności 9
18. Nowak Gabriel „ „ „ 3 Maja 13
19. Branner Matylda „ „ „ Stara 11
20. Wagner Norbert „ „ „ Hofrichtera 3
21. Kapica Karol „ „ „ Szyb Zofii
22. Januszewski Karol „ „ Korfantego 1
23. Gomoluch Bartłomiej „ „ Stalmacha 4
24. Suchan Józef „ „ „ Niedurn. 76

b) **w gminie Orzegów na parcelach**:

1. Przybyłka Józef, zam. w Orzegowie, ul. Korfantego 7,
2. Ludwik Franciszek, zam. w Orzegowie, ul. Stawowa 6.
3. Wilman Wilhelm, zam. w Orzegowie, ul. M. Piłsudskiego 5.

c) **w gminie Ruda na parcelach**:

1. Fronczek Paweł, zam. w Rudzie, ul. Kopernika
2. Górecki Ludwik, „ „ „ Sobieskiego 1
3. Frank Paweł, „ „ „ Giełtowskiego 3
4. Feszerowa Franciszka „ „ Korfantego 22
5. Mierzwa Maria, „ „ „ Giełtowskiego 4
6. Heinrichs Karol „ „ Sobieskiego 17

d) **w gminie Nowy Bytom na parcelach**:

1. Kara Franc., zam. w N. Bytomiu, ul. 3 Maja 11
2. Hoinka Emil „ „ „ Kościuszki 3
3. Sosna Paweł „ „ Niedurnego 56
4. Bryksa Karol „ „ „ Ligonia 4
5. Wiertelorz Antoni „ „ Kościuszki 6
6. Strzykalska Klara „ „ Ligonia 6
7. Cuber Augustyn „ „ Miarki 25
8. Klimek Edward „ „ 3 Maja 18
9. Maślankiewicz Stanisław, N. Wieś, Dąbrowskiego 29
10. Holewa M., zam. w N. Bytomiu, ul. 11 listopada 2
11. Twardoch Teodor, „ „ „ 4
12. Skupnikowa Rozalia „ „ 3 Maja 15
13. Moczalowa Berta „ „ Niedurnego 40
14. Melc Antoni „ „ „ Grażyńsk. 9
15. Stefan Józef „ „ „ Ligonia 8
16. Górniak Konrad „ „ Ligonia 5
17. Pudołkowa Agnieszka „ „ Damrota 5
18. Mokrosowa Julia „ „ Ligonia 8
19. Mück Teresa „ „ „ Damrota 3
20. Groworek Jan „ „ „ Hutnicza 2
21. Wieczorkowa Paulina „ Niedurnego 35
22. Sosna Piotr „ „ „ Rymera 4
23. Cop Rudolf „ „ „ Piłsudsk. 4d
24. Leśnik Paweł „ „ „ Janasa 7
25. Sarach Filip „ „ Pl. Wolności 3
26. Zimnik Franc. „ „ „ Grażyńsk. 11
27. Drzymała Antoni „ „ Hutnicza 2

e) **w gminie Lipiny na parcelach;**

1. Jarek Marta, zam. w Lipinach, szyb Marcina 13
2. Cwołka Aug. „ „ ul. Nowa 1a
3. Kuchta Walenty „ „ Kolejowa 8
4. Boruta Janina „ „ Kolejowa 8
5. Graca Tomasz „ „ Kolejowa 5
6. Lypa Karol „ „ „ Kolejowa 5

f) **w gminie Chropaczów na parcelach:**

1. Gałączka Pawła, zam. w Łagiewnikach, Huta Hubertus 24
2. Kolendy Józefa, zam. w Chropaczowie, ul. M. Piłsudskiego 39
3. Smykały Jana, zam. w Chropaczowie, ulica Hutnicza 39

g) **w gminie Świętochłowicach na parcelach:**

1. Jureczek Ludwik zam. w Świętochłowicach, ul. Długa 57
2. Gondzik Jan, zam. w Świętochłowicach, ulica Kolejowa 25.

Świętochłowice, dnia 25. IX. 1936 r.

Starosta
w z.
(—) mgr. Pietrański
wicestarosta.

Śląska Izba Rolnicza w Katowicach.

Obwieszczenie.

Przegląd Ogierów.

Na zasadzie Ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą koni (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 284) oraz Dz. Ust. Nr. 52, poz. 339 odbędzie się **przegląd ogierów** przez Komisję Kwalifikacyjną według poniżej podanego planu:

1) Do przeglądu mają być doprowadzone **wszystkie ogiery ur. w r. 1933 i starsze.**

2) Zaświadczenie wydane niektórym właścicielom przez powiatowego lekarza weterynarii, że ogier nie może być wytrzebiony, nie zwalnia właściciela od obowiązku doprowadzenia ogiera do przeglądu.

3) **Zwolnieni są** od doprowadzenia przez Komisję Kwalifikacyjną właściciele, **których ogiery mają stałe miejsce postoju w Katowicach.**

4) Właściciele ogierów ur. w r. 1934 oraz ogierów zwolnionych od przeglądu na podstawie ust. 3 jeżeli pragną ubiegać się o uznanie ogiera w celu uzyskania prawa pokrywania niemi cudzych klaczy w sezonie 1937, winni zgłosić je oraz doprowadzić na przegląd przed Komisję Kwalifikacyjną.

5) **Za niedoprowadzenie ogiera przed Komisję Kwalifikacyjną, właściciel ukarany będzie grzywną do 20,— zł.**

6) Właściciele ogierów powinni przedstawić Komisji Kwalifikacyjnej wszystkie dokumenty dotyczące ogiera: dowód tożsamości, świadectwo pochodzenia, poprzednio wydane świadectwo uznania, zaświadczenie pow. lekarza weterynarii, na podstawie którego właściciel zwolniony został na r. 1936 od opłaty.

7) Właścicielom ogierów uznanych przez Komisję Kwalifikacyjną wydane będą bezpłatnie świadectwa uznania.

8) Pokrywanie cudzych klaczy dozwolone jest tylko ogierami uznanemi na obszarze jaki będzie wyznaczony w wydanem świadectwie uznania.

9) **Ogiery, które nie zostały uznane, podlegają opłacie po 50,— zł. rocznie i nie wolno niemi stanowić cudzych klaczy.**

10) Stanowienie cudzych klaczy ogierem nieposiadającym świadectwa uznania, karane będzie grzywną do 300,— zł.

Winny dopuszczenia możliwości pokrycia cudzych klaczy ogierem nieuznanym karany będzie grzywną do 20,— zł.

Plan przeglądu ogierów:

1) Dla wszystkich gmin **pow. bielskiego i m. Bielska** dnia 19 października 1936 r. o godz. 10-tej na targowicy przy rzeźni miejskiej.

2) Dla wszystkich gmin **pow. cieszyńskiego** dnia 20 października 1936 r. o godz. 10-tej w Skoczowie na targowicy.

3) Dla wszystkich gmin **pow. pszczyńskiego** dnia 21 października 1936 r. o godz. 10-tej w Pszczynie na targowicy.

4) Dla wszystkich gmin **pow. rybnickiego** dnia 22 października 1936 r. o godz. 10-tej w Rybniku na targowicy.

5) Dla wszystkich gmin **pow. katowickiego, świętochłowickiego** oraz **m. Chorzowa** dnia 23 października 1936 r. o godz. 9.30 w Chorzowie na targowicy przy ul. Katowickiej.

6) Dla wszystkich gmin **pow. lublinickiego** dnia 24 października 1936 r. o godz. 10-tej w Lublińcu na targowicy.

7) Dla wszystkich gmin **pow. tarnogórskiego** dnia 24 października 1936 r. o godz. 14-tej w Tarnowskich Górach na targowicy przy ul. Sienkiewicza.

(—) B. Młodzianowski

Komisarz Śląskiej Izby Rolniczej.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytom. Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1936. Nr. 43.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 17. października 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Obwieszczenie Ministra Skarbu o wartości jednego grama czystego złota.
2. Obwieszczenie Starostwa Świętochłowice w sprawie zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych.
3. Zarządzenie policyjno-weterynaryjne w sprawie zwalczania cholery drobiu w Łagiewnikach Śl.
4. Obwieszczenie Starostwa Świętochłowice w sprawie zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych.
5. Zarządzenie policyjno — weterynaryjne w sprawie zwalczania pomoru świń w Piekarach Śl.
6. Uchwała Rady gminnej w Wielkich Hajdukach w sprawie ustalenia dodatków komunalnych do państwowego podatku dochodowego na rok rachunkowy 1937/38.
7. Komunikat z posiedzenia Wydziału Powiatowego.
8. Komunikat w sprawie zatwierdzenia delegata Wojewódzkiego Biuro do spraw finansowo — rolnych.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 26 września 1936 r.

(Mon. Polski nr. 227, poz. 399).

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59 poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 roku w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc październik 1936 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu

(—) E. Kwiatkowski.

2.

Obwieszczenie

w sprawie zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Na podstawie § 385 rozporządzenia Min. Roln. z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) o zwalczaniu zarazliwych chorób zwierzęcych, zmienionego rozporządzeniem Min. Roln. i Ref. Roln. z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 360) podaje się do publicznej wiadomości, że w Łagiewnikach Śl., na kolonii Zgorzelec, stwierdzono urzędowo w 3 zagrodach Jonczyka Hermana, Józefa Szendera oraz Józefa Pierzchały cholerę drobiu.

Świętochłowice, dnia 2 października 1936 r.

Starosta

(—) Szaliński.

3.

Zarządzenie

policyjno-weterynaryjne

w sprawie zwalczania cholery drobiu w Łagiewnikach Śl.

Na skutek urzędowego stwierdzenia w trzech zagrodach w Łagiewnikach Śl. na kolonii Zgorze-

lec, cholery drobiu na zasadzie art. 2, 4, 25 i 26 rozporządzenia Prez. Rzplitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) zmienionego ustawą z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz Nr. 229) oraz § 392 rozporządzenia Min. Roln. z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167), uzupełnionego rozporządzeniem Min. Roln. i Ref. Roln. z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 360) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych zarządza się aż do odwołania w celu zapobieżenia rozszerzeniu się zarazy co następuje:

§ 1.

1) We wszystkich zagrodach na kolonii Zgorzelec winien być drób trzymany w obrębie obejść;

2) wypuszczanie drobiu poza obręb zagród, pędzenie drogami publicznymi, jest bezwzględnie wzbronione;

3) zabrania się również wywozu żywego drobiu z kolonii Zgorzelec jakoteż uprawiania handlu domokrążnego w obrębie tej kolonii;

4) u wejścia i wyjścia na kolonię Zgorzelec winny być umieszczone na widocznym miejscu tablice z wyraźnym napisem: „Cholera drobiu".

§ 2.

Nieprzestrzeganie powyższych zarządzeń, jak również w wszelkich innych wydanych ustnie lub pisemnie zarządzeń powiatowego lekarza weter., pociąga za sobą zastosowanie na winnych przekroczenia kar, przewidzianych w art. 98 wymienionego rozporządzenia Prez. Rzplitej z dnia 22 sierpnia 1927 r., to jest aresztu do 6 tygodni lub grzywny do tysiąca złotych albo obu kar łącznie.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 2 października 1936 r.

Starosta

(—) Szaliński.

4.

Obwieszczenie

Starostwa Świętochłowice

w sprawie zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Na podstawie § 348 rozp. Min. Roln. z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, zmienionego rozporządzeniem Min. Roln. i Ref. Roln. z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U R. P. Nr. 50, poz. 360) podaje się do publicznej wiadomości, że w Piekarach Śl. w zagrodzie Franciszka Powolika, ul. Cecylii 1 oraz Pauliny Ferdyn, ul. Radzionkowska 20, stwierdzono urzędowo pomór świń

Świętochłowice, dnia 2 października 1936 r

Starosta

(—) Szaliński.

5.

Zarządzenie

polic. - weterynaryjne w sprawie zwalczania pomoru świń w Piekarach Śl.

Na skutek urzędowego stwierdzenia w Piekarach Śl. pomoru świń na zasadzie art. 2, 4, 25 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673(, zmienionego ustawą z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 229) oraz §§ 350 — 358 rozporządzenia Min. Roln. z dnia 9. stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, uzupełnionego rozporządzeniem Min. Roln. i Ref. Roln. z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R, P. Nr. 50, poz. 360) zarządza się aż do odwołania co następuje:

§ 1.

Zagroda zapowietrzona.

1. Za zagrodę zapowietrzoną uznaje się zagrodę w Piekarach Śl. przy ul. Radzionkowskiej 20.

2. Wszystkie chlewnie, znajdujące się w wym. zagrodzie zapowietrzonej jak również narzędzia i przedmioty, z którymi stykały się bezpośrednio lub pośrednio świnie winny być czyszczone i odkażone według wskazówek powiatowego lekarza weter.

Wstęp do chlewni osobom postronnym z wyjątkiem posiadaczy oraz lekarzy weter. jest wzbroniony.

4. Wyprowadzenie i wprowadzenie świń do zagrody zapowietrzonej jest zakazane. Na wyjątki może zezwolić Starostwo.

5. W obrębie zagrody zapowietrzonej winny być psy trzymane na uwięzi inne zaś drobne zwierzęta jak: koty, drób, króliki, gołębie — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt poza obręb zagrody wymaga również zezwolenia, Starostwa.—

7. Przy wejściu do zagrody zapowietrzonej winna być umieszczona na widocznym miejscu tablica z napisem ostrzegawczym: **„Uwaga** — Pomór świń—“.

§ 2.

Okręg zapowietrzony i zagrożony.

W celu zapobierzenia rozszerzenia się i zawleczeniu pomoru świń ustanawia się dookoła zagrody zapowietrzonej okręg zapowietrzony, a dookoła tegoż okręg zagrożony pomorem świń.

A.

Okręg zapowietrzony obejmuje całą ulicę Radzionkowską aż po dworzec towarowy.

1. W okręgu zabrania się: handlu domokrążnego świniami pokazów i przetargów na świnie;

2. pędzenie świń, puszczanie ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach;

3. używanie kunzów do pokrywania cudzych świń,

4. na granicach okręgu winny znajdować się tablice z wyraźnym napisem: „Pomór świń“.

5. Wyprowadzenie świń z okręgu zapowietrzonego może się odbywać tylko celem natychmiastowego uboju na podstawie zezwolenia i warunkach wydanych przez Starostwo.

6. Wprowadzenie świń do okręgu zapowietrzonego wymaga również zezwolenia Starostwa.

B.

Okręg zagrożony obejmuje wszystkieobejścia — zagrody —, znajdujące się na północ od ul. Piekarskiej oraz na zachód od ul. Karola Miarki a nie włączone do okręgu zapowietrzonego.

1. W okręgu zagrożonym mają zastosowanie postanowienia § 2 p. 1—4 i 6.

2. Wyprowadzenie świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może się odbywać tylko pod warunkiem, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weter. i uznane za niepodejrzane.

§ 3.

Nieprzestrzeganie powyższych zarządzeń jak wszelkich innych wydanych ustnie lub pisemnie zarządzeń powiatowego lekarza weterynaryjnego, pociąga za sobą zastosowanie do winnych przekroczenia kar, przewidzianych w art. 98 wymienion. rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 22 sierpnia 1927 r, tj. aresztu do 6 tygodni lub grzywny do tysiąca złotych, albo obu kar łącznie oraz bezwarunkowo utratę prawa do odszkodowania wzgl. zapomogi.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 2 października 1936 r.

Starosta

(—) Szaliński.

6.

Uchwała

Rady gminnej w Wielkich Hajdukach

na posiedzeniu w dniu 9 października 1936 r.

Dotyczy: Ustalenia dodatków komunalnych do państwowego podatku dochodowego na rok rachunkowy 1937/38.

Uchwala się pobierać na rok rachunkowy 1937/38 dodatki komunalne do państwowego podatku dochodowego i to

od dochodu ponad	1.500 zł	do	24.000 zł	4%	dochodu
„ „ „	24.000 „	„	88.000 „	$4^1/_2$%	„
„ „ „	88.000 „			5%	„

według skali art. 23 ustawy o państwowym podatku dochodowym oraz 3% dochodu według skali art.

43 cytowanej ustawy, poczynając od 25 stopnia tejże skali.

(—) Jonda. Kurzaj. Konieczny. Jaworek.

(—) Mgr. Grzbiela
przewodniczący

(—) Knebel
protokólant.

Ogłoszono:

Wielkie Hajduki, dnia 12 października 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Mgr. Grzbiela.

KOMUNIKATY

7.

Na ostatnim posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 7 października 1936 r., zatwierdzono uchwałę rady gminnej w Wielkich Hajdukach w sprawie zaciągnięcia pożyczki z Śląskiego Funduszu Gospodarczego w wysokości 20.000,— zł na budowę domu dla bezdomnych, uchwałę rady gminnej w Lipinach i Nowym Bytomiu w sprawie zaciągnięcia pożyczki z Śląskiego Funduszu Gospodarczego w wysokości 20.000, zł na budowę baraków dla bezdomnych, uchwałę rady gminnej w Chropaczowie w sprawie ustalenia stawki podatku budynkowego na rok 1936/37, uchwałę rady gminnej w Brzozowicach-Kamieniu w sprawie poboru dopłaty do opłat państwowych od wyrobu i sprzedaży trunków alkoholowych i dodatek do regulaminu gminy Nowy Bytom w sprawie organizacji biura ewidencji ludności. Firmie Lubliński i Ska w Świętochłowicach i drogerzyście Henrykowi Bajerowi z Brzezin Śl. udzielono zezwolenia na handel truciznami. Spondzie Augustynowi, Widerze Ignacemu, Sprusowej Elżbiecie i Spyrze Pawłowi z Łagiewnik udzielono zezwolenia na osiedlenie się. Wyrażono zgodę w sprawie pobierania na rzecz Śląskiej Izby Rolniczej opłaty od buhajów nieuznanych w wysokości 50,— zł od jednego buhaja oraz od knurów nieuznanych w wysokości 25,— zł od jednego knura, za każdy rok kalendarzowy, na obszarze powiatu świętochłowickiego, oraz wyrażono zgodę na wprowadzenie w życie postanowień art. 6—11, 12, pkt. 1 oraz ustępu ostatniego tegoż artykułu ustawy z dnia 15 czerwca 1936 r. (Dz. U. Śl. nr. 16 p o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody ch i owiec na obszarze powiatu świętochłowicł

W końcu zatwierdzono uchwałę rady gminnej w Brzezinach Śl., Brzozowicach-Kamieniu, Chropaczowie, Goduli, Lipinach, Łagiewnikach, Nowym Bytomiu, Orzegowie, Piekarach Śl., Rudzie Śl., Świętochłowicach, Wielkiej Dąbrówce i Wielkich Hajdukach w sprawie zaliczenia niektórych dróg i ulic jako gminnych.

8.

Reskryptem z dnia 29 września br. Nr. F. R. 8/D/10 Pan Wojewoda Śląski zatwierdził na stanowisko Powiatowego Delegata Wojewódzkiego Biura do Spraw Finansowo—Rolnych w Katowicach na powiat świętochłowicki p. Chwałę Józefa, instruktora rolnego tutejszego powiatu.

Do zakresu działania delegata Wojewódzkiego Biura do spraw Finansowo—Rolnych należy zasadniczo udzielanie indywidualnych porać posiadaczom gospodarstw wiejskich grupy A. (do 50 ha) w zakresie ustawodawstwa finansowo—rolnego.

Delegat urzęduje w gmachu Starostwa pokój 10 i przyjmuje strony codziennie od godz. 10 do 12.

Do P. T. Abonentów

Gazety Powiatowej.

Zamówienie Gazety Powiatowej uskutecznic można w każdym Urzędzie Pocztowym za pomocą przekazu rozrachunkowego, który można otrzymać w odnośnych Urzędach Pocztowych za opłatą jednego grosza.

O ileby Urzędy Pocztowe nie przyjmowały prenumeraty na Gazetę Powiatową, prosimy P. T. Abonentów należność przekazać do Powiatowej Kasy Komunalnej lub na konto P. K. O. Nr. 300 095.

Prenumerata Gazety Powiatowej wynosi miesięcznie 2,— zł, kwartalnie 6,— zł.

Redakcja Gazety Powiatowej.

Odbito w Drukarni E. Leksan, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1936. Nr. 44.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Swiętochłowice, dnia 24. października 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Rozporządzenie Wojewody Śląskiego o używaniu rowerów na drogach publicznych Województwa Śląskiego.

2. Obwieszczenie w sprawie pojawienia się raka ziemniaczanego w Gminie Łagiewniki.

3. Statut Gminy Ruda Śl. w sprawie poboru podatku od uzyskania zezwolenia na sprzedaż trunków alkoholowych.

4. Obwieszczenie w sprawie licencjonowania rozpłodników.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 24 września 1936 r.

(Dz. Ustaw Śl. Nr. 22 poz. 35)

wydane w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką o używaniu rowerów na drogach publicznych województwa śląskiego.

Na podstawie art. 5 i 27 ustawy z dnia 12 grudnia 1933 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych w województwie śląskim (Dz. U. Śl. Nr. 28 poz. 54) oraz art. 2 pkt. 5 i 9 ustawy z dnia 30 marca 1931 r. o Wojewódzkim Funduszu Drogowym (Dz. U. Śl. z 1933 r. Nr. 16 poz. 36), zarządzam w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką co następuje:

§ 1.

1. Rowery, wszelkie wózki o dwuch lub trzech kołach, poruszane siłą nóg oraz rowery z silnikami pomocniczymi o pojemności skokowej do 100 cm^3 mogą być używane na drogach publicznych tylko po ich zarejestrowaniu.

2. Rowerów i wózków wymienionych w ust. 1, nie wolno używać do ruchu na drogach publicznych małoletnim do lat 12.

3. Rejestracja roweru następuje przy wykupieniu przez posiadacza roweru w zarządzie gminy miejskiej lub wiejskiej, właściwym ze względu na miejsce zamieszkania posiadacza roweru tabliczki rowerowej.

4. Zarządy gmin prowadzą księgę rejestracyjną roweru, w której w odnośnych rubrykach zapisują datę wykupienia tabliczki, jej numer, imię i nazwisko posiadacza roweru, jego miejsce zamieszkania (ulicę i numer domu), oraz wysokość pobranej opłaty, przewidzianej w § 3 albo też podstawę zwolnienia od tej opłaty.

§ 2.

1. Tabliczki rowerowe są ważne na okres rejestracyjny, obejmujący dwa lata kalendarzowe. Pierwszym okresem rejestracyjnym jest dwulecie, obejmujące lata kalendarzowe 1936 i 1937.

2. Kształt, barwę i wymiary tabliczek rowerowych oraz treść napisu na nich ustala na każdy okres rejestracyjny Urząd Wojewódzki Śląski. Tabliczki rowerowe dostarczy zarządom gmin Urząd Wojewódzki Śląski, za pośrednictwem powiatowych władz administracji ogólnej

3. Posiadacz roweru powinien przymocować wykupioną tabliczkę do roweru z tyłu za siodełkiem, prostopadle do osi podłużnej roweru, w tak sposób, by była widoczna. Tabliczka powinna być utrzymywana w stanie, dozwalającym na łatwe jej odczytanie.

§ 3.

1. Wykupujący tabliczkę rowerową w pierwszym roku okresu rejestracyjnego uiszcza zarządowi gminy opłatę w kwocie 4 zł, wykupujący tabliczkę w drugim roku okresu rejestracyjnego uiszcza opłatę w kwocie 3 zł.

2. Od opłat, wymienionych w ust. 1, zwolnieni są: funkcjonariusze służby drogowej na drogach publicznych, funkcjonariusze policji województwa śląskiego i straży granicznej oraz niżsi funkcjonariusze państwowi i samorządowi, jeżeli ich władza przełożona stwierdza, że rowerów używają do celów służbowych.

3. Z każdej z opłat, wymienionych w ust. 1 wpływa na rzecz Wojewódzkiego Funduszu Drogowego 2 złote, reszta zaś na rzecz właściwej gminy.

4. Kwoty, przypadające w myśl ust. 3 Wojewódzkiemu Funduszowi Drogowemu, powinny zarządy gmin wpłacać na początku każdego miesiąca za miesiąc ubiegły do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto Śląskiej Rady Wojewódzkiej — Wojewódzki Fundusz Drogowy.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy rowerów, będących w posiadaniu oddziałów, instytucyj i urzędów wojskowych.

§ 5.

Winni przekroczenia przepisów rozporządzenia niniejszego będą karani w myśl postanowień ustawy z dnia 12 grudnia 1933 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych w województwie śląskim (Dz. U. Śl. Nr. 28, poz. 54).

§ 6.

1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1936 r.

2. Karty rowerowe wydane w roku 1935 i 1936 tracą swą ważność w dniu 31 grudnia 1936 r.

3. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą §§ 26 i 30 rozporządzenia Wojewody Śląskiego, wydanego w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką z dnia 15 marca 1934 r. o używaniu i ochronie dróg publicznych w województwie śląskim (Dz. U. Śl. Nr. 9, poz. 17) oraz wszelkie rozporządzenia lokalne sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

Wojewoda Śląski

wz.

(—) Dr. Saloni

Wicewojewoda.

2.

Obwieszczenie

w sprawie pojawienia się raka ziemniaczanego w gminie Łagiewniki.

Na podstawie § 17 rozp. Min. Roln. z dnia 3 sierpnia 1932 r. o zwalczaniu raka ziemniaczanego (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 644) podaję do wiadomości publicznej, że w gminie Łagiewniki stwierdzono wystąpienie raka ziemniaczanego na parcelach:

1. Warzecha Józef, zam. w Łagiwnikach, ul. Szkolna 19
2. Kuś Franciszek, „ „ ul. Stalmacha 3
3. Sowa Antonina, „ „ „ Bytomska 15
4. Wiaterek Walenty „ „ „ Huta Hubertus 7
5. Tomas Leon „ „ „Kol. Zgorzelec
6. Tyka Michał „ „ „ Sienkiewicza 15

Świętochłowice, dnia 25 września 1936 r.

Starosta

wz.

(—) Mgr. Pietrański

3.

Statut

gminy Ruda

z dnia 30 lipca 1936 r.

o samoistnym podatku komunalnym od uzyskania zezwolenia na sprzedaż trunków alkoholowych i zatwierdzonego zgłoszenia sprzedaży napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) wprowadza się w myśl uchwały Rady gminnej z dnia 30 lipca 1936 r. na rzecz gminy Ruda podatek od uzyskanego zezwolenia na sprzedaż i wyszynk trunków alkoholowych i zatwierdzonego zgłoszenia sprzedaży napojów bezalkoholowych.

§ 1.

Opodatkowaniu podlegają:

1. uzyskane zezwolenie na sprzedaż hurtowną i detaliczną oraz wyszynk napojów alkoholowych,

2. zatwierdzone zgłoszenie sprzedaży napojów do $4^1/_2$% alkoholu i napojów bezalkoholowych.

§ 2.

Od podatku wolne są:

1. zezwolenie udzielone wdowie po dotychczawym właścicielu przedsiębiorstwa na dalsze prowadzenie tego przedsiębiorstwa w rozmiarach w jakich tenże zezwolenie to posiadał.

2. przedsiębiorstwo, prowadzone na rachunek związków samorządowych, dobroczynnych lub ogółowi użytecznych o ile okoliczność ta zostanie udowodniona,

3. zezwolenie, udzielone bezrobotnym na sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości do $4^1/_2$% alkoholu.

§ 3.

Do uiszczenia podatku obowiązana jest osoba, której udzielono zezwolenia wymienionego w punkcie 1 § 1 wzgl. osoba, której zgłoszenie kompetentna władza zatwierdziła (pkt. 2 § 1)

§ 4.

Podatek wynosi, jeżeli przedsiębiorstwo należy:

a)	do I. kateg. świadectw przemysł.	2.250,— zł
b)	„ II. „ „ „	1.500,— „
c)	„ III. „ „ „	1.000,— „
d)	„ IV. „ „ „	750,— „
e)	do poniżej IV. kateg.	500,— „

§ 5.

W razie przejęcia przedsiębiorstwa przez innego przedsiębiorcę i udzielenie zezwolenia temu ostatniemu podatek wynosi:

a)	w razie przejęcia w ciągu 3-ch lat od udzielenia poprzedniego zezwolenia	90%
b)	w razie przejęcia w ciągu 5-ciu lat od udzielenia poprzedniego zezwolenia	80%
c)	w razie przejęcia w ciągu 8-miu lat od udzielenia poprzedniego zezwolenia	70%
d)	w razie przejęcia w ciągu 10-ciu lat od udzielenia poprzedniego zezwolenia	60%
e)	w razie przejęcia w czasie ponad 10 lat od udzielenia poprzedniego zezwolenia	50%

tej stawki podatkowej, którąby przy pierwszem zezwoleniu wymierzyć należało.

Podatek zmniejsza się o 50% stawek wyżej ustalonych, jeżeli przedsiębiorstwo drogą sukcesji przejdzie na potomka w prostej linji dotychczasowego przedsiębiorcy.

§ 6.

Przy zezwoleniach na hurtową sprzedaż napojów alkoholowych w zamkniętych naczyniach pobiera się podatek w wysokości 50% stawek wymienionych w § 4 tym a na detaliczną sprzedaż w naczyniach zamkniętych podatek w wysokości od 10% do 50% stawek wymienionej w § 4-tym zależnie od wielkości rozmiarów i położenia przedsiębiorstwa.

§ 7.

Zatwierdzenie zgłoszenia sprzedaży napojów o zawartości do $4^1/_2$% alkoholu jak również i napojów bezalkoholowych podlega opodatkowaniu:

a) przy wyszynku wspom. napojów alkoholowych w wysokości 50% stawek wymienionych w § 4-tym.

b) przy sprzedaży wspom. napojów alkoholowych w zamkniętych naczyniach i napojów bezalkoholowych 10% stawek wymienionym w § 4-tym.

§ 8.

Zezwolenie na rozszerzenie przedsiębiorstw wymienionych w § 1 podlega opodatkowaniu w następującej wysokości:

a) rozszerzenie zezwolenia na wyszynk napojów alkoholowych podlega opodatkowaniu w wysokości 50% stawek wymienionych w § 4-tym.

b) rozszerzenie zezwolenia na hurtowną i detaliczną sprzedaż trunków alkoholowych w wysokości 10% stawek wymienionych w § 4-tym.

§ 9.

Podatek wymierza Urząd Gminny i uwidacznia należną kwotę podatkową w nakazach płatniczych. Wymierzony podatek płatny jest w ciągu 2-ch tygodni od doręczenia nakazu płatniczego w kasie gminnej.

10.

Zarząd Gminy może w pojedyńczych wypadkach wspomniany podatek obniżyć wzgl. całkowicie znieść.

§ 11.

Przeciwko wymiarowi podatku służą płatnikowi środki prawne przewidziane w § 69 ustawy

z dnia 14. lipca 1893 r. o daninach komunalnych (Zb. Ust. pr. str. 152).

Wniesienie środka prawnego nie wstrzymuje obowiązku terminowego uiszczenia podatku.

§ 12.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągany będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, odsetek i kar za zwłokę według norm obowiązujących przy podatkach państwowych.

§ 13.

Winni naruszenia przepisów niniejszego statutu ulegną grzywnie do 350,00 zł, o ile dany czyn nie podlega karze surowszej.

§ 14.

Niniejszy statut wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą z dniem ogłoszenia.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego statutu traci moc obowiązującą dotychczasowy statut w przedmiocie poboru podatku od uzyskania zezwolenia na stałe uruchomienie gospód, szynków wzgl przedsiębiorstw drobnej sprzedaży wypalanek winnych, spirytusu oraz wyrobów wódczanych w obwodzie gminy Ruda z dnia 30. IX. 1924 r. oraz dodatek I do tegóż z dnia 30 listopada 1934 r.

Ruda, dnia 30 lipca 1936 r.

Zarząd Gminy

(—) Mgr. Paszkowski
Naczelnik Gminy

(—) inż. Keller
Ławnik Gminy.

„Zatwierdza się na zasadzie art. 1, 16 i 27 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskim w brzmieniu ogłoszonym rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 17, poz. 30) z tym, że w § 2 pkt. 3 dodaje się na końcu następujące słowa: „oraz na sprzedaż napojów bezalkoholowych".

L. RW. 5/b/15.

Katowice, dnia 10. IX. 1936 r.

Śląska Rada Wojewódzka
Przewodniczący

(L. S.) wz.

(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

4.

Wydział Powiatowy
L. dz. W. O. 421/11.

Do
Urzędów Gminnych
w powiecie.

We wtorek, dnia 27 października 1936 r. przeprowadzi Śląska Izba Rolnicza licencję rozpłodników (bułajów, kozłów, knurów i tryków) w powiecie świętochłowickim według następującego porządku:

Świętochłowice Hajduki Wielkie	spęd na targowicy w Świętochłowicach o godz. 8.30
Lipiny Chropaczów Łagiewniki Godula Nowy Bytom	spęd na targowicy w Lipinach o godz. 9.45
Ruda Orzegów	spęd na targowicy w Rudzie o godz. 11.
Dąbrówka Wielka Brzozowice-Kamień Brzeziny Śl.	spęd na boisku w Dąbrówce Wielkiej o godz. 12.15
Piekary Śl.	spęd na targowisku w Piekarach Śl. o godz. 13.30

Polecam powiadomić wszystkich hodowców rozpłodników o terminie licencji.

Świętochłowice, dnia 22. 10. 1936 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński
Starosta.

Do P. T. Abonentów
Gazety Powiatowej.

Zamówienie Gazety Powiatowej uskutecznić można w każdym Urzędzie Pocztowym za pomocą przekazu rozrachunkowego, który można otrzymać w odnośnych Urzędach Pocztowych za opłatą jednego grosza.

O ileby Urzędy Pocztowe nie przyjmowały prenumeraty na Gazetę Powiatową, prosimy P. T. Abonentów należność przekazać do Powiatowej Kasy Komunalnej lub na konto P. K. O. Nr. 300 095.

Prenumerata Gazety Powiatowej wynosi miesięcznie 2,— zł, kwartalnie 6,— zł.

Redakcja Gazety Powiatowej.

Odbito w Drukarni E. Leksan, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1936. Nr. 45.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 31. października 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych dot. walki z drożyzną.
2. Obwieszczenie w sprawie zwalczania chorób zwierzęcych.
3. Obwieszczenie w sprawie pojawienia się raka ziemniaczanego w Nowym Bytomiu i w Goduli.
4. Regulamin Gminy Nowy Bytom dot. organizacji biura ewidencji ludności.
5. Uchwała Rady gminnej Chropaczów w sprawie ustalenia wysokości podatku budynkowego.
6. Uchwała Rady gminnej Brzozowice-Kamień w sprawie uznania dróg gminnych.
7. Komunikat o utworzeniu Powiatowego Obywatelskiego Komitetu Zimowej Pomocy Bezrobotnym w Świętochłowicach.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Pismo okólne

z dnia 19 października 1936 r.

(Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 29, poz. 207)

o walce z drożyzną.

(Nr. Apr. 89-7-1).

Dobroczynna dla całości gospodarstwa społecznego zwyżka cen zbóż wykorzystana została przez elementy spekulacyjne jako pretekst do wywoływania niczym nieuzasadnionej fali drożyzny niemal **wszystkich** artykułów powszedniego użytku.

Rząd przystępuje z energią do walki ze spekulacją i wzywa do pomocy całe społeczeństwo.

Krótkowzroczni, egoistyczni wyzyskiwacze ogółu przez podbijanie cen artykułów pierwszej potrzeby, ukrywanie posiadanego towaru i szerzenie niepokojących pogłosek o mających jakoby nastąpić zwyżkach cen — będą karani bezlitośnie.

Rozbijają oni zwartość i wzajemne zaufanie obywateli Państwa, stwarzając podłoże do nieufności i niezadowolenia.

Dlatego też zarządzam:

1. wszyscy P. P. Wojewodowie, Prezydenci Miast i Starostowie oraz podległy im personel poświęca aż do odwołania przynajmniej jedną godzinę czasu dziennie na osobistą kontrolę cen artykułów powszedniego użytku i akcję walki z drożyzną w terenie,

2. wszystkie władze administracji ogólnej i podległe im organa wzmocnią prowadzoną już akcję walki z drożyzną, opierając się na obowiązujących w tej mierze przepisach prawnych i zarządzeniach,

3. nazwiska winnych spekulacji mają być ogłaszane w dziennikach dla napiętnowania ich jako szkodników społecznych,

4. wszelkiego rodzaju ulgi i pobłażliwości natury administracyjnej, sanitarnej itp. winny być wstrzymane w stosunku do wszystkich przedsiębiorstw i nieruchomości, będących własnością lub w posiadaniu osób winnych spekulacji — aż do zamknięcia tych przedsiębiorstw włącznie,

5. w ciągu tygodnia t.j. do 26. X. br. — a w razie potrzeby i wcześniej przedstawią mi P. P.

Wojewodowie umotywowane wnioski na wysłanie szczególnie winnych do Berezy.

Ostrzegam władze administracyjne, że ujemne wyniki w walce ze spekulacją i drożyzną uważać będę za dyskwalifikację z natychmiastowym wyciągnięciem służbowych konsekwencyj.

(—) Sławoj Składkowski
Minister.

2.

Obwieszczenie

w sprawie zwalczania chorób zwierzęcych.

Na podstawie § 385 rozporządzenia Min. Roln. z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, zmienionego rozporządzeniem Min. Roln. i Ref. Rolnych z dnia 20. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 360) podaje się do publicznej wiadomości, że w Świętochłowicach, przy ul. Hutniczej 5 u Wolnego Jana i Szymowej Emy stwierdzono urzędowo cholerę drobiu.

Świętochłowice, dnia 29 października 1936 r.

Starosta
wz.
(—) Mgr. Pietrański
Wicestarosta.

3.

Obwieszczenie

w sprawie pojawienia się raka ziemniaczanego.

Na podstawie § 17 rozp. Min. Rolnictwa z dnia 3 sierpnia 1932 r. o zwalczaniu raka ziemniaczanego (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 644) podaję do wiadomości publicznej, że stwierdzono wystąpienie raka ziemniaczanego:

a) w gminie Nowy Bytom na parcelach:

1. Iwańska Anna, zam. w N. Bytomiu, ul Niedurnego 1
2. Nikołajczyk Teodor, w N. Bytomiu Niedurnego 1
3. Pyzik Michał, „ „ „ 45
4. Malik Mikołaj, „ „ Powstańcza 3
5. Mozler Józef, „ „ Korfantego 17
6. Hadamik Konrad, „ „ „ 22
7. Godula Franciszek, „ „ „ 15
8. Główka Augustyn, zam. w Chebziu

b) w gminie Godula na parcelach:

1. Lukaszczyk Wiktor, zam. w Goduli
2. Rakoczowa Maria, „ „
3. Gambiec Paweł, „ „
4. Bąk Maksymilian „ „

Świętochłowice, dnia 22 października 1936 r.

Starosta
wz.
(—) Mgr. Pietrański
Wicestarosta.

4.

Dodatek

z dnia 12 maja 1936 r.
do regulaminu Zarządu gminy Nowy Bytom
z dnia 18 października 1932 r.
o organizacji biura ewidencji ruchu ludności oraz jego trybie urzędowania.

Na podstawie § 46 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 maja 1934 r. o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 489) postanawia się co następuje:

§ 1.

Do § 6 regulaminu dodaje się następujący nowy ustęp:

„Przekazane urzędom gminnym okólnikiem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. Wojsk. H/1/2/6 z dnia 8 listopada 1933 r. meldunki osób wojskowych służby czynnej będą przyjmowane ustanie. Potwierdzenie meldunku dokona odbierający meldunek na przedłożonych dokumentach urlopowych“.

§ 2.

Dodatek niniejszy wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia.

Zarząd gminny

(—) Basista
Naczelnik gminy.

Zatwierdzam powyższy dodatek do regulaminu Urzędu Gminnego w Nowym Bytomiu o organizacji biura ewidencji ruchu ludności z dnia 26 marca 1931 r. w trybie § 46 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23. 5. 1934 r. o meldunkach i księgach ludności za zgodą Komisarycznego Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Świętochłowice, dnia 10. października 1936 r.

Starosta

(—) Szaliński.

5.

Chropaczów, dnia 30 czerwca 1936 r.

Uchwała.

Rada Gminna uchwala pobierać na rok 1936/37 samoistne podatki:

I. podatek budynkowy w wysokości 64.206,55 zł. a to według następujących stawek:

a) 4½‰ (4½ od tysiąca) od ustalonej pospolitej wartości budynków do 50.000,— zł.

b) 6‰ (6 od tysiąca) od ustalonej pospolitej wartości budynków ponad 50.000,— zł do 100.000,— zł.

c) 7‰ (7 od tysiąca) od pospolitej wartości budynków ponad 100.000,— zł.

Suma ustalonej pospolitej wartości budynków wynosi 9.842,500 zł.

pkt. 3 — 8 pp.

Na tem posiedzenie zakończono.

P. p. p.

(—) Przybyła, Dymek, Paszek, Rymiorz, Smandzik, Kątny, Prandzioch, Duda, Kwoka, Ehrenreich.

Uwierzytelniony odpis.

Wydział Powiatowy

L. dz. Sm. 672.

Uchwała.

Uchwałę Rady gminnej w Chropaczowie z dnia 30. VI. 1936 r. ustalającą stawkę samoistnego podatku budynkowego na rok budżetowy 1936/37 od pospolitej wartości budynków zatwierdza się na podstawie art. 1, 4 i 27 ustawy o tymczasowym uregulowania finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. nr. 17, poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. U. Śl. nr. 9, poz. 16).

Świętochłowice, dnia 7. X. 1936 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel (—) Tkocz (—) Sieja

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 10 października 1936 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(pieczęć) wz.

(—) Mgr. Pietrański
Wicestarosta.

O g ł o s z o n o.

Chropaczów, dnia 22 października 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) J. Przybyła.

6.

Uchwała.

Na podstawie art. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 9. I. 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w województwie śląskim (Dz. Ust. Śl. Nr. 3 poz. 3) Komisaryczny Sejmik Powiatowy zatwierdza uchwałę rady gminnej w Brzozowicach-Kamieniu z dnia 17. III. 1934 i 11. VI. 1936 r. w sprawie zaliczenia niektórych dróg, ulic i placów, mających znaczenie komunikacyjne dla gminy, do kategorii dróg, ulic i placów gminnych.

Świętochłowice, dnia 7 października 1936 r.

Komisaryczny Sejmik Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel, (—) Tkocz (—) Sieja.

Wykaz

dróg w gminie Brzozowice-Kamień uznanych jako gminne uchwałą rady gminnej z dnia 17. III. 1934 r.

Nazwa drogi	Oznaczenie na planie	Długość w km.	Szerokość mb.	Nawierzchni	Uwagi
Piekarska	nr. 8	1.238	6.15	szutrowana	
Klasztorna	nr. 9	0.258	7.60	„	
Niepodległości	nr. 10	0.255	5.80	gruntowa	
11 Listopaba	nr. 11	0.247	6.00	„	
Dr. Grażyńskiego	nr. 12	0.102	6.00	„	
Styczna	nr. 13	0.089	5.00	„	
Żwirki i Wigury	nr. 15	0.860	6.40	„	
Jana Krupy	nr. 16	0.225	8.20	szutrowana	
Kanałowa	nr. 17	0.088	4.00	gruntowa	
Karola Miarki	nr. 5	0.147	8.00	„	
Polna	nr. 6	0.160	6.00	„	
bez nazwy	nr. 7	0.226	3.00	„	
bez nazwy	nr. 14	1.100	6.00	„	
bez nazwy	nr. 19	0.088	4.00	„	
bez nazwy	nr. 3	2.200	4.00	„	w myśl uchwały z dnia 11. 6. 1936 r.
bez nazwy	nr. 4	0.515	5.00	„	
	Razem:	7.798			

Za zgodność:

Kierownik
Powiatowego Zarządu Drogowego

(—) Dypl. Inż. Lissak.

KOMUNIKATY

7.

Utworzenie Powiatowego Obywatelskiego Komitetu Zimowej Pomocy Bezrobotnym w Świętochłowicach.

W środę, dnia 28. bm. odbyło się w Świętochłowicach pod przewodnictwem p. Starosty Szalińskiego posiedzenie konstytucyjne Powiatowego Obywatelskiego Komitetu Zimowej Pomocy Bezrobotnym. W posiedzeniu wzięli udział przedstawiciele wszystkich warstw społecznych w liczbie około 60 osób. Przewodniczący przedstawił działalność Powiatowego Komitetu Funduszu Pracy za ubiegły rok, a następnie omówił potrzeby pomocy bezrobotnym na nadchodzący okres zimowy. Środki, jakimi dysponuje Fundusz Pracy, są niewystarczające na zaspokojenie potrzeb osób pozbawionych pracy. Przewodniczący zwrócił się z apelem do obywateli powiatu świętochłowickiego o wzięcie udziału w ogólno Państwowej akcji niesienia pomocy bezrobotnym. Powiat świętochłowicki, jako jeden z najbardziej dotkniętych klęską bezrobocia, potrzebuje tym większej pomocy obywateli.

Po uchwaleniu regulaminu Powiatowego Obywatelskiego Komitetu Zimowej Pomocy Bezrobotnym, przystąpiono do wyboru Wydziału Wykonawczego Komitetu, którego skład ukonstytuował się następująco:

Prezydium:

pp. dyr. Absalon -- przewodniczący
wicestarosta Pietrański — zastępca przewodniczącego
naczelnik Polak — przewodniczący sekcji organizacyjno propagandowej,
poseł Kubik — przewodniczący sekcji zbiórkowo - rozdzielczej,
referendarz pow. Mzyk — sekretarz.

Członkowie:

Ks. dziekan Czempiel	— Wielkie Hajduki
Drost Wiktor, kupiec	— Świętochłowice
Gońka, cechmistrz	— Lipiny
Kwiatkowska	— Ruda
Ks. kanonik Otręba	— Świętochłowice
Pietryga	— Wielkie Hajduki
gen. dyr. Pietrzykowski	— Ruda
poseł Płonka	— Piekary Śl.
ks. prałat Pucher	— „
gen. dyr. Przybylski	— Wielkie Hajduki
naczelnik Przybyła	— Chropaczów
dr. Roszak	— Świętochłowice
naczelnik Tomanek	— Lipiny
poseł Trojok	— Chropaczów
insp. Mittek	— Chorzów
dr Bociański	— Piekary Śl.
inż. Sojecki	— Lipiny.

Ponadto utworzono sekcję organizacyjno-propagandową, sekcję zbiorkowo-rozdzielczą oraz komisję odbiorczą towarów z pośród członków Wydziału Wykonawczego.

Do Komisji Rewizyjnej powołano pp.:

Naczelnika Urzędu Skarb. Stachurskiego,
sekretarza związkowego Kubowicza, Wielkie Hajduki
Nowaka Jana, Wielka Dąbrówka
Sładka i Waleckiego, ze Świętochłowic.

Sekretariat Komitetu mieści się przy Biurze Powiatowego Komitetu Funduszu Pracy — Świętochłowice Starostwo.

Hasło chwili obecnej:

»Wszyscy bierzemy udział w pomocy dla bezrobotnych braci«

Odbito w Drukarni E. Leksan, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1936. Nr. 46.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 7. listopada 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Obwieszczenie Gminy Wielkie Hajduki w sprawie zmiany linii regulacyjnych ulicy Chorzowskiej.
2. Obwieszczenie Gminy Wielkie Hajduki w sprawie zmiany linii regulacyjnych i budowlanych ulicy Limanowskiego.
3. Obwieszczenie Gminy Wielkie Hajduki w sprawie zmiany linii budowlanych ulicy Karola Grzesika.
4. Uchwała Sejmiku Powiatowego w sprawie poboru zryczałtowanych opłat uznanionych.
5. Wykaz dróg Gminy Chropaczów, uznanych jako gminne.
6. Wykaz zalicencjonowanych rozpłodników w powiecie świętochłowickim.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

dot.: zmiany linii regulacyjnych ulicy Chorzowskiej na odcinku od ul. Marszałka Piłsudskiego do ul. Moniuszki.

Niniejszem podaję do publicznej wiadomości, że na podstawie ustawy z 2. 7. 1875 r. dot. zakładania i zmian ulic i placów w miastach i gminach wiejskich uchwaliły zarząd gminny dnia 24. 8. 1936 r. i rada gminna dnia 31. 8. 1936 r. zmianę linii regulacyjnych ulicy Chorzowskiej na odcinku od ul. Marszałka Piłsudskiego do ul. Moniszki.

Naczelnik Okręgu Urzędowego w Wielkich Hajdukach wyraził w myśl § 1 cytowanej ustawy zgodę na uchwaloną zmianę linii regulacyjnych ulicy Chorzowskiej.

Odnośny plan wyłożony będzie do publicznego wglądu w czasie od 10. 11. 1936 r. do 7. 12. 1936 r. włącznie w godzinach od 8 — 13 w tutejszym zarządzie gminnym ratusz pokój 26. Sprzeciwy przeciw powyższemu planowi mogą być wnoszone do tutejszego zarządu gminnego jedynie w terminie od 10. 11. 1936 r. do 7. 12. 1936 r.

Wielkie Hajduki, dnia 28. 10. 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Mgr. Grzbiela.

2.

Obwieszczenie

dot.: zmiany linii regulacyjnych i budowlanych ulicy Limanowskiego na odcinku od ul. Długiej do zakrętu.

Niniejszem podaję do publicznej wiadomości że na podstawie ustawy z 2. 7. 1875 r. dot. zakładania i zmian ulic i placów w miastach i gminach wiejskich uchwaliły zarząd gminny dnia 5. 6. 1936 r. i rada gminna dnia 31. 8. 1936 r. zmianę linii regulacyjnych i budowlanych ulicy Limanowskiego na odcinku od ulicy Długiej do zakrętu.

Naczelnik Okręgu Urzędowego w Wielkich Hajdukach wyraził w myśl § 1 cytowanej ustawy zgodę na uchwaloną zmianę linii regulacyjnych i budowlanych ulicy Limanowskiego.

Odnośny plan wyłożony będzie do publicznego wglądu w czasie od 10. 11. 1936 r. do 7. 12. 1936 r. włącznie w godzinach od 8 — 13 w tutejszym zarządzie gminnym ratusz pokój nr. 26. Sprzeciwy przeciw powyższemu planowi mogą być wnoszone do tutejszego zarządu gminnego jedynie w terminie od 10. listopada 1936 r. do 7. grudnia 1936 r.

Wielkie Hajduki, dnia 28. 10. 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Mgr. Grzbiela.

3.

Obwieszczenie

dot.
zmiany linii budowlanych ulicy Karola Grzesika.

Niniejszem podaję do publicznej wiadomości, że na podstawie ustawy z 2. 7. 1875 r. dot. zakładania i zmian ulic i placów w miastach i gminach wiejskich uchwaliły zarząd gminny dnia 24. 8. 1936 r. i rada gminna dnia 31. 8. 1936 r. zmianę linii budowlanych ulicy Karola Grzesika.

Naczelnik Okręgu Urzędowego w Wielkich Hajdukach wyraził w myśl § 1 cytowanej ustawy zgodę na uchwaloną zmianę linii budowlanych tej ulicy.

Odnośny plan wyłożony będzie do publicznego wglądu w czasie od 10. 11. 1936 r. do 7. 12. 1936 r. włącznie w godzinach od 8 — 13 w tutejszym zarządzie gminnym ratusz pokój nr. 26. Sprzeciwy przeciw powyższemu planowi mogą być wnoszono do tutejszego Zarządu Gminnego jedynie w terminie od 10. 11. 1936 r. do 7. 12. 1936 r.

Wielkie Hajduki, dnia 28. 10 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Mgr. Grzbiela.

4.

Uchwała.

Zgodnie z art. 9 ustawy o przepisach porządkowych na drogach publicznych w Województwie Śląskim z dnia 12. XII. 1933 r. (Dz. U. Śl. 28|54) Komisaryczny Sejmik Powiatowy uchwala co następuje:

I.

Od urządzeń prywatnych położonych w pasie drogowym dróg powiatowych a mianowicie:

1. od torów kolejowych i tramwajowych,
2. od przewodów i kolei elektrycznych, telefonicznych i telegraficznych,
3. od wodociągów, gazociągów i kanalizacji,
4. od przejazdów i mostków przez rów przydróżny,

należy pobierać zryczałtowane roczne opłaty stosownie do wzrostu kosztów utrzymania spowodowanego używaniem drogi.

II.

Opłaty wymienione w punkcie I. oznaczone będą na zasadzie porozumienia Powiatowego Zarządu Drogowego z zainteresowanymi właścicielami urządzeń prywatnych.

Powiatowemu Zarządowi Drogowemu poleca się bezzwłocznie przystąpić do zawarcia umów. Na zabezpieczenie tych umów pobierać się będzie kaucje, których wysokość w każdym poszczególnym wypadku oznacza Powiatowy Zarząd Drogowy.

W razie nie dojścia do porozumienia, Powiatowy Zarząd Drogowy zwróci się do Śląskiej Rady Wojewódzkiej o oznaczenie wysokości opłaty.

III.

Od każdego zezwolenia udzielonego na korzystanie pasa drogowego dla urządzeń prywatnych jak: połączenie do istniejących rurociągów, odprowadzenie wód ściekowych do rowu i t. d., które nie powodują wzrostu kosztów utrzymania drogi, pobierać należy jednorazowe opłaty administracyjne w wysokości 5,— zł, które służyć mają na pokrycie kosztów związanych z udzieleniem zezwolenia.

IV.

Przewodniczącego Wydziału Powiatowego upoważnia się w poszczególnych wypadkach opłatę administracyjną obniżyć lub znieść jeżeli płatnik nie jest w stanie jej uiścić.

Niniejsza uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia 1936 r. i z tym samym terminem traci ważność ordynacja opłat uznawczych uchwalona dnia 15 marca 1924 r.

Świętochłowice, dnia 7 października 1936 r.

Komisaryczny Sejmik Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Sieja.

5.

Wykaz

dróg w gminie Chropaczów uznanych jako gminne uchwałą rady gminnej z dnia 13. maja 1933 r.

Nazwa drogi	Oznaczenie na planie	Długość w km.	Szerokość mb.	Nawierzchni	Uwagi
Kościelna	nr. 1	0.470	7.00	szutrowana	
Hutnicza	nr. 2	0.280	6.00	„	
Kowalska	nr. 3	0.165	6.00	„	
Friedricha	nr. 4	0.090	5.00	„	bez podkładem
Kolejowa	nr. 5	0.150	6.00	„	
Szkolna	nr. 6	0.160	6.00	„	
Polna	nr. 7	0.175	6.00	„	częściowo z podkł. do ul. Stawowej
Jana	nr. 8	0.070	6.00	„	
Kopalni	nr. 9	0.240	6.00	bruk	
Hubertusa	nr. 10	0.580	6.00	szuter bez podkł.	
Stawowa	nr. 11	0.640	5.00	szuter z podkł.	
Średnia	nr. 12	0.190	6.00	szutrowana	
Górnicza	nr. 13	0.130	5.00	szutrow. bez podkł.	
Powstańców	nr. 14	0.170	7.00	szutrowana	
Wolności	nr. 15	0.170	7.00	„	
Kamionki	nr. 16	0.200	7.00	„	
Bytomska	nr. 17	2.060	7.00	bruk i szuter	
	Razem:	5.940			

Za zgodność:

Kierownik
Powiatowego Zarządu Drogowego

(—) Dypl. Inż. Lissak.

Uchwała.

Na podstawie art. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 9. I. 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w województwie śląskim (Dz. Ust. Śl. Nr. 3 poz. 3) Komisaryczny Sejmik Powiatowy zatwierdza uchwałę rady gminnej w Chropaczowie z dnia 13 maja 1933 r. w sprawie zaliczenia niektórych dróg, ulic i placów gminnych.

Równocześnie uchwala się nie uwzględnić wniosku gminy co do zaliczenia ulicy Bytomskiej do kategorii dróg powiatowych

Świętochłowice, dnia 7 października 1936 r.

Komisaryczny Sejmik Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel, (—) Tkocz (—) Sieja.

Wykaz

zalicencjonowanych uznanych buhajów, knurów i kozłów na powiat Świętochłowice i Chorzów, dnia 27. października 1936 r.

L. p.	Właściciel rozpłodnika	Miejscowość	Rodzaj	Wiek	Rasa i umaszczenie (nr.)	Uwagi
1	Matuszewicz Tomasz	Łagiewniki, ul. Sienkiewicza 47	Buchaj	2 lata	czerwona Śl.	
2	Wójcik Jakób	Dąbrówka Wielka	„	2 ½ r.	nizinna czarno-biały	
3	Wójcik Szczepan	„ „	„	1 ½ r.	„ „ nr. 117 Pz.	
4	Sieja Emanuel	„ „	„	2 ½ r.	niz. czarno - biały	
5	Rybok Bernard	Piekary Śl., Studzienna 12	„	2½ r.	„ „	
6	Pluszczykowa Gertruda	„ „	„	2 lata	„ „	
7	Wilk Józef	Chorzów III., Św. Jana 36	„	1½ r.	„ „	
1	Rak Franciszek	Łagiewniki, ul. Sienkiewicza 27	knur	1½ r.	krajowej	
1	Wiśniewski Tomasz	Świętochłowice - Zgoda	kozioł	4 lata	biały bezrożny nr. 31	stacyjny
2	Domański Franciszek	„ „	„	7 mies.	„ „	za 2 miesiące
3	Świerkot Florentyna	„ Długa 50	„	2 lata	siwy	
4	Widera Karol	„ Ratuszowa 14	„	4 lata	biały bezrożny	stac.
5	„ „	„ „	„	1½ r.	„ „ nr. 115	
6	Kladamica Franciszek	„ 3 Maja 14	„	6 mies.	„ „	za 3 miesiące
7	Mąka Michał	„ Damrota 5	„	2 lata	„ „ nr. 114	
8	Spratek Jan	„ Podgórna 14	„	2½ r.	biały bezrożny	
9	Nowakowa Teresa	Hajduki Wielkie, Kalina 91	„	1¾ r.	„ „	
10	Dyczka Karol	„ „ „ 38	„	1¾ r.	czarno-srok.	
11	Morz Józef	Łagiewniki, Sienkiewicza 4	„	1½ r.	siwy	
12	Skibowa Katarzyna	Nowy Bytom, Niedurnego 54	„	7 mies.	biały bezrożny	za 2 miesiące

L. p.	Właściciel rozpłodnika	Miejscowość	Rodzaj
13	Skupin Jan	Godula	kozioł
14	Nierychło Józef	Orzegów, Bytomska 61	"
15	" "	" "	"
16	Woźnica Jan	Ruda Śl. Szczęść Boże	"
17	Białas Piotr	" " Przy Plantach	"
18	" "	" " " "	"
19	Kalus Józef	" " Bytomska 42	"
20	" "	" " "	"
21	Roszczyk Józef	" " Kościuszki	"
22	Mazur Józefa	" " Polna	"
23	" "	" " "	"
24	" "	" " "	"
25	Sobigała Jan	Dąbrówka Wielka	"
26	Wydra Michał	" "	"
27	Październik Michał	Brzozowice—Kamień	"
28	" "	" "	"
29	Lasok Maria	" "	"
30	" "	" "	"
31	Freitag Edward	Piekary, Radzionkowska 25	"
32	" "	" "	"
33	Biebiułka Jan	" Cmentarna 1	"
34	Wyleżałek Paulina	" Łączna 11	"

Wiek	Rasa i umaszczenie (nr.)	Uwagi
1½ r.	biały bezrożny	
2½ r.	„ „ nr. 758	stac.
7 mies.	„ „ „ 757	„
5 lat	biały bezrożny	
3 lata	„ „	stac.
1 rok	„ „	
3 lata	„ „	stac.
8 mies.	„ „	za 2 mies.
1½ r.	srokaty	warunkowo
4 lata	biały bezrożny	
8 mies.	„ „	za 2 mies.
8 mies.	„ „	za 2 mies.
1 r.	srokaty	warunkowo
2 lata	siwy	„
2½ r.	biały bezrożny nr. 537	
6 mies.	„ „	za 5 mies.
1½ r.	„ „	
7 mies.	„ „	za 3 mies.
1½ r	„ „ nr. 755	stac.
7 mies.	„ „	
3 lata	„ „	
1½ r.	„ „	

L. p.	Właściciel rozpłodnika	Miejscowość	Rodzaj	Wiek	Rasa i umaszczenie (nr.)	U w a g i
35	Zdrzałek Józef	Chorzów II., Mariańska 41	kozioł	1½ r.	srokaty	warunkowo
36	Szołtysek Filip	„ Bytomska	„	1½ r.	siwy	„
37	Bochnia Maria	„ Ogrodowa 31	„	8 mies.	biały bezrożny	za 2 mies.
38	Egeman Fryderyk	„ IV., Kędzierzyńska 4	„	1½ r.	biały	
39	Kościelniok Franciszek	„ Damrota 7	„	1½ r.	„	
40	Szpałek Maria	„ II., Katowicka 39	„	1½ r.	„ nr. 68	
41	Stow. Śl. Hod. Drobn. Inwent.	„ III.,	„	3 lata	„	
42	„ „ „	„ „	„	4 lata	„	
43	Tumulka Wojciech	„ Gdańska 24	„	7 mies.	„	za 2 mies.

Polecam P. P. Naczelnikom Gmin powiadomić właścicieli rozpłodników o wyniku powyżej przeprowadzonej licencji.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński
Starosta.

Hasło chwili obecnej:

»Wszyscy bierzemy udział w pomocy dla bezrobotnych braci«

Odbito w Drukarni E. Leksan, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1936. Nr. 47.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 14. listopada 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej o służbie pracy młodzieży.
2. Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie zmiany poboru podatku państwowego od uboju.
3. Obwieszczenie w sprawie zwalczania chorób zwierzęcych w Łagiewnikach Śl.
4. Obwieszczenie w sprawie zwalczania chorób zwierzęcych w Orzegowie.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Dekret

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 22 września 1936 r.

(Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 515)

o służbie pracy młodzieży.

Na podstawie art. 55 ust. 1 ustawy konstytucyjnej i art. 1 pkt. a) ustawy z dnia 2 lipca 1936 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 363) postanawiam co następuje:

Art. 1.

1. Służba pracy młodzieży jest zaszczytną służbą dla Narodu i Państwa.

2. Polega ona na wykonywaniu pracy fizycznej dla potrzeb obrony Państwa lub jego interesów gospodarczych.

3. Służbę pracy pełni się na podstawie zaciągu ochotniczego w junackich hufcach pracy.

Art. 2.

Junackie hufce pracy zapewnią młodzieży, obok pełnienia służby pracy, także przysposobienie do służby wojskowej lub do wojskowej służby pomocniczej, a nadto nabycie kwalifikacji zawodowych, wychowanie obywatelskie i oświatę ogólną.

Art. 3.

Junackie hufce pracy podlegają Ministrowi Spraw Wojskowych.

Art. 4.

1. Przy Ministrze Spraw Wojskowych ustanawia się Radę Służby Pracy, złożoną z przedstawicieli Ministrów: Spraw Wojskowych, Opieki Społecznej, Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, tudzież z innych osób, powołanych przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z wymienionymi Ministrami.

2. Rada Służby Pracy jest organem opiniodawczym i doradczym Ministra Spraw Wojskowych w zakresie programu wyszkoleniowego i wychowawczego junackich hufców pracy.

3. Szczegółowy zakres działania Rady Służby Pracy określi jej regulamin, wydany przez Ministrów, wymienionych w ust. 1.

Art. 5.

1. Na czele junackich hufców pracy stoi komendant tych hufców, mianowany przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej spośród oficerów w służbie czynnej.

2. Organem pracy komendanta junackich hufców pracy jest komenda junackich hufców pracy.

Art. 6.

1. Personel kierowniczy, instruktorski, biurowy i administracyjny junackich hufców pracy składa się z żołnierzy w służbie czynnej oraz z funkcjonariuszów i pracowników cywilnych.

2. Żołnierze w służbie czynnej, przydzieleni do junackich hufców pracy, zatrzymują swój charakter oraz przynależność do swych korpusów osobowych i oddziałów macierzystych i podlegają wszystkim przepisom, obowiązującym w wojsku.

Art. 7.

1. Potrzeby junackich hufców pracy pokrywa się z budżetu Funduszu Pracy i z innych dochodów, wskazanych szczególnymi przepisami.

2. Ponadto junackie hufce pracy wyposażone będą:

a) w urządzenia i sprzęt pracy, przekazane przez Fundusz Pracy;

b) w urządzenia i przedmioty, przydzielone przez Ministra Spraw Wojskowych.

Art. 8.

Junackim hufcom pracy będą powierzane do wykonywania roboty według ustalonego planu gospodarczego na warunkach i w kolejności według porozumienia Ministra Spraw Wojskowych z interesowanymi ministrami i władzami, które przeprowadzają inwestycje.

Art. 9.

1. Do junackich hufców pracy będzie przyjmowana przede wszystkim młodzież bezrobotna obojga płci.

2. Przyjęci do junackich hufców pracy noszą nazwę junaków (junaczek).

3. Junacy (junaczki), w miarę posiadanych warunków, wyróżnienia się w służbie i postępów w wyszkoleniu, będą otrzymywali stopnie służbowe, odpowiadające ich kwalifikacjom.

Art. 10.

1. Służba pracy w junackich hufcach pracy trwa zasadniczo 2 lata, jeżeli Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej nie zarządzi inaczej.

2. W razie zgłoszenia przez junaka (junaczkę) wystąpienia ze służby pracy, zwolnienie jego (jej) ze służby nastąpi w ciągu 4 tygodni od dnia zgłoszenia.

Art. 11.

1. Do junackich hufców pracy przyjmowana może być młodzież w wieku od 18 do 20 lat.

2. Minister Spraw Wojskowych może zezwolić na przyjmowanie do hufców osób w wieku innym niż określony w ust. 1.

3. Kandydaci na junaków (junaczki) składają deklarację, w których zobowiązują się do pełnienia służby pracy zgodnie z postanowieniami dekretu niniejszego i wydanymi na jego podstawie przepisami.

4. Organy właściwe dla przeprowadzenia zaciągu, warunki i sposób przyjmowania i zwalniania junaków (junaczek) oraz przepisy o pracy junaków (junaczek) określi rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrami Opieki Społecznej i Spraw Wewnętrznych.

Art. 12.

Junacy (junaczki) otrzymują kwatery, umundurowanie i wyżywienie oraz wynagrodzenie według norm, jakie ustali Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej.

Art. 13.

Junakom po przesłużeniu w junackich hufcach pracy przynajmniej 12 miesięcy, może być przyznane prawo do ulg w wykonywaniu obowiązku służby wojskowej na zasadach, jakie ustali Minister Spraw Wojskowych.

Art. 14.

W sprawach dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy, stosuje się przepisy ustawodawstwa o pracy.

Art. 15.

1. Junacy (junaczki), którzy w czasie służby w junackich hufcach pracy doznali uszkodzenia zdrowia lub ciała, mają prawo do bezpłatnej pomocy lekarskiej, środków leczniczych oraz leczenia szpitalnego, na zasadach, ustalonych dla żołnierzy w służbie czynnej.

2. W zakresie świadczeń na wypadek utraty zdolności zarobkowej, kalectwa lub śmierci, służba w junackich hufcach pracy, pełniona przez junaków (junaczki), będzie uważana za równoznaczną z czynną służbą wojskową.

Art. 16.

1. Junacy (junaczki) obowiązani są w czasie trwania stosunku służbowego do posłuszeństwa wobec przełożonych i stosowania się do przepisów regulaminu junackich hufców pracy, wydanego przez Ministra Spraw Wojskowych.

2. W razie naruszenia obowiązku, określonego w ust. 1 przełożeni, wskazani w regulaminie ju-

nackich hufców pracy, mogą stosować do junaków (junaczek) następujące kary dyscyplinarne:

a) nagana;

b) wykonywanie czynności porządkowych poza ustaloną kolejnością;

c) zakaz opuszczania kwatery na czas do dni 14;

d) areszt na czas do dni 3;

e) obniżenie stopnia służbowego;

f) wydalenie z junackich hufców pracy;

3. Kara wydalenia z junackich hufców pracy pociąga za sobą utratę praw — związanych z tą służbą oraz niemożność ponownego przyjęcia do junackich hufców pracy.

4. Samowolne porzucenie służby w junackich hufcach pracy pociąga za sobą skutki wydalenia.

Art. 17.

Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrom Spraw Wojskowych i Opieki Społecznej w porozumieniu z interesowanemi ministrami.

Art. 18.

Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej

(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów

(—) Sławoj Składkowski

Minister Spraw Wojskowych

(—) Kasprzycki

Minister Opieki Społecznej

(—) Marian Zyndram-Kościałkowski.

2.

Dekret

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 3 listopada 1936 r.

(Dziennik Ustaw Poz. 583, Nr. 84)

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1936 r. o państwowym podatku od uboju.

Na podstawie art. 55 ust. 1 ustawy konstytucyjnej i art. 1 pkt. a) ustawy z dnia 2 lipca 1936 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 363) postanawiam co następuje:

Art. 1.

W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o państwowym podatku od uboju (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 614) wprowadza się zmiany następujące;

1. art. 4 otrzymuje brzmienie:

„1) Państwowy podatek od uboju wynosi:

a) od 1 sztuki bydła rogatego 3 zł,

b) od 1 cielęcia 50 gr,

c) od 1 sztuki nierogacizny 1 zł 50 gr.

2) Wyjątek stanowią województwa: nowogródzkie, poleskie, wileńskie i wołyńskie oraz powiaty: białostocki, bielski, grodzieński, sokólski, wołkowyski województwa białostockiego, na których obszarze państwowy podatek od uboju wynosi:

a) od 1 sztuki bydła rogatego 1 zł 50 gr,

b) od 1 cielęcia 25 gr,

c) od 1 sztuki nierogacizny 75 gr";

2. W art. 11 skreśla się ustępy 2), 3), 4) i 5) i w ich miejsce zamieszcza się nowy ustęp 2) o brzmieniu następującym: „2) Do wymiaru grzywień i do postępowania karnego stosuje się przepisy ordynacji podatkowej, a w szczególności przepisy części IV tejże ordynacji. Ilekroć w tych przepisach jest mowa o władzy skarbowej I instancji, rozumie się przez to urząd skarbowy, a ilekroć jest mowa o władzy skarbowej II instancji — izbę skarbową bądź Wydział Skarbowy Urzędu Województwa Śląskiego.

Art. 2.

Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 3.

Dekret niniejszy wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia.

2. Do spraw karnych, wszczętych przed dniem wejścia w życie dekretu niniejszego, a nie zakończonych prawomocnym orzeczeniem karnym

stosuje się nadal dotychczasowy przepis art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 614).

Prezydent Rzeczypospolitej
(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów
(--) Sławoj Składkowski

Minister Skarbu
(—) E. Kwiatkowski.

3.

Obwieszczenie

w sprawie
zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Na podstawie § 396 rozporządzenia Min. Roln. z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, zmienionego rozporządzeniem Min. Roln. i Ref. Roln. z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 360), podaję do publicznej wiadomości, że cholerę drobiu w Łagiewnikach, Kol. Zgorzelec, w zagrodach Jonczyka Hermana, Szendera Józefa i Pierzchały Józefa, uznano urzędowo za wygasłą.

Świętochłowice, dnia 10 listopada 1936 r.

Starosta
wz.
(—) mgr Pietrański
wicestarosta.

4.

Obwieszczenie

w sprawie
zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Na podstawie § 348 rozp. Min. Roln. z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych zmienionego rozporządzeniem Min. Roln. i Reform Rolnych z dnia 20. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 360) podaje się do wiadomości publicznej, że w Orzegowie przy ulicy Dworcowej 3 w zagrodzie Niesłonego Karola, stwierdzono urzędowo cholerę drobiu.

Świętochłowice, dnia 10 listopada 1936 r.

Starosta
wz.
(—) mgr Pietrański
wicestarosta.

Do P. T. Abonentów
Gazety Powiatowej.

Zamówienie Gazety Powiatowej uskutecznić można w każdym Urzędzie Pocztowym za pomocą przekazu rozrachunkowego, który można otrzymać w odnośnych Urzędach Pocztowych za opłatą jednego grosza.

O ileby Urzędy Pocztowe nie przyjmowały prenumeraty na Gazetę Powiatową, prosimy P. T. Abonentów należność przekazać do Powiatowej Kasy Komunalnej lub na konto P. K. O. Nr. 300 095.

Prenumerata Gazety Powiatowej wynosi miesięcznie 2,— zł, kwartalnie 6,— zł.

Redakcja Gazety Powiatowej.

Hasło chwili obecnej:

»Wszyscy bierzemy udział w pomocy dla bezrobotnych braci«

Odbito w Drukarni E. Leksan, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1936. Nr. 48.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 21. listopada 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Rozporządzenie Ministra Komunikacji i Min. Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Min. Spraw Wojskowych w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1933 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych.
2. Statut Gminy Łagiewniki w sprawie uczęszczania młodocianych pracowników do publicznej szkoły dokształcającej zawodowej.
3. Obwieszczenie Gminy Łagiewniki w sprawie poboru w roku 1937/38 dodatków komunalnych do państwowego podatku dochodowego.
4. Zatwierdzenie ławnika Gminy Nowy Bytom.
5. Przetarg Wydziału Powiatowego Świętochłowice
6. Komunikat z posiedzenia Wydziału i Sejmiku Powiatowego.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Komunikacji

i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych

z dnia 20 października 1936 r.

(Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 596)

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1933 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych.

Na podstawie art. 5, 6 i 26 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656) i art. 6 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479) oraz art. 2 ustawy z dnia 23 marca 1929 r. w sprawie ratyfikacji konwencji międzynarodowej, dotyczącej ruchu samochodowego, podpisanej w Paryżu dnia 24 kwietnia 1926 r. (Dz. U. R. P. z r. 1929 Nr. 25, poz. 257) zarządza się co następuje:

§ 1.

W rozporządzeniu Ministra Komunikacji i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 15 stycznia 1933 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 55) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 19 otrzymuje brzmienie:

„§ 19. 1. Każdy pojazd mechaniczny powinien być zaopatrzony w dwie tablice ze znakami rejestracyjnymi, przytwierdzone z przodu i z tyłu pojazdu.

2. Znak rejestracyjny składa się z litery (liter) serii oraz liczby, pod jakimi pojazd został zarejestrowany.

3. Tablice rejestracyjne samochodowe przednia i tylna, w kształcie prostokąta, są jednakowe i posiadają wymiary 125 x 350 mm, przy czym tło jest czarne, a litery, cyfry i obrzeża tłoczone, koloru białego. Tablice rejestracyjne motocyklowe przednie w kształcie łuku, o wymiarach 65 x 250 mm, posiadają na czarnym tle malowane białe znaki po obu stronach tablicy. Tablice rejestracyjne motocyklowe tylne mają kształt kwadratu o boku 170 mm, na którym na czarnym tle wytłoczone są litery, cyfry i obrzeże koloru białego.

4. Tablice ze znakami rejestracyjnymi powinny być umieszczone na widocznym miejscu, w płaszczyznach pionowych i przytwierdzone do pojazdu w sposób trwały.

5. Obydwie tablice rejestracyjne na samochodach powinny być tak umieszczone, aby krawędzie poziome tablic były prostopadłe do osi podłużnej pojazdu.

6. Na motocyklach tylna tablica powinna być tak umieszczona, aby krawędź pozioma tablicy była prostopadła do osi podłużnej pojazdu, tablica zaś przednia powinna być umieszczona wzdłuż jego osi podłużnej.

7. Zabronione jest zakrywanie i ozdabianie w jakikolwiek sposób znaków rejestracyjnych, jak również umieszczanie z przodu lub z tyłu pojazdu mechanicznego innych znaków, nie przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym, z wyjątkiem znaków:

a) wytwórni

b) dyplomatycznych,

c) państwowych,

d) miejskich oraz

e) klubów automobilowych, motocyklowych, i touring klubów.

8. Minister Komunikacji ustala szczegółowe warunki, jakim mają odpowiadać tablice rejestracyjne oraz ich koszt."

2) § 32 otrzymuje brzmienie:

„§ 32. (1) Przepis § 19 stosuje się również do próbnych znaków rejestracyjnych z tą zmianą że na znakach próbnych:

a) prócz oznaczenia litery (liter) serii oraz liczby pod jakimi pojazd został zarejestrowany, umieszcza się dodatkowo litery: „PR".

b) kolor liter, cyfr i obrzeża jest żółty.

2. Próbne znaki rejestracyjne mogą być przytwierdzone na pojeździe w sposób prowizoryczny, lecz zabezpieczający od zgubienia".

§ 2.

1. Pojazdy mechaniczne dopuszczone do ruchu na drogach publicznych przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego powinny być zaopatrzone w tablice rejestracyjne nowego wzoru do dnia 1 września 1937 r.

2. Tablice starego wzoru zostaną wymienione z urzędu (bezpłatnie) na tablice nowego wzoru w czasie od 1 czerwca 1937 r. do 1 września 1937 r.

3. W czasie od 1 lutego 1937 r. do 31 maja 1937 r. tablice dotychczasowe mogą być zamienione na tablice nowego wzoru jedynie za zwrotem kosztów wykonania nowych tablic.

4. Dla pojazdów mechanicznych, dopuszczonych do ruchu po wejściu w życie rozporządzenia niniejszego, będą wydawane tablice rejestracyjne nowego wzoru za zwrotem kosztów ich wykonania.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1937 r.

Minister Komunikacji:

(—) Ulrych.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Sławoj Składkowski.

2.

Statut miejscowy

w sprawie uczęszczania młodocianych pracowników, zatrudnionych w Łagiewnikach, do publicznej szkoły dokształcającej zawodowej w Lipinach Śl.

Na podstawie §§ 120 i 142 ustawy przemysłowej z dnia 26-go lipca 1900 r. (Dz. U. Rz. niem. z 1912 r. Nr. 3) oraz art. 117 i 118 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowym z dnia 7. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 53 poz. 468) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 10. III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40 poz. 350) postanawia się po wysłuchaniu pracodawców i pracobiorców oraz Rady gminnej w Łagiewnikach co następuje:

§ 1.

Wszyscy w obrębie gminy Łagiewniki stale zatrudnieni młodociani pracownicy przemysłowi, rzemieślnicy i handlowi obojga płci są obowiązani do uczęszczania do publicznej szkoły dokształcającej zawodowej w Lipinach Śląskich, aż do końca tego roku szkolnego, w którym ukończą 18-ty rok życia, o ile przed osiągnięciem tego wieku nie otrzymali świadectwa normalnego ukończenia tej szkoły. Uczniowie, których stosunek do pracodawców opiera się na umowie o naukę, obowiązani są do uczęszczania do szkoły bez względu na wiek przez cały czas trwania nauki.

Obowiązek ten istnieje także w czasie bezrobocia.

§ 2.

Wymienieni w § 1 młodociani oraz ich pracodawcy, rodzice i opiekunowie obowiązani są do stosowania się do postanowień każdocześnie obowiązujących statutów miejscowych publicznej szkoły dokształcającej zawodowej w Lipinach Śląskich, oraz statutów w przedmiocie poboru opłat szkolnych na pokrycie kosztów utrzymania dokształcających szkół zawodowych kupieckiej i przemysłowej w Lipinach Śląskich.

§ 3.

Niepokryte subwencjami, oraz opłatami pracodawców koszta utrzymania publicznej szkoły dokształcającej zawodowej w Lipinach Śląskich pokrywa Gmina Łagiewniki w stosunku liczby uczniów, obowiązanych z jej terenu uczęszczać na naukę do publicznej szkoły dokształcającej zawodowej w Lipinach Śląskich, do ogółu uczniów tej szkoły.

§ 4.

Statut ten obowiązuje z dniem ogłoszenia. Z tym samym dniem traci moc obowiązującą statut miejscowy szkoły dokształcającej zawodowej w Łagiewnikach z dnia 31 marca 1927 r., wraz ze wszystkiemi wprowadzonymi do niego dodatkami.

Łagiewniki, dnia 19 czerwca 1936 r.

Zarząd gminy

(—) Rybarz, Knura Stanisław, Knura Szczepan

Rada gminna

(—) Michalski, Rak W.

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Łagiewniki, dnia 19-go czerwca 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

L. R. W. 16|d|2.

Śląska Rada Wojewódzka zatwierdza powyższy statut na podstawie §§ 120 i 142 ordynacji przemysłowej z dnia 26. 7. 1900 r. oraz § 122 ustawy z dnia 1. 8. 1883 r. o właściwości władz".

Śląska Rada Wojewódzka

Przewodniczący

(—) Dr. Grażyński

Wojewoda Śląski.

3.

Obwieszczenie.

Niniejszem daje się do publicznej wiadomości, że na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 9. XI. 1936 r. będą pobierane na rok 1937|38 dodatki komunalne do państwowego podatku dochodowego według skali art. 23 ustawy o państwowym podatku dochodowym a mianowicie:

od dochodu ponad 1.500,— zł
do 24.000,— zł — 4% dochodu

od dochodu ponad 24.000,— zł
do 88.000,—zł — 4,5% dochodu

od dochodu ponad 88.000,— zł — 5% dochodu

oraz według skali art. 43 tejże ustawy 3% dochodu, poczynając od 25 stopnia tejże skali.

Łagiewniki, dnia 18 listopada 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

4.

Komunikat.

Zatwierdziłem p. Pawła Ulfiga z Nowego Bytomia jako ławnika gminy Nowy Bytom.

Starosta

(—) Szaliński.

5.

Wydział Powiatowy Świętochłowice

ogłasza

pisemny przetarg publiczny

na wykonanie robót pomiarowch dla celów przewłaszczeniowych drogi Kozłowa Góra — Józefka na długości 2,5 km i szerokości około 15 m.

Zdjęcie ma być oparte na obowiązującej instrukcji katastralnej.

Oferować należy cenę za 1 km. Ceną tą należy objąć wszystkie wydatki rzeczowe za wyjątkiem graniczników własności oraz podkładek przewłaszczeniowych, które wykupi Wydział Powiatowy.

Warunki ofertowe można nabyć w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Świętochłowicach. Oferty można składać na blankiecie firmowym.

W ofercie podać czasokres wykonania pracy.

Wydział Powiaty zastrzega sobie wolny wybór oferenta, bez względu na wysokość oferty, oraz prawo unieważnienia przetargu bez podania powodów.

Do ofert należy dołączyć: kwit Powiatowej Kasy Komunalnej w Świętochłowicach na złożone wadium w wysokości 5% oferowanej kwoty w gotówce lub papierach wartościowych według rozporządzenia Ministra Skarbu.

Oferty składać należy do dnia 30 listopada br. godz. 10 w kopertach zalakowanych pod adresem: „Wydział Powiatowy Świętochłowice“ z napisem „Oferta na pomiar drogi Kozłowa Góra — Józefka“.

Publiczne otwarcie ofert nastąpi w terminie jak wyżej w gmachu Powiatowego Zarządu Drogowego w Świętochłowicach pokój nr. 5

Bliższych informacyj udziela Powiatowy Zarząd Drogowy.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński
starosta.

KOMUNIKATY

6.

Na ostatnim posiedzeniu Komisarycznego Sejmiku i Wydziału Powiatowego, które się odbyło dnia 13 listopada 1936 r. zatwierdzono statut gminy Chropaczów o publicznym wodociągu i poborze opłat wodnych, statut gminy Świętochłowice o przymusowej straży pożarnej, uchwałę rady gminnej Orzegów, Piekary Śl. Ruda i Wielkie Hajduki w sprawie poboru dodatku do opłat państwowych od patentów za wyrób i sprzedaż trunków alkoholowych, uchwałę rady gminnej Ruda w sprawie zaciągnięcia pożyczki z Śląskiego Funduszu Gospodarczego na budowę osiedli dla bezrobotnych, uchwałę rady gminnej Wielkie Hajduki w sprawie zaciągnięcia pożyczki z Śląskiego Funduszu Gospodarczego na budowę domu dla bezdomnych, uchwałę rady gminnej Wielkie Hajduki w sprawie sprzedaży parceli i uchwałę rady gminnej Piekary Śl. w sprawie zaciągnięcia pożyczki z Funduszu Pracy na pomiary. Przyjęto do wiadomości dodatkowy budżet na rok 1936/37 gminy Nowy Bytom, Piekary Śl i Świętochłowice oraz zamknięcie roczne gminy Lipiny, Świętochłowice, Piekary Śl., Nowy Bytom i okręgu urzędowego Lipiny i Świętochłowice.

W końcu uchwalono pobierać na terenie gmin wiejskich powiatu świętochłowickiego dodatki komunalne do opłat państwowych od patentów na wyrób 10%, a na sprzedaż trunków alkoholowych i przetworów wódczanych 100%. Gminy wiejskie otrzymują z pobranych dodatków 50%.

PRENUMERUJCIE ‚GAZETĘ POWIATOWĄ‘!

Hasło chwili obecnej:

»Wszyscy bierzemy udział w pomocy dla bezrobotnych braci«

Odbito w Drukarni E. Leksan, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1936. Nr. 49.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Swiętochłowice, dnia 28. listopada 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych o uboju zwierząt gospodarskich.
2. Uchwała Rady gminnej Wielkie Hajduki w sprawie ustalenia dodatków do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków alkoholowych.
3. Obwieszczenie w sprawie zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych w Orzegowie.
4. Obwieszczenie w sprawie zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych w Piekarach Śl.
5. Urlopowanie naczelnika gminy z Brzezin Śl.
6. Urlopowanie naczelnika gminy i okręgu z Orzegowa.
7. Sprostowanie w sprawie zalicencjonowanych buhajów.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 26 sierpnia 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Spraw Wewnętrznych oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o uboju zwierząt gospodarskich.

(Dz. U. R. P. Nr 70 poz. 503 z dnia 18 IX. 1936 r.)

Na podstawie art. 3 i 7 ustawy z dnia 17 kwietnia 1936 r. o uboju zwierząt gospodarskich w rzeźniach (Dz. U. R. P. Nr 29 poz. 237) zarządzam co następuje:

§ 1.

1. Ubój bydła rogatego może być dokonywany poza rzeźniami w przypadkach:

a) uboju z konieczności, w rozumieniu przepisów o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa, oraz

b) uboju na potrzeby własnego gospodarstwa domowego, w rozumieniu przepisów o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa, jeżeli odbywa się on w miejscowości, nie posiadającej czynnej rzeźni publicznej, a zwierzęta nie wykazują objawów lub zmian, nasuwających wątpliwości co do zdatności mięsa do spożycia.

2. Ubój koni może być dokonywany poza rzeźnią jedynie w przypadkach uboju z konieczności.

§ 2.

1. Ubój bydła rogatego, owiec, kóz, świń i koni powinien odbywać się w ten sposób, aby ogłuszanie i wykrwawianie następowały w osobnym pomieszczeniu, do którego zwierzęta wprowadzane będą w ilości, która niezwłocznie i jednocześnie może być poddana ubojowi.

2. Bydło rogate oraz konie wprowadzane do hal ubojowych powinny mieć zasłonięte oczy

§ 3.

Zwierzęta, przeznaczone na ubój, powinny być prowadzone i pędzone ostrożnie, aby uniknąć ślizgania się zwierząt i upadania.

§ 4.

Przed ogłuszeniem lub w inny sposób pozbawieniem przytomności zwierzęta powinny być unieruchomione; przy unieruchomianiu zwierząt

należy postępować w sposób oględny unikając zadawania zwierzętom niepotrzebnych cierpień; jeżeli unieruchomienie wymaga krępowania zwierzęcia, to krępowanie powinno odbywać się tylko w takim stopniu, jaki jest potrzebny do wykonania ogłuszenia lub pozbawienia zwierzęcia przytomności.

§ 5.

1. Natychmiast po unieruchomieniu zwierzęcia należy je ogłuszyć lub w inny sposób pozbawić przytomności i wykrwawić.

2. Celem ogłuszenia lub w inny sposób pozbawienia zwierząt przytomności przed wykrwawieniem należy stosować:

a) metody mechaniczne lub

b) prąd elektryczny.

Gnykowanie oraz skręcanie kręgów szyi jest zakazane.

3. Ogłuszanie lub w inny sposób pozbawianie zwierząt przytomności musi być tak wykonane, aby uniknąć nieporzebnych cierpień zwierzęcia. Musi ono nastąpić szybko i być niezawodne oraz na tyle trwałe, aby umożliwić wykrwawienie w stanie utraty przytomności. Należy je wykonywać przy użyciy specjalnych przyrządów i narzędzi typów uznanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 6.

Przyrządy i narzędzia używane do ogłuszania lub w inny sposób pozbawiania przytomności powinny być utrzymywane w stanie pełnej używalności. Nie wolno używać przyrządów i narzędzi działających wadliwie i nieskutecznie.

§ 7.

Sposób ogłuszania lub w inny sposób pozbawiania przytomności powinien być przewidziany w regulaminie rzeźni i zatwierdzony przez władze, wykonywające nadzór nad urzędowym badaniem zwierząt rzeźnych i mięsa.

§ 8.

Do oprawienia zwierzęcia można przystąpić dopiero po stwierdzeniu jego śmierci.

§ 9.

Miejsce, na którym odbywa się ubój zwierzęcia, powinno być natychmiast po wykrwawieniu oczyszczone z krwi wydzielin i wydalin zwierzęcia.

§ 10.

1. Ogłuszanie lub w inny sposób pozbawianie przytomności oraz wykrwawianie zwierząt mogą być dokonywane jedynie przez osoby płci męskiej w wieku co najmniej 18 lat.

2. Do ogłuszania i wykrwawiania dopuszcza się tylko takie osoby, które dają gwarancję, że czynność tę wykonają sprawnie i z umiejętnością zawodową.

§ 11.

1. Przy uboju mogą być obecne tylko osoby należące do personelu rzeźn i posiadacz zwierząt; inne osoby mogą być obecne jedynie za zezwoleniem kierownika rzeźni.

2. Osoby poniżej 16 lat nie mogą być obecne przy uboju.

§ 12.

Organa urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa powinny nadzorować, aby przy uboju nie zadawano zwierzętom zbędnego bólu i cierpień.

§ 13.

Przepisy rozporządzenia niniejszego nie dotyczą:

a) uboju, dokonywanego w zagrodach zapowietrzonych w myśl przepisów o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych,

b) w zakresie §§ 4, 5, 6 i 7 uboju zwierząt dla spożycia tych grup ludności, których wyznanie wymaga przy uboju specjalnych zabiegów.

§ 14.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1937 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych

J. Poniatowski.

2.

Uchwała

Rady gminnej w Wielkich Hajdukach

na posiedzeniu z dnia 9 października 1936 r.

Dotyczy: Ustalenie dodatków do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków i przetworów wódczanych i spirytusowych

oraz do opłat państwowych od wyrobu i magazynowania napojów winnych i miodu syconego na rok kalendarzowy 1937.

Uchwala się pobierać na podstawie art. 10 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14 kwietnia 1924 r. w brzmieniu rozp. Woj. Śl. z dnia 8 lipca 1926 r. zmienioną ustawą z dnia 7 grudnia 1927 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 26 poz. 48) oraz ustawą z dnia 23 marca 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 9 poz. 16) na rzecz gminy Wielkie Hajduki na rok kalendarzowy 1937 dodatek do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków i przetworów wódczanych i spirytusowych oraz do opłat państwowych od wyrobu i magazynowania napojów winnych i miodu syconego w wysokości

10% do opłat państwowych od patentów na wyrób

100% do opłat państwowych na sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych oraz

20% do opłat państwowych od wyrobu i magazynowania napojów winnych i miodu syconego.

(—) Jonda Kurzaj Konieczny Jaworek.

(—) mgr Grzbiela
Przewodniczący

(—) Knebel
Protokólant.

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 729.

Uchwała.

Uchwałę Rady gminnej w Wielkich Hajdukach w sprawie poboru w roku 1937 dopłaty do opłat państwowych od wyrobu i sprzedaży trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych z dnia 9. października 1936 r. zatwierdza się na zasadzie art. 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. 7. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 17 poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23 marca 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 9 poz. 16).

Świętochłowice, dnia 13 listopada 1936 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Szymonek, Tkocz, Przybylski, Sieja

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 17 listopada 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(pieczęć) zp.

(—) mgr Koraszewski
referendarz.

Ogłoszono!

Wielkie Hajduki, dnia 20. 11. 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) mgr Grzbiela.

3.

Obwieszczenie

w sprawie zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Na podstawie § 395 rozporządzenia Min. Roln. z dnia 9 stycznia 1928 (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, zmienionego rozporządzeniem Min. Roln. i Ref. Roln. z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360 podaję do publ. wiadomości, że cholerę drobiu w Orzegowie, przy ulicy Dworcowej w zagrodzie Niesłonego Karola oraz w Świętochłowicach, przy ulicy Hutniczej 5 u Wolnego Jana i Szymonowej Emy uznano urzędowo za wygasłą.

Świętochłowice, dnia 26 listopada 1936 r.

Starosta

wz.

(—) mgr Pietrański
wicestarosta.

4.

Obwieszczenie

w sprawie zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Na podstawie § 369 rozporządzenia Min. Roln. z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, zmienionego rozporządzeniem Min. Roln. i Ref. Roln. z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P.

Nr 50, poz. 360), podaję do publicznej wiadomości, że pomór świń w Piekarach Śl., w zagrodzie Franciszka Powolika ul. Cecylii 1 oraz Pauliny Ferdyn ul. Radzionkowska 20, uznano urzędowo za wygasły.

Świętochłowice, dnia 25 listopada 1936 r.

Starosta

wz.

(—) mgr Pietrański
wicestarosta.

5.

Ogłoszenie

Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego w Brzezinach Śl. p. Janowi Gąsiorowi udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 24. XI. 1936 r. do 4. I. 1937 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi p. Szmatlochowi.

Świętochłowice, dnia 24 listopada 1936 r.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński

6.

Ogłoszenie

Panu Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego Piotrowi Tomankowi z Orzegowa udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 23. XI. do 6. XII. 1936 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi p. Szewczykowi.

Świętochłowice, dnia 19 listopada 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński
starosta.

7.

Sprostowanie.

Wykaz zalicencjonowanych i uznanych buhajów Gazeta Powiatowa nr 46 poz. 6 prostuje się w ten sposób, że pod liczbą bieżącą 4 zamiast Sieja Emanuel ma być Sieja Piotr, Dąbrówka Wielka.

Świętochłowice, dnia 24. XI. 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

Prenumerujcie „Gazetę Powiatową"!

Hasło chwili obecnej:

Jagiell

»Wszyscy bierzemy udział w pomocy dla bezrobotnych braci«

Odbito w Drukarni E. Leksan, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.

Rocznik 1936. Nr 50.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 5. grudnia 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Obwieszczenie Ministra Skarbu o wartości jednego grama czystego złota.
2. Okólnik Ministerstwa Spraw Wewn. w sprawie ujawniania cen hurtowych.
3. Rozporządzenie policyjne naczelnika Okręgu Urzędowego w Brzozowicach-Kamieniu o opróżnieniu strychów i poddaszy z materiałów łatwo-palnych.
4. Rozporządzenie policyjne naczelnika Okręgu Urzędowego Brzozowice-Kamień o wywieszaniu cenników w składach i straganach detalicznej sprzedaży artykułów powszedniego użytku.
5. Statut miejscowy regulujący publiczny obowiązek służby w przymusowej straży pożarnej na obszarze gminy Świętochłowice.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 25 listopada 1936 r.

(Mon. Polski Nr 279, poz. 503)

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 roku w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. R. Nr 72, poz. 694) ustalam na miesiąc grudzień 1936 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu

(—) E. Kwiatkowski.

2.

Pismo okólne

z dnia 23 października 1936 r.

(Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 31, poz. 217)

w sprawie ujawniania cen hurtowych.

(Nr Apr. 89—9—1).

Dotychczasowe środki zwalczania nieuzasadnionych, wygórowanych cen artykułów powszechnego użytku — zastosowane prawie wyłącznie do właścicieli sklepów detalicznych nie dają jeszcze dostatecznie zadawalających wyników wskutek podbijania cen a nawet ukrywania zapasów towaru w hurcie celem zmniejszenia jego podaży.

Wobec powyższego zarządzam bezwzględne stosowanie przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 20. II. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 139) oraz okólników Nr 68 z 1932 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 8 poz. 103) i Nr 81 z 1935 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 38 poz. 207) do składów i sklepów hurtowych.

Ponadto przypominam, że w myśl § 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 20. II. 1923 r. przysługuje Panom prawo żądania od posiadaczy przedsiębiorstw handlowych faktur (rachunków) na wszelkie przez nich na sprzedaż nabyte przedmioty powszedniego użytku. Z uprawnień tych zechcą Panowie w jak najszerszej mierze korzystać, dążąc do wykrycia winnych spekulacyjnego podbijania cen.

W przypadku stwierdzonego ukrywania zapasów dla celów spekulacyjnych upoważniam Panów do wykorzystania przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 października 1923 r. w sprawie ujawniania zapasów przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 875) z tym, że należy obowiązek ujawniania zapasów nałożyć na: 1) składy fabryczne, 2) hurtowników (półhurtowników) i 3) detalistów. Powyższe nie dotyczy producentów rolnych w odniesieniu do produktów rolnych.

Winnych nieujawniania cen, pobierania cen wyższych od ujawnionych oraz winnych przekroczenia zarządzeń wydanych przez Panów Wojewodów (Komisarza Rządu na m. st. Warszawę) na zasadzie rozporządzenia z 9. X. 1923 r. należy pociągnąć do jak najsurowszej odpowiedzialności w trybie karno-administracyjnym.

Wreszcie podkreślam, że celem skutecznego przeciwdziałania spekulacji — środki będące w dyspozycji władz administracji ogólnej muszą być stosowane szybko i zdecydowanie.

(—) Sławój Składkowski
Minister.

2.

Rozporządzenie policyjne

Naczelnika Okręgu Urzędowego
w Brzozowicach-Kamieniu

z dnia 17-go listopada 1936 r.

o opróżnieniu strychów i poddaszy z materiałów łatwopalnych.

Na mocy §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11. marca 1850 r. (zb. u. str. 265) i § 62 ordynacji powiatowej z dnia $\frac{\text{13 grudnia 1872 r.}}{\text{19 marca 1881 r.}}$ (zb. u. pr. z 1881 r. str. 180) oraz za zgodą Wydziału Okręgowego, zarządzam co następuje:

§ 1.

W związku z realizacją planu obrony przeciwlotniczo-gazowej-biernej, łączącej się ściśle z akcją przeciwpożarową na terenie gminy, zabrania się przechowywać na strychach i poddaszach domów materiałów łatwopalnych.

Właściciele realności i mieszkańcy gminy Brzozowice-Kamień zobowiązani są natychmiast opróżnić strychy i poddasza domowe z przechowanych tam materjałów łatwopalnych.

§ 2.

Każdy właściciel i lokator domu zobowiązany jest zezwolić i umożliwić upoważnionym do tego organom miejscowej władzy policyjnej przeprowadzenie kontroli strychów i poddaszy.

§ 3.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia zostaną ukarani w drodze administracyjnej grzywną do 9,— zł lub aresztem do 3 dni, o ile przepisy szczególnie nie stanowią innaczej.

Ponadto miejscowa władza policyjna wykona zarządzenie § 1 niniejszego rozporządzenia w drodze przymusu na koszt winnych naruszenia tego rozporządzenia.

§ 4.

Niniejsze rozporządzenie policyjne wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia w Gazecie Powiatowej.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) Lelonek.

3.

Rozporządzenie policyjne

Naczelnika Okręgu Urzędowego
w Brzozowicach-Kamieniu

z dnia 17-go listopada 1936 r.

o wywieszaniu cenników w składach i straganach detalicznej sprzedaży artykułów powszedniego użytku.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11 marca 1850 r. (zb. u. pr. str. 265), § 62 ordynacji powiatowej z dnia $\frac{\text{13 grudnia 1872 r.}}{\text{19 marca 1881 r.}}$ (zb. u. pr. str. 180) łącznie z rozporządzeniem Naczelnej Rady Związkowej z dnia 24 czerwca 1915 r. (Dz. U. Rz. str. 353), zarządzeniem wykonawczym z dnia 2 lipca 1915 r. (Dz. M. H. i P. str. 155) i §§ 73 i 74 ordynacji przemysłowej w brzmieniu obwieszczenia z dnia 26 lipca 1900 r. (Dz. U. Rz. str. 871) oraz za zgodą Wydziału Okręgowego, zarządzam co następuje:

§ 1.

1. Sprzedawcy detaliczni artykułów powszedniego użytku, w szczególności artykułów spożywczych, wszelkiego rodzaju paszy i wytworów naturalnych, obowiązani są ceny tych towarów obwieszczać publiczności na widocznych miejscach za pomocą spisu cen z podaniem wagi sprzedawanego artykułu.

2. Spis winien być pisany atramentem lub drukowany, podpisany przez właściciela składu lub jego kierownika i zatwierdzony przez miejscową władzę policyjną.

§ 2.

1. Ceny uwidocznione w spisie uważa się za ceny sprzedaży w myśl rozporządzenia o lichwie z dnia 8 maja 1918 r. (Dz. U. Rz. str. 195).

2. Winni żądania lub pobierania cen wyższych od wyznaczonych, ścigani będą według tej ustawy.

§ 3.

Dla stwierdzenia wagi sprzedawca zezwolić musi kupującym na odważenie zakupionego towaru na jego wadze.

§ 4.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, o ile dany czyn nie ulega surowszemu ukaraniu w myśl innych ustaw karnych, karani będą zgodnie z postanowieniami artykułu 2 ustawy z dnia 19 lutego 1929 r. w sprawie uzupełnienia niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postanowieniu karno administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 135) według zasad przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 365) grzywną do 9,— zł a w razie niemożliwości ściągnięcia aresztem do 3 dni.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia jego w Gazecie Powiatowej.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) Lelonek.

5.

Statut Miejscowy

regulujący publiczny obowiązek służby w Przymusowej Straży Pożarnej na obszarze gminy Świętochłowice.

Na mocy art. 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (Zb. ust. pr. str. 233), ustawy z dnia 21 grudnia 1904 r. w przedmiocie upoważnienia władz policyjnych do wydawania rozporządzeń policyjnych o obowiązku czynnej pomocy przy pożarach (Zb. ust. pr. str. 291) oraz rozporządzenia policyjnego z 4. 9. 1906 r. (Dz. Urz. str. 345) wydaje się w myśl uchwały Rady gminnej z dnia 18 maja 1936 r. oraz za zgodą Naczelnika Okręgu urzędowego dla gminy Świętochłowic następujący statut miejscowy:

§ 1.

Do czynnej pomocy w razie pożaru w gminie, jak również do ćwiczeń zobowiązane są wszystkie w wieku od 18 — 60 roku życia zamieszkałe w Świętochłowicach i zdolne do pracy osoby męskie.

Zwolnieni są:

1. urzędnicy publiczni (pośredni i bezpośredni) w szczególności urzędnicy państwowi, komunalni, duchowni, nauczyciele, słudzy kościelni, adwokaci, lekarze, aptekarze i służba szpitalna;

2. maszyniści oraz stróże w fabrykach i kopalniach oraz wszyscy robotnicy na czas pracy zawodowej;

3. przy kolejach (głównych i pobocznych) funkcjonariusze policji kolejowej, kolejarze zatrudnieni przy parowozach i w służbie stacyjnej oraz wszyscy inni pracownicy o charakterze maszynistów i dozorców maszyn;

4. przy kolejach wąskotorowych: urzędnicy policji kolejowej, pracownicy dozoru urządzeń kolejowych, konwoju i obsługi pociągów warsztatów zakładowych i elektrycznych urządzeń kolejowych;

5. w zakresie ogólnej administracji budowlanej: załoga bagrownic, sygnałowców, parowców, szybów nurkowycb, motorówek, promów, barek i łodzi dalej obsługa śluz, dźwigni, mostów, tam, żorawi, kranów, wywracanek, sygnałów świetlnych i centrali elektrycznych oraz maszyniści i dozorcy maszyn, kotłów parowych i ogrzewalni, personel nadzorczy dworców i portów budowlanych (mistrze, dozorcy, stróże) i pracownicy dozoru i ochrony budowli oraz innych przedsiębiorstw państwowych;

6. wszyscy zobowiązani w czynnej pomocy przeciwpożarowej, którzy udowodnili swą niezdatność do służby przeciwpożarowej świadectwem lekarskiem lub zdaniem Urzędu gminnego są niezdolni do służby pożarniczej (niewidomi, chromi, kaleki itp.);

7. wspierający członkowie policyjnie uznanej ochotniczej straży pożarnej oraz ochotniczej kolumny sanitarnej, opłacającej składki związkowe conajmniej w wysokości podanej pod punktem 8;

8. osoby które wpłaciły do kasy gminnej jednorazową opłatę 100,00 zł. albo roczną opłatę 6,00 zł;

9. osoby które pełniły służbę jako członkowie czynni przynajmniej przez 15 lat bez przerwy w tutejszej, zatwierdzonej przez policję, ochotniczej straży pożarnej.

Zwolnienia od obowiązku gaszenia pożaru przez wpłacenie składek dopuszczone jest tylko wtedy, jeżeli rejestracja osób obowiązanych do służby przymusowej straży pożarnej wykaże wymaganą miejscowemi stosunkami liczbę.

Fundusze uzyskane z opłat za zwolnienie z obowiązków Przymusowej Straży Pożarnej przeznaczone są wyłącznie na cele pożarnicze.

§ 2.

Wykluczeni od członkostwa i służby w straży pożarnej są wszyscy pozbawieni praw obywatelskich lub znajdujący się pod nadzorem policyjnym.

§ 3.

Pożar gaszą z zasady: policyjnie uznana ochotnicza straż pożarna oraz członkowie przymusowej straży pożarnej.

§ 4.

Ze względu na rozległość terenu gminy Świętochłowice dzieli się gminę na 4 okręgi, a mianowicie:

Okręg I.

Ulica: Wolności, Ratuszowa, Szpitalna, Cmentarna, Wodna, Dworska, Szkolna, Apteczna, Farna, Piaskowa.

Okręg II.

Ulica: Falwy, Kolejowa, Czarnoleśna, Hutnicza, Bytomska, Górnicza, Szeroka, Barbary, Zimnola, Sienkiewicza, Kąty.

Okręg III.

Ulica: Podgórze, Kol. Klary, Pl. Kremskiego, Mielęckiego, Niedźwiedziniec, Kol. Drzymały, Radoszowska, W. Polaka, Szalińskiego, 11-go Listopada, Nowowiejska, Mościckiego, Rymera, Piłsudskiego, Grażyńskiego, Kościuszki, Powstańców, Piastowska, Paderewskiego, 3-go Maja, Florjana, Karola Miarki, Mickiewicza i Ks. Damrota.

Okręg IV.

Ulica: Chorzowska, Brzeziny, Pokoju, Długa, Polna, Rawy, Żwirki i Wigury, Józefa.

Więc w razie pożaru w jednym z powyższych okręgów winni się stawić do gaszenia tylko członkowie przymusowej staży pożarnej zamieszkujący w tymże okręgu.

Nie dotyczy to jednakowóż ćwiczeń, na które winni się stawić bezwzględnie wszyscy członkowie.

§ 5.

Spis, zobowiązanych do służby pożarniczej, prowadzi naczelnik gminy i wykłada go co rok od 15—31 grudnia po poprzedniem obwieszczeniu zwyczajem miejscowym, do publicznego wglądu.

Przeciw pociągnięciu do służby pożarniczej przysługuje figurującym w spisie odwołanie do starosty, którego decyzja jest ostateczna.

§ 6.

Policyjnie uznana i zorganizowana na wzór wojskowy ochotnicza straż pożarna reguluje swoją służbę według regulaminów i instrukcyj, wydanych po myśli § 25 rozporządzenia policyjnego z dnia 4 września 1906 roku (Dz. Urz. Nr 37 str. 345).

§ 7.

Osoby przekazane do czynnej pomocy przeciwpożarowej zobowiązane są:

a) stawiać się na ćwiczeniach z przyborami pożarniczemi punktualnie, a bezzwłocznie w razie alarmu próbnego oraz ściśle wykonywać zarządzenia naczelnika ochotniczej straży pożarnej wzgl. jego zastępcy. Bez zezwolenia nie wolno opuszczać miejsca ćwiczeń.

b) w razie alarmu pożarniczego stawić się na miejscu zbiórki wyznaczonym w regulaminie służbowym, lub na miejscu pożaru zgłosić się u kierownika prac pożarniczych, którego zarządzenie należy ściśle wykonywać. Bez jego zezwolenia nie wolno opuszczać wskazanego mu stanowiska.

c) w wypadkach wskazanych pod a) i b) nosić przepisane odznaki na ramiennikach nadane im przez urząd gminny, a skoro służby czynnej już nie pełnią, winni odznakę zwrócić.

§ 8.

Dla wszystkich osób zobowiązanych do służby pożarniczej należy sporządzić rok rocznie osobną ewidencję i utrzymywać ją w stanie aktualnym.

Na podstawie tej ewidencji sprawdza naczelnik ochotniczej straży pożarnej wzgl. jego zastępca przy pożarach, ćwiczeniach i doświadczeniach z przyrządami pożarniczemi obecność zobowiązanych do pomocy. Nieobecni, o ile nie uniewinnią swej nieobecności ważnym powodym do 3-ch (trzech) dni ulegną ukaraniu.

§ 9.

Naczelnik Ochotniczej Straży pożarnej zarządza przynajmniej ćwierć-rocznie rewizje wszystkich przyborów pożarniczyzh i prób sikawek i

w związku z tym podaje Zarządowi gminy konieczne środki zaradcze do dalszego spowodowania.

§ 10.

Ktokolwiek zauważy wybuch pożaru jest zobowiązany zgłosić pożar i zawezwać publiczną straż pożarną.

Ćwiczenia i doświadczenia z przyborami strażackiemi ogłasza się przez zapowiedzenie lub alarm (alarm ogólny).

Ogłoszenia pożaru uskutecznia się przez alarm (alarm pożarniczy).

§ 11.

Stawienie zaprzęgów do służby przeciwpożarowej należy do Zarządu gminnego.

Co rok od 15—31 grudnia Zarząd gminy winien zobowiązać właścicieli zaprzęgów na rok następny za odszkodowaniem ustalonym według stawek miejscowych.

§ 12.

Wykroczenie przeciwko przepisom niniejszego statutu ulegną karom po myśli § 26 rozporządzenia policyjnego z dnia 4 września 1906 r.

§ 13.

Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w gazecie powiatowej.

Jednocześnie traci moc obowiązującą dotychczasowy regulamin miejscowy z dnia 19 maja 1923 r.

Świętochłowice, dnia 18 maja 1936 r.

(m. p.)

Zarząd gminy

(—) Kamiński
ławnik honorowy

(—) W. Polak
Naczelnik gminy.

L. dz. P. 1842.

Niniejszy statut zatwierdza się po myśli § 25 ustęp 2 rozporządzenia policyjnego z dnia 4 września 1906 r. (Gazeta Urzędowa str. 345).

Świętochłowice, dnia 30 września 1936 r.

(m. p.)

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) W. Polak.

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 592.

U w i e r z y t e l n i o n y o d p i s.

Uchwała.

Statut miejscowy o przymusowej straży pożarnej Świętochłowice z dnia 18. V. 1936 r. zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. lipca 1891 r. (zb. ust. str. 233)

Świętochłowice, dnia 13 listopada 1936 r.

(m. p.)

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Szymonek (—) Tkocz (—) Przybylski.

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 17 listopada 1936 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego
z p.
(—) Mgr. Koraszewski
referendarz.

Ogłoszono!

Świętochłowice, dnia 24 listopada 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) W. Polak

Hasło chwili obecnej:

»Wszyscy bierzemy udział w pomocy dla bezrobotnych braci«

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1936. Nr 51.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 12. grudnia 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Zarządzenie Ministra Opieki Społecznej o ulgach dla rolników z tytułu ich prywatno-prawnych zobowiązań wobec instytucyj ubezpieczeń społecznych.
2. Wykaz dróg w gminie Świętochłowice uznanych jako gminne.
3. Zatwierdzenie p. Teofila Sładka jako ławnika gminnego.
4. Orzecznictwo Sądów Administracyjnych w sprawie podatku od przyrostu wartości nieruchomości.
5. Orzecznictwo Sądów Administracyjnych w sprawie kolportażu druków.
6. Inseraty.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Zarządzenie

Ministra Opieki Społecznej

z dnia 14 listopada 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o ulgach dla rolników z tytułu ich prywatno-prawnych zobowiązań wobec instytucyj ubezpieczeń społecznych.

Na podstawie art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 5 poz. 59) oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 maja 1935 r. o ulgach dla dłużników Skarbu Państwa i instytucyj prawa publicznego z tytułu należności prywatno-prawnych, mających charakter długów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr 41 poz. 278) zarządzam co następuje:

§ 1.

Dłużnikom

1) Funduszów Ubezpieczeń, zarządzanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych,

2) Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu,

3) Zakładu ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa w Chorzowie,

których zobowiązania mają charakter długów rolniczych i powstały przed 1 lipca 1932 r., udziela się ulg, określonych w dalszych przepisach zarządzenia niniejszego.

§ 2.

1. Dla ustalenia Rolniczego charakteru długu stosuje się przepisy art. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 październiaka 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz U. R. P. z r. 1936 Nr 5 poz. 59).

2. W przypadkach wątpliwych lub spornych co do tego, czy dług jest rolniczy oraz czy powstał przed dniem 1 lipca 1932 r., sprawę rozstrzyga Minister Opieki Społecznej, który w razie potrzeby zasięgnie uprzednio opinii właściwego terytorialnie wojewódzkiego biura do spraw finansowo-rolnych.

§ 3.

1. Jeżeli przy powstaniu długu rolniczego walutę pobrał posiadacz gospodarstwa wiejskiego, ulgi przewidziane w zarządzeniu niniejszym rozciąga się na współzobowiązanych, jeżeli ci ostatni, zaciągając zobowiązanie, nie pobrali waluty.

2. Przepisy zarządzenia niniejszego mają zastosowanie także do długów, zasądzonych prawomocnymi orzeczeniami sądowymi.

3. Żadne postanowienia umów lub innych tytułów, powstałych przed wydaniem zarządzenia niniejszego, nie stoją na przeszkodzie w zastosowaniu jego postanowień. Nie powoduje to jednak nieważności pozostałych postanowień tych umów lub innych tytułów.

§ 4.

1. Ulgi, określone w zarządzeniu niniejszym stosuje się tylko w tym zakresie, w jakim stwarzają one dla dłużników warunki korzystniejsze od dotychczasowych warunków spłaty przez dłużników ich zobowiązań.

2. Dłużnik obowiązany jest wskazać instytucji wierzycielskiej (§ 1), w jakim zakresie pragnie zachować warunki umów i zobowiązań dotychczasowych.

§ 5.

1. Obniża się oprocentowanie dłużnego kapitału za czas od dnia 1 lipca 1932 r. po dzień 30 czerwca 1940 r. do wysokości $4^1/_2\%$ w stosunku rocznym.

2. Obniżenie odsetek określonych w ustępie 1, stosuje się także do odsetek już zapłaconych, przy czym odseki nadpłacone będą odpowiednio zarachowane.

3. Wszelkie odsetki zwłoki (karne) i kary umowne oraz odsetki od odsetek skreśla się i umarza, niezależnie od momentu ich powstania. Jeżeli dłużnik zapłacił już całkowicie lub częściowo powyższe należności, odnośne kwoty zostaną odpowiednio zarachowane.

§ 6.

Spłata zadłużenia, po zastosowaniu § 5, będzie na wniosek dłużnika rozłożona w ratach półrocznych na okres nie krótszy, niż lat 14, przy zawieszeniu spłaty kapitału do dnia 1 grudnia 1938 r.

§ 7.

Zaległe odsetki, pozostałe po zastosowaniu przepisów § 5, dodaje się do dłużnego kapitału na dzień 1 października 1936 r. i oprocentowuje zgodnie z § 5.

§ 8.

1. Dłużnicy tracą prawo do zawieszenia i ratalnej spłaty zadłużenia, a należność staje się od razu wymagalna w całości, jeżeli do nieruchomości dłużnika, na której zabezpieczone są należności instytucji wierzycielskiej, wszczęte zostanie postępowanie egzekucyjne, albo jeżeli w stosunku do dłużnika otwarto postępowanie układowe lub likwidacyjne. W przypadku cofnięcia egzekucji ulgi będą nadal stosowane.

2. Ponadto dłużnik traci prawo do ratalnej spłaty zadłużania, a należność staje się od razu wymagalna w całości, jeżeli nie dotrzyma dwóch następujących po sobie terminów płatności.

§ 9.

Ulgi, przewidziane w § 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 maja 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 278) oraz warunki, na podstawie których dłużnicy będą mogli dokonywać spłaty zadłużenia papierami warościowymi, zostaną określone odrębnym zarządzeniem Ministra Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 10.

Zarządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 grudnia 1936 r.

Minister Opieki Społecznej

(—) M. Kościałkowski.

2.

Wykaz

dróg w gminie Świętochłowice

uznanych jako gminne uchwałą rady gminnej z dnia 1 maja 1933 r.

Nazwa drogi	Oznaczenie na planie	Długość w km	Szerokość mb	Nawierzchnia	Uwagi
Apteczna	nr 1	0.250	8.00	asfalt	
Św. Barbary	nr 2	0.080	6.00	szutrowana	
Brzezina	nr 3	0.200	6.00	"	
Czarnoleśna	nr 4	0.450	7.50	"	
Dworska	nr 6	0.175	8.00	"	
Długa	nr 7	0.750	8.00	bruk	
Ks. Damrota	nr 8	0.120	5.00	szutrowana	
Farna	nr 9	0.440	7.00	asfalt	
Św. Floriana	nr 10	0.067	5.00	szutrowana	
Cmentarna	nr 5	0.220	8.00	"	
Dra Grażyńskiego	nr 11	0.123	5.00	"	
Św. Józefa	nr 12	0.150	7.00	"	
Kąty	nr 13	0.070	7.00	"	
Kościuszki	nr 14	0.303	5.00	"	
Kolejowa	nr 15	0.430	8.00	"	
Prez. Mościckiego	nr 16	0.204	5.00	"	
3-go Maja	nr 17	0.810	5.50	"	
Karola Miarki	nr 18	0.088	5.00	"	
Mickiewicza	nr 19	0.077	5.00	"	
Mielęckiego	nr 20	0.300	5.00	"	
Piaskowa	nr 21	0.230	8.00	asfalt	
Żwirki i Wigury	nr 22	0.130	8.00	szutrowana	
Polna	nr 23	0.510	6.00	"	
Pokoju	nr 24	0.200	6.00	"	
Marsz. Piłsudskiego	nr 25	0.158	5.00	"	
Piastowska	nr 26	0.285	5.00	"	
Powstańców	nr 27	0.196	5.00	"	
Paderewskiego	nr 28	0.187	5.00	"	
Rawy	nr 29	0.280	6.00	"	
Rymera	nr 30	0.225	5.00	"	
Sienkiewicza	nr 31	0.115	8.00	"	

Nazwa drogi	Oznaczenie na planie	Długość w km	Szerokość mb	Nawierzchnia	Uwagi
Szpitalna	nr 32	0.200	8.00	szutrowana	
Szeroka	nr 33	0.100	8.00	„	
Szkolna	nr 34	0.412	8.00	„	
Szalińskiego	nr 35	1.295	6.00	„	
Vogta	nr 36	0.430	8.00	asfalt	
Wolności	nr 37	1.095	12.00	bruk	
Wodna	nr 38	0.200	8.00	szutrowana	
Zimnola	nr 39	0.115	5.00	„	
droga	nr 40	0.162	8.00	„	
„	nr 41	0.370	8.00	„	bez podkł.
„	nr 42	1.250	8.00	„	„
„	nr 43	1.150	8.00	„	„
„	nr 46	0.120	8.00	„	„
	Razem:	14.722			

Za zgodność:

Kierownik
Powiatowego Zarządu Drogowego
(—) Dypl. Inż. Lissak.

Odpis!

Uchwała.

Na podstawie art. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 9. I. 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w województwie śląskim (Dz. Ust. Śl. Nr 3 poz. 3) Komisaryczny Sejmik Powiatowy zatwierdza uchwałę rady gminnej w Świętochłowicach z dnia 1 maja 1933 r. w sprawie zaliczenia niektórych dróg, ulic i placów, mających znaczenie komunikacyjne dla gminy, do kategorii dróg, ulic i placów gminnych.

Świętochłowice, dnia 7 października 1936 r.

Komisaryczny Sejmik Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel (—) Tkocz (—) Sieja.

3.

Komunikat.

Zatwierdziłem Pana Teofila Sładka z Świętochłowic jako ławnika gminnego.

Świętochłowice, dnia 2 grudnia 1936 r.

Starosta

(—) Szaliński

4.

Orzecznictwo

Sądów Administracyjnych.

Dla samorządowych władz wymiarowych wątpliwości nasuwa kwestia, czy przy wymiarze samoistnego podatku od przyrostu wartości nieruchomości, nabytej w drodze spadkobrania, ustalić należy przyrost wartości biorąc pod uwagę, wartość w chwili spadkobrania czy wartość w

chwili kupna nieruchomości przez spadkodawcę. Wyjaśnienie tej kwestii zawiera poniżej zamieszczony wyjątek uchwały Najwyższego Trybunału Administracyjnego L. Rej. 102/39 z dnia 2. VI. 1936 r. w sprawie sporno-administracyjnej Rudzkiego Gwarectwa Węglowego w Rudzie przeciw gminie Orzegów:

Najwyższy Trybunał Administracyjny zaznacza, że znajdujący się w aktach sprawy w uwierzytelnionym z r. 1932 odpisie statut pozwanej w przedmiocie poboru podatku od przyrostu wartości nieruchomości z 1 lipca 1924 r. postanawia w § 2, że za przyrost wartości uważa się różnicę między ceną **kupna** a ceną **sprzedaży.** Na powyższe brzmienie § 2 statutu powołał się też Zarząd gminy Orzegów zaskarżonej do Wydziału Powiatowego decyzji z 13 lutego 1932 r. L. dz. III. 1224/2. Twierdzenie przeto zawarte w piśmie rewizyjnym, że statut pozwanej uważa za przyrost wartości różnicę między ceną nabycia i pozbycia i oparte na tym twierdzeniu dalsze wywody, zmierzające do wykazania, że ceną nabycia przez Mikołaja Ballestrema nieruchomości A była ich wartość podana w dekrecie dziedzictwa w roku 1920, nie znajdują oparcia w brzmieniu przedmiotowego statutu.

A ponieważ niespornym jest że Mikołaj Ballestrem do własności nieruchomości grupy A przyszedł nie drogą kupna, lecz drogą dziedzictwa po ojcu swym, Najwyższy Trybunał Administracyjny nie dopatrzył się błędnego zastosowania przepisu statutowego w tym, że Sąd a quo uznał, iż dla ustalenia przyrostu wartości miarodajna jest cena, po której nieruchomości te nabył w swoim czasie w drodze kupna spadkodawca Mikołaja Ballestrema Walenty Hr. Ballestrem. W tym stanie rzeczy nie ma już dla sprawy istotnego znaczenia kwestia, czy Sąd a quo trafnie powołał się w swym wyroku, oprócz na powyższy statut także na cytowaną wyżej ustawę z 14 lutego 1911 r. o państwowym podatku od przyrostu wartości nieruchomości. Najwyższy Trybunał Administracyjny ogranicza się przeto do zaznaczenia, że wbrew zapatrywaniu pozwanej — ustawa Śląska o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (poz. 30 Dz. Ust. ex 1926) nie uchyliła wszystkich poprzednio obowiązujących przepisów, regulujących finanse komunalne, lecz jak to wynika z jej art. 64, tylko sprzeczne z nią przepisy. Ponieważ więc ustawa o finansach komunalnych w art. 11. ust. 1 utrzymała w mocy ustanowione na rzecz ciał samorządowych podatki (opłaty) od przyrostu wartości nieruchomości, a ustaliła jedynie maksymalne ich granice (10% przyrostu wartości, obliczonej w złocie), przyjąć należy, przepisy ustawy niemieckiej z r. 1911, o ile dotyczą komunalnych opłat od przyrostu wartości nieruchomości i o ile nie są sprzeczne z przepisami śląskiej ustawy o finansach komunalnych nie zostały nią uchylone.

5.

Orzecznictwo

Sądów Administracyjnych.

Zauważono w kilku wypadkach, że władze policyjne, odmawiając zezwolenia na kolportaż druków, błędnie pouczają stronę o przysługującym jej środku prawnym przeciw odmowie zezwolenia

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Katowicach wyrokiem L. dz. S. 361/36 S. A. z dnia 21. X. 1936 r. orzekł, że środek prawny skargi do Wydziału Powiatowego, przeciwko zarządzeniu policyjnemu, odmawiającemu zezwolenia na publiczną sprzedaż czasopism, należy wnieść w prost do Wydziału Powiatowego, ponieważ § 116 ustawy o właściwości władz i sądów administracyjnych z dnia 1. VIII. 1883 r. (zb. ust. str. 237) jest wyjątkiem od ogólnej zasady wyrażonej w § 129 ust. 1 i 5 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. VII. 1883 r. (zb. ust. str. 195).

Hasło chwili obecnej:

»Wszyscy bierzemy udział w pomocy dla bezrobotnych braci«

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1936. Nr 52.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 19. grudnia 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Rozporządzenie Wojewody Śląskiego o zezwoleniu na otwarcie zakładów fryzjerskich.
2. Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym.
3. Komunikat.
4. Inseraty.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 30 listopada 1936 r.

(Gaz. Urz. Woj. Śl. Nr 39, poz. 1).

o zezwoleniu na otwarcie zakładów fryzjerskich i perukarskich na terenie górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

§ 1.

Na podstawie § 105 niemieckiej ordynacji przemysłowej, w brzmieniu obwieszczenia z dnia 26 lipca 1900 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 871) łącznie z art. 198 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym, uzupełnionego nowelą z dnia 10 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz 350) zezwalam na otwarcie zakładów fryzjerskich i perukarskich w górnośląskiej części Województwa Śląskiego i zatrudnienie pracowników w dniu 26 grudnia 1936 r. od godziny 9 do 12.

Wojewoda Śląski
wz.
(—) Dr Saloni
wicewojewoda.

2.

Dekret

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 4 listopda 1936 r

(Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593)

o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym.

Na podstawie art 55 ust. 1 ustawy konstytucyjnej i art. 1 pkt. a) ustawy z dnia 2 lipca 1936 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 363) postanawiam co następuje:

Art. 1.

Państwowemu podatkowi gruntowemu podlegają wszelkie grunty z wyjątkiem wymienionych w art. 2.

Art. 2.

Od państwowego podatku gruntowego wolne są:

1. grunty podlegające państwowemu podatkowi od nieruchomości;

2. grunty należące do wyznań przez Państwo uznanych, z których dochody przeznaczone są stale i wyłącznie na cele kultu religijnego i nie przyczyniają się do osobistych dochodów duchowieństwa lub innych osób;

3. grunty pod cmentarzami;

4. grunty pod torami kolejowymi oraz pod publicznymi: drogami, placami i parkami;

5. grunty użytkowane przez publiczne szkoły powszechne oraz grunty użytkowane wyłącznie w celach naukowych lub doświadczalnych przez szkoły rolnicze i instytucje naukowe lub przez należące do instytucji publiczno-prawnych zakłady doświadczalne;

6. grunty i lasy państwowe pozostające w zarządzie wojska, użytkowane w celach wojskowych, a nie w celach osiągania dochodu;

7. nieużytki, do których zalicza się lotne piaski, bagna, mokradła, rojsty, strome stoki i parowy, nie nadające się do użytkowania jako grunty orne, leśne, łąki lub pastwiska, skały, szutrowiska, okopy, doły po żwirze, torfie, glinie, piasku itp. oraz grunty pod wodami otwartymi;

8. grunty osad objętych postępowaniem scaleniowym lub powstałych w wyniku scalenia, na przeciąg lat 3, licząc od półrocza, następującego po wyborze lub wyznaczeniu rady uczestników scalenia; grunty te podlegają jednak obowiązkowi opłacania dodatków do tego podatku na rzecz związków samorządu terytorialnego; zwolnienia nie stosuje się do gruntów, których scalenie zostało zaniechane;

9. grunty, które były zwolnione od państwowego podatku gruntowego jako nieużytki, a na których założono sztuczne gospodarstwo rybne lub dokonano innych inwestycji, umożliwiających ich eksploatację — na przeciąg lat 5, licząc od roku następnego po przeprowadzeniu inwestycyj;

10. całkowicie lub częściowo w zależności od stopnia zmniejszenia się wartości użytkowej lasów ochronnych na skutek zarządzonych ograniczeń w użytkowaniu — grunty pod lasami, uznanymi za ochronne dlatego, że:

a) zabezpieczają grunty przed zmywaniem i wyjałowieniem, powstrzymują usuwanie się ziemi lub kamienia, przeszkadzają tworzeniu się dzikich potoków, obrywaniu się skał i spadkowi lawin,

b) chronią brzegi wód przed obrywaniem się, a źródła przed zasypaniem,

c) przeszkadzają powstawaniu albo rozszerzaniu się piasków lotnych lub parowów,

d) mają specjalne znaczenie dla obrony Państwa,

e) mają znaczenie przyrodniczo-naukowe;

11. grunty zalesione a nie będące poprzednio gruntami leśnymi:

a) uznane przez właściwą władzę za więcej nadające się do uprawy leśnej

b) na których zalesienie właściwa władza udzieliła zezwolenia — na przeciąg lat 30, licząc od roku następnego po dokonaniu sztucznego zalesienia;

12. nieużytki, zalesione na podstawie przepisów o zalesieniu niektórych nieużytków, a także nieużytki dobrowolnie zalesione w sposób sztuczny — na przeciąg lat 50, licząc od roku następującego po dokonaniu zalesienia;

Art. 3.

1. Na obszarze województw: kieleckiego, lubelskiego, łodzkiego i warszawskiego, m. st. Warszawy oraz powiatów: augustowskiego, łomżyńskiego, ostrowskiego, ostrołęckiego, suwalskiego, szczuczyńskiego i wysoko-mazowieckiego w województwie białostockim — znosi się pobór dodatkowego podatku gruntowego dworskiego i włościańskiego, przewidzianego w Dziale IV rosyjskiej ustawy o podatkach bezpośrednich (Zbiór Praw. ces. ros. tom V).

2. Wysokość stawek państwowego podatku gruntowego dworskiego i włościańskiego na obszarze, wymienionym w ust. 1, określa taryfa, załączona do artykułu niniejszego. Taryfa ta dzieli się na taryfę dla gruntów dworskich i taryfę dla gruntów włościańskich; według stawek taryfy dla gruntów dworskich opodatkowuje się wszystkie grunty z wyjątkiem gruntów, nadanych mieszkańcom wsi i osad przy uwłaszczeniu włościan, które to grunty podlegają opodatkowaniu według stawek, wskazanych dla gruntów włościańskich. Grunty zaliczone do III klasy gruntów, podlegających taryfie dla gruntów dworskich, opłacają państwowy podatek gruntowy według stawek, przewidzianych dla gruntów IV klasy tejże taryfy.

3. Grunty na obszarze miast, wydzielonych z powiatowych związków samorządowych, podlegają państwowemu podatkowi gruntowemu według taryfy dla gruntów dworskich tego powiatu, z którego zostały wydzielone; grunty na obszarze m. st. Warszawy opodatkowuje się według taryfy dla gruntów dworskich w powiecie warszawskim.

Art. 4.

Na obszarze województw: wileńskiego, nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białostockiego, bielskiego, sokólskiego, wołkowyskiego i grodzieńskiego w województwie białostockim — przypadającą na poszczególne powiaty ogólną sumę państwowego podatku grun-

towego określa się przez pomnożenie przeciętnych stawek, wymienionych w taryfie załączonej do artykułu niniejszego, przez ilość gruntów odpowiedniej kategorii. Obliczoną w ten sposób sumę rozkłada się na poszczególne jednostki podatkowe.

Art. 5.

Na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego — państwowy podatek gruntowy oblicza się w złotych przez przemnożenie kwoty podatku katastralnego, uwidocznionego w katastrze gruntowym, przez 3,5.

Art. 6.

Na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego oraz powiatów: bielskiego i cieszyńskiego w województwie śląskim — państwowy podatek gruntowy pobiera się w wysokości 40% czystego dochodu katastralnego, uwidocznionego w katastrze podatku gruntowego, a wyrażonego w złotych.

Art. 7.

1. Od płatników, opłacających od swych gruntów, położonych w granicach jednego powiatu, tytułem państwowego podatku gruntowego więcej niż 110 zł rocznie, pobiera się nadto oddzielny dodatek. Dodatek ten wynosi od płatników, opłacających rocznie państwowy podatek gruntowy od gruntów położonych w granicach jednego powiatu:

od	110 zł do	200 zł —	10%	tego	podatku
„	200 zł do	550 zł —	20%	„	„
„	550 zł do	1.250 zł —	30%	„	„
„	1.250 zł do	2.650 zł —	40%	„	„
„	2.650 zł do	4.400 zł —	50%	„	„
„	4.400 zł do	6.150 zł —	60%	„	„
„	6.150 zł do	8.800 zł —	80%	„	„
	powyżej	8.800 zł —	100%	„	„

2. Jeżeli posiadłość ziemska, stanowiąca jednostkę podatkową, należy do kilku współwłaścicieli, z których każdy ma część faktycznie wydzieloną i samoistnie gospodarowaną, wówczas dodatek, przewidziany w ust. 1, oblicza się dla każdego współwłaściciela oddzielnie.

Art. 8.

1. Od płatników, którzy od swych gruntów, położonych w granicach jednej gminy, opłacają rocznie:

1) nie więcej niż 10 zł państwowego podatku gruntowego — pobiera się tylko 50% tego podatku,

2) powyżej 10 zł do 35 zł państwowego podatku gruntowego — pobiera się tylko 80% tego podatku. Ulgi te przyznaje się przy poborze pierwszej raty.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy tych płatników, których grunty znajdują się w promieniu 10 km od miast, liczących ponad 100.000 mieszkańców.

Art. 9.

Rokiem podatkowym jest rok kalendarzowy.

Art. 10.

Państwowy podatek gruntowy płatny jest w dwóch równych ratach: do dnia 30 kwietnia i do dnia 15 listopada.

Art. 11.

Miarą powierzchni dla wymiaru podatku gruntowego jest hektar. Od gruntów, których powierzchnia nie przekracza 1 hektara, pobiera się część stawki odpowiednio do ilości arów.

Art. 12.

1. Obowiązek podatkowy powstaje od pierwszego dnia półrocza, następującego bezpośrednio po zajściu okoliczności faktycznych, uzasadniających wymiar państwowego podatku gruntowego. W tym samym terminie powstaje obowiązek podatkowy dla nabywcy gruntów.

2. Obowiązek podatkowy wygasa z końcem półrocza, w którym zaszły okoliczności faktyczne, uzasadniające zwolnienie od podatku. W tym samym terminie wygasa obowiązek podatkowy zbywcy gruntów.

Art. 13.

Na obszarze, określonym w art. 3 i 4, w razie przeniesienia pewnej miejscowości z jednego powiatu do drugiego, wymiar państwowego podatku uskutecznia się z gruntów tej miejscowości według taryfy powiatu, do którego miejscowość została przyłączona, poczynając od następnego roku podatkowego.

Art. 14.

Artykuł 14 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. w przedmiocie wyrównania podatków gruntowych tudzież niektórych podatków budynkowych (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 505) otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 14.

1. Dodatki do państwowego podatku gruntowego na rzecz związków samorządowych nie mogą dla poszczególnej jednostki podatkowej przewyższać w łącznej sumie 50% ogólnej kwoty państwowego podatku gruntowego wraz z oddzielnym dodatkiem, przewidzianym w art. 7 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593).

2. W wyjątkowych, zasługujących na uwzględnienie przypadkach, może Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu pozwolić na podwyższenie tej normy do 75%, ale tylko w stosunku do tej części państwowego podatku gruntowego, która nie obejmuje oddzielnego dodatku, przewidzianego w art. 7 dekretu, powołanego w ust. 1.

3. Z dodatków samorządowych do państwowego podatku gruntowego otrzymają izby rolnicze udział w wysokości 3% państwowego podatku gruntowego wraz z oddzielnym dodatkiem, przewidzianym w art. 7 dekretu, powołanego w ust. 1. Przepis ten nie dotyczy izb rolniczych na obszarze województw poznańskiego, pomorskiego i śląskiego".

Art. 15.

W art. 50 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o izbach rolniczych (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 2, poz. 16) punkty a) i b) otrzymują brzmienie następujące:

„a) z 3% udziału w ogólnej kwocie państwowego podatku gruntowego, pobranego w okręgu izby z uwzględnieniem oddzielnego dodatku i ulg, przewidzianych w art. 7 i 8 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593).

b) z udziału w dodatkach samorządowych do państwowego podatku gruntowego w wysokości 3% tego podatku w raz z oddzielnym dodatkim, przewidzianym w art. 7 dekretu, powołanego w pkt. a)".

Art. 16.

Artykuł 5 ustawy z dnia 20 marca 1931 r. o samoistnym podatku wyrównawczym dla gmin wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 172) otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 5.

Ogólna suma podatku wyrównawczego podlega w każdej gminie podziałowi pomiędzy poszczególnych płatników tego podatku w stosunku do przypadających na każdego z nich podatków, które w myśl art. 1 stanowią podstawę wymiaru podatku wyrównawczego, przy czym za podstawę wymiaru tegóż podatku przyjmuje się: w stosunku do płatników państwowego podatku gruntowego — podatek przypadający według przepisów dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593), jednak bez oddzielnego dodatku i ulg, przewidzianych w art. 7 i 8 tegoż dekretu; w stosunku do płatników państwowego podatku przemysłowego — ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, w stosunku do płatników podatku od nieruchomości — podatek od nieruchomości".

Art. 17.

W art. 3 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. Nr 27, poz, 204) ustęp 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Obowiązek świadczeń w naturze obciąża osoby fizyczne i prawne w gminach wiejskich i miastach nie wydzielonych z powiatowych związków samorządowych, które opłacają podatek gruntowy, podatek od nieruchomości i podatek przemysłowy — w stosunku do sumy tych podatków, obciążających poszczególnego płatnika, przy czym za podstawę wymiaru świadczeń przyjmuje się dla płatników podatku gruntowego — państwowy podatek gruntowy, przypadający według przepisów dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593), jednak bez oddzielnego dodatku i ulg, przewidzianych w art. 7 i 8 tegoż dekretu, dla płatników podatku od nieruchomości — podatek od nieruchomości, a dla płatników podatku przemysłowego — ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych".

Art. 18.

W art. 3 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o obniżeniu obciążenia daninami komunalnymi i o innych zmianach w finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 544) uchyla się przepis ustęp 1.

Art. 19.

Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Mininstrowi Skarbu.

Art. 20.

1. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1937 r., z wyjątkiem przepisu art. 2 pkt. 10, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1938 r.

2. Z dniem wejścia w życie przepisów dekretu niniejszego uchyla się wszelkie przywileje i zwolnienia w państwowym podatku gruntowym oraz wszystkie przepisy sprzeczne z dekretem niniejszym, w szczególności zawarte:

1) w rosyjskiej ustawie o podatkach bespośrednich (Zbiór Praw ces. ros. tom V),

2) w austriackiej ustawie z dnia 24 maja 1869 r. o podatku gruntowym (Dz. u. p. austr. Nr 88)

3) w pruskiej ustawie z dnia 21 maja 1861 r. o podatku gruntowym (Zb. ust. prusk. str. 253), w pruskiej ustawie z dnia 14 lipca 1893 r. o uchyleniu podatków bezpośrednich (Zb. ust. prusk. str. 119) i w pruskiej ustawie z dnia 14 lipca 1893 r. o daninach komunalnych (Zb. ust. prusk. str. 152),

4) w węgierskiej ustawie z dnia 18 marca 1909 r. o podatku gruntowym (Zb. Pr. państ. z dnia 1 kwietnia 1909 r.),

5) w ustawie z dnia 17 czerwca 1921 r. o poborze na rzecz Skarbu Państwa dodatku do podatków: gruntowego, podymnego, domowo-klasowego i budynkowego oraz unormowaniu poboru podatku gruntowego na obszarze województw: nowogródzkiego jako też powiatów: białostockiego, bielskiego, sokólskiego, wołkowyskiego, białowieskiego i grodzieńskiego województwa białostockiego (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 372),

6) w ustawie z dnia 15 czerwca 1923 r. w przedmiocie wyrównania podatków gruntowych tudzież niektórych podatków budynkowych (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 505),

7) w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 kwietnia 1924 r. o podwyższeniu państwowych podatków gruntowych (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 339).

Prezydent Rzeczypospolitej

I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów

Sławoj Sładkowski

Minister Skarbu

E. Kwiatkowski

KOMUNIKATY

3.

Na ostatnim posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 15 grudnia 1936 r. zatwierdzono statut gminy Ruda w sprawie podziału gminy na obwody, IV dodatek do statutu gminy Lipiny w sprawie stosunków prawnych urzędników, uchwałę rady gminnej w Lipinach w sprawie zniesienia domku mleczarskiego w Piaśnikach, uchwałę rady gminnej w Lipinach, Brzezinach Śl., Świętochłowicach, Łagiewnikach, Goduli i Nowym Bytomiu w sprawie poboru w roku 1937 dodatku komunalnego do opłat państwowych od wyrobu i sprzedaży trunków alkoholowych. uchwałę rady gminnej w Nowym Bytomiu w sprawie sprzedaży gruntu położonego przy ul. Lompy, ul. Miarki i ul. Niedurnego, sprawozdanie rachunkowe z wykonania budżetu administracyjnego za rok 1935|36 gminy Brzeziny Śl., Ruda i Dąbrówka Wielka i dodatkowy budżet gminy Nowy Bytom na rok administracyjny 1936|37. Na gwiazdkę dla najbiedniejszej ludności w powiecie uchwalono kwotę 14.000,— zł.

Hasło chwili obecnej:

»Wszyscy bierzemy udział w pomocy dla bezrobotnych braci«

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.

Rocznik 1936. Nr 53.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 24. grudnia 1936 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych o pomieszczeniach i urządzeniach zakładów mleczarskich.
2. Inseraty.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 15 października 1936 r.

(Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 568)

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o pomieszczeniach i urządzeniach zakładów mleczarskich oraz o zawodowym przygotowaniu kierowników tych zakładów.

Na podstawie art. 2 ust. 1 i art. 19 ustawy z dnia 22 kwietnia 1936 r. o mleczarstwie (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 272) zarządza się co następuje:

Pomieszczenia i urządzenia zakładów mleczarskich.

Zlewnie mleka.

§ 1.

1. Zlewnią mleka jest zakład, w którym zlewa się mleko pochodzące z własnego gospodarstwa lub z cudzych gospodarstw w celu sprzedaży lub wprowadzenia w obrót w inny sposób, o ile mleko nie jest w zakładzie poddawane innym zabiegom, niż oczyszczenie i chłodzenie.

2. Nie jest zlewnią zakład, w którym zlewa się (oczyszcza, schładza) mleko, pochodzące z własnego gospodarstwa w celu dostarczenia go do zakładu mleczarskiego (zlewni, mleczarni, maślarni, śmietanczarni, serowni).

§ 2.

Zlewnia mleka powinna posiadać co najmniej dwa pomieszczenia.

§ 3.

Zlewnia mleka powinna posiadać co najmniej:

1. wagę lub miernik do określania ilości odbieranego mleka,

2. urządzenia do określania jakości (czystości, zwieżości) odbieranego mleka oraz zawartości w nim tłuszczu; jeżeli badanie tłuszczu w mleku odbywa się nie w zlewni lecz w zakładzie mleczarskim, do którego zlewnia dostarcza mleko, a zlewnia poza tym nie wprowadza mleka w obrót — zamiast urządzeń do określania zawartości tłuszczu w mleku zlewnia powinna posiadać urządzenia do pobierania i przechowywania próbek mleka,

3. urządzenia do oczyszczania mleka (sito mleczarskie z filtrem lub wirówką oczyszczającą), jego oziębiania (oziębiacz) i urządzenia do przechowywania mleka (kadź do przechowywania mleka lub basen do przechowywania baniek z mlekiem), umożliwiające utrzymanie niskiej temperatury.

§ 4.

Wielkość i wzajemny stosunek urządzeń w zlewni mleka powinny dawać możność odbioru, oczyszczenia i chłodzenia dostarczonego każdorazowo do zlewni mleka do temperatury poniżej + 10°C w ciągu najwyżej 2 godzin oraz utrzymania mleka w tej temperaturze aż do czasu jego wydania.

Mleczarnie.

§ 5.

1. Mleczarnią jest zakład, w którym prócz zabiegów, określonych w § 1, mleko jest poddawane jeszcze innym zabiegom, jak np. pasteryzowanie, homogenizowanie, butelkowanie w celu sprzedaży lub wprowadzenie w obrót w inny sposób.

2. Mleczarnią jest również zakład, który oprócz czynności, wymienionych w ustępie poprzedzającym, wyrabia z mleka śmietankę lub, śmietanę w celu jej sprzedaży lub wprowadzenia w obrót w inny sposób.

§ 6.

Mleczarnie powinny posiadać co najmniej trzy pomieszczenia.

§ 7.

Mleczarnie powinny posiadać co najmniej wszystkie urządzenia zlewni (§ 3), przy czym wielkość oziębiacza powinna być taka, aby cała ilość mleka mogła być bezpośrednio po oczyszczeniu lub po pasteryzacji schłodzona przez jednorazowe przepuszczenie przez oziębiacz do temperatury poniżej + 10°C.

§ 8.

Mleczarnie, które sprzedają lub w inny sposób wprowadzają w obrót mleko pasteryzowane lub homogenizowane albo takąż śmietankę, powinny posiadać aparaty do pasteryzacji lub homogenizacji.

Śmietanczarnie.

§ 9.

Śmietanczarnią jest zakład, w którym dokonywa się wyłącznie odciąganie z mleka śmietanki i przygotowywanie jej w celu sprzedaży lub wprowadzenia w obrót w inny sposób.

§ 10.

Śmietanczarnia powinna posiadać co najmniej dwa pomieszczenia.

§ 11.

Śmietanczarnia powinna posiadać co najmniej:

1. wagę lub miernik do określania ilości odbieranego mleka,

2. urządzenia do określania jakości (czystości, świeżości) odbieranego mleka oraz zawartości w nim tłuszczu; jeżeli badanie zawartości tłuszczu w mleku odbywa się nie w śmietanczarni lecz w maślarni, do której śmiatanczarnia dostarcza śmietankę, śmietanczarnia zamiast urządzeń do określania zawartości tłuszczu w mleku powinna posiadać urządzenia do pobierania i przechowywania próbek mleka,

3. urządzenia do podgrzewania mleka (podgrzewacz lub kocioł) oraz wirówkę,

4. oziębiacz,

5. urządzenia do utrzymywania śmietanki w niskiej temperaturze do czasu wysłania do maślarni.

§ 12.

Wielkość i wzajemny stosunek urządzeń śmietanczarni powinny dawać możność odebrania i oczyszczenia mleka, odciągnięcia z niego śmietanki w ciągu najwyżej trzygodzinnej pracy wirówki (wirówek), przyjmując za podstawę jej (ich) katalogową sprawność, schłodzenia śmietanki bezpośrednio po odciągnięciu do temperatury poniżej + 10°C przez jednorazowe przepuszczenie przez oziębiacz oraz utrzymania jej w tej temperaturze do czasu wysłania do maślarni.

Maślarnie.

§ 13.

Maślarnią jest zakład, w którym wyrabia się masło w celu jego sprzedaży lub wprowadzenia w obrót w inny sposób.

§ 14.

Maślarnia powinna posiadać co najmniej trzy pomieszczenia.

§ 15.

1. Maślarnia powinna posiadać co najmniej:

1. wagę lub miernik do określania ilości odbieranego mleka lub śmietanki,

2. urządzenia do określania jakości (czystości, świeżości) odbieranego mleka oraz zawartości w nim tłuszczu,

3. sito mleczarskie z filtrem do oczyszczania mleka,

4. urządzenia do podgrzewania mleka (podgrzewacz lub kocioł) oraz wirówkę, o ile zakład odbiera pełne mleko,

5. oziębiacz,

6. urządzenia do przeprowadzania fermentacji śmietany (kadzie fermentacyjne lub basen do przechowywania naczyń ze śmietanką),

7. masielnicę i wygniatacz lub masielnicę-wygniatarkę.

2. Maślarnie, które sprzedają lub w inny sposób wprowadzają w obrót masło wytworzone z pasteryzowanej śmietanki, powinny posiadać aparat do pasteryzacji oraz urządzenia do przygotowania zakwasu.

§ 16.

1. Wielkość i wzajemny stosunek urządzedzeń w maślarniach powinny być takie, aby:

1. z ilości mleka, dostarczonej w ciągu dnia, śmietanka mogła być odciągnięta w ciągu najwyżej trzygodzinnej pracy wirówki (wirówek), przyjmując za podstawę jej (ich) katalogową sprawność,

2. pasteryzacja śmietanki, uzyskanej z dostarczonego mleka, mogła być ukończona najpóźniej w ciągu godziny po odciągnięciu śmietanki, pasteryzacja zaś śmietanki dostarczonej do maślarni mogła być ukończona w ciągu 2 godzin po jej dostarczeniu do maślarni,

3. śmietanka mogła być schłodzona do temperatury poniżej + 10°C przez jednorazowe przepuszczenie przez oziębiacz.

2. Wielkość masielnic powinna być taka, aby przy największym dziennym wyrobie masła zmaślanie śmietany nie odbywało się więcej niż trzy razy dziennie w każdej masielnicy.

3. Urządzenia do przygotowywania zakwasu z czystych kultur powinno umożliwiać utrzymywanie temperatury w granicach od + 20 do 30°C.

Serownie.

§ 17.

Serownią jest zakład, w którym wytwarza się sery w celu sprzedarzy lub wprowadzenia w obrót w inny sposób.

§ 18.

1. Serownia, w której wytwarza się sery, przeznaczone do spożycia w stanie świeżym oraz sery twarogowe, powinna posiadać co najmniej trzy pomieszczenia.

2. Serownia, w której wytwarza się sery dojrzewające, powinna posiadać co najmniej cztery pomieszczenia.

3. W serowniach, w których do wyrobu serów używa się mleka podstojowego, powinno być ponadto oddzielne pomieszczenie do przechowywania podstojów.

§ 19.

1. Wszystkie serownie powinny posiadać co najmniej:

1. wagę lub miernik do określenia ilości odbieranego mleka

2. sito mleczarskie z filtrem do oczyszczania mleka,

3. urządzenia do określania jakości (czystości, świeżości) odbieranego mleka oraz zawartości w nim tłuszczu,

4. kadź serowarską.

2. Sorownia, w której wytwarza się sery dojrzewające, powinna ponadto posiadać:

1. urządzenia do określenia przydatności mleka do wyrobu serów (urządzenia do prób fermentacyjnych i prób na reduktazę),

2. urządzenia do solenia i pielęgnacji serów, dostosowane do metody produkcji poszczególnych typów serów, wytwarzanych w serowni

Przepisy ogólne.

§ 20.

1. Mleczarnie, maślarnie i serownie, w których oprócz zasadniczej działalności, określonej w niniejszym rozporządzeniu dla tych typów zakładów mleczarskich (§ 5, 13 i 17) prowadzi się jako uboczny inny rodzaj działalności, powinny posiadać oprócz pomieszczeń, określonych w niniejszym rozporządzeniu dodatkowe pomieszczenia w co najmniej następującej ilości:

mleczarnie — do wyrobu masła jedno pomieszczenie,

mleczarnie i maślarnie — do wyrobu serów, przeznaczonych do spożycia w stanie świeżym, jeżeli rozmiar przerobu przekracza 200 litrów mleka dziennie—jedno pomieszczenie,

mleczarnie i maślarnie—do wyrobu serów dojrzewających trzy pomieszczenia,

serownie — do wyrobu masła z serwatki lub mleka, nie nadającego się do wyrobu serów, w ilości przekraczającej 10 kg masła dziennie—jedno pomieszczenie.

2. Zakłady mleczarskie, określone w ust. (1), powinny posiadać oprócz urządzeń przewidzianych dla danego typu zakładu również określone w niniejszym rozporządzeniu urządzenia maślarskie lub serowarskie, zależnie od rodzaju działalności obucznej.

§ 21.

Zakłady mleczarskie, w których dzienny odbiór mleka przekracza 3000 litrów, powinny posiadać oddzielne pomieszczenie przeznaczone na laboratorium, w którym mogą być rownież umieszczone urządzenia biurowe.

§ 22.

1. Wszystkie zakłady mleczarskie powinny posiadać urządzenia, do chłodzenia umożliwiające utrzymanie w ciągu całego roku temperatur, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym, lub urządzenia do przechowywania w tym celu odpowiedniej ilości lodu.

2. Urządzenia chłodnicze, które są źródłem niskiej temperatury, jak również urządzenia napędowe (maszyny parowe, motory spalinowe itp.) z wyjątkiem motorów elektrycznych nie mogą mieścić się w pomieszczeniach, określonych w rozporządzeniu niniejszym.

3. Zakłady mleczarskie, mające urządzenia do wytwarzania pary, powinny posiadać urządzenia do wyparzania konwi.

4. Obowiązek posiadania urządzeń do badania zawartości tłuszczu w mleku (§ 3, 7, 11, 15 i 19) nie dotyczy zakładów mleczarskich, opierających swą działalność wyłącznie na mleku z własnego gospodarstwa.

§ 23.

1. Rozmiary poszczególnych pomieszczeń w zakładach mleczarskich powinny być dostosowane do ilości i rozmiarów znajdujących się w nich urządzeń zapewniać łatwy dostęp do tych urządzeń podczas pracy i ich oczyszczania oraz łatwe i sprawne wykonywanie wszelkich czynności w zakładzie mleczarskim przy zachowaniu jak największej staranności, dokładności i czystości w pracy. Pomieszczenia zakładów mleczarskich powinny być zaopatrzone w urządzenia wentylacyjne, umożliwiające stałe odświeżanie powietrza.

2. Pomieszczenia przeznaczone do fermentacji śmietany, warzenia solenia i pielęgnacji serów oraz przechowywania mleka podstojowego powinny być urządzone w sposób, zapewniający możność utrzymywania odpowiedniej temperatury; pomieszczenia przeznaczone do pielęgnacji serów powinny być ponadto urządzone w sposów umożliwiający utrzymywanie odpowiedniej wilgotności.

§ 24.

Wszystkie urządzenia zakładów mleczarskich powinny pozostawać w stanie zapewniającym ich sprawne działanie.

§ 25.

Termometry powinny być wmontowane w poszczególne aparaty (podgrzewacze, aparaty do pasteryzacji), w sposób umożliwiający dokładne odczytanie temperatury. Zakład mleczarski powinien posiadać odpowiednią ilość termometrów do wszystkich czynności, przy których konieczne jest śledzenie temperatury, jak również odpowiedni zapas termometrów.

§ 26.

1. Zakłady mleczarskie powinny być zaopatrzone w wodę zdatną do picia dla ludzi w ilości dostatecznej dla normalnej pracy zakładu mleczarskiego oraz utrzymywania pomieszczeń i urządzeń w czystości.

2. Zakłady mleczarskie, położone w miejscowościach nie posiadających sieci wodociągowej, powinny mieć studnie artezyjskie lub zwykłe, wybudowane z kręgów cementowych, cegły wyprawianej lub kamienia uszczelnionego zaprawą cementową. Studnie powinny być stale przykryte i zaopatrzone w pompę. Obowiązek posiadania pompy w studni nie dotyczy zlewni mleka i śmietanczarni, których dzienny odbiór nie przekracza 500 litrów.

Zawodowe przygotowanie kierowników zakładów mleczarskich.

§ 27.

Kierownicy techniczni poszczególnych rodzajów zakładów mleczarskich powinni posiadać co najmniej następujące przygotowanie zawodowe:

mleczarni, której dzienny odbiór mleka nie przekracza 1000 litrów — co najmniej 6-miesięczną praktykę w mleczarstwie;

mleczarni, której dzienny odbiór mleka przekracza 1000 litrów — szkołę mleczarską i co najmniej roczną praktykę w mleczarstwie;

maślarni o napędzie ręcznym - szkołę mleczarską i co najmniej jednoroczną praktykę w maślarni;

maślarni o napędzie mechanicznym — szkołę mleczarską i co najmniej dwuletnią praktykę w maślarni; za maślarnie o napędzie mechanicznym uważa się te, w których wirówki, masielnice i wygniatarki poruszane są za pomocą motorów, maszyn parowych lub siły wodnej;

serowni, której dzienny odbiór mleka nie przekracza 500 litrów — specjalny kurs przeszkoleniowy i co najmniej roczną praktykę w serowni;

serowni, której dzienny odbiór mleka przekracza 500 litrów — szkołę mleczarską i co najmniej dwuletnią praktykę w serowni;

§ 28.

Za kursy przeszkoleniowe w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się kursy organizowane z upoważnienia Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych przez izby rolnicze lub spółdzielcze organizacje rolnicze.

§ 29.

1. Za szkoły mleczarskie w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się: Państwową Szkołę Mleczarską w Rzeszowie, Szkołę Mleczarską Wielkopolskiej Izby Rolniczej we Wrześni, Szkołę Mleczarską w Szafarni, b. Kursy Mleczarskie w Liskowie, oraz 6-miesięczny kurs mleczarski w roku 1931/2 i Szkołę Mleczarską Krajowego Związku Mleczarskiego „Masłosojuz" w Stryju.

2. Za równoznaczne z ukończeniem szkoły mleczarskiej uważa się ukończenie polskiej szkoły akademickiej lub liceum, na których były wykładane przedmioty z zakresu technologii przemysłu fermentacyjnego lub posiadanie uznanego w Państwie Polskim dyplomu takiejże zagranicznej szkoły akademickiej.

§ 30.

Ukończenie w b. cesarstwie austro-węgierskim przed dniem 1 listopada 1918 r., lub w b. cesarstwie niemieckim przed dniem 27 grudnia 1918 r., albo w b. cesarstwie rosyjskim przed dniem 27 listopada 1917 r. szkoły akademickiej, na której były wykładane przedmioty z zakresu technologii przemysłu fermentacyjnego, albo szkoły mleczarskiej o co najmniej jednorocznym kursie uważa się za równoznaczne z ukończeniem szkoły mleczarskiej w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

§ 31.

1. Osoby, które ukończyły inne szkoły mleczarskie lub kursy mleczarskie niż określone w §§ 28 do 30 i posiadają odpowiednią praktykę, oraz osoby, które pracowały co najmnie 5 lat w zakładzie mleczarskim, mogą być kierownikami technicznymi odpowiednich zakładów mleczarskich, jeżeli złożą egzamin z wiadomości teoretycznych w jednej ze szkół mleczarskich, wymienionych w § 29 ust. 1.

2. Osoby, które ukończyły 35 rok życia i pracują w zawodzie mleczarskim co najmniej 10 lat, a w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia były kierownikami technicznymi zakładu mleczarskiego, może właściwa izba rolnicza zwolnić od egzaminu, przewidzianego w ustępie poprzedzającym.

§ 32.

1. Osoby, które w dniu wyjścia w życie niniejszego rozporządzenia są kierownikami technicznymi zakładów mleczaskich, a których zawodowe przygotowanie nie odpowiada wymaganiom, ustalonym w rozporządzeniu niniejszym, powinny do dnia 1 lipca 1939 r. uzupełnić przygotowanie zawodowe stosownie do tych wymagań.

2. Te spośród osób wymienionych w ustępie poprzedzającym, które do dnia 1 lipca 1939 r. nie uzupełnią zawodowego przygotowania, nie będą mogły po tym terminie zajmować stanowisk technicznych kierowników zakładów mleczarskich.

§ 33.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1936 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych

J. Poniatowski.

Hasło chwili obecnej:

»Wszyscy bierzemy udział w pomocy dla bezrobotnych braci«

ABONUJCIE GAZETĘ POWIATOWĄ!

Odbito w Drukarni E. Leksan, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. — Telefon: 411-10.